

نوسه‌ری گورد

تشرینی دووه‌می
٢٠٢٥

گۆشاریکی ئەدەبی و رووناکییرییه یه‌کیتی نووسه‌رانی کورد/ مه‌ئبه‌ندی گشتی ده‌ریده‌مکات/ خولی نوی

خاوه‌نی ئیمتیاز
یه‌کیتی نووسه‌رانی کورد

سه‌رنوسه‌ر
پرۆفیسۆر د. هیمداد حوسین

جیگري سه‌رنوسه‌ر
ئازاد عه‌بدولواحید

ده‌سته‌ی نووسه‌ران
ئه‌حمه‌د عارف
ئه‌نوه‌ر محه‌مه‌د تاهیر
ئاڤۆ که‌ریم مه‌عروف
حه‌مه‌ عه‌باس
نیازی حه‌مه‌عه‌زیز
موحسن قوچان
د.عادل گه‌رمیانی

مه‌له‌چن
حه‌مه‌ ئه‌حمه‌د جاف
به‌رپوه‌به‌ری هونه‌ری
فه‌هد شوانی

* ناوه‌ڕۆکی باب‌ه‌ته‌کان گوزارشت له
بۆچوونی نووسه‌ره‌کانیان ده‌کات.
* ده‌توانن باب‌ه‌ته‌کان بۆ ئه‌م ئیمتیازه
بنێرن:

nusarikurd@gmail.com
hemdad9@gmail.com

ژماره‌ی سه‌رنوسه‌ر

0096475046117267

(سه‌نته‌ری تۆژینه‌وه‌ی په‌رله‌مانی کوردستان) تیچووی
ئه‌م ژماره‌یه‌ی له‌ ئه‌ستۆ گرتووه‌.

نرخ: ٢٠٠٠ دینار
تیراژ: ٥٠٠ دانه

ناونیشان: هه‌ولێر - جوت ساییدی عه‌داله‌.

لەم ژمارەییەدا:

- ۳ مافی نووسەر.. سەرنووسەر.....
- * پەخنە و توێژینەو:
- ۴ زیندەخەون لە کورتەپۆمانی (خەونی جالجالۆکەکان).. د. ئازاد محەمەد سەعید.....
- ۲۶ ھێرمینۆتیکا لە ئایین و فەلسەفەو بۆ پەخنە ئێدەبی.. د. پێیین خەلیل قادر
- * وتار:
- ۴۹ رۆڵی دامەزراوەکان لە پەرودەری شیعیی منداڵاندا.. د. ھێرۆ عەبدولپەحمان چەلەبی.....
- * شیعر:
- ۶۵ سۆ شیعر.. ناھید حوسەینی
- ۶۸ تەنیایی دەمەیتیت و دەمبا.. ئیبراھیم ھەورامانی
- ۷۱ بەیتەنگی خوشمەدوینی.. سەلما توما کاکو
- * چیرۆک:
- ۷۴ چواردە چیرۆکی زۆر کورت.. ھەمە کەریم عارف
- ۸۳ تاسەییەکی بەسوو.. موعتەسەم سالاھیی
- ۸۸ لە گەو و لیژی پێگادا.. ھەرگێرانی: خالد فاتیحی
- * تەوەر:
- ۱۱۱ بۆچی پۆمان دەخوێننەو؟.. سازدانی: ھەمە ئەحمەد جاف
- * ناساندن و خوێندنەوی کتێب:
- ۱۳۴ دەستەپنەیک لە ھزری (مودریک ژالی)دا.. ھاوژین صلیوہ
- ۱۴۳ خوێندنەویەیک بۆ (دیوانی منداڵان)ی لەتیف ھەلمەت.. خدر ئیبراھیم خدر
- ۱۵۵ پێرستیکی گرنگ لەبارەری نەورۆزەوہ.. لە ئینگلیزییەوہ: محەمەد ھەمەسالح توفیق

مه‌به‌ست له مافی نووسه‌ر بریتییە له خواوەنداریەتی هزریی له چوارچێوەی یاسادا. ئینجا چ له رووی ماددییه‌وه یان له رووی ره‌وشتییه‌وه بێت. ئەم بابەتە له چوارچێوەی یاسای مه‌ده‌نیدا به‌کار دێت. له‌ ساڵی ١٧٧٧ دا به‌کارهاتووه. ئایا له‌ کوردستاندا سه‌باره‌ت به‌ کۆپیکردن یان پشتگوێخستنی مافی نووسه‌ر چیکراوه؟ سێ نموونه‌ی تایبەت به‌خۆم ده‌گێڕمه‌وه.

یه‌که‌م: له‌ ساڵی ١٩٨٨ دا کورته‌رومانیکم به‌ ناوێشانی (مالئاوا گۆلی خه‌م) نووسی و بڵاوکرایه‌وه. ده‌نگدانه‌وه‌یه‌کی باشی بوو و دواتریش دوو سێ جاری دی چاپکرایه‌وه. دوا‌ی زیاتر له‌ ٣٠ سی ساڵ له‌ به‌رده‌م سه‌رای سلیمانی ئەو رۆمانه‌م بینی، بێته‌وه‌ی پرسیشم پێ بکێ، کێ و چۆن کراوه‌ نازانم.

دووه‌م: له‌ سه‌ردانیکیدا قونسوڵی هه‌نگاریا بۆ وه‌زاره‌تی رۆشنییری داوا‌ی کردبوو کتێبیکی کوردی له‌باره‌ی شیعی کوردیه‌وه بکێ به‌ زمانی هه‌نگاری. ئەوانیش کتێبیکی من به‌ ئینگلیزی (ئه‌نتۆلۆژیای شیعی کوردی) هه‌ڵده‌بژێرن. ته‌رجه‌مه‌کراو ئیدی ئاهه‌نگیان بۆ سازکردووه‌و ته‌نانه‌ت وه‌زیری رۆشنییری ئەوسا کاک خالید دۆسکی بانگه‌ێشتکراوه‌ بۆ هه‌نگاریا بۆ ناساندنی کتێبه‌که‌س به‌ منی نه‌گوتووه‌. دوا‌ی چه‌ند مانگیک زانیومه‌ته‌وه‌.

سێیه‌م: له‌ ساڵی ١٩٨٥ دا کتێبی (کلک به‌پاوه‌کان) ی عه‌زیز نه‌سینم وه‌رگێرا بۆ کوردی و ژماره‌یه‌کی نۆری لێفرۆشرا. له‌ ٢٠٢٣ دا ده‌زگایه‌ک چاپکردۆته‌وه‌ بێته‌وه‌ی پرسم پێکا که‌ پێوه‌ندیم پێوه‌کرد گوتی وامزانیوه‌ تۆ له‌ ژياندا نه‌ماوی. هه‌ندێ له‌ براده‌ران ده‌لێن بۆ شکایه‌ت نه‌کرد؟ یه‌کسه‌ر به‌سه‌ره‌اتی براده‌رێکم بیرکه‌وته‌وه‌، که‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی ده‌زگایه‌کی چاپ پاره‌که‌ی نه‌دابوو به‌ شکاتی کردبوو. دادوه‌ر وتیوی کاکه‌ کتێب چیه‌ شکاتی له‌سه‌ر بکێ، بپۆ بۆ خۆتان رێکه‌ون. جا ئیتر ئەوه‌یه‌ مافی نووسه‌ر له‌ کوردستاندا.

مافی

نووسه‌ر

سه‌رنووسه‌ر

زیندەخەون لە کورتەرۆمانی (خەونی جالجالۆکەکان) ی (شیرزاد حەسەن)دا

(١ - ٢)

پ.ی.د. ئازاد محەمەد سەعید

پیشەکی:

خەون یەکیکە لە پەگەزە سەرەکییەکانی پێبازی ئەدەبی پۆمانتیزم، مەزگەر
لەسروشتی خۆیدا ئەو پوودا و کارانەیی لەپۆژدا کەبە شێوەیەکی واقعی
توشی دێت، لەکاتیکیدا لەشەودا یان لەپۆژدا دەخەوێت ئەوەی بەسەرپهاتوو
لەشێوەی خەوندا دەبینێت، لەپووی فیسۆلۆجییەو خەون پڕۆسەییکی ئالۆزی
یەک بەدوای یەک نەهاتووی پچر پچر، مەزگەر تیایدا ئازاد نییە وابەستە
خەونە بێنراوەکیە کە لەچەند چرکەییکی کەم تێپەر ناکات، هەندیکجار مەزگەر
بەهۆی خواردنی خۆراکی چەورو زیاد لەپێویست یان لەدوای کارەساتیک

یان ږووداوێکی ناخۆش یان به‌هۆی
خه‌وتنی له‌سه‌ر گازه‌رای پشت یان
له‌سه‌ر سڤ خه‌ون ده‌بینیت، به
گشتی خه‌ون چه‌ند جۆرێکه خه‌ونی
خۆش و ناخۆش، زینده خه‌ون، هورم
یان خه‌ونی ناوخه‌ون، خه‌ونی ترسناک
، وړێنه ، شه‌یتانی بوون له‌خه‌وندا به
تایبه‌تی له‌قوناغی گواستنه‌وه یان باڵغ
بوون یان گۆڤانی جه‌سته‌ی مرۆف
له‌ږووی فیسفۆلۆجیه‌وه له‌قوناغی
مندالێی بۆ قوناغی مێردمندالێی
یان گه‌نج بوون. خه‌ون لای به‌شێک
له‌بوونه‌وه‌ره‌کان وه‌کو حاڵه‌تێک
به‌ده‌گمه‌ن خه‌ون ده‌بینیت، که‌چی
لای هه‌ندێک وه‌کو دیارده له‌ماوه‌یه‌کی
کورتدا خه‌ون چه‌ندجاریک ده‌بینیت.
(شێرزاد هه‌سه‌ن) ده‌ستێکی با‌لای
هه‌یه له‌نووسین ده‌رباره‌ی لایه‌نی
کۆمه‌لایه‌تی و ده‌روونی مرۆف به‌گشتی
وله‌ږووی زانسته‌وه به‌تایبه‌تی زانستی
توێکاری جه‌سته‌ی مرۆف وه‌ک
مندال‌دان و قه‌ناتی فالوتی مێینه‌که‌له
ږووی زانستیه‌وه به‌وردی بۆی چووه،
هه‌روه‌ها له‌ده‌رخستنی داب و نه‌ریته
کۆنه‌کانی کۆمه‌لی کورده‌واریی
که‌خۆی تیايدا به‌شێک بووه، بێ

سڵه‌مینه‌وه له‌قسه‌ی ئه‌م وئهو
ئهو‌هی پێویست بووه، درکانه‌دوویه‌تی.
خه‌ون له‌ کورته‌ پۆمانی (خه‌ونی
جال‌جال‌کۆکه‌کان) ی شێرزاد هه‌سه‌ندا،
ده‌رباره‌ی جال‌جال‌کۆکه‌ که‌ (هه‌ژار)
له‌ ته‌فسیری ئایه‌ته‌کانی سوره‌تی
ئه‌لعه‌نکه‌بوته‌دا به‌ (کاکله‌ مووشه‌) ناوی
بردووه «ئه‌وه‌که‌ سانه‌ی غه‌یره‌ز خودا
دۆسگه‌لێکیان بۆخۆیان په‌یدا کردووه-
گه‌ر بزانه‌- وه‌کو کاکله‌ مووشانیان
به‌سه‌ر هاته‌وه، که‌ خانووی بۆ خۆی
ته‌نیوه، دیاره‌ خانووی کاکله‌ مووشان
له‌هه‌موو مالان سست تهر» (<https://www.zaniary.com/>). جال‌جال‌کۆکه
له‌قورتانی پیرۆزدا «مثل الذين اتخذوا
من دون الله أولياء كمثل العنكبوت
اتخذت بيتا وان اوهن البيوت العنكبوت
لوكانو يعلمون» (آیه ٤١، سورة ٢٩،
الجزء ٢٠-٢١) له‌ ته‌فسیرکه‌ره‌کانی
دیکه‌ی قورتانی پیرۆزدا زیاتر ږوون
کراوه‌ته‌وه.

به‌شی یه‌که‌م: ته‌وه‌ری یه‌که‌م:
پێناسه‌وچه‌مکی خه‌ون وزینده خه‌ون
خه‌ون چالاکیه‌کی ده‌روونیی
خۆنه‌کرده، له‌چرکه‌ساتی بینینی
خه‌وندا داب‌پانێک ږووده‌دات له‌گه‌ڵ

جیهانی دهره‌وه‌دا، لای پۆمانسییه‌کان خه‌ون په‌گه‌زێکه له‌په‌گه‌زه‌کانی ئه‌وپێازه ئه‌ده‌بییه. «له‌ماوه‌ی ساڵی (١٨٣٠) ییه‌وه خه‌ون له‌ویازنه‌ی، که تیا‌یدا ده‌خولایه‌وه ئازاد بووه، خه‌ون وه‌کو هێژیکێ شاراو به‌ره‌وجیهانی خه‌یال کرایه‌وه» (ت:حمود محمد، ٢٠١٢: ٤٥٧) خه‌یال له‌خه‌ون فراوانتره، به‌لام خه‌ون گرنگی خۆی هه‌یه له‌ژیانی مۆفدا به‌گشتی. (شیرزاد هه‌سەن) له‌ناو کورته پۆمانه‌که‌دا به‌م شیوه‌یه پێناسه‌ی خه‌ون ده‌کات: «خۆی وایه‌وه خه‌ون دیوی دووه‌مه .. قهره‌بووی حاله‌تیکه، واقعیکه، ئاوات وئاره‌زوویه‌که، که نه‌هاتۆته دی» (هه‌سەن، ٢٠٠٥: ٣٤٤). خه‌ون په‌یوه‌ندی به‌ پابردوو وئێستا وداهاتوووه هه‌یه، ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر مۆفدا هاتوووه یان له‌وانه‌یه به‌سه‌ری بێت. خه‌ون دیاردیه‌که له‌ژیانی مۆفدا، وه‌کو هه‌موو که‌س خوازیاره خه‌ونی خۆش ببینێت، به‌لام ئازاد نییه له‌بینینی یان نه‌بینینی، خه‌ون هۆکاریکه بۆ به‌رده‌وامی ژیان له‌سه‌ده‌ی هه‌ده‌مه‌دا له‌سه‌رده‌می دیکارت گیرۆگه‌گرتیک هاته

ئاراو مۆفی سه‌رقال کوردبوو «فیکر و جه‌سته یان کارلیکی نیوان هێزه ده‌روونییه‌کان وه‌یزه ماددییه‌کان بوو.. فیکر کار له‌جه‌سته ده‌کات و جه‌سته‌ش کار له‌فیکر ده‌کات.. یه‌کێک له‌پێگای خه‌واندنیکی موگناتیسییه‌وه، خه‌ویندرا پێیانگوت: پشکۆیه‌کی ئاگر له‌سه‌ر ده‌ستت دانراوه، کاتی‌ک وه‌ئاگایان هێنایه‌وه پاشماوه‌ی سوتاوی و تلۆق به‌سه‌ر ده‌ستییه‌وه بوو هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی ئاگریکی راسته‌قینه‌ی به‌رکه‌وتبێ.» (و:عه‌بدوللا، ٢٠٠٢: ٢١٨). جاستۆن باشلار ده‌لێ: «خه‌ون به‌ هیوا و خۆشی بۆ جیهانیکی نوێمان ده‌بات ئه‌گه‌ر بۆ ماوه‌یه‌کی کورتیش بێت» (ت:حمود محمد، ٢٠١٢: ٤٥٧) خه‌ون چهند ساتیکێ کورت و سه‌رنج پاکێشه به‌خۆشی و ناخۆشییه‌وه. خه‌ون ئه‌و پرۆسه‌ خۆنه‌کرده‌یه له‌ئه‌نجامی هه‌لکشان وداکشانانی لایه‌نی ده‌روونی و کۆمه‌لایه‌تی مۆف دێته ئاراو که‌له‌ماوه‌ی پێش بینینی خه‌ونه‌که‌دا پێیدا تێپه‌ریوه. «یه‌کێک له‌نیازه سه‌ره‌کییه‌کانی مۆف خه‌وه‌و بێگومان خه‌و یه‌کێکه له‌و دیاردانه‌ی له‌گشت سات

شیرزاد حه‌سه‌ن

وکاتی‌کدا دووباره ده‌بیته‌وهو به‌پیی
یه‌کی‌ک له‌و لی‌کۆلینه‌وانه‌ی کراوه
مرۆف ئە‌گەر (٥٠) سال ته‌مه‌نی
بی‌ت[به] ئە‌ندازه‌ی (١٨٠٠ پۆژ و ٤٥٠٠)
هه‌زار کاتژمێر له‌خه‌ودا به‌سه‌رده‌بات
وپی‌گه‌یه‌کی گرن‌گی ته‌مه‌نی داگیر
ده‌کات. له‌ کاتی خه‌ویشدا خه‌و
ده‌بینی‌ت له‌به‌رنه‌وه ژانستی لی‌کدا‌نه‌وه‌ی
خه‌و به‌دی‌هاتوه‌و» (M3loma.com)
خه‌و و خه‌ون له‌سه‌رتاپای ژیا‌نی
مرۆفدا پانتاییه‌کی ژۆری هه‌یه‌. (هورم)
خه‌ونی ناو خه‌ونه‌، واتا له‌ناوخه‌وندا
که‌سی خه‌ون بین خه‌ونی‌کی دیکه
ده‌بینی‌ت، له‌کورت‌ه پۆمانی «خه‌ونی
جال‌جال‌کۆکه‌کان» دا ئە‌مجۆره‌ی خه‌ون
چه‌ند جارێ‌ک به‌رچاوده‌که‌وی‌ت. «له‌
خه‌ودا خه‌ون ده‌بینرێ‌ که‌له‌لای
هۆ‌بزدا جۆ‌ری‌که‌ له‌خه‌یا‌ل له‌ ئاکامی
ورژان‌دنی ئە‌ندامانی ناوه‌وه‌ی مرۆفدا
پووده‌دات له‌کاتی نووستن یان
جۆ‌له‌دا به‌مشێ‌وه‌یه‌ مرۆف هه‌ست
به‌ ساردی ده‌کات، به‌لام به‌ هۆ‌ی
بینینی خه‌ونی ترسناک، به‌هۆ‌ی
گه‌رمایه‌کی ژۆره‌وه کابوس ده‌بینی‌ت
له‌ خه‌وندا» (عبدالحمید ، شاکر
٢٠٠٩: ١٦٥). هۆ‌بز بینینی خه‌ون له‌

خه‌ودا به‌ جۆ‌ری‌ک له‌ خه‌یا‌ل داده‌نی
خه‌ون ژۆرجار له‌ ئە‌نجامی وروژانی
ئە‌ندامانی ناوه‌وه‌ی به‌ وروژنه‌ری‌ک
خه‌ون په‌یدا ده‌بی‌ت، له‌کاتی نووستندا
خه‌ونی ترسناک وکابوس ده‌بینی‌ت،
هه‌ندیک‌جاریش به‌بینینی دیمه‌نی‌کی
ناخۆش یان هه‌بوونی گرێ‌یه‌ک
یان خواردنی خواره‌مه‌نی ژۆر
نووستن له‌سه‌ری‌دا یان نووستن
له‌سه‌ر گازه‌رای پشتدا.. هتد. ئە‌م
جۆره‌ خه‌ونه‌ ده‌بیندری‌ت. «فرۆید
ره‌گه‌زه‌کانی خه‌ون به‌ دووجۆ‌ری
بنه‌رته‌ی جیا لی‌کده‌داته‌وه‌، نیشانه‌یی
(وه‌کو دالێ‌ک، که‌ په‌یوه‌ندی‌یه‌کی

له‌خۆوه یان بژاردیه‌یی له‌گه‌ڵ به‌لکو وه‌کوگشت به‌یه‌که‌وه مه‌دلوله‌که‌یدا هه‌یه، بۆ نمونه شیکردنه‌وه‌ی بۆ ده‌کرێت. «هه‌روه‌ها وه‌ک کێشمانێک، دوورخستنه‌وه‌یه‌کی درکه‌یی «میتۆنیمی» و‌سی‌مبۆلێکه‌ وێکه‌اته‌وه‌که‌ی هونه‌ری وه‌بیره‌یتانه‌وه‌ ولێکچوونه، وه‌ک خواستن «میتافۆر» لێکدانه‌وه‌ی نیشانه‌یی ئه‌وه‌نده پابه‌ندی شیکارییه‌که‌ نیه‌ وه‌ک شیکاریکراو، ئه‌وه‌نده‌ی ه‌ی خه‌ون خۆیه‌تی له‌نیوان ئه‌ویرها‌ته‌وه‌ ئازادانه‌وه‌ که‌به‌ده‌وری ره‌گه‌زێکی مانفیستی خه‌ونه‌که‌وه‌ن. مانای ره‌گه‌زێکیش پابه‌ندی دانانه‌ کۆنتیکستییه‌که‌ی نیه‌ له‌ خه‌ونه‌که‌دا وه‌ک هه‌مه‌یه‌کی (کل) ته‌واو‌بوو، به‌لکو سه‌رجه‌م له‌لایه‌نی ده‌روونی خه‌ونه‌که‌دایه، ئه‌م هه‌لوێسته‌ش په‌یوه‌ندی به‌ ره‌گه‌زه‌کانی تروه‌ هه‌یه‌ که‌ له‌ده‌رێ هه‌ر یه‌کێک له‌خه‌وانانه‌ن.» (مه‌مه‌د، ٢٠١٥-٢٠١٦: ٦٦) لێکدانه‌وه‌ی خه‌ون به‌ پێی بۆچوونی فرۆیده‌وه‌، به‌دوو‌جۆر ده‌بێت، دال و‌مه‌دلول، ئه‌وه‌نده گرنگی به‌ شیکاری نادرێت، وه‌کو مانفیستی خه‌ونه‌که‌ یان به‌شێک له‌گشت لێکدانه‌وه‌ی بۆ ناکرێت،

به‌لکو وه‌کوگشت به‌یه‌که‌وه شیکردنه‌وه‌ی بۆ ده‌کرێت. «هه‌روه‌ها فرۆید بایه‌خێکی یه‌کجار زۆری به‌ خه‌ون و‌خه‌یاڵ داوه‌ که‌ دوولایه‌نی گرنگی مرۆن. مرۆ به‌هۆی خه‌ون و‌خه‌یاڵه‌وه‌ هه‌رچی پێشتر له‌ ناخیدا چه‌پێنرایێت به‌هۆی ئه‌م ره‌گه‌زه سه‌ره‌کییه‌وه‌ ده‌ریده‌بێت. له‌م پێگه‌یه‌وه‌ هه‌سته‌کانی خۆی به‌رامبه‌ر ژيان و‌دیارده‌کان ده‌رده‌بێت. به‌تاکه پێگه‌ی داده‌نێن بۆ گه‌یشتن به‌حه‌ز و‌ئاره‌زووه‌ چه‌پێنراوه‌کان و‌په‌نای بۆ ده‌بن. بۆیه‌ش سو‌ریالییه‌کان پشتی ته‌واو‌یان به‌خه‌ون و‌خه‌یاڵ به‌ستبوو، چونکه‌ وایان ده‌بینی مرۆف له‌م جیهانی خه‌ون و‌خه‌یاڵه‌ ته‌واو‌ ئازاده‌ و‌ئازادییه‌کی په‌های هه‌یه‌ ده‌توانی به‌ ئاره‌زووی خۆی تێیدا هاتوچۆ بکا هه‌رچییه‌کی بویت له‌وێرا ده‌ستی ده‌که‌وێت» (مه‌نتک، ٢٠١١: ٢٢) سو‌ریالیزمه‌کان گرنگی زۆریان به‌ خه‌ون و‌خه‌یاڵ ده‌دا، له‌ پێگای تیۆر و‌شیکردنه‌وه‌ ده‌روونییه‌کانی فرۆیده‌وه‌ که‌ خزمه‌تێکی زۆری پێشکه‌ش به‌ مرۆفایه‌تی کرد له‌بوا‌ری خه‌وندا. چونکه‌ مرۆف کۆیله‌ بێت له‌ خه‌یاڵدا

خه‌ونی جالجالۆکه‌کان ژنیکی⁹ منگن شیرزاد خه‌سهن

هه‌رکاتیک بارودۆخه‌ ده‌روونی
وکۆمه‌لایه‌تی و جه‌سته‌یه‌که
فه‌راهام بی‌ت له‌ پرۆسه‌یه‌که‌دا
مرۆف خه‌ون ده‌بینیت، که
دریژیه‌که‌ی چه‌ند چرکه‌یه‌که‌،
به‌لام په‌هه‌ندیکی فراوانی هه‌یه
که‌تیايدا ئازادی و هه‌ندیکجاریش
کابووس ده‌بینیت.

زینده‌ خه‌ون: له‌زمانی عه‌ره‌بیدا
(الاحلام اليقظة) به‌کار دیت
هه‌روه‌ها له‌زمانی ئینگلیزیدا Day
Dream به‌کار دیت زیاتر ئه‌و
دیاردیه‌ له‌نیوان هه‌رزه‌کاراندا
ده‌بی‌ت له‌قوناغی می‌رد منداڵی

وبالغ بووندا له‌پیتاسه‌ی زینده‌
خه‌وندا «کاردانه‌وه‌ی می‌شکه‌ بۆ تیر
کردنی هه‌زه‌ چه‌پیتراوه‌کان، ته‌نها
له‌سه‌ر ئاستی خه‌یاڵدا، کاتیک
که‌سیک خه‌یاڵ ده‌کات، ئه‌وه‌زانه‌ی
که‌ له‌واقیعدا به‌ده‌ست نه‌هاتوون
له‌زینده‌ خه‌وندا به‌دیدیت «(ar.wikipedia.org)
به‌هشی مرۆف
هه‌زه‌کانی له‌زینده‌ خه‌وندا به‌دی بکات
به‌مه‌رجیک زیاده‌پۆیی تیدا نه‌کات و
سنووره‌کان نه‌به‌زینیت چه‌ند ساتیک
چیز وه‌رگریت، خاوه‌نی قوتابخانه‌ی

ئازاده‌، خه‌ون کۆمه‌لێک خه‌یاڵه‌
مرۆف له‌خه‌وندا ده‌بینیت، هه‌زو
ئاره‌زووه‌ چه‌پیتراوه‌کانی به‌ره‌ایی
له‌ خه‌ون و خه‌یاڵدا ده‌هینیته‌دی،
ئه‌و ئازادییه‌ی که‌سوریا لزمه‌کان
مه‌به‌ستیان بوو له‌ئه‌رزى واقیعدا
به‌ده‌سته‌پنانی ئه‌سته‌مه‌ باشترین
پێگا بۆ به‌ده‌ست هینانی ئه‌و ئازادییه‌
خه‌یاڵه‌، خه‌یاڵ سنووری نییه‌
هه‌موو سنووره‌ ده‌ستکرده‌کان و
ئاسمانیه‌کان ده‌به‌زینن، به‌لام
خه‌ون له‌ده‌ست مرۆفدا نییه‌،

شیکردنه‌وه‌ی ده‌روونزانی سیگمۆند فرۆید ده‌لێت: «زینده‌خه‌ون حاله‌تیکه ده‌که‌وێته‌ نێوان خه‌ون و به‌ئاگایی و بریتیه‌ له‌ کۆمه‌لێک ئامانج و خه‌زی چه‌پێنراوی به‌دینه‌هاتووی ناومیشکی مرۆف، تیایدا مرۆف ئه‌و خه‌زه به‌دینه‌هاتووه‌ی سه‌رده‌می مندالیه‌ی تێر ده‌کات، که‌ کۆمه‌ل وکه‌ سوکاری پێگر بوون له‌ به‌دی هاتنیدا» (www.annajah.net). هه‌روه‌ها زینده‌خه‌ون دیاردیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و ده‌روونیه‌، خه‌زه‌ شه‌هوانیه‌کانی مرۆف، به‌ر له‌ جووتبوون و له‌ کاتی جووتبوون و له‌ دوا‌ی جووتبووندا جیاوازه‌، ئاشکرایه به‌ر له‌ جووتبوون مرۆف له‌ به‌ئاگایی ته‌واودایه‌، به‌لام له‌ کاتی جووتبووندا ناتوانرێت بگوترێت مرۆف یان هه‌ر بونه‌وه‌ریکی دیکه‌ یان جالجالۆکه‌ له‌ هۆشی ته‌واودایه‌، به‌لکو ده‌که‌وێته‌ حاله‌تی نیوه‌ئاگایی یان بێئاگایی یان وه‌کو زینده‌خه‌ونیکی په‌فتار ده‌کات، به‌لام له‌ دوا‌ی جووتبوون دیسان ده‌که‌پێته‌وه‌ بۆ باری ئاسایی خۆی، که‌ خۆی له‌ به‌ئاگایی ده‌دۆزێته‌وه‌. زینده‌خه‌ون دووجۆری هه‌یه‌:

یه‌که‌میان: زینده‌خه‌ونی ئه‌رێنی دووه‌میان: زینده‌خه‌ونی نه‌رێنی له‌یه‌که‌میاندا خه‌زه‌کانی مرۆف له‌ چوارچۆیه‌یه‌کی سنووردار و واقعی ده‌بینێت و خۆشی و چێژی لێ‌وه‌رده‌گرێت، له‌ دووه‌میاندا، که‌ نه‌رێنییه‌ تیایدا مرۆف گشت سنوور و واقعیه‌کانی کۆمه‌ل ده‌به‌زێنێت له‌ ئه‌نجامدا له‌ ئه‌رزنی واقعی، که‌ شتیکی زۆر جیاوازه‌ توشی به‌لا و ده‌رده‌سه‌ری ده‌بێت بۆ نمونه‌ ده‌وله‌مهند بوون به‌خیرایی، به‌ده‌سته‌پێنانی پالانه‌وانیه‌تی یان بوون به‌سه‌رکرده‌، که‌ کاریکی ئاسانه‌یه‌. زینده‌خه‌ون ده‌رێپی بیری هۆشی ناوه‌وه‌یه‌ (فکر العقل الباطن) له‌ پاستیدا پاکردنه‌ له‌ واقعی که‌سانیک هه‌یه‌ زۆربه‌ی ژیا‌نی به‌زینده‌ خه‌ون به‌سه‌ر ده‌بات به‌ تاییه‌تی له‌ قوناغی با‌لغ بووندا، بۆ نمونه‌ له‌ ته‌مه‌نی هه‌زه‌کاریدا کو‌ر بێت یان کچ بێت خه‌یا‌ل ده‌کات باشت‌رین خواردن و باشت‌رین ژیا‌ن به‌سه‌ر ببات بۆ ئه‌وه‌ی له‌و واقعیه‌ تال و ناخۆشه‌ی تیدا ده‌ژی به‌ دو‌ر بێت و زو‌وگه‌وره‌ بێت، کچان خه‌یا‌لی جوانکاری جه‌سته‌یان ده‌که‌نه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌ جوانترین

شیۆه ده‌ریکه‌ون. ده‌روونی، که هه‌ردووکیان نه‌خۆشی هۆیه‌کانی بینینی زینده‌خه‌ون: بیرکردنه‌وه‌ی خودی و دووره‌ په‌ریزی مرۆف له‌ده‌ورو به‌ره، دانانی پلانیکی وه‌ها به‌دییه‌تانی له‌سه‌ر ئه‌رزى واقعدا ئاسان نه‌بێت، بۆ چاره‌سه‌ری نه‌بینینی زینده‌خه‌ون پێویسته‌ تیکه‌لاوی خه‌لک بێت و پرس و پا به‌که‌سه‌ نزیکه‌کانی بکات خۆی له‌ودێخه‌ به‌ دور بگرێت .

ته‌وه‌ری دووه‌م: خه‌ون و جۆره‌کانی خه‌ون له‌په‌روی تیۆرییه‌وه‌ خه‌ون دیاردیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و ده‌روونییه‌ له‌گه‌ڵ بوونی گه‌ردوون خه‌ون به‌ مرۆف ئاشنایه‌ .

»په‌یوه‌ندی گه‌وره‌کردنی وێنه‌ له‌ ئاوێنه‌دا، هه‌روه‌کو ئۆتۆپرانک «Otto Rank» ده‌لێت: وه‌کو دابه‌ش بوونه‌کانی پاناوی «من» و په‌رته‌وازه‌ بوون وایه‌ .. و پێنه‌ له‌ خه‌ون دروست ده‌بێت هه‌روه‌ها خه‌ون له‌ و پێنه‌ له‌ دایک ده‌بێت .. له‌ زانستی ده‌روونزانی ئیکلینیکیدا به‌هه‌ردوو به‌شه‌ گه‌وره‌که‌یه‌وه‌ تێبینی ده‌کرێت: له‌ نه‌خۆشییه‌ عه‌قڵیه‌کان و پێنه‌ و نه‌خۆشی ده‌روونی - گرێی

ده‌روونی، که هه‌ردووکیان نه‌خۆشی شیزۆفرینیان، که به‌ نه‌مانی یان دابه‌شبوونی که‌سیییتی ناسراوه‌، ئه‌مجۆره‌ که‌سیییتیانه‌ گشتیان له‌جۆری که‌سیییتییه‌ پاراییه‌کاندا بوونیان هه‌یه‌» (حلیفی، ٢٠٠٩ : ٨٤)

ئۆتۆپرانک په‌یوه‌ندی گه‌وره‌کردنی وێنه‌ له‌ ئاوێنه‌دا به‌راوورد ده‌کات له‌گه‌ڵ دابه‌ش بوونه‌کانی پاناوی مندا له‌رووی واتاوه‌، دووانه‌ی و پێنه‌و خه‌ون و نه‌خۆشییه‌ عه‌قڵیه‌کانی وه‌ک خه‌مۆکی و ده‌هانی و عوسابی که‌نه‌خۆشی شیزۆفرینای لێ ده‌که‌وێته‌وه‌ ئه‌مجۆره‌ که‌سیییتییه‌ ..

نه‌خۆشانه‌ له‌که‌سیییتی دابه‌شکراو یا شیزۆفرینا ده‌چن. بۆچوونی ئایینی و بۆچوونی زانستی بۆ خه‌ون هه‌یه‌ .

له‌پێشه‌کی کتێبی خه‌وننامه‌ی کوردیی (ئیبن سیرین) دا خه‌ون له‌په‌روی ئایینه‌وه‌ ده‌کرێت به‌ دوو به‌شه‌وه‌: «به‌شیکی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه‌یه‌و به‌شیکی تریشی له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه‌ به‌پێی فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر (د.خ) ده‌فه‌رموویت:»خه‌و دوو به‌شه‌ یا له‌لای په‌روه‌ردگاره‌وه‌یه‌ یاخود له‌لای شه‌یتان» (ئیبن سیرین، ٢٠١٦، ١٤)

که‌واته‌ خه‌و جگه‌ له‌پووی زانستی، له‌پووی ئایینی‌وه‌ لیكدانه‌وه‌ی بۆکراوه‌! له‌نمونه‌ی خه‌ون له‌قورئانی پیرۆزدا «په‌روه‌ردگار باس له‌خه‌ونی شای (میسر) ده‌کات وده‌فه‌رمویت: [و‌قال الملك اني آرى سبع بقرات سمان ياكلهن سبع عجاف، وسبع سنبلت خصر يابسات يابها الملاً افتنوني في رعيي ان كنتم للرءيا تعبرون» (سورة يوسف، الآية ٤٣، ٢٤٠) مانگای قه‌له‌و سالی پر و‌فه‌ر و‌پیته‌ و‌لا‌وا‌زیش سالی قات و‌ق‌رییه‌، نمونه‌ی خه‌ونیکی دیکه‌ له‌قورئانی پیرۆزدا، کاتیکی ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ر خه‌ون ده‌بینیت خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی پیده‌کات، که ئیسماعیلی کوپی سه‌ر بپریت، «فلما بلغ معه السعي قال يا بني اني ارى في المنام اني اذبحك فانظر ماذا ترى قال يا ابت افعل ما تؤمر ستجدني ان شا الله من الصابرين» (سورة أوصافات، الآية: ١٠٢: ٤٤٩)، به‌لام خوای گه‌وره‌ له‌خه‌وندا فه‌رمان به‌ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ر ده‌کات له‌بری سه‌رپرینی ه‌زرتی ئیسماعیلی کوپی قوریانییه‌ک بکات. ه‌زیزی میسر خه‌ون به‌هوت مانگای لاواز ده‌بینیت، که ه‌وت مانگای قه‌له‌و ده‌خۆن، هه‌روه‌ها ه‌وت گوله‌گه‌نمی وشک و‌سه‌وز ده‌بینی، داوای لیكدانه‌وه‌ی ئه‌و خه‌ونه‌ له‌داروده‌سته‌کنی ده‌کات. کاتی خایه‌نراوی خه‌ون له‌نیوان شه‌ش تا ده‌ چرکه‌ تپه‌ر ناکات له‌بۆچونی زانستیدا خه‌ون دابه‌ش ده‌کریت بۆه‌شت جۆر:

له‌پووی زانستی‌وه‌ له‌چهند دابه‌شکردنیکدا خه‌ون لای زانایانی ده‌روونناس ده‌کریت به‌چهند به‌شیکه‌وه‌: «یه‌که‌م/ خه‌وی جۆراو جۆر. دووه‌م/ خه‌وی پچ‌ر پچ‌ر. سێیه‌م/ خه‌وی دوویاره‌. چواره‌م/ خه‌ویک ه‌زو ئاره‌زووی تیا به‌جیدیت. پینجه‌م/ خه‌ویک ترس ئامیزیت. شه‌شه‌م/ خه‌وی هه‌لگری رووداوی داها‌توو. هه‌وته‌م/ خه‌وی تیکه‌ل و‌پیکه‌ل. هه‌شته‌م/ خه‌وی مۆته‌کاوی و‌راچله‌کینه‌ر.» (ئیب‌ن سیرین، نابلسی، دمیری، ٢٠١٦، ٤٩) هه‌روه‌ها خه‌ون به‌گشتی به‌سی «قۆناغدا تپه‌ر ده‌بیت: یه‌که‌م/ چوونه‌ نیو خه‌و. دووه‌م/ قۆناغی جموجوو‌ل و‌خه‌و‌بینین. سێیه‌م/ قۆناغی خه‌وی قوول. «(ئیب‌ن سیرین، نابلسی،

- دمیری، ٢٠١٦، ٤٩)
- ١- خه‌ونی ئاسایی: هه‌ر مرۆڤێک به‌ سروشتی خۆی خه‌ون ده‌بینێت به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی له‌کاتی نوستندا به‌شه‌و. خه‌ون له‌ پووی زانستییه‌وه هه‌شت جۆره‌:
- ٢- زینده‌ خه‌ون: ئه‌وجۆره‌یه‌ له‌خه‌ون که هه‌ر پێنج هه‌سته‌وه‌ره‌که‌ی له‌کاره‌ واته‌ له‌نێوان به‌ ئاگایی و خه‌وتندایه‌.
- ٣- ئه‌وه‌خه‌ونه‌ی که زۆر له‌پاستییه‌وه نزیکه‌ که‌سی خه‌ون بین تا له‌خه‌ویه‌ ئاگا نه‌ییت نازانێت که خه‌ون ده‌بینێت.
- ٤- زینده‌خه‌ونی درۆ: خه‌ون بین واده‌زانێ خه‌ون نییه‌ به‌لکو واقعی پاسته‌، بۆ نمونه‌ خه‌ون بین واده‌زانێ له‌خه‌وه‌لستاوه‌ و جلی له‌به‌رکردوه‌ و ده‌چێت بۆ کار، دواتر که له‌خه‌وه‌لده‌ستێت ئه‌وکاته‌ ده‌زانێ خه‌ونی بینوه‌.
- ٥- کابوس: خه‌ونی بێزارکه‌ر، خه‌ون بین توشی ترس و پارایی ده‌بێت.
- ٦- هه‌مان خه‌ونی دووباره‌ بووه‌وه‌یه‌ له‌لایه‌ن که‌سی خه‌ون بینوه‌ به‌ گۆرانه‌کاری که‌مه‌وه‌.
- ٧- خه‌ونی بزاوتن: ئه‌وجۆره‌ خه‌ونه‌یه‌ که یارمه‌تی مرۆڤ ده‌دات له‌چاره‌سه‌ر کردنی کێشه‌که‌ی بۆ ئه‌وه‌ی له‌دوای به‌ئاگا هاتنه‌وه‌ی بپاری پاست و دروست بدات.
- ٨- خه‌ونی پێشکه‌وتوو: ته‌واوکه‌ری خه‌ونی له‌پێشوتره‌ که بینویه‌تی.
- ٩- خه‌ونی ئالوگۆڤ: خه‌ونێکه‌ له‌لایه‌ن چه‌ند که‌سیکه‌وه‌ هه‌مان خه‌ون ده‌بینرێت (<https://mawdoor.com> /انواع الأحلام. خه‌ونی ئالوگۆڤ زیاتر له‌رۆمانی (هه‌وره‌کانی دانیاڵ) ی رۆماننوس به‌ختیار عه‌لی زۆر به‌به‌ری‌لوی به‌رچاو ده‌که‌وێت.
- ١٠- شه‌یتانی بوون یان باڵخ بوون «الاحتمال»، که‌چ له‌ته‌مه‌نی نۆ سالی یان له‌نێوان دوازه‌ تا چوارده‌ سالی کوپ له‌نێوان دوازه‌ تا شانزه‌ سالی، که له‌وماوه‌یه‌دا له‌دوای بینینی خه‌ونێک یان له‌کۆمه‌لی کورده‌واری پێی ده‌لێن شه‌یتان پێی پێکه‌نیوه‌ یان شه‌یتانی بووه‌، که تیایدا کوپ له‌قۆناغی مندالیه‌وه‌ بۆ قۆناغی می‌ردمندالیه‌ی ده‌چێت، بۆ که‌چ یه‌که‌مجار که توشی سووپی مانگانه‌ دێت، کۆنه‌ندامی زاوژێی به‌ره‌وگه‌شه‌ کردن و کاملبون ده‌چێت. «هورم»

خه‌ونی ناوخه‌ونه، شێرکۆ بیکه‌سی
 شاعیر ئه‌وزاراه‌یه له‌فه‌ره‌نگی دیوانی
 شیعره‌کانیدا له‌ پۆمانه‌ شیعر (خاچ
 ومار وپۆژمێری شاعیر) به‌کاری
 ده‌هێنێت، له‌ فه‌ره‌نگی هه‌مبانه
 بۆرینه‌دا «(هۆرم) به‌کوردی-خه‌وی
 که‌له‌ خه‌ودا ئه‌یپین، به‌ فارسی
 رویاء خواب» (lex.vejina.net)
 نموونه: تۆ خه‌ون بووی له‌ناو
 خه‌ونا
 تۆ پیاوانی «قه‌ره‌داغ»ی وه‌ک
 «نارامسین»
 که‌له‌ که‌ل وه‌کو هه‌ریز
 سنگ تووکن وه‌کو ده‌ریه‌ندی باسه‌ره
 چاو قایمت له‌بیرنییه (٧٤٢) ل ٣١١،
 خاچ ومار وپۆژمێری شاعیر.
 هه‌روه‌ها شاعیری فه‌له‌ستینی
 مه‌حمود ده‌رویش ده‌لێت:
 هذا هو السجن
 حين يتحول وطننا بكامله
 هذا هو الألم حين يصبح فجرا
 والموت حين يصبح حياة
 كنت حالما داخل حلم. (٧٤١) ل
 ٣١١، خاچ ومار وپۆژمێری شاعیر.
 مروف له‌خه‌ونی‌که‌دايه له‌ناوخه‌ونه‌که‌دا
 خه‌ونی‌کی دیکه ده‌بینێت هه‌روه‌ها

له‌و پێنه‌دا مروف ده‌چێته جیهانی‌ک
 که‌تیايدا له‌ده‌ورو به‌ره‌که‌ی داده‌برێت
 وته‌نها وپێنه ده‌کات سه‌رقاڵ وئالوده
 وپه‌یوه‌سته به‌ وپێنه .
 «هۆبز درێژه به‌بیرۆکه‌کانی
 ده‌دات ده‌ریاره‌ی خه‌ون بۆ بابته‌ی
 تارماییه‌کان وخه‌یاڵه ترسناکه‌کان که
 په‌یوه‌ست ده‌بێ به‌ هه‌ستکردن به
 ترس، که مروف هه‌ستی پێ ده‌کات
 به‌رله‌ خه‌وتن، ئه‌مه‌ش جوړی‌کی
 دیکه‌یه له‌ خه‌ون.
 زینده‌خه‌ون:
 ئه‌و دۆخه‌یه، که مروف تێی
 ده‌که‌وێت، له‌ نیوان به‌ئاگایی و
 بێئاگایی یان واقیع و خه‌وندا «خه‌ونی
 دۆن کیشوتی سی‌رفانتسه، که پێش
 سێ سه‌د و په‌نجا ساڵ به‌ر له
 ئێستا له‌ ئیسپانی ژیاوه، ئه‌و کاته
 کۆمه‌لگای ئیسپانی هه‌زیان به‌ پۆمانی
 ئه‌سپسواری و گیانبازی هه‌بووه، جل
 و به‌رگی درعیان له‌به‌رکردووه کاری
 شمشێریازیان کردووه وپشتیوانیان
 له‌ ژن و خه‌لکی سفیل ده‌کرد بۆ
 ئه‌وه‌ی ناو بانگ ده‌ریکه‌ن... خه‌ونی
 کیشوتی له‌ زینده‌ خه‌ون به‌وه جیا
 ده‌کێت‌وه کۆنترۆلی ژیا‌نی مروف

دەكات و جیهانیك بۆخۆی فەراھەم دەكات بۆ ئەوەی تیایدا بەخۆشی بژییت، بەمشێوەیە ژيانى سەرتاپا بریتى دەبیئت لە خەون» (وەردى، ٢٠٢١، ١٥٦-١٥٩) لێرەدا زیندە خەون دەبیئتە نەریتیك سەرتاپای ژيانى مرۆف دەگۆرێت لەبوارێك لە بوارهكان و چالاکیە جەستەیی و كۆمەلایەتیەكانى مرۆف.

«مرۆف لەجۆرێكى تاییبەتدا خەون دەبینى، لە نێوان زیندەخەون و خەوتندا، لێرەدا مرۆف زۆر دڵنیا نییە خەوتووە یان بە ئاگایە... ئەم جۆریان لەكاتى شەو لەتاریكیدا شتى پرۆپوچ و تارمایی دەبینى و تووشى واهیمە دەبیئت لەو كاتانەدا تارمایی و مردووی زیندوو دەبینرێن تەراتێن دەكەن لە كەنيسەكان و گۆرەپانەكاندا لەشەودا» (عبدالحمید ، ٢٠٠٩: ١٦٥) خەون بینین لە نێوان زیندە خەون و خەون بینیندا زۆرجار مرۆف ھەر لە کاتى ئەوھێنان و بێردنەدا نازانى ئەوکابووسەى كە دەبینى ئایا پاستە یان خەونە! كەسەكە پێى وایە بە ئاگایە بۆ تاقیکردنەوێى خۆى خۆى ھەڵدەدات خۆى تاقى بکاتەو

دەستى یان پێى خۆى دەجولێنى، بەلام ئەم کارەى پێ ناکرێ وەکو مردوویەكى زیندوو وایە، بۆ پزگار بوون لەوکابووسە ناخۆشەكە ھەول دەدات وەئانگابێتەو ئەو زیندە خەونە یان ئەوکابوسە درێژە نەکیشتە ھەندیکجار خەوین قیژەیک دەكات، یان ھەولێ جوڵەکردنى دەست و قاچەكانى دەدات بۆ دڵنیا بوون لەپاستى و دروستى بەئاگایى و پێ ئاگایى. ھەلى وەردى نووسەرى عێراقى دەلیت: «چیرۆكى دۆن كیشۆت تەنھا وێنایەكى گەرەكرایى خەونى مرۆف خۆیەتى، ھەریەكێك لە ئێمە لەھزرى خۆیدا خۆى بە گەرەتر دەبینیت لەوەى كە لە سەر ئەرزى واقعیدا ھەیە» (وەردى، ٢٠٢١، ١٦٠) ئەمجۆرە بێركردنەوێە لای زۆریەى تاكەكانى كۆمەلدا بەدیدهكرێت، بەلام تاكەكان ھەستى پێناكەن.

رۆج و جەستە لە مرۆفدا بەیەكەو تەواوكرى یەكترن ئەگەر چى یەکیان ھەستییە، ئەوى دیکەیان ژیریە، لەم روووە دەتوانین بڵێین كە مرۆف لەكاتى بینینی خەوندا جەستەكەى ئەرك نابینیت كەچى لەپووى

پۆحه‌وه کاریگه‌رییه ده‌روونییه‌کان پۆل ده‌بینیت له‌کاتی‌کدا جه‌سته‌ی مرۆف له‌دۆخی پاکشان و‌خه‌ودایه . «خه‌ون جۆریکی به‌رب‌ل‌ل‌وی پافه‌ی پوود‌ل‌وی سه‌رووس‌روشتی له‌پ‌یگ‌ای خه‌ونه‌وه ده‌بی‌ت که پافه‌یه‌کی عه‌قل‌انییه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پشت به بی‌ئاگ‌ایی ده‌به‌ست‌یت که کونجی تاریکی ت‌ی‌د‌ایه هه‌ند‌یک‌جار سه‌روو سروشتیه .. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گر‌نگ‌یدان به‌ خه‌ون به‌ شی‌وه‌یه‌کی هوشیار گر‌نگ‌یه‌کی زۆر به‌ ژیا‌نی بو‌ونه‌وه‌ری مرۆیی ده‌به‌خش‌یت» (حلیفی، ٢٠٠٩: ١١٣) خه‌ون به‌ شی‌وه‌یه‌کی به‌رب‌ل‌ل‌و سوودی ل‌ی‌ده‌بین‌یت، پافه‌ی روود‌ل‌وی له‌ پ‌یگ‌ای خه‌ونه‌وه ده‌بی‌ت، که رافه‌یه‌کی عه‌قل‌ی و سه‌روو سروشتیه . به‌شی دووه‌م: ته‌وه‌ری یه‌که‌م زینده‌ خه‌ون له‌ کورته‌ پ‌ۆمان‌ی (خه‌ونی جال‌ج‌ال‌ۆکه‌کان) دا زینده‌ خه‌ون یه‌ک‌یکه له‌ هه‌شت جۆره‌ خه‌ونانه‌ی که له‌ کورته‌ پ‌ۆمانه‌دا به‌کاره‌ات‌وون، که ده‌کر‌یت‌ه دوو لق (زینده‌ خه‌ونی ئه‌ر‌ینی و زینده‌ خه‌ونی نه‌ر‌ینی). له‌م کورته‌ پ‌ۆمانه‌دا باس له‌ کۆمه‌ل‌یک دابونه‌ریتی کۆن و ئامۆزگارییه سه‌قه‌ته‌کان ده‌کات. له‌ که‌سه‌ نزیک و به‌ته‌مه‌ن و نه‌خوینده‌واره‌کانی وه‌کو دایک و باوک و داپیره‌ی به‌رگ‌و‌ی‌چ‌که‌کانی ده‌که‌و‌یت، له‌ل‌ای خ‌و‌ی پ‌یگ‌ری ل‌ی‌ده‌که‌ن له‌ نه‌زه‌ر هه‌رام‌ی و گوناخ و تاوان! که‌چی ئامۆزگارییه‌کانیان ده‌بن به‌ کۆسپ و پ‌یگ‌ر، ده‌یان ک‌یش‌ه‌ی ده‌روونی و کۆمه‌ل‌ایه‌تی و ئاسه‌نگ‌ی بۆ دروس‌ده‌که‌ن، له‌ نمونه‌ی داپیره‌، که له‌ ت‌و‌ق‌ل‌یت‌ه‌که‌دا پ‌ۆل‌یک‌ی به‌رچاوده‌بین‌یت له‌و ژینگه‌ داخراوه‌ی، که ت‌ی‌ده‌که‌و‌یت، که له‌ کۆمه‌ل‌ی کورده‌واریدا بوونیان هه‌یه . «جه‌زیش ده‌که‌م بزانی‌ت، که دووسه‌د ملیۆن سا‌ل به‌ر له‌ من و تۆ هه‌بو‌وه، که‌واته ته‌مه‌نی جال‌ج‌ال‌ۆکه سی‌سه‌د ملیۆن سا‌له .. وه‌ل‌ئ هه‌زارجار به‌داخه‌وه ده‌ن‌ی‌و ئه‌و هه‌موو خو‌وه سه‌یر و جوانانه‌ی گیانداران و مه‌لان و زینده‌وه‌ره‌کان بۆ مه‌سه‌له‌ی جووت‌بوون، هی جال‌ج‌ال‌ۆکه له‌ هه‌مووان سه‌یر‌تر و بی‌زه‌وه‌رت‌ره .. دیاره‌ هی جال‌ج‌ال‌ۆکه له‌ هه‌مووان در‌ی‌ژ‌تر ده‌خایه‌ن‌ئ» (حه‌سه‌ن ، ٢٠٠٥ : ٣٣٦) ن‌ی‌ره‌و م‌ی‌یه‌ی جال‌ج‌ال‌ۆکه وه‌کو زینده‌وه‌ر‌یک کاتی‌ک م‌ی‌یه‌کان

له‌گه‌ل نێره‌کاندا جووت ده‌بن. وه‌ک ئه‌وه‌ وا بووبه‌ ئاگابم» (حه‌سه‌ن ، ٢٠٠٥ : ٣٢٥-٣٢٦) له‌زینده‌ خه‌ونی‌کدا له‌ترسی دوو جال‌جالتۆکه‌که‌ هاوار ده‌کات و ده‌رده‌په‌پێت به‌ نیوه‌ به‌ ئاگاییه‌وه‌ راده‌کات، یه‌کی‌ک له‌سیماو خه‌سله‌ته‌کانی زینده‌ خه‌ون خه‌ون بین به‌ ئاگایه‌، به‌لام داب‌پراوه‌ له‌گه‌ل ده‌ورو به‌ره‌که‌یدا. هه‌روه‌کو له‌م کورته‌رومانه‌دا خه‌ون به‌ پاکیزه‌ی خه‌زانی ده‌بینێت که‌ده‌بن به‌ دوو جال‌جالتۆکه‌ی نێره‌و مێیه‌، به‌تایبه‌تی شه‌وانی پێ ده‌بوو له‌سیح و جوانی وفویا وشه‌رم «من له‌ناوخه‌ونه‌کاندا سه‌فه‌ر به‌ناوئهم دونیایه‌دا ده‌که‌م، ده‌توانم له‌نیوان مانگ وئه‌ستێره‌کاندا پیاسه‌ بکه‌م، ده‌نیو دارستانه‌کاندا که‌مه‌ له‌گه‌ل شیر و پلنگ و مه‌یمونه‌کاندا بکه‌م...قه‌سه‌ له‌گه‌ل دره‌خته‌کاندا ده‌که‌م و..وه‌ک ماسی به‌ سه‌عات بچه‌ ژێر ئاو نه‌خنکێم.. ده‌چمه‌ ناو ئاوێنه‌کان و دیمه‌ ده‌ری بیئیه‌وه‌ی ئاوێنه‌کان بشکێن و بپیندار بم» (حه‌سه‌ن، ٢٠٠٥ : ٣٢٢-٣٢٣). هه‌ر به‌ هۆی زینده‌خه‌ونه‌کانه‌وه‌ شاره‌زایی زیاتر په‌یدا ده‌کات له‌ هه‌لسوکه‌وتکردن له‌گه‌ل سروشت

له‌چوار په‌لی نێره‌کان قوتده‌که‌ن و قوتیان ده‌ده‌ن، هه‌روه‌ها کاتی جووت بوونیان ماوه‌یه‌کی ژۆر ده‌خایه‌نیت به‌ شیوه‌ک له‌زه‌ت وشه‌هوت درێژه ده‌کیشیت ماوه‌ی به‌ به‌راوورد له‌گه‌ل مرۆفدا ژۆر زیاتره‌،خودی نووسه‌ر به‌شیک له‌ ژبانی خۆی وخه‌ونه‌کانی به‌ پانای که‌سی یه‌که‌می تاک ده‌گێڕێته‌وه‌، له‌ نیوان خه‌ونی خۆش وخه‌ونی ناخۆشدا،کاریگه‌ری دابونه‌ریت ویۆچونه‌ ئایینه‌کان به‌ هه‌له‌ تیگه‌یشتن ولیکدانه‌وه‌ی دۆخه‌ چه‌قه‌ستوه‌کان کاریگه‌ری له‌سه‌ر بیروبووچوونی که‌سی یه‌که‌می چیرۆکه‌که‌و کۆمه‌لی کورده‌واریدا هه‌بووه‌. «که‌ منداڵ بووم به‌یانیکیان، که‌ هه‌ستام دوو جال‌جالتۆکه‌ له‌سه‌ر سه‌رینه‌که‌م بوون، پاسه‌ت وچه‌پیان لێ گرتبووم، شیتانه‌ که‌مه‌یان به‌شاخه‌ باریکه‌کانیان ده‌کردو پوه‌ووکونی هه‌ردوو گوێچکه‌م ده‌هاتن، دوو جال‌جالتۆکه‌ی په‌شباو وقه‌له‌و وتووکن.. که‌ره‌که‌م بوو پێ به‌وترسه‌ دنیا پێ بکه‌م له‌هاوار، هاوار له‌قورگمدا تاساو ده‌رنه‌ده‌هات من له‌خه‌ودا بووم وکه‌چی

و زینده‌وهر و گفتوگۆکردن له‌گه‌ڵ گیانه‌وه‌راندا، له‌خه‌ونه‌کانیدا سه‌فه‌ر ده‌کات، گه‌مه‌ له‌گه‌ڵ شێر و پلنگ و مه‌یMONDA ده‌کات، قسه‌ له‌گه‌ڵ دار و دره‌ختدا ده‌کات، ماسی ئاسا به‌ سه‌عات ده‌چێته‌ ژێر ئاو ده‌توانیته‌ له‌نیوان مانگ و ئه‌ستێره‌دا پیاسه‌ بکات «له‌خه‌ونددا ده‌بینیته‌ دادگایی ده‌کرێت و له‌ سێداره‌ ده‌درێت .. سه‌د چه‌قۆی به‌رده‌که‌وێت و ده‌مریته‌، که‌سیک وه‌کو عیسا پێته‌مه‌به‌ر ده‌ست به‌سه‌ر برینه‌کانی داده‌هێنێت و ساپێژ ده‌بیته‌وه‌ .. هه‌روه‌ها خۆی له‌ناو ئاگردا ده‌بینیته‌ به‌ سوتاوی .. خۆی له‌ناو ئاوی زه‌ریاکاندا ده‌بینیته‌ و ده‌خنکیته‌ .. له‌ خه‌ونددا ده‌بینیته‌ که‌له‌ ناوچالێکدا به‌ پره‌ له‌ مشک و مار یان له‌ سه‌ربانیکی‌دا به‌ پره‌ له‌ مارمیلکه‌ و جالجالۆکه‌ .. ژۆرجار له‌ بنمیچی خانووه‌ هه‌ژاره‌که‌یان و خانوی خزم و که‌سیان جالجالۆکه‌ پشت توکنه‌کان خۆیان هه‌لواسیوه‌ .. هه‌ندیکجار جالجالۆکه‌کان پاست و چه‌پیان لێده‌گرت و که‌مارۆیان ده‌دا و زه‌نده‌قیان ده‌برد .. که‌ به‌ ئاگا ده‌هاته‌وه‌ له‌ ترسان وه‌ک پشيله‌

ده‌رده‌په‌رێت و ساتمه‌ ده‌کات و ده‌ست و قاچی ده‌شکێت .. دایک و نه‌ندامانی خێزانی زگیان پێده‌سوتاو به‌ ته‌مای قیتبونه‌وه‌ی نه‌ده‌بوون ده‌که‌یشته‌ سه‌ره‌مه‌رگ و له‌سه‌ری ده‌گریان .. له‌ پۆزانی ته‌نیا یی و بێهه‌شیدا له‌ سۆز و خۆشه‌ویستی په‌گه‌زی به‌رامبه‌دا .. خانمێک له‌ ژێر کراسیکی ژۆر ته‌نک و سپی دێته‌ خه‌ونی تا ماندوو ده‌بووده‌ستبازی له‌گه‌ڵدا ده‌کرد .. هه‌ندیکجار له‌ تاو پرسه‌ی خزم و خوێ ئه‌وه‌نده‌ فرمیسک ده‌پێژێت لافاو هه‌لده‌ستیته‌ هه‌موو خه‌لک به‌ فرمیسکه‌کانی ده‌زانن» (حه‌سه‌ن، ٢٠٠٥: ٣٢٣-٣٢٦) یه‌کیک له‌ زینده‌ خه‌ونه‌کانی که‌ له‌ درێژه‌ی ئامۆژگارییه‌کانی نه‌نکی و خوێندنه‌وه‌ی ئه‌و کتێبانیه‌ی که‌ له‌ پڕوی ئایدیۆلۆجیاوه‌ دژ به‌ یه‌کن چه‌ندین خه‌ونی جۆراوجۆر ده‌بینیته‌، له‌ دوا ی زینده‌ خه‌ونه‌که‌ پاده‌چله‌کیته‌ و پاده‌په‌رێت و سه‌ری لێده‌شێویته‌ و ساتمه‌ ده‌کات و به‌رده‌بیته‌وه‌ و گیانی ده‌شکێت و ژۆر ئازار ده‌چێژێت، مرۆف هه‌ندیکجار که‌ خه‌ونیکی ناخۆش ده‌بینیته‌، له‌ خه‌ونه‌دا به‌ ئاگادێته‌وه‌

هه‌لده‌دات ده‌ستوپه‌له‌کانی بچولێنیت ناتوانیت خۆی له‌ خۆی به‌ گومان ده‌بیت ئایا به‌ ئاگایه‌ یان خه‌وتوو یان زینده‌ خه‌ونه‌ «ئه‌وجاره‌ بوو بۆ یه‌که‌مجار منی چکۆله‌و جیقن لێم پرسى: «ئه‌رئ هۆ دایکه‌ .. ئه‌من کوو له‌ دایک بوویمه‌؟» به‌ ترس وشه‌رمیکه‌وه‌، وتى: «جهرگه‌که‌م .. پۆژه‌کیان .. ئه‌من زگم زۆر دیشا .. له‌ ناکاو پشامه‌وه‌و ئه‌تووم له‌ ناو پشانه‌وه‌که‌ی هه‌لگرته‌وه‌و پاکم کردیته‌وه‌ .. خاوین ویاوین .. هه‌تا هه‌نوکه‌ گه‌وره‌م کردی .. من بۆ سه‌ده‌ها جار خه‌ونم به‌و پشانه‌وه‌و له‌ دایکبوونه‌وه‌یه‌وه‌ بینى» (حه‌سه‌ن، ٢٠٠٥: ٣٣٠) هه‌موو ئه‌و قسه‌و کرده‌وانه‌ی له‌ دایک و نه‌نکی ده‌بیست به‌رده‌وام له‌ هزری ده‌زینگیه‌وه‌ و له‌ ترسانا ده‌بوون به‌ زینده‌ خه‌ون به‌رۆکی به‌رنه‌ده‌دا. هه‌ندیکجار به‌هۆی گێڕانه‌وه‌ی خه‌ونه‌ قێزه‌ونه‌کانی (پاکیز)ی هاوسه‌ری ده‌پشایه‌وه‌، له‌ گه‌ل ئه‌و پشانه‌وه‌ی بیرده‌که‌ویتته‌وه‌، که‌ دایکی بۆی ده‌گێڕێته‌وه‌ له‌ کاتى له‌ دایکبوونییدا له‌ گه‌ل پشانه‌وه‌ له‌ زگی دایکی دێته‌ ده‌ره‌وه‌ دایکی له‌ ناو پشانه‌وه‌که‌

ده‌ریده‌هێنیت و ده‌بیت به‌و مڕۆقه‌ . «زوو خه‌ونه‌که‌م بۆ هاوسه‌ره‌که‌م گێڕایه‌وه‌ .. ده‌رحال وتى: ئاه .. که‌ خه‌ونی بێزه‌وه‌ر ده‌بینى، سێ چوار هێلنجى داو رشایه‌وه‌، ئه‌وکاته‌ی ئه‌و رشایه‌وه‌ .. من هیشتا هه‌رله‌ناو خه‌ونه‌که‌دا دیل بووم .. یان له‌ ناو هه‌ناوی (پاکیز)دا بووم، چونکه‌ من له‌وه‌ دلنایام که‌ ئه‌و به‌سه‌ر مندا رشایه‌وه‌، چونکه‌، که‌ رشایه‌وه‌ من له‌ ناوه‌ناوی ئه‌ودا بووم» (حه‌سه‌ن، ٢٠٠٥: ٣٣٠) کاتیک له‌ خه‌وندا هه‌ردووکیان ده‌بن به‌ جالجالۆکه‌ی نێر و مێ (پاکیز) هه‌روه‌کو سروشتی جالجالۆکه‌کان مێیه‌ نێرینه‌که‌ی له‌ کاتى جوتبووندا هه‌ر چوار په‌لى ده‌قرتیتیت وقوتى ده‌دات و چێژى لێده‌بینیت و ده‌یکوژیت و زۆر پوکینه‌ی له‌ په‌گه‌زى به‌رامبه‌ره‌، له‌ هه‌ولێ له‌ ناوبردنێ توخمى نێره‌دایه‌، وه‌بیر هاتنه‌وه‌ی قسه‌ و پشانه‌وه‌کانی نه‌نکی و خێزانى بوو، ئه‌وخه‌ونه‌ بۆ زۆر خه‌ون شیکه‌ره‌وه‌و دۆست و ناسیاوه‌کانی ده‌گێڕێته‌وه‌ ئامۆژگاری ده‌که‌ن ئه‌گه‌ر خووی خه‌راپى کتێبه‌ حه‌رامه‌کان و له‌زه‌تکردن له‌ بینینی

ئو هه‌موو خه‌ونه بئ سهره‌به‌ره نه‌هینیت گۆتاییه‌که‌ی باش نابیت له‌وانه‌یه شیت بیت یان پيسوا بیت . خه‌ونیک به‌رده‌وام له‌گه‌لیدا ده‌ژیی وازی لیتا‌هینیت تا نه‌فره‌تی دونیاو قیامه‌تی به‌سهر سهریدا داده‌بارینیت . «وله‌ی من تا دوا شاخه‌ونی خۆم رویشتم تا دوا خولیاو خووی خه‌راپم . هه‌ر هه‌مووشی گونا‌هی نه‌نکم بوو . نه‌نکم نا . گونا‌هی «گونا‌هی یه‌که‌م» بوو» (حه‌سه‌ن، ٢٠٠٥ : ٣٣١) گونا‌هی یه‌که‌م له‌به‌هشتدا پرویدا، دیناره نه‌نکی به‌رده‌وام به‌نه‌زانی ترس و دل‌ه‌راوکه‌ی ده‌خسته‌ده‌روونی ئه‌و می‌ردمنداله‌، له‌پاستیدا ئامۆزگارییه‌کانی بۆ به‌رژه‌وه‌ندی نه‌وه‌که‌یه‌تی که‌چی به‌شیک له‌بیروباوه‌په‌ گۆنه‌کان زیان ده‌به‌خشن له‌بری سوود وه‌رگرتن، نه‌وجۆره می‌ردمندالانه‌ پیو‌ستیان به‌پال‌پشتیکردن و ژینگه‌ی ئارام هه‌یه . گوايه له‌دوای په‌یمان‌دان و بینه‌و به‌رده‌له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌یدا واز له‌ چاودێرکردنی جووتبوونی زنده‌وه‌ران و ئاژه‌لان به‌ینیت، که‌چی دواتر خه‌ون ده‌بینیت، که‌هه‌ردوکیان بوون به‌دوو

جال‌جالۆکه‌ی نیر ومی! «له‌وشه‌وه مانگه‌شه‌وه هاوینه له‌سهر باند ده‌ست پیده‌کات : «هه‌ر بۆیه له یادمه بیتاگا له‌خۆم باسی خولقی ناچیزه‌ی جۆریک له‌جال‌جالۆکه‌م بۆ ده‌کرد، که‌تازه له‌کتیپیکدا خۆیندبوومه‌وه . ده‌جاران له‌پی خسته‌سهر ده‌مم ده‌یوت» توو شه‌ره‌فت وازیته . خۆت به‌لینت دابوو .!» (حه‌سه‌ن، ٢٠٠٥ : ٣٣٥) نووسه‌ر به‌ده‌ست خۆی نه‌بوو نه‌یده‌توانی له‌و باب‌ه‌ته‌دوور بکه‌ویت‌وه‌، به‌پچه‌وانه‌وه‌، پاکیزه‌ی خیزانی پشانه‌وه‌ی به‌م قسانه‌ده‌هات .» با به‌رله‌وه‌ی بێمه‌سهر جووتبوونی جال‌جالۆکه‌کان، ئه‌و نه‌فسانه‌زۆر جوان وپ‌خه‌مه‌ت بۆ بگێرپه‌وه‌: له‌ولاتی-لیدیا . کچیک به‌ناوی «ئارکینا» بووه‌سهرگه‌رمی چینی جۆره‌قوماشیکێ گرانبه‌ها بووه‌، نه‌وه‌نده‌ده‌ست په‌نگین بووه‌، که‌ئیدی «ئه‌سینا» ی خوداوه‌ند به‌غیلی پئ بردوووه‌ . باوکی، باوکه‌ش کئ بئ؟ «زیۆس» گه‌وره‌ی هه‌ر هه‌موو خوداوه‌نده‌کان . باوکه‌و کچه‌له‌داخی ده‌ست‌په‌نگینی «ئاراکینا»

وهخته بووه شیتوهار بن» (حه‌سن، ٢٠٠٥: ٣٣٥) بۆ دور که وتنه وه لهو بارودۆخه، چهند نموونه‌یه‌ک بۆ (پاکیز) ده‌هینیتته وه له‌وانه ئه‌فسانه‌ی ولاتی لیدیا «پۆژیکیان ئیره‌یی وا گپ له‌ده‌روونی «ئه‌سینا» به‌رده‌دا، که پارچه قوماشیکێ زۆر په‌نگین و ده‌ستکردی «ئاراکینا» شندپرو وندپ بکا به‌سته‌زمانیش، که له‌ت و کوتی قوماشه‌که ده‌بینی.. هه‌ر به‌و تیلمه داوانه‌ی قوماشه‌که که به‌یه‌که وه‌یان ده‌به‌ستێ.. خۆی هه‌لده‌واسی و ده‌خنکی.. له‌توپه‌تی قوماشه‌که کۆ ده‌که‌نه‌وه ده‌یکه‌ن به‌ کراس و «ئارکینا» ش ده‌گۆپن به «به جالجالۆکه... جالجالۆکه ناویکی دیکه‌شی هه‌یه، که ئه‌ویش «ئاراکییدا» یه» (حه‌سن، ٢٠٠٥: ٣٣٦) پاکیز ده‌لێت: «وه‌لێ هه‌زار جار به‌داخه وه ده‌نیو ئه‌و هه‌موو خوه سه‌یروجوانانه‌ی گیانداران وه‌لان وزینه‌ده‌وه‌ره‌کان بۆ مه‌سه‌له‌ی جووتبوون، ه‌ی جالجالۆکه له هه‌مووان سه‌یرترو بیژه‌وه‌رتیه... دیاره ه‌ی جالجالۆکه له‌هه‌مووان درێژتر ده‌خایه‌نی» (حه‌سن، ٢٠٠٥: ٣٣٦) جووتبوونی جالجالۆکه جوت بوونیکێ زۆر ناوازه‌یه ، جووتبوونیک که تیایدا نێره‌ی جالجالۆکه هه‌رچوار په‌لی له‌لایه‌ن مێه وه ده‌قرتیندریت وچیزێ لیده‌بینریت ودواتریش لوش ده‌کریت ئه‌و پڕۆسه‌یه ماوه‌یه‌کی زۆر ده‌خایه‌نیت که زۆر له‌ی مروف زیاتره. «زۆر سه‌یره هه‌ندیکیان تا بلێی دپنده‌ن وخوویه‌کی زۆر به‌ریه‌ریانه‌یان هه‌یه، ئه‌و وه‌خته‌ی تیک ده‌ئالێن.. هیددی هیددی.. زۆر له‌سه‌رخۆ.. له‌گه‌رمه‌ی راموسان و ده‌ستله‌ملانیدا مێه‌که نێره‌کی ده‌خوات.. به‌خوا درۆ ناکه‌م.. خۆی وایه.. له‌ دوا ترۆپکی له‌زه‌تی هه‌ردووکیاندا نێره‌که قووت دراوه‌و بۆته پاروویه‌کی گه‌رم ده‌نیوسکی مێه‌که‌دا..» (حه‌سن، ٢٠٠٥: ٣٣٦) جاریکیان له‌ ئیواره‌وه پيش ده‌تاشیت بۆن وگولۆ له‌خۆی ده‌دات وه‌رایه‌ی ده‌کات وه‌وه‌سیکی زۆری هه‌یه بۆ (پاکیز)، له‌گه‌ل بیستنی دپنده‌یی مێینه‌ی جالجالۆکه به‌رامبه‌ر به نێره‌که‌ی و هه‌روه‌ها به‌دخوویی نێره‌ی جالجالۆکه ده‌گاته پادده‌ی به‌گژداچوونی دایکی خۆشی، ئه‌مانه

(پاکین) توپه ده‌که‌ن و له ئە‌نجامدا ئە‌و‌نیازە‌ی، که خۆ‌ی لێ‌خۆ‌ش کردبوو وە‌کو تە‌میک پە‌وییه‌و و نه‌ما، له‌تاو نیازە‌ نه‌زۆ‌که‌ی شیع‌ریکی دڵ‌داری بۆ‌ ده‌خوینێ‌ته‌وه (پاکین) له‌ وه‌لامدا ده‌لێ‌ت: «نا‌ی‌خوات.. بۆ‌ خۆ‌تی بخوینە‌ره‌وه.. با نه‌بم به‌ جال‌ج‌لۆ‌که‌ ویت‌خۆ‌م..!» (ه‌سه‌ن، ٢٠٠٥: ٣٣٩) له‌زین‌ده‌ خە‌ونی‌ک‌دا پیا‌وه‌که‌ کات‌یک بێ‌تۆ‌م‌ید ده‌بێ‌ت له‌جو‌ربو‌ونی جال‌ج‌لۆ‌که‌ هه‌ڵ‌ده‌دات بۆ‌ شە‌وی دواتر با‌سی جو‌ت‌بو‌ونی کۆ‌تری بۆ‌ بکات که با‌ش‌ترین غه‌زە‌ل‌خوانه‌ بۆ‌ ئە‌وه‌ی (پاکین) پازی بکات، به‌و نی‌وه‌ش‌ه‌وه‌ی هاوین له‌سه‌ریان‌دا هه‌ڵ‌ده‌دات هه‌روه‌کو سه‌رده‌می مند‌الێ‌ی خۆ‌ی به‌ ژمار‌دنی ئە‌ستێ‌ره‌کان‌ه‌وه‌ خه‌ریک ده‌کات، به‌لام له‌کات‌یک‌دا که چا‌وی لێ‌ل ده‌بێ‌ت به‌رچا‌وی پە‌ش‌که‌ و پێ‌ش‌که‌ ده‌کات جال‌ج‌لۆ‌که‌یه‌ک به‌ هه‌ودایه‌کی ئە‌ستووره‌وه‌ خۆ‌ی شۆ‌پ ده‌کاته‌وه «که‌ و‌تم» له‌و خه‌ونه‌دا من وتۆ، هه‌درووک‌مان، ببوین به‌ جال‌ج‌لۆ‌که‌.. تاو‌یک و بێ‌ده‌نگ بووم، وتی- «مه‌وه‌سته‌و ته‌وا‌وی که.. دوا‌جار

خه‌ونه.. هه‌ره‌یه‌ج نه‌بێ‌ به‌گێ‌ر‌انه‌وه‌ی خه‌ونه‌که‌ خۆ‌ت له‌ پاش‌ما‌وه‌ی ئە‌و خه‌ونه‌ ترس‌ناکه‌ قور‌تار ده‌که‌ی» (ه‌سه‌ن، ٢٠٠٥: ٣٤٢). پاکین بێ‌زی له‌ خه‌ونه‌کان‌ی ده‌کر‌ده‌وه‌، به‌لام زۆ‌رجار گو‌یی بۆ‌ شل ده‌کردو هه‌ندێ‌ک‌جاری‌ش وه‌کو مێ‌یه‌ به‌رگ‌ری ده‌کرد و سه‌ر‌زه‌نش‌تی ده‌کرد. «بۆ‌م گێ‌ر‌اپه‌وه‌ که‌ چۆ‌ن من و ئە‌و ببو‌وین به‌ دوو جال‌ج‌لۆ‌که‌ی گه‌ورۆ‌نه‌و له‌ گه‌رمه‌ی ده‌ست‌له‌م‌ان‌یدا بو‌وین، که به‌ قه‌پ‌ال دای‌گرت‌مه‌وه‌و قووت‌ی دام.. چ‌نده پارامه‌وه‌ که نه‌م‌خوات.. بێ‌ه‌و‌وده بوو.. ت‌کا‌و پارانه‌وه‌م دادی نه‌دا.. ئە‌وه‌ بوو له‌ ترسانا پ‌ا‌چه‌نیم.» (ه‌سه‌ن، ٢٠٠٥: ٣٤٣) زین‌ده‌خه‌ونی نه‌رێ‌نییه‌، جو‌ری زۆ‌ر نزیکه‌ له‌پاستییه‌وه‌، که پ‌اده‌چه‌نێ‌ و به‌ ئاگادێ‌ت ئە‌وکاته ده‌زانێ‌ت، که زین‌ده‌خه‌ونه. «جا چی‌ تیا‌یه‌؟ که وه‌ئاگاین جه‌نابت ز‌ال‌ه.. با له‌ خه‌ودا من ز‌ال‌ بم» (ه‌سه‌ن، ٢٠٠٥: ٣٤٤) له‌ کات‌ی به‌ ئاگایی‌دا ژنه‌که‌ ز‌ال‌ه، له‌ کات‌ی خه‌وند‌ا پیا‌وه‌که‌ ز‌ال‌ه، له‌ دیا‌لۆ‌گ‌یک‌دا له‌ نێ‌وان ژن و مێ‌رد‌ا: «ده‌ته‌وێ‌ ب‌لێ‌ی من ئە‌وه‌نده‌ شه‌پ‌انگێ‌زم.. نه‌خێ‌ر مێ‌رد‌ی میر‌خاس..

له‌وانه‌یه ئه‌و خه‌ونه دیوێکی دیکه‌ی هه‌بێ کام دیو؟» بۆ نموونه له‌وانه‌یه تۆ له‌ پای گوناھێک، که کردووه‌ته [کردووته] هه‌زتکردوو له‌ناو بچیت..بۆیه هه‌زتکردوو له‌ تۆ له‌ ئه‌و گوناھه‌ت بۆ پاکبوونه‌وه‌ت من بتخۆم «» ده‌ستتخۆش بێ وعافیه‌ته «» (حه‌سه‌ن، ٢٠٠٥ : ٣٤٤) مێینه به‌ شێوازیکی زۆر سه‌یر ده‌سه‌لاتی خۆیان به‌سه‌ر پیاواندا ده‌سه‌پێنن، باس له‌هه‌لسوکه‌وتی ژن ده‌کات به‌ر له‌ خۆبه‌ده‌سته‌وه‌ دانی، هه‌رچه‌نده خۆیان گیف بکه‌نه‌وه ئه‌وه‌نده زووتر خۆیان به‌ده‌سته‌وه ده‌دن.» هه‌ر هه‌موو جالجالۆکه مێیه‌کان سه‌رگه‌رمی قرتاندنی چوار په‌ل و سه‌ری نێره‌کانیان بوون.. پاشان که‌وتنه‌ خواردنیان.. ئه‌وانی تر بێده‌ست له‌ملانی و رامووسان نێره‌کانی خۆیان قووتدا.. که‌چی من وتۆ، ئاخ له‌من وتۆ، چه‌نده به‌ ناسکی تێک ئالابووین.. کاتێکم زانی وام له‌ هه‌ناوتا «» (حه‌سه‌ن، ٢٠٠٥ : ٣٤٧). له‌ کاتی جووتبوونی نێره‌ومێیه‌ی جالجالۆکه‌دا نێره‌کان خۆیان له‌ هه‌ناوی مێیه‌کاندا

ده‌دۆزنه‌وه.» تۆ ده‌ته‌وێ دپنده‌یی وچه‌په‌لی من بپازینیه‌وه، یانی من تۆم خواردوو.. نا.. تۆم له‌توپه‌ت کردوو، پاشان ئه‌وه‌نده به‌ ناسکی تۆم خواردوو، که ئیدی تۆ له‌ خۆشیانا شاگه‌شکه بووی.. تۆ ده‌ته‌وێ به‌ ژنیکی «سادی» م له‌قه‌له‌م بده‌ی؟» (حه‌سه‌ن، ٢٠٠٥ : ٣٤٧). (پاکیز) زویر ده‌بیته‌ به‌مشێوه جووتبوونه‌ی پێیوايه ئه‌گه‌ر به‌مشێوه‌یه په‌فتاری کردبیته‌ واتا که‌سیکی سادیزمه، که جۆره‌ که‌سیییه‌یه‌که‌ هه‌ز به‌ ئازاردانی به‌رامبه‌ره‌کی هه‌یه‌و چێژی لێده‌بینیت، هه‌روه‌ها جۆریکی دیکه‌ی که‌سیییه‌ی دیکه‌ هه‌یه‌ هه‌ز به‌ ئازاردانی خۆی ده‌کات وه‌کو که‌سیییه‌یه‌کی ماسۆشیزم ناسراوه.. «نا واییه‌ که‌سه‌که‌م.. من خۆم کابرایه‌کی «ماسۆشی» م هه‌ز به‌ ئازاری خۆم ده‌که‌م، پاشان من پێموتی، که گوناھی تۆی تیا نه‌بوو.. تۆ ببووی به‌ جالجالۆکه‌یه‌کی برسی و گه‌ورۆنه.. خۆی ماچ وموچه‌کی تۆ وای بوو.. من ئازارم پێنه‌ده‌گه‌یشته.. به‌لکو پێمخۆش بوو.» (حه‌سه‌ن، ٢٠٠٥ : ٣٤٨) نێره‌ خۆ به‌ که‌سیییه‌

ماسۆشیزم داده‌نیت که زیاتر خۆی ده‌کاته قوربانی بۆ ئه‌وه‌ی به‌رامبه‌ره‌که‌ی ئازار نه‌چێژیت وچێژ ببینیت. «ئا به‌ خوا... درۆ ناکه‌م... هه‌تا من وتم: بمخۆ گیانه‌که‌م بمخۆ... ئه‌مشه‌ویش نه‌مخۆی... شه‌ویکی دیکه هه‌ر ده‌مخۆی... که تۆم بینی ئه‌وه‌نده برسیته... قه‌ستم ده‌کرد بیمه پاروویه‌ک وناوه‌ناوت گه‌رم بکه‌مه‌وه» (حه‌سه‌ن، ٢٠٠٥: ٣٤٨) ئه‌م هه‌سته له‌کاتی زینده‌خه‌ودا هه‌مووی له‌ئه‌وپه‌ری له‌زه‌ت وشه‌هه‌ودا له‌لایه‌ن ئێر و می‌دا به‌دی ده‌کری‌ت، له‌پاستیدا له‌کاتی جووت بوونی ئێره‌و می‌یه‌دا به‌تایبه‌تی له‌کاتی لوتکه‌ی له‌زه‌تدا هه‌ردووکیان به‌ته‌واوی له‌ده‌وروو به‌ریان داده‌برێن یان پاستتر بلێین له‌زینده‌ خه‌ونیکی زۆر قوولدا ده‌بن، به‌لام له‌دوای چێژ جاریکی دیکه ده‌گه‌ڕێنه‌وه باره ئاساییه‌که‌ی خۆیان. «له‌وه‌ودا په‌نگاو په‌نگانه ورد ده‌بوونه‌وه، له‌ تۆی ده‌ستپه‌نگین، له‌ منی به‌ندکراو له‌ودیه‌و هه‌ودا باریکه‌کانه‌وه، نه‌یاندانه‌زانی مه‌سه‌له چیه‌، ئه‌مه‌یان خانۆچکه‌یه‌کی به‌هه‌شتیه‌ یان زیندان؟ لیت

ناشارمه‌وه من له‌ژێر چاوه‌وه له‌ دونیای ده‌ره‌وه‌م ده‌پوانی وخه‌نم به‌و سه‌ربه‌ستیه‌وه ده‌بینی که تۆزێ له‌مه‌یه‌ر هه‌مبوو... گویم له‌ نرکه‌وناله‌ی جووته تیکنالۆه‌کان بوو» (حه‌سه‌ن، ٢٠٠٥: ٣٥٢) له‌دوای له‌ناویردنی کۆمه‌لێک جالجالۆکه‌ی می‌یه‌، که هاتبوون بۆ جووتبوون و له‌زه‌ت وه‌رگرتن له‌و قۆزاغه‌یه‌ی، که (پاکیز) دروستیکردبوو به‌ده‌وری می‌رده‌که‌یدا هه‌ولێ له‌ناویردنیان ده‌دات له‌به‌ر ئه‌وه‌ی غیره‌یان لێده‌کات. «له‌ ناوه‌وه خۆت بۆ جه‌نگیک ئاماده‌ ده‌کرد، ده‌بوو پیشتتر له‌رۆحی پرله‌ غیره‌و به‌غاله‌تت ئاگرێک داگیرسایه‌، ئاگری رق و تۆله‌یه‌ک دژ به‌و جالجالۆکه‌ جوان وخنجیلانه‌ی هاوتوخمی خۆت بوون و دژی ئه‌وانه‌شی، که له‌ پاو وژوان نه‌ده‌که‌وتن وهاوتوخمی من بوون» (حه‌سه‌ن، ٢٠٠٥: ٣٥٤) می‌ینه‌که هه‌ردوو په‌گه‌زه‌که‌ی له‌ناوده‌برد. له‌دوای خویتمژین وله‌توپه‌تکردنی جالجالۆکه‌ نێره و می‌یه‌کان له‌لایه‌ن پاکیزه‌وه ناوه ناوه ده‌هات ته‌شقه‌له‌یه‌کی به‌ پیاوه‌که‌ی خۆی

ده‌کرد بالاده‌ستی خۆی ده‌سه‌پاند، ده‌مپرسی ئاخر بۆ؟ ده‌توت: من ئه‌ویش له‌ ترسان نه‌ده‌وێرا په‌رچه‌کرداری هه‌بیئت ده‌یزانی ئاکامه‌که‌ی زۆر خه‌راپ و ترسناک ده‌بیئت، بۆیه به‌ مجامه‌له‌ پێی ده‌گوت ده‌وامه‌که‌ عه‌یبه‌ وازیینه‌. «ئان وسات بووێته‌وه به‌و (پاکیز) ه‌ی ئیستاو جالجالۆکه‌ کانت ده‌خواردو ده‌تکرماندن، ناوکه‌لت لێیلاو کردبۆوه و هه‌ر هه‌موو جالجالۆکه‌ نێر و مێییه‌کان ده‌لده‌لووشی..له‌ دامێنته‌وه.. ده‌توت ده‌چنه‌ ناوده‌می ئه‌شکه‌وتیکی تاریکه‌وه، ده‌موت: بۆ جالجالۆکه‌ مێیه‌کان تیگه‌یشتم بۆ.. به‌لام نێره‌کان چییان کردووه؟ ده‌توت: تۆ نێره‌ نیت..گه‌ره‌که‌ توخمه‌که‌ت بپێته‌وه..!» (حه‌سه‌ن، ٢٠٠٥: ٣٥٤-٣٥٥) جالجالۆکه‌ مێیه‌کانی ده‌کوشت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی غیره‌ی لێده‌کردن، به‌لام نێره‌کانیشی هه‌لده‌لووشی بۆ ئه‌وه‌ی توخمی نێرینه‌ بسپێته‌وه.. «له‌ دووره‌وه هه‌ر ده‌توت دامێنت سینگۆشه‌ی به‌رمۆدایه‌ وشته‌کانی ده‌وروپه‌ر قووتده‌دات و هه‌لده‌لووشی. هه‌ر هه‌موو هێلکه‌کانیش ده‌لده‌لووشی،

ده‌مپرسی ئاخر بۆ؟ ده‌توت: من ده‌زانم که‌ تروکان وگه‌وره‌ بوون.. چیان لێدیت؟» (حه‌سه‌ن، ٢٠٠٥: ٣٥٥) کاتی که‌ مێیینه‌ ده‌سه‌لات به‌ده‌ست ده‌بیئت زۆر به‌ شیوه‌یه‌کی ناوازه‌ حوکم ده‌کات وه‌ول ده‌دات توخمی نێرینه‌ له‌ ناویبات، هه‌ر له‌گه‌ڵ یه‌که‌م دروستبوونییه‌وه حیساب بۆ توخمه‌ نێرینه‌کان ده‌کات بۆ دوا پۆژ..«له‌وخه‌وه‌دا زۆرم برسی بوو، هه‌زم ده‌کرد شتی که‌ بخۆم، هه‌ر شتی که‌..هه‌ر هه‌یچ نه‌بی ئیسک وپروسکی قوریانییه‌کان ده‌توت: «من ده‌زانم گۆشتی ئه‌وانت له‌ لا شیرینه‌ وحه‌ز ده‌که‌ی بیانخۆی..!» «من ده‌مپرسی: «ئێه‌ی چی بخۆم؟» تۆ زۆر بێشه‌رمانه‌ قاجیکت هه‌لبێی و ناوکه‌لی خۆت پێشانداده‌م وده‌توت «ئاه‌وه بخۆ..!» (حه‌سه‌ن، ٢٠٠٥: ٣٥٦)

(۲ - ۲)

پ. ی. د. ریښین خلیل قادر

قۇناغى دووم: قۇناغى تىۋرى مەرىپە (نظريۋى المعرفة – Epistemology)
يان قۇناغى ھىرمىنۇتىكاي پۇمانسىزم يان پۇمانتىكى:
ئەم قۇناغە لەگەل فەيلەسوف و بىرمەندى ئەلمانى (شالېرماخەر) ھو
دەست پىدەكات، كە لە رۇژئاوادا لە بوار و زانستەكانى ترىشدا سەرىپەلدا،
و تىياندا پىشەنگ بوو؛ ھەك كۇمەلناسى ئايىنى و تويۇنىنە ھە ئايىنىيەكان
و زانستى كەلامى نوئى و فرەيى و ئەزموونى ئايىنى، سەرەپاي رۇلى ئەو
لە پىگەياندن و پەرەپىدانى زانستى ھىرمىنۇتىكادا. لەم بارەيە ھە (دىلتاي)
دەللىت: ئەو ھى (شالېرماخەر) بىشكەشى ھىرمىنۇتىكاي كىرد، ھەمان

ئەو بوو کە (کانت) پێشکەشی
 فەلسەفەی کرد، بەجۆرێک کە
 شۆرپش و هەستانەوێکی کاریگەری
 لە بوازی ھێرمینۆتیکادا بەرجەستە
 کرد، تا ئەو رادەیەکی بون و
 پەرەسەندنی ھێرمینۆتیکای
 فەلسەفی و بۆچوونەکانی ھەر
 یەکە لە (ھایدیگەر و گادامیر)
 بەستراوەتەو بە بێر و بۆچوونە
 ھێرمینۆتیکیی و فەلسەفیەکانی
 (شلایرماخەر) ھو. .

قۇناغی سییەم: قۇناغی بوونناسی
 (علم الوجود – Ontology) یان
 قۇناغی ھێرمینۆتیکای فەلسەفی:
 لەم قۇناغەدا گواستەوێکە لە
 قۇناغی میتۆدبەندی و تیۆری
 مەعرفییەو بۆ قۇناغی بوونناسیی
 روویدا. لە کاتێکدا ھەموو ھەول و
 کۆششەکانی توێژەرانی لە قۇناغی
 کلاسیکیدا لەسەر دۆزینەوێ واتای
 پاستەقینە دەق و مەغزای دەقنوس
 لەنێو دەقدا چڕ ببوووە. ئەم
 قۇناغە لەسەر دەستی (ھایدیگەر)
 ھو ھەرەیسەند و لەسەر دەستی
 قوتابیەکی (گادامیر) گەیشتە
 لووتکە، بەجۆرێک ئەگەر (گادامیر)

نەبایە و ھەولەکانی (ھایدیگەر)
 تەواو نەکردایە، ئەوا ھەموو ھەول
 و کۆششەکانی (ھایدیگەر) بە بادا
 دەچوو. (گادامیر) خوێندکاریکی بە
 وەفای (ھایدیگەر) بوو، کە توانی
 تازەیی و نوێگەری بخاتە سەر توێژینەو
 ھێرمینۆتیکییەکان و یاسا و رێساکانی
 تیۆری بوونناسی (ھایدیگەر) بەسەر
 زانستی ھێرمینۆتیکادا پراکتیک بکات.
 ھەر یەکە لە (ھایدیگەر) و (گادامیر)
 باوەریان وایە کە ھیچ پێوەندییە کمان
 بە مەبەستی دەقنوس و قسەکەر و
 مەغزاکانیانەو نییە؛ بەلکو پێویستە
 تەریکیز بکێتە سەر تێگەشتن
 و ماھییەت و بون لە مەسەلەی
 تێگەشتندا. بە دەربڕینیکی تر،
 گەرانی کە تەریکیز دەکاتە سەر ئەو
 کە پاشاکەر پستی پێ دەبەستێت لە
 کاتی رووبەرووبوونەو دەقیکدا. بە
 دەربڕینی سییەم: کردە تێگەشتن
 و میکانیزمەکانی لەسەر چ بنەمایەک
 دامەزراون؟ شوێنکەوتوانی ئەم
 جۆرە ھێرمینۆتیکا پێیان وایە
 کە پاشاکەر کاتێک رووبەرووی
 دەق دەبێتەو، ھەلدەستێت بە
 پاشاکردنی دەقە کە بەشیوەکی

ئۆتۆماتیکى و بەبێ ئاگایى؛ بەگوێرەى باکگراوندى زەینى و گریمانەکانى و تێگەشتنە کارتێکراوەکەى بە سەردەم و رۆشناییەکی (مختاری، ٢٠١٧، ١٦٧). تێبینى دەکەین بەگوێرەى قۇناغەکانى پەرەسەندنى ھێرمینۆتیکا، ئەرکەکەشى گۆپاوە؛ بۆ نموونە لە قۇناغى یەکەمدا ھێرمینۆتیکا جەخت لە مەبەست و مەغزای دەقنوس دەکاتەو، بەومانایەى دەبێت وەرگرەولێ دۆزینەو و خستەپووی ئەو یامە بەدات کە دەقنوسەکی وێستوویەتی لە دەقەکیدە بێگەیهنیت. لە قۇناغى دووھەمدا و لەسەر دەستی (شلايرماخەر)و، ھێرمینۆتیکا گۆپا بۆ (ھونەرى تێگەشتن) و دوورکەوتنەو لە ھەڵە تێگەشتن یان خراپ تێگەشتن لە مەبەستى دەقنوس، بەمەش تێگەشتن بوو کردەيەکی سەرەکی کە توێژینەو ھێرمینۆتیکيەکان بە دەوریدا دەخولانەو. لەبەرئەو لەم قۇناغەدا تیۆریک بۆ ھێرمینۆتیکا پێشنیاز کراوە کە ھەموو جۆرە پاشە و لێکدانەو یەک دەگرێتەو کە بۆ مەبەستى گەشتن

بە تێگەشتن ئەنجام دەدران، بە جۆریک کە گونجانیکی لە نێوانیاندا ھەیە، وەک ئەوێ بلیین زیاتر لە جۆریکی ھێرمینۆتیکا لەم تیۆرەدا جێی کراوەتەو، لە ھەمان کاتیشدا مەغزا و مەبەستى دەقنوسیش جێی بایەخى (شلايرماخەر) بوو، بەلام لە دید و پەرەندى ترەو کە جیاوازییەکی زۆرى لەگەڵ قۇناغى یەکەمدا ھەیە. لەبەرئەو دەق مەغزا و مەبەستى دەقنوس دەگیرێتەو، بۆ ئەم مەبەستەش لەم قۇناغەدا یاسا و رێساکانى فیلۆلۆژیای زمان و پەرەندى ھونەرى و بارودۆخى دەروونى (دەقنوس و وەرگر) و چەندین رەگەزى تر لە مەسەلەى لێکدانەو و پاشەکردنەکاندا بەشدار دەبن. وەرگر لە رێى زمانەو بەرەو دەق ھەنگاو دەنیت، ھەرەھا لەرێى پەرەندى دەروونیەو بەرەو دەقنوس ھەنگاو دەنیت، ئەمەش پێوەندى نێوان خود و مەبەستى دەق دەردەخات. لە قۇناغى سییەمدا، کە قۇناغى ھێرمینۆتیکای فەلسەفییە، ئیدى بەیەكجاری دەستبەردارى مەبەست و مەغزای تێکستونوس

بوو، ده‌سه‌لاتی پافه‌کردن و لیكدانه‌وه
 گه‌پایه‌وه بۆ پافه‌كه‌ر یان لیكده‌ره‌وه،
 به‌مه‌ش كرده‌ی تیگه‌یشتن له
 مه‌غزا و مه‌به‌ستی ده‌قنوسه‌وه
 بۆ مه‌غزا و مه‌به‌ستی پافه‌كه‌ر
 و لیكده‌ره‌وه گۆپا، هه‌ر پافه‌كه‌ر
 و لیكده‌ره‌وه یه‌كیش به‌گوێره‌ی
 زه‌ین و رۆشنبیری و تیگه‌یشتنه
 كارتیكراوه‌كانی به‌سه‌رده‌م و ژینگه
 رۆشنبیری و كولتور و ئایین و ته‌مه‌ن
 و په‌گه‌ز و مه‌عریفه‌كه‌یه‌وه ده‌قه‌كه
 لیكده‌داته‌وه، به‌مه‌ش لیكدانه‌وه‌ی
 جۆراوجۆر و فره‌واتایی له‌ پرۆسه‌ی
 لیكدانه‌وه‌دا به‌رجه‌سته ده‌بی‌ت.
 * هێرمینۆتیكای نوێ:
 هێرمینۆتیكا له‌ ماوه‌ی
 په‌ره‌سه‌ندنیدا به‌ چه‌ندین قۆناغی
 جیاوازا دا گۆزه‌ریكردووه، هه‌ر له
 سه‌رده‌می یۆنانی كۆندا كه‌ په‌گه
 سه‌ره‌تاییه‌كانی له‌گه‌ڵ (ئه‌فلاتوون
 و ئه‌رسطو و فیلۆن و كلیمانت و
 ئۆریجین) هه‌و ده‌ست پێده‌كات، بۆ
 سه‌ده‌كانی ناوه‌پاست، له‌گه‌ڵ
 (ئۆگستین) و ئه‌و بزاڤه‌ ئایینییه
 مه‌سیحیه‌ تونده‌په‌وه‌ی باڵی به‌سه‌ر
 ئه‌وپادا كێشا و هێرمینۆتیكایان
 ته‌نیا له‌نیۆ پافه‌ و لیكدانه‌وه‌ی
 ئینجیل و پیاوانی ئایینیدا قه‌تیسكرد،
 تا سه‌رده‌می سه‌ره‌ل‌دانی
 رینیسانس و ده‌ركه‌وتنی بزووتنه‌وه‌ی
 چاكسازی و ده‌ركه‌وتنی (مارتن
 لۆسه‌ر) و هه‌وله‌كانی بۆ رزگارکردنی
 هێرمینۆتیكا له‌ ده‌ستی پیاوانی ئایینی
 و په‌خه‌گرتن له‌ ده‌سه‌لاتی كه‌نیسه
 به‌وه‌ی پافه‌ و لیكدانه‌وه‌ی ئینجیلیان
 ته‌نیا وابه‌سته‌ پیاوانی ئایینی
 كردووه كه‌ جگه‌ له‌وان كه‌سی تر
 مافی لیكدانه‌وه‌ و قسه‌کردنیا نیه
 له‌سه‌ر ئینجیل، پاشان هه‌وله‌كانی
 (فلاسیۆس) و (كلادینیۆس) له
 باره‌ی هێرمینۆتیكاوه. پاشان له
 سه‌رده‌میکی نوێتری ئه‌م زانسته‌دا
 كه‌ له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا له‌سه‌ر
 ده‌ستی (شلایرماخه‌ر) و (دیل‌تای)
 هه‌و ده‌ستیپێكرد، كه‌ به‌یه‌كجاری
 ئاراسته‌ی هێرمینۆتیكایان گۆپی
 و له‌ پافه‌ و لیكدانه‌وه‌ی كتیبه
 ئایینییه‌كانه‌وه‌ گواستیانه‌وه‌ بۆ نیۆ
 بواره‌كانی تر، تا ئه‌وه‌ی له‌ سه‌رده‌می
 هاوچه‌رخدا له‌سه‌ر ده‌ستی (هوسره‌ل
 و هایدیگه‌ر و گادامیر و ریکۆر و ئیكۆ
 و ... هتد). هێرمینۆتیكای نوێ و

هاوچه‌رخ سه‌ریه‌لدا و مۆرکیکی جیاوازتری له سه‌رده‌مه‌کانی تر وهرگرت و ئاراسته‌ی کارکردنی به ته‌واوی جیاوازیوو.

دوای ئه‌وه‌ی (قوسته‌نتین) رۆم‌ای بته‌رستی بۆ رۆم‌ای مه‌سیحی گۆری و دوای سێ سه‌ده له ده‌رکه‌وتنی (ئۆگستین) و قوتابخانه‌ی فه‌لسه‌فی سیسته‌میکی نوێیان بۆ تیگه‌یشتن له وشه‌کان و لیکدانه‌وه‌یان دانا، ئه‌ویش به بارکردنی وشه‌کانی ئینجیل به په‌هه‌ندی میتافیزیکی که جگه له پیاوانی ئایینی که‌سی تر تیی نه‌ده‌گه‌یشتن، وه‌ک وشه‌کانی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و ... هتد، به‌مه‌ش هیزمینۆتیکا بوو به کێلگه‌یه‌کی ناوه‌ندی زانستی لاهوت و پافه‌کردنی ئینجیل بوو به کاری پیاوانی ئایینی و له‌مه‌وه کرده‌ی پافه‌کردن و لیکدانه‌وه‌ی ده‌قه کۆنه‌کان ده‌رکه‌وت به تایبه‌تیش په‌یمانی کۆن که

یه‌هودیه‌کان پافه‌ی ئه‌فسانه‌یی و رازینه‌روه و لیکچواندنی و خواستنیان خسته ئۆیه‌وه. ئه‌م پرۆسه‌یه به‌رده‌وامبوو تاوه‌کو سه‌ره‌لدا‌نی سه‌رده‌می رینیسانس و ده‌رکه‌وتنی (مارتن لوسه‌ر) و سه‌رده‌می چاکسازی وه‌ستانه‌وه و گه‌شه‌کردنی رۆمانسیزم که به‌هۆیانه‌وه پافه‌کردنی ده‌قی ئایینی ته‌نیا به ده‌ستی پیاوانی ئایینیدا نه‌مایه‌وه، پاشان گۆرانه‌کاری له‌سه‌ر ده‌ستی (شالیه‌رماخه‌ر) وه‌هه‌ویدا، به‌مه‌ش گرنگی‌پێدان له واتاوه گۆرا بۆ تیگه‌یشتن، (شالیه‌رماخه‌ر) هیزمینۆتیکا و کرده‌ی پافه‌رکدن و لیکدانه‌وه‌ی له‌ بوا‌ری ئایینی و ده‌قه ئایینییه‌کانه‌وه گواسته‌وه بۆ نیو بو‌ار و زانسته‌کانی تر و یاسا و رێسا و چوارچێوه‌ی بۆ هیزمینۆتیکا دانا به ئومێدی ئه‌وه‌ی هیزمینۆتیکا بکات به هونه‌ریان زانستیک که له‌سه‌ر خۆی بوه‌ستیت و له‌ کرده‌ی تیگه‌یشتندا سوودی لێ وهریگیریت. ده‌ق له روانگه‌ی (شالیه‌رماخه‌ر) وه‌هه‌ ناوه‌ندیکه که بیرى ده‌ق‌نوس (دانه‌ر) بۆ خوێنه‌ر ده‌گوازیته‌وه، ئه‌م پرۆسه‌یه پتویستی به کۆمه‌لیک

میکانیزم هه‌یه که به هۆیان‌ه‌وه ده‌توانین له مه‌به‌ستی ده‌قنوس تئ‌بگه‌ین، چونکه ده‌ق دوو لایه‌نی هه‌یه؛ لایه‌نی زمانی و لایه‌نی ده‌پوونی، پێوه‌ندی ئه‌م دووانه‌ش پێوه‌ندییه‌کی دیالیکتیکی، زمان ئه‌و شیواز و رێگایانه‌ی ده‌رپرین بۆ دانهر دیاریده‌کات که له لایه‌ن دانهره‌وه ده‌گیرێته‌به‌ر بۆ ده‌رپرینی بیره‌کانی و زمان بوونیکی بابه‌تیانه‌ی هه‌یه که جیاوازه له‌گه‌ڵ بیرى دانهر که بوونیکی خودی هه‌یه، ئه‌م بابه‌تیبوونه واده‌کات تیگه‌یشتن کرده‌یه‌کی مومکین بێت، و لایه‌نی خودیش ئاماژه به‌ بیرى دانهر ده‌کات و له به‌کاره‌ینانی تایبه‌تی زماندا ئه‌م دوو لایه‌نه‌ی زمانی و خودی ده‌رده‌که‌ون، خوێنه‌ریش هه‌ولێ دووباره بونیادنانه‌وه‌ی ده‌دات بۆ ئه‌وه‌ی له نووسه‌ریان ئه‌زمونه‌که‌ی تێبگات. خوێنه‌ر ئازاده له‌وه‌ی له چ خاڵێکه‌وه ده‌ست پێده‌کات بۆ تیگه‌یشتن له مه‌به‌ستی دانهر، له لایه‌نی ده‌پوونی یان له لایه‌نی زمانیه‌وه، ئه‌م کرده دیالیکتیکیه‌ش به‌ بازنه‌ی هێرمینۆتیکی یان بازنه‌ی

ته‌ئویلی ناوده‌بریت، واته‌ له (به‌ش - جزء) هه‌و ده‌ست پێده‌کات بۆ (گشت - کل)، یان له گشته‌وه بۆ به‌ش ده‌ست پێده‌کات (ابو زید، ١٩٨١ ، ١٤٤-١٤٦ / الحیانی، ٢٠١٩ ، ١٤١).

هه‌وله‌کانی (فیله‌لم دێلتای) جه‌ختیان له جیاکردنه‌وه‌ی زانسته سروشتی و زانسته می‌ژووویی و مرۆڤایه‌تییه‌کان کردۆته‌وه، میتۆدی زانسته مرۆڤایه‌تییه‌کان بریتییه له ته‌ئویل و به‌مه‌ش به‌ره‌په‌چی میتۆدی پۆزه‌تیفیزمه‌کانی له زانسته مرۆڤایه‌تییه‌کاندا داوه‌ته‌وه، وه‌ک (ئوگست کۆنت و جۆن ستيوارت میل)، که پێیان وایه ده‌ربازبوونی زانسته کۆمه‌لایه‌تییه‌کان به پراکتیزه‌کردنی میتۆدی زانسته سروشتیه‌کان بۆ تیگه‌یشتنی زانسته کۆمه‌لایه‌تییه‌کان ده‌بێت، (دێلتای) سه‌رپێچی بۆچوونه‌کانی ئه‌وانی کرد، ئه‌مه‌ش له‌میانێ جیاوازیکردن له نێوان پاشه‌کردن (التفسیر) و لێکدانه‌وه (التاویل)دا، ئه‌و پێی وابوو که کللی زانسته مرۆڤایه‌تییه‌کان له ناوه‌وه‌ی خۆیان دایه نه‌ک له ده‌ره‌وه‌ی

خۆياندا، واته زانسته كۆمه‌لاتییه‌كان پپووستیان به لیكدانه‌وه‌یه له‌به‌رئه‌وه‌ی مامه‌له‌ گه‌ل بیره‌كان ده‌كه‌ن، كه‌چی زانسته سروشتییه‌كان مامه‌له‌ گه‌ل پافه‌كردن ده‌كه‌ن له‌به‌رئه‌وه‌ی دیارده‌كان پافه‌ده‌كه‌ن نه‌ك لیکی بده‌نه‌وه؛ له‌به‌رئه‌وه ته‌ئولییه‌تی ده‌روونی یان سایكۆلۆژی (دیلته‌ای) له‌سه‌ر مه‌به‌ستتیی دانهر وه‌ستاوه كه ده‌توانین له‌ پێی بنچینه مه‌عریفی و بنچینه سایكۆلۆژییه‌كانه‌وه پێی بگه‌ین؛ بنچینه‌ی مه‌عریفی لای (دیلته‌ای) په‌یوه‌سته به (ئه‌زموونی له‌گه‌ل ژیاو _ التجربة المعاشة) و ئه‌زموونی واقعی راسته‌قینه‌مان كه ده‌كرێت به‌ده‌ستی بێنین، كه‌چی ئه‌زموونی خودی كه‌ بناغه‌ی مه‌عریفه‌یه ئه‌وا یه‌ك ئه‌زموونه له‌ نێو مرۆفه‌كاندا؛ بۆیه ده‌توانین جارێکی تریش له‌و ئه‌زموونه‌دا بژین و ده‌شتوانین له‌ ئه‌زموونی ئه‌وانی تر تێبگه‌ین له‌ پێی ده‌ربهرینه‌وه‌ جا ئه‌و ده‌ربهرینه‌ ره‌فتاری بێت یان نووسینی، و به‌رزترین پله‌كانی به‌شداریکردن له‌ ئه‌زموونی خودیدا له‌ هونه‌ره‌كانداپه‌؛ له‌به‌رئه‌وه‌ی هونه‌ره‌كان گوزارشت

له‌ ئه‌زموونی له‌گه‌ل ژیاوی ژیان ده‌كه‌ن، له‌ كاتێكدایه‌ بیر و كرده‌وه ته‌نیا گوزارشت له‌ ئه‌زموونی ژیان ده‌كه‌ن، بۆیه خودیتی ته‌ئولی لای (دیلته‌ای) له‌سه‌ر پپوه‌ندی نێوان ئه‌زموونی خودی و ده‌ق دامه‌زراوه، ده‌ق هه‌ول ده‌دات ئه‌زموونمان بگۆرێت و په‌هه‌ندی نوێتری پێی به‌خشیت له‌میانی تێگه‌یشته‌ به‌رده‌وامه‌كانمان بۆ ده‌ق كه ده‌بێته‌ هۆی پێكه‌یتانی ئه‌زموونێکی خودی نوێ كه له‌گه‌ل ده‌قدا جارێکی تر له‌ بازنه‌یه‌کی خولاوه‌ی به‌رده‌وامدا پێكه‌ه‌گه‌ن، ئه‌مه‌ش ده‌بێته‌ هۆی پێكه‌یتانی بازنه‌ی هێرمینۆتیكا (ابوزید، ١٩٨١، ١٤٦-١٤٩ / الحیانی، ٢٠١٩، ١٤١-١٤٢).

هێرمینۆتیكای نوێ كه له قۆناغه‌كانی دواتری په‌ره‌سه‌ندنی هێرمینۆتیكادا سه‌ریه‌لدا، بوو به‌هۆی سه‌ره‌لدانی هێرمینۆتیكای په‌خه‌یی و تیۆری په‌خه‌یی هێرمینۆتیکی و به‌مه‌ش توێژینه‌وه په‌خه‌یییه‌كان پشتیان به‌ بنه‌ما و پیکار و میکانیزمه‌کانی هێرمینۆتیكای نوێ به‌ست، كه له‌سه‌ر ده‌ستی پۆلیك له‌ فه‌یله‌سوف و بیرمه‌ندان

وهك (هوسره‌ل و هايدیگه‌ر و گادامیر و پۆل ریکۆر و ئومبیرتۆ ئیکۆ و ... هتد) هاته‌کایه‌وه . هیرمینۆتیکای نوێ له‌سه‌ر ده‌ستی (مارتن هايدیگه‌ر) وه‌ بنچینه سه‌ره‌تاییه‌کانی دامه‌زراوه، ئه‌میشه له‌میانى تیگه‌یشتن له‌ بوون یان ده‌رکه‌وتنى بوون تا خۆی ده‌ریخات، ئه‌م ده‌رخستن و ده‌رکه‌وتنه‌ی (بوون) یش لای (هايدیگه‌ر) له‌میانى (زمان) وه‌ ده‌بیئت. ئه‌و پێیوايه که که زمان مالى (هه‌بوون - الکیئونه) یه . واته ئه‌و شوینه یان ئه‌و گوزه‌ر و بواره‌یه که حه‌قیقه‌تى جیهانی تیدا ئارام ده‌بیئت و تیدا ده‌رده‌که‌ویئت، زمان ته‌نیا ئامرازى گه‌ياندن نییه، یان به ته‌نیا وه‌سیله‌یه‌کى لاوه‌کى ده‌ربهرین نییه له‌ بیرى مرقّایه‌تیدا، به‌لکو کیانیکی پاسته‌قینه‌یه که جیهان دینیتته نیو بوونه‌وه و ئه‌و شوینه‌یه که واقیع له‌ پێى ئه‌وه‌وه خودی خۆی ده‌رده‌خات. به‌ برپای (هايدیگه‌ر) ئه‌وه مرقّ نییه که زمان به‌کار دینیت، به‌لکو ئه‌وه زمانه که مرقّ به‌هۆیه‌وه قسه‌ده‌کات، وشه، وه‌ک ئه‌وه‌ی (هايدیگه‌ر) پێیوايه، سه‌ر به‌ ئاگایی نییه، به‌لکو بۆ خودی بوون ده‌گه‌پتته‌وه، به‌و مانایه‌ی ئه‌وه خودی بوونه له‌میانى وشه‌وه قسه له‌گه‌ل مرقّدا ده‌کات. مرقّ وشه‌ درووست ناکات، به‌لکو ئه‌وه وشه‌یه که مرقّ درووست ده‌کات، ئه‌وه مرقّ نییه که وشه‌کان ده‌لێت، به‌لکو ئه‌وه وشه‌کانن خودی خۆیان ده‌لێن له‌میانى مرقّ وه‌. به‌م شێوه‌یه له‌میانى بۆچوونه‌کانى (هايدیگه‌ر) وه‌ له‌وه تیده‌گه‌ین که ئه‌وه مرقّ نییه که واتا به‌ جیهان ده‌به‌خشیت، یان گوزارست له‌ تیگه‌یشتنى خودی خۆی بۆ شته‌کان ده‌کات، به‌لکو ئه‌وه شته‌کانن له‌میانى زماندا خۆیان ده‌رده‌خه‌ن. ئه‌وه زمانه که گوزارشت له‌وه‌ملاندنه‌ فیکرى و زه‌ینییه ده‌کات که له‌ نێوان شته‌کاندا هه‌یه، بۆیه باشته‌ر بلێن که مرقّ به‌هۆی زمانه‌وه له‌ جیهان تیناگات، به‌لکو له‌ ناوییه‌وه و له‌ میانیه‌وه تیده‌گات، له‌به‌رئه‌وه‌ی وه‌ک پێشته بینیمان زمان شوینی ده‌رکه‌وتنى جیهان و ئاشکرا‌بوونی بوونه ئه‌مه‌ش دواى ئه‌وه‌ی که دا‌پۆشرا‌و‌بوون و ده‌رنه‌که‌وتبوون. لێ‌ره‌وه (هايدیگه‌ر)

هه‌موو شیوه‌کانی لیکدانه‌وه‌ی ده‌پوونی و خودی که زمان به خودییه‌تی مروت و نه‌زمونه ناوه‌کییه تاییه‌تییه‌که‌یه‌وه په‌یوه‌ست ده‌که‌ن رته‌ده‌کاته‌وه، نه‌و له زماندا ته‌نیا ده‌رکه‌وتنی پاستیه‌کانی جیهان وهک خوی ده‌بینیت (شرفی، ٢٠٠٧، ١٠٩-١١١). لای (هایدیگر) هونه‌ر (جوانی) نه‌و ریگه‌یه‌یه که حقیقه‌تی تیدایه و له پئی هونه‌ره‌وه که‌شف ده‌گریت. (هانز جورج گادامیر) هه‌مان ریچکه‌ی (هایدیگر) ی‌گرتوه، که (هایدیگر) له‌میانی چه‌مکی دازایی (Dasein) وه کاریه‌رییه‌کی زوری به‌سه‌ر هیرمینۆتیکای (گادامیر) وه هه‌یه. (گادامیر) وهک (هایدیگر) په‌خنه ده‌گریت له‌و جوره هیرمینۆتیکایه‌ی ئاره‌زوومه‌ندی میتۆدبه‌ندی ده‌کات، پئی‌وايه کیشه‌ی بنه‌په‌تی له شیوانی میتۆدۆلۆژییه‌تی تیگه‌یشتندا نییه به‌قه‌د نه‌وه‌ی مه‌سه‌له بنه‌په‌تییه‌که بریتییه له خودی تیگه‌یشتنی تیگه‌یشتن و ئاشکراکردنی ریره‌وه میژوویی و سیاقی و جوانیه‌کانی (مونا، ٢٠١٦، ٢٦٧). له‌م باره‌یه‌وه له

کتیپی (پاستی و میتۆد - الحقیقه والمنهج) دا له‌باره‌ی پاستیه‌وه ئاماژه به‌وه ده‌کات که پئی‌سته هه‌موو زانسته‌کان میتۆد تیپه‌پین و ده‌لیت: ((دیاردی ته‌ئویلییه‌ت له بنه‌په‌تدا به‌هیچ شیوه‌یه‌ک کیشه‌ی میتۆد نییه. هیرمینۆتیکا گرنگی به‌ میتۆد بۆ تیگه‌یشتن نادات که به‌هۆیه‌وه ده‌قه‌کان ملکه‌چی توژیینه‌وه‌ی زانستی بن وهک هه‌موو بابته‌ه ئه‌زمونییه‌کانی تر. هیرمینۆتیکا هه‌ر له سه‌ره‌تاوه گرنگی به‌ بونیادنانی مه‌عریفه‌یه‌کی جیگیر نادات، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا که گنگی به‌ مه‌عریفه و راستی ده‌دات)) (غادامیر، الحقیقه والمنهج، ٢٨). به‌بۆچوونی (گادامیر) له مه‌یدانی زانسته‌ مرۆفایه‌تییه‌کاندا ده‌بی‌ت واتای وشه‌ی میتۆد بگۆرین، له‌به‌رئه‌وه‌ی لی‌ره‌دا هیچ خودیک بوونی نییه که به‌کاری تیبینیکردن له به‌رامیه‌ر بابته‌ی تیبینیکراو هه‌ستیت، به‌گۆیره‌ی فه‌یله‌سوفی فره‌نسی (رینیئ دیکارت) له‌توانادا نییه مه‌عریفه بونیاد بنیین و به‌راستی بگه‌ین؛ ته‌نیا له‌میانی پشت به‌ستن به‌

میتۆدیکه‌وه نه‌بیّت، ئەم بۆچوونه‌ش له سهرده‌می نویدا به‌سه‌رتیۆری مه‌عریفه‌دا زاله‌. که‌چی (گادامیر) که‌گرنکی به‌ مشتومپی نیوان زانسته‌ مرۆڤایه‌تییه‌کان له‌ لایه‌کی و زانسته‌ سروشتیه‌کان له‌ لایه‌کی تر داوه‌، پێیوايه‌ که‌ ئەو جیاوازییه‌ی له‌ نیوان (جۆن ستیوارت میل) و (دیلته‌ی)دا هه‌یه‌ بریتیه‌ له‌ دژیه‌کی له‌ نیوان میتۆده‌ بابته‌یه‌کاندا، که‌ بریتیه‌ له‌ بابته‌ییوونی میتۆد، واته‌ گه‌یشتن به‌ مه‌عریفه‌یه‌کی بابته‌ی (غادامیر، ب‌دایه‌ الف‌لسفه‌، ، ٣٧-٣٨). ئەمه‌ به‌و مانایه‌ دیت که‌ گه‌یشتن به‌ راستی له‌ زانسته‌ مرۆڤایه‌تییه‌کاندا ملکه‌چی هه‌چ میتۆد و ته‌کنیکێک نابێت، ئەمه‌ش ئەو کێم‌اسییه‌یه‌ که‌ (دیلته‌ی) تێکه‌وتوو له‌ کاتیکدا هه‌ولیداوه‌ میتۆدیکێ جیگه‌ره‌وه‌ بۆ زانسته‌ مرۆڤایه‌تییه‌کان به‌ سوودبێنین له‌ زانسته‌ سروشتیه‌کان دابنێت؛ به‌وجۆره‌ی که‌ له‌گه‌ڵ سروشتی ئەواندا بگونجێت و ده‌کرێت بابته‌ییوون به‌رجه‌سته‌ بکات، وه‌ک ئەوه‌ی له‌ زانسته‌ ماددیه‌کاندا هه‌یه‌. ئەمه‌ش به‌ مانای ئەوه‌

نایه‌ت که‌ هێرمینۆتیکا میتۆدیکێ جیگه‌ره‌وه‌ی ئەو میتۆدانه‌ بیّت، له‌به‌رئ‌وه‌ی پرۆسه‌یه‌که‌ سنووری میتۆد بۆ تێگه‌یشتن تێده‌په‌رێنێت و هه‌ولێ ملکه‌چکردنی ده‌قه‌کان بۆ توێژینه‌وه‌ی زانسته‌ نادات، به‌ قه‌ت ئەوه‌ی ئامانجه‌که‌ی بریتیه‌ له‌ تێگه‌یشتن و زانینی ئەوه‌ی ده‌قه‌کان چ راستیه‌یک له‌خۆ ده‌گرن، زانسته‌ مرۆڤایه‌تییه‌کان په‌یوه‌ستن به‌ ئەزموونه‌ مرۆڤایه‌تییه‌کانه‌وه‌ که‌ زانست ناتوانێت ئەم ئەزموونانه‌ ملکه‌چی تیروانیینی میتۆدبه‌ندییه‌کی به‌رته‌سک بکات (غادامیر، الحقیقه‌ والمنهج، ، ٢٧). هه‌ولێکانی (گادامیر) له‌ بواری هێرمینۆتیکادا بووه‌ هۆی سه‌ره‌له‌دانی هێرمینۆتیکای فله‌سفه‌ی، یان هێرمینۆتیکای نوێ. ئەم هێرمینۆتیکایه‌ لای (گادامیر) کرده‌یه‌کی ته‌ئویلییه‌ و له‌سه‌ر سێ چه‌مکی لێکدانه‌وه‌ و تێگه‌یشتن و دیالۆگ وه‌ستاوه‌. ئەم چه‌مکانه‌ پێوه‌ندییه‌کی دیالێکتیکی له‌ نیوانیاندا هه‌یه‌ له‌ کرده‌ی هێرمینۆتیکیدا، نه‌ک پێوه‌ندییه‌کی میتۆدی به‌ره‌وه‌ژوور بیّت و که‌ تێیدا هه‌نگاوێک له‌سه‌ر

36

نییه له هه‌مووره‌وتیکی میتۆدبەندی، چونکه میتۆده‌که‌ی ئه‌و له‌سه‌ر بناغه‌ی فینۆمینۆلۆژیا دامه‌زراوه و زیاتر فینۆمینۆلۆژییه‌. که بریتییه له میتۆده‌ی وه‌سفی دیاردەکان ده‌کات وه‌ک ئه‌وه‌ی له ئه‌زموون و تاقیکردنه‌وه راسته‌وخۆکانماندا ده‌رده‌که‌ون. ئه‌وه‌ی که (گادامپیر) دژایه‌تیده‌کات، بریتییه له زیاده‌پۆیی میتۆده‌به‌ندییه‌تی زانسته‌ مرۆفایه‌تییه‌کان که له‌سه‌ر یاسا و پ‌چوهر و ئامار وه‌ستاوه و پراکتیزه‌کردنی به‌سه‌ر زانسته مرۆفایه‌تی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کاندا. هونه‌ر لای (گادامپیر) یه‌ک‌یکه‌ له باب‌ه‌ته میژوو‌یییه‌کان؛ له‌به‌رئ‌وه‌ی ده‌کریت له‌میان‌ی هونه‌ره‌وه ئی‌مه خۆمان بناسین، هونه‌ر میژوو دروست ده‌کات کاتیک کار له‌وانه ده‌کات که هه‌والی پ‌ی ده‌ده‌ن، بۆیه شاره‌زایی هونه‌ر له پال شاره‌زایی میژوو و فله‌سه‌فه‌دا چه‌ندین نموونه و ته‌رزی شاره‌زایی له راستی به ئی‌مه به‌خشیوو که میتۆده‌کانی تووژینه‌وه‌ی زانستی تپ‌ه‌پانه‌دوو و سه‌ر به زانسته مرۆفایه‌تییه‌کان یان ئه‌وه‌ی ئه‌لمانیه‌کان پ‌ی ده‌ل‌ین

زانسته‌کانی گیان (علوم الروح) ه. هونه‌ر رووبه‌ریکی فراوان له ه‌یرمینۆتیکای (گادامپیر) ده‌گریت‌ه‌وه. هونه‌ریش یه‌ک‌یکه‌ له‌و بو‌ارانه‌ی که قابیلی ت‌یگه‌یشتن و پ‌افه‌کردنه‌، بۆیه بو‌اریکه‌ له‌و بو‌ارانه‌ی که ه‌یرمینۆتیکا تووژینه‌وه‌ی له‌باره‌وه ده‌کات و هونه‌ر هه‌میشه وه‌ک باب‌ه‌ت‌یکی به‌ پ‌یتی ه‌یرمینۆتیکای (گادامپیر) هه‌ژمار ده‌کریت، له‌به‌رئ‌وه‌ی ه‌یرمینۆتیکای (گادامپیر) مۆرکیکی فینۆمینۆلۆژیانه‌ی هه‌یه. به‌ پ‌روای (گادامپیر) هونه‌ر نموونه یان ته‌رزی به‌ پ‌یتمان له‌باره‌ی راستیه‌وه پ‌یشک‌ه‌ش ده‌کات که له‌ شاره‌زاییماندا له‌میان‌ی گوته‌ری راسته‌وخۆدا رووده‌دات و به‌گۆتا هاتنی ت‌یگه‌یشتنی مرۆفمان پ‌یشان ده‌دات به ره‌چاوکردنی ئه‌وه‌ی که راستیه‌کی ب‌یگۆتاییه. ل‌یره‌وه هونه‌ر نزیکایه‌تی و هاوبه‌شییه‌ک له‌ شاره‌زایی هونه‌ر و شاره‌زایی ه‌یرمینۆتیکادا د‌یت‌ه‌ کایه‌وه. ل‌یره‌دا پرسیاریک سه‌ره‌ل ده‌دات؛ ئه‌گه‌ر شاره‌زایی هونه‌ر و شاره‌زایی ه‌یرمینۆتیکا له‌ دۆزینه‌وه و خسته‌ن‌ه‌پ‌ووی راستی په‌یوه‌ست به جیهانی مرۆفی له‌گه‌ل‌ژیاودا یه‌ک

بگرنه‌وه، ئه‌ی بۆچی هونه‌ر بابته‌ی توژی‌نه‌وه‌ی هێرمینۆتیکیه‌؟ واته‌ رافه‌کردن؟ ئه‌مه‌ هه‌مان ئه‌و شته‌یه که (گادامیر) ده‌یه‌وێت پوونیکاته‌وه. له‌ راستیدا هونه‌ر لای (گادامیر) بۆته‌ دیاردیه‌ک که پێویستی به‌ رافه‌کردنه‌؛ له‌به‌رئیه‌وه‌ی تێگه‌یشتن له‌ ماهیه‌تی هونه‌ر و رۆلی له‌ ژيانمان یان له‌ جیهانی مرقایه‌تیماندا ونبووه، هه‌روه‌ک ئه‌و نامۆیه‌ی به‌رامبه‌ر هونه‌ری هاوچه‌رخ و هونه‌ری رابردوو هه‌ستی پێده‌که‌ین. ئێمه‌ ئێستا له‌ و رۆله‌ میژوویه‌ی که هونه‌ر له‌ رابردوودا ده‌یگێرا تێ ناگه‌ین، هه‌وه‌رها هونه‌ری هاوچه‌رخمان رۆلی میژوویه‌ی له‌ جیهانی ئێمه‌دا ناگێرێت یان چی تر له‌ رۆلی میژووی هونه‌ری هاوچه‌رخ له‌ جیهانی ئێمه‌دا تێناگه‌ین. بۆیه‌ تێگه‌یشتن له‌ ماهیه‌تی هونه‌ر له‌سه‌ر بنه‌مای تێگه‌یشتنی راستی (میژوویه‌ی) وه‌لاممان له‌باره‌ی ئه‌م پرسیارانه‌وه‌ پێ ده‌به‌خشیت. ئه‌مه‌ش تێگه‌یشتنێکه‌ که نامۆیه‌ی ناگای ئیستاتیکی شار دوویتییه‌وه‌ و ماهیه‌تی هونه‌ر و شارازاییه‌ ره‌سه‌نه‌که‌ی له‌باره‌ی راستیه‌وه‌ له‌یاد کردووه. لێره‌وه‌ ئه‌رکی هێرمینۆتیکا له‌ تێپه‌راندنی ئه‌م نامۆیه‌ ده‌ست پێده‌کات. به‌ به‌رپای (گادامیر) ئه‌رکی هێرمینۆتیکا له‌ هه‌ڵدانی بۆ تێپه‌راندنی نامۆیه‌ی له‌ سیسته‌مه‌ مرقایه‌تییه‌کاندا، ئه‌رکێکه‌ ده‌کێت له‌میانی دوو مۆدیله‌ی نامۆیه‌ی باو له‌ ناگای هاوچه‌رخماندا بناسین که هێرمینۆتیکا هه‌ولێ له‌ناو به‌ردنی ده‌دات، ئه‌وانیش بریتین له‌: نامۆیه‌ی ناگای جوانی و نامۆیه‌ی ناگای میژوویه‌ی (گادامیر، ١٩٩٧، ١٧-٩٥). ئه‌وه‌ی یه‌که‌میان پێوه‌ندی به‌ نایه‌تمه‌ندی فۆرمی جوانی به‌ شێوه‌ی ئه‌رینی یان نه‌رێنییه‌وه‌ هه‌یه‌، له‌میانی به‌رپاردان له‌سه‌ر فۆرمی هونه‌ری به‌ باش یان به‌ ره‌تکردنه‌وه‌ی. دووه‌میان کاتێک رووده‌دات که هه‌ولێ تێگه‌یشتن له‌ رووداوه‌ میژوویه‌کان له‌ ژێر رۆشنایی سیاقی میژوویه‌ی و گیانی سه‌رده‌مه‌که‌یه‌وه‌ نه‌ده‌ین، به‌مه‌ش خۆمان داده‌به‌رێنین له‌وه‌ی که ئه‌م هونه‌ره‌ له‌ سه‌رده‌مێک یان سیاقێکی میژوویه‌یدا ده‌یه‌وێت پێمانی بڵێت، و هه‌نگاو به‌ره‌و فۆرمی هونه‌ری یان

تاییه‌تمه‌ندی جوانی ده‌نیین به‌ناوی پاک‌ی جوانیه‌وه. بۆیه هێرمینۆتیکا هه‌ولێ له‌نا‌بردنی نامۆیی مرۆفی سه‌بارت به‌ تیگه‌یشتن له‌ هونه‌ر و تیپه‌پاندنی ئه‌و ماوه‌یه ده‌دات كه‌ پافه‌كه‌ر و ئه‌وه‌ی كه‌ پافه‌كه‌ر ده‌یه‌وێت پافه‌ی بكات له‌ یه‌كتری دوور خست‌وونه‌ته‌وه.

* هێرمینۆتیکا و ده‌قی ئه‌ده‌بی:

هێرمینۆتیکا ره‌گ و ریشه‌كه‌ی بۆ لاهوت و لیكدانه‌وه‌ی ده‌قه ئایینییه‌كان ده‌گه‌رێته‌وه، به‌تاییه‌تیش لیكدانه‌وه و پافه‌کردنی ئینجیل، ئه‌مه به‌رده‌وامی هه‌بوو تاوه‌كو سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م و سه‌ده‌می رۆشن‌گه‌ری له‌ ئه‌وروپا؛ كه‌ دوا‌ی ئه‌و سه‌ده‌مه هێرمینۆتیکا له‌ بواری لاهوت و لیكدانه‌وه و پافه‌کردنی ده‌قه ئایینییه‌كان و كتیبی ئینجیله‌وه گوێزایه‌وه نێو بواره‌كانی تری ده‌ره‌وه‌ی ئایین، ئیدی ئه‌م زانسته بۆ لیكدانه‌وه و پافه‌کردنی ده‌ق و گوته‌ری تر به‌كارهێنرا، كه‌ یه‌كێك له‌و بوار و گوته‌رانه‌ش ئه‌ده‌ب بوو، به‌ومانایه‌ی ده‌قی ئه‌ده‌بیش بوو به‌ یه‌كێك له‌و بوار گوته‌رانه‌ی هێرمینۆتیکا رووی تی‌ کرد و توانی سوود و بایه‌خێکی

به‌رچاو و گرنگ به‌ بواری ئه‌ده‌بی به‌خشیت.

(شلایرماخه‌ری) فه‌یله‌سوفی ئه‌لمانی یه‌كه‌م كه‌س بوو كه‌ زانستی لیكدانه‌وه‌ی له‌ بواری ئیلاهیاته‌وه گواسته‌وه بۆ توێژینه‌وه له‌ ده‌قه‌كانی ئه‌ده‌بی و میژوویی و یاسایی و ده‌قه‌كانی تر. هه‌روه‌ها یه‌كه‌م كه‌س بوو كه‌ بایه‌خپێدانی تیۆری هێرمینۆتیکێ له‌ ته‌نها دامه‌زراندنی پێسا‌كانی لیكدانه‌وه‌ی ده‌قه‌وه گۆپی بۆ توێژینه‌وه له‌ پرس‌ی خودی تیگه‌یشتن (الفیا، ٢٠١٧، ١٦٤). (شلایرماخه‌ری) له‌میان‌ی توێژینه‌وه‌ی ئه‌م ده‌قانه‌وه هه‌ولێ توێژینه‌وه‌ی له‌ (كرده‌ی تیگه‌یشتن) داوه و هێرمینۆتیکای به‌ تیگه‌یشتنه‌وه په‌یوه‌ست كرد‌وه. له‌م باره‌یه‌وه ده‌لێت: ((تیگه‌یشتن له‌ ده‌ق به‌ دووباره‌ بونیادنانه‌وه‌ی ئه‌زموونی ده‌ق ده‌بی‌ت، ئه‌مه‌ش له‌ پێی توێژینه‌وه‌ی لایه‌نی باب‌ه‌تی ده‌ق كه‌ بریتییه‌ له‌ زمان هه‌روه‌ها له‌ پێی توێژینه‌وه‌ی لایه‌نی خودی یان بیری دان‌ه‌ر له‌میان‌ی توێژینه‌وه‌ی به‌كارهێنانه‌ تاییه‌تییه‌كه‌ی له‌ زماندا. هه‌موو ئه‌مانه‌ش له‌ ریی گوێزانه‌وه له‌

به‌شه‌وه بۆ گشت و به پێچه‌وانه‌وه، که به (بازنه‌ی هێرمینۆتیک) ناسراوه، واته ده‌بی‌ت خوێنه‌ر به به‌رده‌وامی له نێوان به‌شه‌کانی ده‌ق و گشتیتیی‌ه‌که‌یدا هاتوچۆ بکات)) (الفیا، ٢٠١٧، ١٦٤).

(دیل‌تای) فه‌یله‌سوفی ئه‌لمانی پێی‌وایه که تی‌گه‌یشتن له‌میان‌ی ئه‌زموونێکی له‌گه‌ڵ ژیاوی زیندووی ژیا‌ندا ده‌بی‌ت، که بریتیی له‌و شته‌ هاوبه‌شه‌ی له‌نێوان لێک‌ده‌ره‌وه و دان‌ه‌ر دایه. مه‌به‌ستیش له‌ ئه‌زموونی له‌گه‌ڵ ژیاو ئه‌وه‌یه که ده‌قی ئه‌ده‌بی جورێک له‌ هه‌ست و بیر و هه‌لوێست له‌ ئێمه‌دا ده‌روژینێت که ئێمه له‌ ئه‌زموونی خودی خۆماندا بۆ ژیا‌ن پێشتر له‌گه‌ڵی ژیاوین، به‌مه‌ش (من) له‌نێو (ئه‌و)دا ده‌دۆزینه‌وه و ئه‌مه‌ش ده‌بی‌ته هۆی کردنه‌وه‌ی توانا عه‌قلیی‌ه‌کانمان یان درک‌پێکردنه‌کانمان و رێنمو‌نیمان ده‌کات بۆ چاو‌خشان‌دنه‌وه به‌ تی‌گه‌یشتنمان بۆ ژیا‌ن و وامان لێ‌ده‌کات که تی‌گه‌یشتنمان بۆ خودی خۆمان و بۆ ئێستا و پاب‌ردو‌و راست بکه‌ینه‌وه. به‌و مانایه‌ی م‌رو‌ف بو‌ونه‌وه‌ریکی می‌ژویییه و له‌میان‌ی ئه‌زموونه با‌به‌تییه‌کانی ژیا‌نه‌وه له‌ خودی خۆی تی‌ده‌گات نه‌ک له‌میان‌ی تی‌پ‌امانی عه‌قلیی‌ه‌وه (ابو‌زید، ٢٠٠١، ٢٧-٢٦). هێرمینۆتیکا له‌ پێی هه‌ریه‌که له (شلایه‌رماخه‌ر) و (دیل‌تای)یه‌وه، له‌ دۆخی لێک‌دانه‌وه‌ی ده‌ق و گه‌پان به‌دوای واتا و لا‌بردنی ته‌موم‌یییه‌کانی سه‌ر وشه و زا‌وا‌ه‌کانی نێو ده‌ق، گو‌ی‌زایه‌وه بۆ دۆخی تو‌ی‌ژینه‌وه و گرنگ‌دان به‌ (کرده‌ی تی‌گه‌یشتن)، به‌مه‌ش توانی‌یان زه‌مینه‌یه‌کی گونجاو بۆ فه‌یله‌سوفانی دوای خۆیان بێ‌ننه‌کایه‌وه تا بتوانن له‌م مونه‌له‌قه‌وه کار له‌سه‌ر کرده‌ی تی‌گه‌یشتن له‌ لێک‌دانه‌وه‌ی ده‌ق و چه‌مه‌که‌کاندا بکه‌ن. ئه‌مه‌ش ده‌رگای بۆ سه‌ره‌له‌دانی هێرمینۆتیکای نوێ و هێرمینۆتیکای فه‌لسه‌فه‌ی (گادامیر) ی والا‌کرد؛ که به‌ تی‌پ‌وانینیکی نوێ‌وه هه‌نگاو به‌ره‌و کرده‌ی لێک‌دانه‌وه و تی‌گه‌یشتن له‌ ده‌ق بها‌وی‌ژن.

هه‌وله‌کانی (شلایه‌رماخه‌ر و دیل‌تای) هێرمینۆتیکیان له‌ چوارچێ‌وه ئابینیی‌ه‌که‌ی ده‌ره‌پ‌نا و په‌لکێشی نێو فه‌لسه‌فه‌یان کرد، هێرمینۆتیکا به‌هۆی سه‌روشته تاییه‌تییه‌که‌یه‌وه که زیاتر

به‌شوین واتا و ده‌لاله‌ته‌وه‌یه، هه‌ر له قاوغه‌ فله‌سه‌فیه‌که‌یدا نه‌مایه‌وه و په‌لی بۆ بواره‌کانی تر‌هاویشته، که یه‌کێک له‌م بواره‌نه‌ش ئه‌ده‌ب بوو، بۆیه ((ئه‌وه‌ی که‌ هێرمینۆتیک له‌ جوغزه‌ ئایینییه‌که‌ و ده‌قی پیرۆزدا هاته‌ ده‌ره‌وه، کارلێکی له‌گه‌ڵ هه‌موو ده‌قیکی ئه‌ده‌بیدا کرد، شیوه‌یه‌ک له‌ تیۆری میتۆدی له‌ خۆیدا به‌رجه‌سته کرد، که‌ هه‌موو جۆره‌کانی ته‌ئویلی به‌کاری خۆی دانا، بۆ ئه‌وه‌ی بیانکاته‌ میکانیزمی کارکردن له‌ناو ده‌قه‌کاندا)) (خۆشناو، ٢٠١٦، ٣٠). به‌مه‌ش هێرمینۆتیکا هه‌ر له‌گه‌ڵ پێوه‌ندیکردنی به‌ ئه‌ده‌به‌وه، له‌ پووخساردا خۆی وه‌ک میتۆدێکی په‌خنه‌یی نیشان دا و به‌رگیکی میتۆدبه‌ندیانه‌ی په‌نگرێزکراو به‌ ته‌کنیک و میکانیزم و بنه‌ما و پێساکانی میتۆده‌ په‌خنه‌یه‌کانی پاش بونیادگه‌ری به‌ره‌ خۆیدا کرد، به‌مه‌ش هێرمینۆتیکا ((پێسا و پێیازی تایبه‌ت به‌خۆی هه‌یه و هه‌ریه‌ک له‌ فینۆمینۆلۆجیا و سیمپۆلۆجیا و که‌ره‌سته‌کانی پێزمان به‌گشتی و ئیستیتیک و تیۆری وه‌رگرتن ده‌کاته‌ که‌ره‌سته‌یه‌ک بۆ سه‌ره‌که‌وتنی

خویندنه‌وه‌که‌ی خۆی. به‌ واتایه‌کی تر هه‌موو ئه‌مانه‌ی سه‌ره‌وه له‌ خزمه‌تی هێرمینۆتیک ده‌بن)) (خۆشناو، ٢٠١٦، ٣٠). له‌ هه‌مان کاتیشدا په‌خنه‌ی نوێی ئه‌ده‌بی و به‌تایبه‌تیش په‌خنه‌ی پاش بونیادگه‌ری و پۆست مۆدێرنیزم و په‌خنه‌ی پاش پاش مۆدێرنیزم کرده‌ی ته‌ئویل یان لێکدانه‌وه وه‌ک وه‌سیله‌یه‌ک به‌کاردێنن. ئه‌مه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی هێرمینۆتیکای نوێ وه‌ک زانسته‌ و ستراتیژیه‌تێکی لێکدانه‌وه خرایه‌ خزمه‌ت بواره‌کانی دیکه‌وه، به‌تایبه‌تیش ئه‌ده‌ب، ئیدی میکانیزم و چه‌مک و زاواوه و ریکاری تر هاته‌نه‌ ناوه‌وه و به‌پێی جۆر و سروشتی ده‌ق و چۆنێتی مامه‌له‌کردنی لێکدانه‌وه یان پاشه‌که‌ر میکانیزمی مامه‌له‌کردنه‌که له‌گه‌ڵ ده‌ق ده‌گۆرا. به‌مه‌ش ده‌رگای تیۆری نوێی په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی به‌سه‌ر هێرمینۆتیکادا والا کرا و پێوه‌ندییه‌کی به‌هێز له‌ نێوانیاندا دروست بوو، چونکه‌ یه‌کێک له‌ ئه‌رکه‌ گرنگه‌کانی په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی نوێ و هاوچه‌رخ و میتۆده‌ په‌خنه‌یه‌یه‌ هاوچه‌رخه‌کان، یان په‌خنه‌ی پاش بونیادگه‌ری و پۆست مۆدێرنیزمی بریتیه‌ له‌ گه‌ران

به‌دوای واتای دهق و لیكدانه‌وه‌ی واتا
 شاراو و نه‌گوتراوه‌کانی ئه‌ودیه دهق
 و هه‌لمالینی ته‌مومژییه‌کانی سه‌ر
 زمانی ده‌قه ئه‌ده‌بییه‌کانه‌وه بوون و
 ئه‌م ئه‌رکه‌ش یه‌کیک بوو له ئه‌رکه
 له‌میژ و له پیشینه‌کانی هی‌رمینۆتیکا،
 به‌تایه‌ت دوای ئه‌وه‌ی زمان و واتا
 بوونه بابته‌ی سه‌ره‌کی فه‌لسفه و
 په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی، لی‌ره‌وه‌ گرنگیدان
 به‌ مه‌سه‌له‌ی تیۆری هی‌رمینۆتیکا
 و پێوه‌ندی به‌ ده‌قی ئه‌ده‌بی و
 په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بییه‌وه سه‌ریه‌له‌دايه‌وه
 ((گرنگیدان به‌ تیۆری هی‌رمینۆتیکا
 له په‌نجاو شه‌سته‌کانه‌وه ده‌ستی
 پێ‌ک‌رده‌وه به‌هۆی گرنگیدانی
 فه‌لسفه به‌ کێشه‌کانی واتا
 و زمان و ئاو‌پ‌دانه‌وه‌ی په‌خنه‌ی
 ئه‌ده‌بی له‌ چه‌مکی ده‌قی ئه‌ده‌بی
 به‌وه‌ی که‌ که‌ره‌سته‌یه‌کی زمانیه‌
 و ئه‌رکی سه‌ره‌کی په‌خنه‌ بریتیه
 له لیكدانه‌وه‌ی واتای ده‌سته‌واژه و
 پێوه‌ندییه‌کانی)) (الرویلی و البازعی،
 ٢٠٠٢، ٨٩). ک‌رده‌ی (لیكدانه‌وه) که
 ک‌رده‌یه‌کی هی‌رمینۆتیکیه هۆکار و
 وه‌سیله‌یه‌کی هاو‌به‌شه له‌نیوان میتۆده
 په‌خنه‌یییه‌کانی پاش بونیادگه‌ری

یان پۆست مۆدێرنیزم، چونکه
 هه‌ریه‌که له‌م میتۆده په‌خنه‌ییانه
 له‌میانی چه‌مک و زاراوه و میکانیزم
 و هه‌نگاوه پراکتیکیه تایه‌تییه‌کانی
 خۆیانه‌وه لیكدانه‌وه بۆ واتا ده‌ک‌ن،
 هه‌لبه‌ت ئه‌و واتا‌یه‌ش ده‌بی‌ت واتای
 شاراو و نه‌گوتراو یان واتای
 گریمانه‌ک‌راو و شیمانیه‌ی بی‌ت، نه‌ک
 واتای پووک‌ه‌ش، چونکه هی‌رمینۆتیکا
 سه‌روکاری له‌گه‌ڵ ئه‌و واتا‌یه‌دا نییه
 که پووک‌ه‌شه و خۆی ده‌رخستوه.
 مه‌سه‌له‌ی گرنگیدان به‌ واتا و
 لیكدانه‌وه‌ی واتای ده‌ق و گه‌پ‌ان
 به‌دوای نه‌ینی و شاراو‌ه‌کانی نیو ده‌ق
 له هی‌رمینۆتیکاوه سه‌ر ده‌کێشیت بۆ
 مه‌سه‌له‌ی پ‌رۆسه‌ی خ‌وێندنه‌وه‌ی ده‌ق
 و ئه‌رکی خ‌وێنه‌ر له‌م نیوه‌نده‌دا،
 هه‌ربۆیه هی‌رمینۆتیکای کۆن گرنگی
 به‌ نووسه‌ری ده‌ق ده‌دا وه‌کو
 سه‌رچاوه‌یه‌ک بۆ واتا، که‌چی
 هی‌رمینۆتیکای نوێ ده‌سته‌برداری
 ئه‌مه‌ بووه و هه‌نگاوی نا‌به‌ره‌و ده‌ق
 و ئه‌و واتا و مه‌به‌سته‌ی لای خ‌وێنه‌ر
 له‌میانی خ‌وێندنه‌وه‌ی ده‌ق‌دا به‌رجه‌سته
 ده‌بی‌ت. هی‌رمینۆتیکا ته‌رکیزی خسته
 سه‌ر دان‌ه‌ر وه‌کو سه‌رچاوه‌یه‌ک بۆ

واتا، ئەمە ئەوەیە کە پەخەنگەرە تەقلیدییه‌کان (بە پابەرانی پەخەنە نوێشەو) و فەیلەسوفانی زمان ئەوانە پالپشتی پاش بونیادگەری نەبوون پشنگیری ئەمەیان کرد. کەچی گریمانە تەحەککوم کردن بە واتا لەلایەن دانەرەو تووشی هەلۆه‌سته‌یه‌کی توند بوو، بە تاییه‌تیش لای هەریه‌که‌ له (هیرش و گادامیر) کە بناغە واتایان لەسەر دەق یان خوینەر یان هەردووکیان پێکەو دامەزاند، و پۆلی دانەریان فەرامۆشکرد. ئەم ئاراستە لای زۆریه‌ پێپەرە و کارانی تیۆرە نوێیه‌کان دەبینین کە بانگەشە فەرامۆشکردن و نەهێشتنی دانەریان دەکرد، وەک تیۆری پیشوازی و هەلۆه‌شاندنەو‌ه‌گەرای و ئەوانی تر. ئەم ئاراستانە ئەو پەتدە‌کە‌نەو کە دەق یان واتاکە پەيوه‌ست بکری‌ت بە دانەر یان مەبه‌سته‌کە، هەروە‌ها چەمکی واتای دیاریکراو و لێکدانە‌و‌ی دروست پەت دە‌کە‌نەو، بانگەشە نادیاریکراوی واتا یان هەریه‌چ نە‌بێ‌ پێژە‌یی واتا و پشت بە‌ستنی خوینەر بە میتۆدییه‌ت

یان ستراتیژییه‌تی لێکدانە‌و و پافە دە‌کە‌ن. له هێرمینۆتیکای نویدا گرنگییه‌کی تاییه‌تی به‌ رۆلی خوینەر له لێکدانە‌و‌ی واتا دە‌دری‌ت، هەموو هە‌لێک بۆ دوورخستنه‌و‌ی مەبه‌ستی ده‌ق‌نووس ده‌دری‌ت. (نومبیرتۆ ئێکۆ) له‌ کتێب و ئا‌خاوتنه‌کانیدا پێداگیری له‌بارە‌ی پۆلی خوینەر له‌ لێکدانە‌و‌ی ده‌قدا کردۆته‌و، جەختی له‌ رۆلی خوینەر له‌ جیاکردنه‌و‌ی نێوان مەبه‌ستی ده‌ق‌نووس و مەبه‌ستی ده‌قدا کردۆته‌و، ئەو پێی‌وايه‌ ئەرکی خوینەر بریتییه‌ له‌ دۆزینه‌و و ده‌رخستنی مەبه‌ستی خوینەر نه‌ک مەبه‌ستی ده‌ق‌نووس (الفیا، ٢٠١٧، ١٧٨). (ئیکۆ) له‌مباریه‌و ده‌لێ‌ت: ((ئێمه‌ وابە‌سته‌ی ئەو‌هین ریز له‌ مەبه‌ستی ده‌ق بگرین نه‌ک دانەر)) (ایکو، ؟، ٨٣). ئەمە‌ش ئاماژه‌یه‌ بۆ ئە‌و‌ی کە مەبه‌ست و واتای نووسەر و دانەری ده‌ق له‌ هێرمینۆتیکای نویدا جێگای نابێ‌ته‌و، ئەمە‌ش هەمان ئە‌و‌ مردنی نووسەر‌یه‌ که‌ پیشتر (بە‌رت) پرایگە‌یان‌دبوو.

ده‌کاته‌وه، یه‌ک واتایی و واتای سنوردار و واتای پیش‌وه‌خت و دروستی واتا هه‌موو ئه‌مانه له هێرمینۆتیکادا بایه‌خیکێ ئه‌وتۆیان نییه و پابه‌رانی هێرمینۆتیکا بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌که‌ن که واتای ده‌ق بێ سنووره و کۆتایی نایه‌ت، له‌گه‌ڵ هه‌ر خۆینده‌وه و لێکدانه‌وه‌یه‌کدا واتایه‌کی نوێ سهره‌له‌ده‌دات. ده‌ق خۆی سروشتیکێ وای هه‌یه جێگیر و چه‌سپاو نییه و به‌رده‌وام له گۆراندایه، بۆیه ده‌بینین واتای ده‌ق به‌رده‌وام ده‌گۆرێت و هێرمینۆتیکاش هه‌ولێ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌م واتایانه و لادانی ته‌مومژی و لێلی سه‌ر ده‌قه‌کانه ((ئهو په‌خنه‌یه‌ی له‌سه‌ر لێکدانه‌وه‌ی ده‌ق دامه‌زراره خاوه‌ن سروشتیکێ دوانه‌یه‌یه چونکه له‌کاتیکدا هه‌ولێ دۆزینه‌وه‌ی واتای نوێ له ده‌قدا ده‌دات له هه‌مان کاتیشدا هه‌له‌ده‌ستێت به‌شاردنه‌ی واتایه‌کی تریان به‌لایه‌نی که‌مه‌وه چاوپۆشی لێده‌کات. پاشان ئه‌و واتا نوێیه‌ی که په‌خنه‌ی لێکدانه‌وه‌یه‌ی دۆزیتیه‌وه به‌تێپه‌پوونی کات ده‌گۆرێت بۆ واتایه‌کی هه‌رفی و پێویستی به‌ لێکدانه‌وه‌یه‌کی تر

له‌مه‌وه ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وێت که هێرمینۆتیکاش وه‌کو میتۆد و ستراتیژیه‌تیکێ پاش بونیادگیرێ، دووباره ده‌سه‌لاتی بۆ خۆینه‌ر گه‌راندیه‌وه و له‌مه‌سه‌له‌ی دۆزینه‌وه و ده‌ره‌ینانی واتادا گرنگی به‌ خۆینه‌ر و خۆینده‌وه‌که‌ی بۆ ده‌ق و ئه‌و واتا جیاوازانیه‌ی که له‌هه‌زی خۆینه‌ردا دروست ده‌بن له‌ئه‌نجامی لێکدانه‌وه جیاوازه‌کانی ده‌قی ئه‌ده‌بییه‌وه ده‌دات. خۆینه‌ر ئیدی ناگه‌پێته‌وه بۆ مه‌به‌ستی ده‌ق‌نووس، به‌لکو هه‌ولده‌دات له مه‌به‌ستی ده‌ق نزیکبێته‌وه و له‌میانێ ده‌قه‌وه لێکدانه‌وه‌کانی بۆ بکات و لێی تێبگات و واتا‌شاراوه‌کانی لێوه‌هه‌لینجێت. یه‌کێکی تر له‌مه‌سه‌لانه‌ی هێرمینۆتیکا جه‌ختی له‌سه‌ر

ده‌بیٚت، و به‌مشپۆه‌یه... واته ده‌قه‌کان قه‌واره‌یه‌کن گه‌شه ده‌که‌ن و ده‌ژین به دۆزینه‌وه‌ی خوازه (شاراوه‌یه‌که‌یان)) (خلیل، ٢٠٠٣، ١٣٠). ده‌قی ئه‌ده‌بی مۆرکیکی خوازه‌یی هه‌یه و ژۆرجار و به ئاسانی خۆی به ده‌سته‌وه نادات، هه‌لبه‌ت ئه‌و سروشتی خوازه‌یی و لادانی واتایی و به ره‌مزکردن و ته‌قاندنه‌وه‌ی زمان و یاریکردن به وشه و داله‌کان له‌پیناو بونیادنانی مه‌دلولی جیاوازا، جۆرێک له ته‌مومژی به زمانی ده‌قه‌که ده‌به‌خشیت و ئالۆزی له تیگه‌یشتن یان تیگه‌یشتن لای خۆینه‌ر درووست ده‌کات و ئه‌مه‌ش و له خۆینه‌ر یان لیکده‌ره‌وه‌ی ده‌ق ده‌کات بۆ گه‌یشتن به کرده‌ی تیگه‌یشتن و درووست لیکدانه‌وه‌ی ده‌قه‌که په‌نا بۆ خودی ده‌ق و بواره ئیستاتیکیه جیاوازه‌کانی بیات، بۆیه ((ئه‌وه له لیکده‌ره‌وه داوا ده‌کریٚت که ته‌نیا پشت به مۆرکی ئیستاتیکیانه‌ی ده‌ق به‌ستیت و پشت به هه‌یج مرکیکی لاهوتی یان یاسایی یان کۆمه‌لایه‌تی نه‌به‌ستیت. بۆیه پتویسته ره‌چاوی ئه‌وه بکریٚت که هه‌موو ده‌قیک

سێ مه‌به‌ستی هه‌یه: یه‌که‌میان مه‌به‌ستی ده‌قنوس، دووه‌میان مه‌به‌ستی ده‌قه و سێیه‌میان مه‌به‌سته‌کانی لیکده‌ره‌وه واته خۆینه‌ره)) (خلیل، ٢٠٠٣، ١٢٨). مه‌به‌ستی یه‌که‌میان (ده‌قنوس)، له‌نیو میتۆده په‌خنه‌یه کۆنه‌کان و هه‌رمینه‌ۆتیکای کۆندا بره‌ویکی ژۆری هه‌بووه و ژۆرجار خۆینه‌ر بۆ ئه‌و مه‌به‌ست و واتایه ده‌گه‌پایه‌وه که به‌هۆی کاریگه‌رییه‌کانی ده‌قنوس به‌سه‌ر ده‌قه‌کانیه‌وه ئاماده‌یی هه‌بوو، به‌ومانایه‌ی مه‌به‌ست و واتای ده‌قه‌که له‌ژێر روشنایی ژبان و سه‌رده‌م و ژینگه و ... هتد ده‌قنوسه‌وه لیک ده‌درایه‌وه، که ژۆرجار هه‌مان ئه‌و واتایه بوو که ده‌قنوس مه‌به‌ستی بوو. مه‌به‌ستی دووه‌میان (ده‌ق)، زیاتر له‌نیو په‌خنه نوێ و فۆرمخوازییه‌کاندا گرنگی پێ ده‌درا، ئه‌م واتایه راسته‌وخۆ له‌پێی ده‌قه‌وه ده‌رده‌هێنرا و په‌یوه‌ست بوو به شپۆه‌ی بونیادنان و پیکه‌ینانی له‌پێی که‌ره‌سته و ره‌گه‌ز و ته‌کنیکه‌کانی نیو ده‌ق، ئه‌م واتایه‌ش به‌سه‌ر خودی خۆیدا داخراوه و له

چوارچێوه‌ی ده‌قه‌که تێ ناپه‌پێت. بێ به‌ش نییه. جگه له‌وه‌ش ئه‌و واته
مه‌به‌ستی سییه‌میان که (خوێنه‌ر) هه‌مه‌کییه‌ی خزمه‌ت به‌ گریمانه
ه، له‌نیۆ په‌خنه‌ی پاش بونیاده‌گریدا لی‌کدانه‌وه‌ییه‌کانی ئه‌و ده‌کات له
بره‌ویکی زۆری هه‌یه و تیکپرای میتۆده سنووری خوێندنه‌وه‌ی یه‌که‌مدا کامل
په‌خنه‌ییه‌کان کار له‌سه‌ر مه‌به‌ستی نابێت.

خوێنه‌ر ده‌که‌ن. ئه‌وه‌ی لی‌ره‌دا ٢- خوێنه‌ر دووباره‌ بۆ ده‌قه‌که
مه‌به‌سته‌ بریتییه له‌و مه‌به‌ست ده‌گه‌رێته‌وه و ده‌ی خوێنێته‌وه، له‌پێی
و واتایه جیاوازانیه‌ی که لای خوێنه‌ر ئه‌م خوێندنه‌وه تازه‌وه ئه‌و پرسیارانه
له‌میانیه‌ی خوێندنه‌وه جیاوازه‌کانی بۆ ده‌هه‌یه‌یه‌وه، که له‌ خوێندنه‌وه‌ی
ده‌ق له‌ سه‌رده‌م و شوێن و ته‌مه‌ن یه‌که‌مدا وه‌لامه‌کانی ده‌ست
نایدیۆلۆژیا و ئاستی رۆشنایی شیعره‌که‌وه ده‌ست پێ بکات و به‌ به
جیاوازه‌وه بۆ ده‌قی ده‌کات. لی‌ره‌دا خوێنه‌ر به‌ یه‌که‌م خوێندنه‌وه
له‌ توانیدا نییه ده‌رگا له‌سه‌ر ده‌قه‌که بجێت. یان له‌ گشته‌وه بۆ به‌ش
بکاته‌وه و ته‌مومزیه‌یه‌کانی ده‌ق لاب‌دات بجێت. له‌م کاته‌شدا خوێنه‌ر هه‌ولێ
و تیب‌گات، بۆیه (وۆلفگانگ ئایزه‌ر) تیکه‌ڵکردنی واته به‌شه‌کییه‌کان و
پێیویه‌ پرۆسه‌ی خوێندنه‌وه‌ی ده‌ق واته هه‌مه‌کییه‌که ده‌دات. له‌پێی ئه‌م
و لی‌کدانه‌وه‌ی لای خوێنه‌ر پشت به‌ چهند هه‌نگاوێک ده‌به‌ستێت:

١- خوێنه‌ر دێ‌پ به‌ دێ‌پ شیعره‌که ده‌خوێنێته‌وه، له‌ خوێندنه‌وه‌که‌یدا ٣- خوێندنه‌وه‌ی سییه‌م: له‌م
ئه‌و تێپروانییه‌ی خۆی به‌کارده‌ینێت، خوێندنه‌وه‌یه‌دا ئه‌و واته بابه‌تییه
که له‌ پێشبینیکردنی واته‌کان به‌کارده‌هێنێت، که له‌ خوێندنه‌وه‌ی
یارمه‌تی ده‌دات، بۆیه خوێنه‌ر درک به‌ یه‌که‌م و دووه‌مدا وه‌رگیراوه، ئه‌م
فۆرمی ته‌واوکراوی شیعره‌که ده‌کات، واته‌یه‌ش له‌وه تێپه‌ر ناکات که
به‌لام ئه‌م درککردنه‌ی له‌ که‌م و کوپی گریمانه‌یه‌کی سه‌ره‌تایی لی‌کدانه‌وه‌یه،
پاشان تیکه‌یشتنه‌ بابه‌تییه‌که پاش

- تێگه‌یشتنه ئیستاتیکیه‌که دیت. ئه‌مه‌ش ئه‌و شته‌یه‌که تاییه‌ته به‌ لێکدانه‌وه له‌ ئه‌ده‌ب و هونه‌ر دا و له‌ لقه‌کانی تری مه‌عریفه‌دا نییه‌)) (خلیل ٢٠٠٣، ١٢٩). بۆیه له‌ هێرمینۆتیکای نویدا و له‌ پرۆسه‌ی لێکدانه‌وه‌ی واتای ده‌قدا، ده‌سه‌لات له‌ نووسه‌ر و ده‌قنووسه‌وه‌ بۆ ده‌ق و خوێنه‌ر و وه‌رگری ده‌ق گوێزایه‌وه‌.
- سه‌رچاوه‌کان:
- * به‌ زمانی کوردی:
 - * د. هێمن عومه‌ر خۆشناو، هێرمینۆتیکای شیعرێ سۆفیانه‌ی مه‌حوی، چاپخانه‌ی پرۆژه‌ه‌لات، هه‌ولێر، ٢٠١٦.
 - * به‌ زمانی عه‌ره‌بی:
 - * القرآن الکریم.
 - * ابراهیم محمود خلیل، النقد الادبی الحديث (من المحاکاة الی التفکیک)، ط٤، دار المیسرة للنشر والتوزیع والطباعة، عمان، ٢٠١١.
 - * ابن منظور، لسان العرب، تحقیق: یاسر سلیمان ابو شادی و مجدی فتحی السید، الجزء الاول، المكتبة التوفیقیة، د.س.ط. .
 - * امبرتو ایکو، التأویل والتأویل المفرط، ترجمة: ناصر الحلواني، ط١، مرکز الانماء الحضاري، ٢٠٠٩.
 - * الشریف الجرجانی، التعریفات، مكتبة لبنان، بیروت، ١٩٨٥.
 - * د. الشیخ محمد حسین مختاری، تحلیل مبانی الهرمنیوطیقا عند شلايرماخر،
 - * د. صلاح عبدالفتاح الخالدي، التفسیر و التأویل فی القرآن، دار

- النفايس، الاردن، ١٩٩٦.
- * د. عادل مصطفى، فهم الفهم (مدخل الى الهرمينوطيقا)، ط ١، رؤية للنشر والتوزيع، القاهرة، ٢٠٠٧.
- * عبدالكريم شرفي، من فلسفات التأويل الى نظريات القراءة (دراسة تحليلية نقدية في النظريات الغربية الحديثة)، ط ١، الدار العربية للعلوم ناشرون، بيروت، ٢٠٠٧.
- * عبدالمنع عجب الفيا، من التفكير إلى التأويل، ط ١، دار نينوى للدراسات والنشر والتوزيع، دمشق، ٢٠١٧.
- * خديجة السيدة عומר الجاللي، تأويل النص القراني عن ابن عربي من خلال تفسيره، رسالة دكتوراه، كلية العلوم الانسانية والعلوم الاسلامية، جامعة وهران، ٢٠١٨.
- * محسن مونا، غادامير نحو هرمينوطيقا انطولوجية وجدلية، مجلة الحياة الطبيعية، عدد: ٣٥، ٢٠١٦.
- * محمد عناني، المصطلحات الادبية الحديثة، دراسة و معجم إنجليزي - عربي، ط ٣، الشركة المصرية العالمية للنشر - لونجمان، القاهرة، ٢٠٠٣.
- * محمود خليف خضير الحياي، المناهج النقدية والنص الادبي، ط ١،
- عال الكتب الحديث للنشر والتوزيع، إربد، ٢٠١٩.
- * ميجان الرويلي و د. سعد البازعي، دليل الناقد الادبي، ط ٢، المركز الثقافي العربي، الدار البيضاء - بيروت، ٢٠٠٢.
- * نصر ابو زيد، الهرمينوطيقا و معضلة تفسير النص، مجلة فصول، مجلد ٢، ع: ٣،
- * نصر حامد ابو زيد، اشكاليات القراءة واليات التأويل، ط ٦، المركز الثقافي العربي، ٢٠٠١.
- * هانز جورج غادامير، الحقيقة والمنهج (الخطوط الاساسية لتأويلية الفلسفة)، ترجمة: د. حسن ناظم و علي حاكم صالح، ط ١، دار أويا للطباعة والنشر والتوزيع، طرابلس، ٢٠٠٧.
- * هانز جورج غادامير، بداية الفلسفة، ترجمة: د. حسن ناظم و علي حاكم صالح، ط ١، دار الكتاب الجديد المتحدة، بيروت، ٢٠٠٢.
- * هانز جورج غادامير، تجلي الجميل و مقالات اخرى، ترجمة: د. سعيد توفيق، المجلس الاعلى للثقافة، ١٩٩٧.

رۆڵی دامه‌زراوه‌کان له‌ پهره‌رده‌ی شیعری منداڵاندا

د.هێرۆ عه‌بدولپه‌حمان چه‌له‌بی

جیهانی شیعری منداڵان، جیهانیکی تایبەت بەخۆیانە و کۆمەڵێ دامه‌زراوه‌ش رۆڵێکی کارایان له‌ بنیاتنانی ئه‌و جیهانه‌دا هه‌یه‌ « ئێمه‌ ته‌نیا جه‌خت له‌سه‌ر دوانیان ده‌که‌ینه‌وه‌. له‌م وتاره‌دا ئاماژه‌ به‌ پێناسه‌ی شیعری منداڵان ده‌که‌ین و جیاوازی شیعری منداڵان و گه‌وران ده‌که‌ینه‌وه‌ و ئه‌و خه‌سله‌تانه‌ی پێویسته‌ له‌ شیعری منداڵاندا هه‌بێت دیاریی ده‌که‌ین و نموونه‌ی بۆ دێنینه‌وه‌.

- دامه‌زراوه‌ پهره‌رده‌یییه‌کان

چهند دامه‌زراوه‌یه‌کی پهره‌رده‌ هه‌یه‌، که به‌هاکان بۆ تاکه‌کان داایین ده‌که‌ن:

١- خیزان

ژیاری ئارام و پێشکه‌وتوو، که
کاریگه‌ری له‌سه‌ر نه‌وه‌کانی ئاینده‌ش
ده‌بی‌ت و به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ش.

ب- کۆمه‌له‌ی هاو‌پێیه‌کان

کۆمه‌له‌ی هاو‌پێیان له‌ چ‌ند
که‌سیک پێک‌دێت، که‌ هاوته‌مه‌نن،
یان ته‌مه‌نیان له‌یه‌که‌وه‌ نزیکه‌، له‌
بیروباوه‌پو بیرکردنه‌وه‌یان یه‌کسانن،
یان هاوشیۆه‌ن پۆلێکی گ‌رنگ له‌
په‌روه‌رده‌کردنی منداڵ ده‌بینن، چونکه‌
یه‌کێکه‌ له‌ هۆکاره‌کانی به‌یه‌ک
که‌یشتنی نی‌وان خیزان و کۆمه‌لگه‌،
بۆیه‌ هاو‌پێ ده‌بی‌ته‌ سه‌کۆیه‌ک بۆ
په‌رینه‌وه‌ی منداڵ له‌ جیهانیکی
داخراوی خیزان بۆ جیهانیکی جیاوا‌زتر.
ده‌بی‌ته‌ هۆی پێدانی زانیاری و به‌ها
کۆمه‌له‌یه‌تییه‌کان... هتد. هاو‌پێ
کاریگه‌ری ئه‌رێنی و نه‌رێنی له‌سه‌ر
منداڵ هه‌یه‌، جا به‌ شیۆه‌یه‌کی
پاسته‌وخۆ، یان ناپاسته‌وخۆ بی‌ت.
به‌ شیۆه‌یه‌کی گ‌شتی ئه‌رکه‌کانی
کۆمه‌له‌ی هاو‌پێیان به‌م شیۆه‌یه‌:

((ده‌رفه‌ت به‌ منداڵ ده‌دات، که
مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ که‌سانی هاوته‌مه‌ن
و هاوشیۆه‌ی خۆی بکات، ئه‌مه‌ش
واده‌کات ئه‌زموونی نوێ فێر بی‌ت،

یه‌که‌مین پێگه‌ی کۆمه‌له‌یه‌تییه‌
بۆ په‌روه‌رده‌کردنی منداڵ،
سه‌رچاوه‌یه‌که‌، که‌ منداڵ تییدا
به‌ها ئاینیه‌کان و کۆمه‌له‌یه‌تییه‌کان
و پۆشنه‌بیرییه‌کان و داب و نه‌ریت
...هتد. تییدا به‌ ده‌ست دێنێت.

گوتووایه‌: ((خیزان یه‌کێکه‌ له‌
گ‌رنگترین گ‌رووپه‌ کۆمه‌له‌یه‌تییه‌
سه‌ره‌تاییه‌کان، که‌ کاری چاندنی
به‌ها پۆشنه‌بیرییه‌ گ‌شتیه‌کانه‌
له‌ ناخی ئه‌ندامه‌کانی له‌ناو
کۆمه‌لگادا، له‌ هه‌مانکاتدا چاندنی
ئهو به‌هایانه‌یه‌، که‌ خودی خیزان
باوه‌پێ پێیه‌تی، به‌هایه‌کانی
خیزان تێک‌پاری شی‌وازه‌کانی ژیان و
بیرکردنه‌وه‌ له‌ خۆ ده‌گرێت)) (١)

خیزان یه‌که‌م ژینگه‌یه‌، که‌ تاک
کارلێکی له‌گه‌ڵدا ده‌کات به‌ ((تاکه‌
سه‌رچاوه‌ی ناوه‌ندگی‌ری داده‌نرێت له‌
نی‌وان منال و پۆشنه‌بیری کۆمه‌لگه‌))
(٢)

خیزان زۆربه‌ی ئهو به‌هایانه‌ی
لاپه‌سنده‌، که‌ کۆمه‌لگه‌ لای په‌سنده‌و
لێی وه‌رگرتوه‌، بۆیه‌ گ‌رنگیدان به‌
خیزان، گ‌رنگیدانه‌ به‌ کۆمه‌لگایه‌کی

که دامه‌زراوه‌کانی تری، وه‌کو خیزان و قوتابخانه ناتوانن پیی ببه‌خشن، یارمه‌تی منداڵ ده‌دات بگاته ئاستی سه‌ربه‌خویی که‌سی له دایک و باوکی و ته‌واوی ده‌سه‌لاته‌کانی تر، به ته‌واوکردنی پرۆسه‌ی به‌کۆمه‌لایه‌تی بوون داده‌نریت له‌که‌شی پر له نازادیدا)) (٣)

ت- قوتابخانه

پاگه‌یاندن له سه‌رده‌می ئێستادا، پۆلێکی سه‌ره‌کی له په‌روه‌رده‌کردنی تاکه‌کانی کۆمه‌ل ده‌گێریت، سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگی هۆشیارکردنه‌وه‌و گه‌شه‌پێدانی کۆمه‌لگایه ((گرنگی ده‌زگایه‌کانی پاگه‌یاندن له‌وه‌دایه، که توانایان هه‌یه ئه‌زموونی جۆراو جۆرو چیژ به‌خشی نوێ به‌بچووک و گه‌وره ببه‌خشن، لێره‌دا ده‌توانن له‌گه‌ڵ ته‌واوی دامه‌زراوه په‌روه‌رده‌یه‌یه‌کانی تر به‌شداری پرۆسه‌ی گۆپانی کۆمه‌لایه‌تی و چاندنی به‌هایه‌کان بکات)) (٥)

پاگه‌یاندن له سه‌رده‌می ئێستادا، پۆلێکی سه‌ره‌کی له په‌روه‌رده‌کردنی تاکه‌کانی کۆمه‌ل ده‌گێریت، سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگی هۆشیارکردنه‌وه‌و گه‌شه‌پێدانی کۆمه‌لگایه ((گرنگی ده‌زگایه‌کانی پاگه‌یاندن له‌وه‌دایه، که توانایان هه‌یه ئه‌زموونی جۆراو جۆرو چیژ به‌خشی نوێ به‌بچووک و گه‌وره ببه‌خشن، لێره‌دا ده‌توانن له‌گه‌ڵ ته‌واوی دامه‌زراوه په‌روه‌رده‌یه‌یه‌کانی تر به‌شداری پرۆسه‌ی گۆپانی کۆمه‌لایه‌تی و چاندنی به‌هایه‌کان بکات)) (٥)

پێدانی زانیاری تیۆری و کرداری له پێگه‌ی چالاکیه جیاوازه‌کانه‌وه)) (٤)

قوتابخانه له پێگه‌ی نه‌و پرۆگرامه خوێندنه‌ی، که بۆ دانراوه

پێدانی زانیاری تیۆری و کرداری له پاگه‌یاندن ته‌نها کاریگه‌ری ئه‌رێنشیان له سه‌رتاک نییه، به‌لکو کاریگه‌ری نه‌رێنشیان هه‌یه، بۆ نمونه

ته‌له‌فزیۆن هه‌ندیک بیروباوه‌پو که‌لتووو داب و نه‌ریتی نه‌ته‌وه‌کانی تر، له‌ پێگه‌ی په‌خشکردنی درامای بیانی بۆ ئێمه‌ ده‌گوازیته‌وه، که‌ له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵگای ئێمه‌ ناگونجیته‌.

چـ دامه‌زراوه‌ ئاینییه‌کان ده‌زگاو په‌رستگا ئاینییه‌کان، وه‌ک مزگه‌وت و کلیسه‌، که‌ تاک په‌روه‌رده‌ ده‌کات به‌ په‌روه‌رده‌یه‌کی پوچی و ئیمانی و په‌وشتی و کۆمه‌ڵایه‌تی و به‌کاری خوا په‌رستی راسته‌خۆ له‌ مزگه‌وته‌وه‌ به‌ره‌و په‌روه‌رده‌یه‌کی ته‌واو و هاوسه‌نگی هه‌موو بواره‌کان، ئه‌م په‌روه‌رده‌یه‌ سه‌رکه‌وتوو بووه‌، له‌ په‌روه‌رده‌ی ده‌روونی و لیبره‌ده‌یی و دادپه‌روه‌ری و دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌ هه‌موو سزاو کاریکی لابه‌لا، که‌شه‌دانه‌ به‌ هه‌موو بواره‌کانی کۆمه‌ڵگاو پیشاندانی ئاکاری به‌رزو نمونه‌یی، منداڵ ده‌بیته‌ فیۆری هه‌موو بنه‌ماو پێساکانی تایبه‌ت به‌ ئاین بکریته‌...هتد.

پێناسه‌ی شیعرێ منداڵان شیعر میژووێکی دوور و درێژ و دێرینی هه‌یه‌، به‌شیکه‌ له‌ به‌شه‌کانی ئه‌ده‌ب، ناسکترین هونه‌ره‌، چیژ و خوشی به‌ دڵ و ده‌روونی مرۆف ده‌به‌خشیت و ده‌یورژینیته‌. هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ هه‌ندێ که‌س له‌ پێگه‌ی شیعره‌وه‌ گوزارشتی له‌ خوشی و ناخۆشییه‌کانی خۆی کردووه‌، وه‌کو چه‌کیکی به‌رگری و کاریگه‌ر له‌ ژبانی خۆیدا به‌کاریه‌یتاوه‌.

شیعر، وه‌کو خۆراک وایه‌ بۆ دڵ و ده‌روونی مرۆف. دواچار ((شیعر شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی نووسینه‌، جیاوازه‌ له‌ ئاخاوتنی گشتی، قسه‌ له‌گه‌ڵ دڵ و میشک ده‌کات، شتی تایبه‌ت ده‌لێت به‌ باشی دێته‌ به‌ر گوێمان، به‌ چه‌ند وشه‌یه‌کی که‌م زۆر شت ده‌درکێن)) (٦) شیعر خه‌یاڵمان فراوانتر ده‌کات و دیدیه‌ی ژیاڕیمان فراوانتر ده‌کات، شیعرێ منداڵان هاو‌شیوه‌ی شیعرێ گه‌وران خاسیه‌ت و تایبه‌تمه‌ندی خۆی هه‌یه‌، چونکه‌ منداڵیش، وه‌کو گه‌وره‌کان خاوه‌ن هه‌ست و سۆز و که‌سایه‌تی تایبه‌تی خۆیانن.

زۆربه‌ی شیعرێ منداڵان له‌ لایه‌ن گه‌وره‌کانه‌وه‌ بۆ منداڵان ده‌نووسریته‌، هه‌ندیک جار منداڵ خۆی ئه‌و به‌هره‌ی تێداپه‌، که‌ شیعر بنووسیت ((شیعرێ منداڵان به‌شیکێ زۆر گرنگه‌ له‌ ئه‌ده‌بی منداڵاندا، نزیکترین هونه‌ره‌

له دڵ و ده‌روونیا‌نه‌وه، گ‌رنگ‌ترین کاریگ‌ه‌ری ه‌یه له‌سه‌ر ژیا‌نی نه‌م‌پ‌ۆ و دا‌هاتوویان، ه‌ه‌موو منداڵێک له ناخیدا ه‌ه‌ستێکی شاعیرانه‌ی ناسکی ه‌یه ... ده‌توانیت به‌ جوانی وێنه‌ی ه‌ه‌موو نه‌و شتانه‌ی ده‌ورو‌به‌ری له ناخیدا ب‌کشیت)) (٧)

شیع‌ری منداڵان که‌شێکی خ‌ۆش ب‌ۆ منداڵان ده‌سته‌به‌ر ده‌کات، به‌ تاییه‌ت له‌ وانه‌ی خ‌وێنه‌روخ‌ولیا‌ی شیع‌رن، چون‌که خ‌وێندنه‌وه‌ی شیع‌ر چ‌یژ و خ‌رۆش به‌ منداڵه‌که‌ ده‌به‌خشیت و چ‌وست و چالاکیشی ده‌کات، ده‌ریاره‌ی نه‌و دیاردانه‌ی، که‌ له‌ ده‌ورو‌به‌ری پ‌ووده‌ده‌ن، یان ه‌ن له‌ لایه‌کی دییه‌وه ((شیع‌ری منداڵان ج‌گه‌ له‌وه‌ی لایه‌ک له‌ پ‌یداو‌یستییه‌کانی س‌ۆز و ج‌ه‌سته‌ی منداڵان ج‌یبه‌ج‌ی‌ده‌کات، ه‌ه‌روه‌ها شیع‌ری منداڵان به‌وه‌ی ه‌ونه‌رێکه‌ له‌ ه‌ونه‌ره‌کانی نه‌ده‌بی منداڵان یارمه‌تیده‌ره ب‌ۆ گ‌ه‌شه‌ی ع‌قل و نه‌ده‌ب و ده‌روون و په‌وشت و لایه‌نی ک‌ۆمه‌لایه‌تی منداڵان)) (٨) که‌واته ب‌ۆمان ده‌رده‌که‌و‌یت شیع‌ر ده‌ب‌یت ه‌ۆی گ‌ه‌شه‌کردنی ع‌قلی منداڵ، نه‌مه‌ش ده‌ب‌یت پ‌النه‌رێک ب‌ۆ نه‌وه‌ی منداڵ

توانای له‌ چاره‌سه‌رکردنی ه‌ه‌موو نه‌و پ‌وودا‌وانه‌ی، که‌ له‌ ده‌ورو‌به‌ریه‌وه پ‌ووده‌ده‌ن ه‌ب‌یت.

ه‌ه‌رچی ل‌یک‌ۆلینه‌وه‌ی شیع‌ره ((نه‌ویش گ‌ه‌شه به‌ خ‌ه‌یا‌لی منداڵان ده‌دات و و‌یژدان و س‌ۆزیان به‌ ناگاد‌ی‌ن‌یت، ه‌ه‌روه‌ها به‌ها ئایینه‌کان و بنه‌ما په‌وشتیه‌کانیان ت‌یدا ده‌چ‌ی‌ن‌یت، ه‌ه‌روه‌ها ئاره‌زووه نه‌ده‌بییه‌کانیان په‌ره‌پ‌ی‌ده‌دات، به‌ره‌و خ‌وێندنه‌وه و چ‌یژوه‌رگ‌رتن له‌ جوانی و زمانه‌وانی، خ‌وێندنه‌وه‌یه‌کی گ‌وزارشت‌ک‌راو ب‌ۆ س‌ۆز و ه‌ه‌ل‌چ‌وونه‌کان ده‌بن، نه‌مه‌ ج‌گه له‌ پ‌یش‌که‌ش‌کردنێکی باش و نواندنی باشی مانایه‌کان و په‌خش‌کردنی پ‌و‌حی ئایینی و نه‌ته‌وايه‌تی له‌ ناخی منداڵان)) (٩)

شیع‌ر منداڵان ده‌ب‌یت ب‌ب‌یت ه‌ۆی په‌روه‌رده‌کردنی منداڵان و تیشک ب‌خاته سه‌ر لایه‌نه‌کانی ژیا‌نی منداڵ، به‌ها جوانییه‌کانی ژیا‌نی ت‌یدا بد‌ۆز‌یت‌وه و وێنه‌یه‌کی ه‌ونه‌ری پ‌یش‌که‌ش به‌ منداڵ ب‌کات، چ‌یژ و خ‌رۆش‌ی‌کی ز‌ۆر له‌ دڵ و ده‌روونی منداڵ ب‌چ‌ی‌ن‌. له‌ پ‌یگ‌ه‌ی شیع‌ره‌وه منداڵ له‌ دونیا‌یه‌کی خ‌ه‌یا‌ل‌ا‌ویدا ده‌ژیت و ج‌یه‌انێک ب‌ۆ

خۆی دروست ده‌کات، که خه‌ون و ئاره‌زووه‌کانی خۆی تیدا ده‌سته‌به‌ر ده‌کات، که‌واته ((شيعری مندالان په‌نگی‌که له په‌نگه‌کانی ئه‌ده‌ب، جگه له‌وه‌ی که دارپژراویکی ئه‌ده‌بی تایبه‌تمه‌نده و مندال له پښک‌ه‌ی شيعره‌وه خۆی ده‌بينی، که له ئاسمانی خه‌يالدا ده‌فری و له پښی پابردو شوین و زه‌مه‌ن تیده‌په‌پښی، هه‌روه‌ها له پښی داها‌تووه‌هه‌چ کۆت و زنجیریک له‌سه‌ر بابته و بیژک‌ه و مانا و خه‌یاله‌کانی نییه)) (١٠)

شيعری مندالان میژوویه‌کی دیرینی له‌ناو کوردان هه‌یه، هه‌ر له کۆنه‌وه دایکان له‌به‌رده‌م بيشکه‌کانیان لای لایه و گۆرانیان بۆ منداله‌کانیان وتووه، ده‌ماوده‌م ماونه‌ته‌وه، تاکو ئیستاش شاعیرانی کورد بۆ نووسینی شيعری مندالان سوودییان ((له ئه‌زمونی نه‌ته‌وه‌کانی ده‌ورووبه‌ر وه‌رگرتووه، به‌لام ده‌توانین کردنه‌وه‌ی قوتابخانه فه‌رمیه‌کانی ده‌ولته‌ له کوردستان به هۆکاری سه‌ره‌کی پيشکه‌وتنی شيعری مندالان دابنن، به‌وه‌ی، که ژۆریه‌ی شاعیرانی ئه‌وساکه‌مان ئاستی زانست و پۆشنه‌بیری و هۆشیارییان،

له که‌سانی دیکه به‌رزتربووه و ئه‌وان به‌په‌رۆشتر پيشوازیان له قوتابخانه کردووه، که قوتابی، یاخود مندال یه‌کێکه له کۆله‌گه سه‌ره‌کییه‌کانی قوتابخانه و پرۆسه‌ی په‌روه‌رده، جگه له‌وه‌ی ژۆر جاریش شاعیره‌کان خۆیان مامۆستا بوون و له نزیکه‌وه په‌یه‌وه‌ندیان به مندالانه‌وه هه‌بووه)) (١١)

٢- پتوهره‌کانی شيعری مندالان ئه‌و شيعرانه‌ی، که بۆ مندالان ده‌نووسرین، ده‌بیته په‌یه‌وست بن به‌چهند پتوهریکی تایبه‌ت، که له‌م خالانی خواره‌وه پوونکراوه‌ته‌وه:

١- په‌یامداری:

ئه‌و شيعرانه‌ی، که بۆ مندال ده‌نووسریت ده‌بیته هه‌لگری په‌یامیکی په‌روه‌رده‌یی بیته، تاکو مندال له پښک‌ه‌ی چه‌وت دووربخاته‌وه، بیه‌خاته سه‌ر پښک‌ه‌یه‌کی راست و دروست، ده‌بیته ((شيعریک پيشکه‌شی مندال بکه‌ین، خاوه‌ن مه‌به‌ست و مانا بیته، تا جووله به‌عه‌قل و ویزدان و سۆزبان بکات، هه‌لگری ئه‌و به‌ها په‌روه‌رده‌ییانه بیته، که وه‌ک پتوهریکی کۆمه‌لایه‌تی حوکمی پتوهره‌کانی شيعری مندالان

له‌سه‌ر هه‌لۆیسته‌کان و پووداو‌ه‌کان
و که‌سه‌کان زیاده‌کات و گه‌شه
به‌لایه‌نی په‌وشتی خوازاو ده‌دات))
(١٢). ده‌بی‌ت ده‌قه شی‌عیرییه‌کان
گوزارشت له‌و ئه‌زموونانه بکه‌ن، که
مندال له‌ ژیانیدا پێیدا تی‌په‌رده‌بی‌ت و
زانباری پێویست پێشکه‌ش به‌ مندال
بکات، وه‌ک چۆنیه‌تی خوشویستنی
دایک و باوک و هاو‌پێ و ... هتد
رێزگرتنیان و به‌ها‌ئاییه‌یه‌کان و گیانی
نه‌ته‌وایه‌تی له‌ دل و ده‌روونی مندال
بچێنێت.

٢- مۆسیقا:

مندال ئاره‌زووی دووباره‌ بوونه‌وه‌ی
مۆسیقا ده‌که‌ن، چونکه ((پۆلیکی
سه‌ره‌کی له‌ ژیا‌نی مندال ده‌بینێت،
که‌ جو‌له‌یان ئاسان ده‌کات و
هێزبان پێ ده‌به‌خشێت و توانای
به‌ره‌مه‌پێنانیان زیاده‌کات، هه‌موو
توانا ماسوله‌که‌کانیان بۆ پاشه‌که‌وت
ده‌کات و خوشی له‌ کاره‌کانی
پۆژانه‌یان بلۆده‌کاته‌وه‌ و ده‌بی‌ته
هۆی گه‌شه‌کردنی به‌ ئاگای هه‌ست و
شعوریان، ئیقاعی شی‌عیری له‌ پێوانه
و کێش و وشه‌کان به‌ ده‌رده‌که‌وێت،
بۆیه ئه‌گه‌ر شی‌عیره‌که‌ ستوونی بی‌ت

باشتره‌ لای مندال له‌ شی‌عیری ئازاد تا
مندال بتوانی‌ت وشه‌ مه‌به‌ستداره‌کان
بلێته‌وه‌، هه‌روه‌ها ئاواز له‌ شی‌عیردا
دووباره‌ بکاته‌وه‌)) (١٣). له‌ هه‌مانکاتدا
ده‌بی‌ت شی‌عیره‌که‌ خاوه‌ن مۆسیقایه‌کی
کاریگه‌ر و ناسک بی‌ت، تا‌کو مندال
بتوانی‌ت به‌ ئاسانی له‌به‌ری بکات.
٣- شی‌او‌بوونی شی‌عیر له‌ گه‌ل
ته‌مه‌نی مندالان:

شی‌عیری مندال ده‌بی‌ت له‌ گه‌ل
ئاسه‌ته‌کانی گه‌شه‌کردنی قۆناغی
مندال گونجاوبی‌ت، چونکه هه‌ر
قۆناغێک له‌ قۆناغه‌کانی ته‌مه‌نی
مندالی، ده‌بی‌ت جو‌ریکی تایبه‌ت له
شی‌عیری بۆ بنووسرێت و گوزارشت له
پێداویستییه‌کان و هه‌زوو ئاره‌زووه‌کانی
ئه‌و ته‌مه‌نه‌، یان ئه‌و قۆناغه‌ بکات.
٤- کورتبیری:

ده‌بی‌ت شی‌عیری مندال پرسته‌کانی
کورت و پوخت بن، مندال ئاره‌زووی
درێژ دادپێ ناکات ((مندال پرسته‌ و
ئه‌نجامی خێرای ده‌وێت، چونکه مندال
ئارامی که‌مه‌ و به‌رگه‌ی خاوی ناگرێت،
هه‌روه‌ها مندال ده‌یه‌وێت پێکهاته‌کانی
پرسته‌ ئاشکرا‌بن، چونکه مندال زۆر
هه‌ول نادات تا ئه‌نجام بدۆزێته‌وه‌، و

به باش ده‌زانیت له زۆربه‌ی کاته‌کان
ئه‌نجامه‌کان به ئاماده‌کراو وه‌ریگریٲٲ))
(١٤).

٥- ئه‌و وێنانه‌ی، که له شیعری
مندالان به‌کارده‌یت ده‌بیٲٲ ((ئهو
وێنانه‌ تیکه‌ل به‌ شیعره‌کان بکریٲ،
که له ده‌وروپه‌ری جیهانی مندالان
چنگ ده‌که‌ون)) (١٥).

٦- ساده‌یی وپاراوی زمان:
شیعری مندالان ده‌بیٲٲ به‌ زمانیکی
سانا و پاراو بنووسریٲ و له‌ وشه
و زاراوه‌ی ته‌م و مژاوی دوور بیٲ،
واته‌ منداله‌که‌ له‌ کاتی خویندنه‌وه
به‌ ئاسانی له‌ مه‌به‌ست و مانایه‌که
بکات، نه‌ک وشه‌ و زاراوه‌کان وا له
منداله‌که‌ بکات و پاوه‌ستیٲ و بیر
له‌ واتایه‌کانی بکاته‌وه‌، واته‌ وشه‌ و
زاراوه‌کان نه‌بیٲته‌ ئاسته‌نگ له‌ به‌رده‌م
تیگه‌یشتنی منداله‌که‌ ((چونکه‌ زۆر
جار ئه‌و پاوه‌ستانانه‌ چێژ و خۆشی
لای مندال ناهێلایٲ، هه‌روه‌ها له‌وانه‌یه
ئه‌و بیرۆکانه‌ی له‌ بیر بباته‌وه‌، که
ده‌مانه‌ویٲ له‌ پێش ه‌زد و خه‌یالدا
پوون بیٲ)) (١٦)، وشه‌ و زاراوه
به‌کارهاتووه‌کان ده‌بیٲ له‌ فهره‌نگی
زمانی منداله‌که‌ هه‌لبژێردریٲ، که

پۆژانه به‌کاریان ده‌هێنیٲ، که‌واته
(نووسه‌ر ده‌بیٲ وشه‌ی ئاسان و
ئاشکراو ئه‌و پستانه‌ی به‌ بیکۆد مانا
ده‌که‌یه‌نن هه‌لبژێریٲ)) (١٧).

٧- شیعری سروشت و ژینگه‌:
ئه‌و بیروپایانه‌ی له‌ شیعری
مندالان ده‌خړینه‌ پوو، په‌یوه‌ستبن
به‌ ژیا‌ی پۆژانه‌ی مندال ((ده‌بیٲ
هه‌ر پارچه‌شیعریک بیرۆکه‌یه‌ک، یان
لایه‌نیک له‌ لایه‌نه‌کانی جوانکاری له
ژیا‌ن و سروشت بخاته‌ پوو)) (١٨)
هه‌ر پرگه‌یه‌ک هه‌لگری بیرۆکه‌یه‌ک
بیٲ و زانیاری ده‌رباره‌ی ده‌وروپه‌ری
به‌ مندال بیه‌خشیٲ، وه‌کو ده‌رباره‌ی
پوه‌ک و گیانداران و سروشت و...
هتد .

٨- ئومێدبه‌خشین:
نابیٲ ئه‌و بابه‌تانه‌ له‌ شیعری
مندالان بخړیته‌ پوو، که‌ باسی ناخۆشی
و گریان و... هتد ده‌کات، واته‌ ده‌قیکی
که‌شببن و خۆش پێشکه‌ش به‌ مندال
بکریٲ ((پوچکی سووک و پر
خۆشی و شادی بخړیته‌ ناو ناوه‌پۆکی
ده‌قی نووسراو، جگه‌ له‌وه‌ش بانگه‌شه
بکریٲ بۆ به‌کارهێنانی عه‌قل و په‌خنه
و بیرکردنه‌وه‌، ئه‌وه‌ی ده‌بیٲته‌ مایه‌ی

- له وشه و زاراوه‌ی ته‌م و مژاوی و
 هه‌لگری فره واتایی دوور بی‌ت،
 به‌لام ئه‌و شیعره‌ی، که بۆ گه‌وران
 ده‌نوسریت، ئاساییه به‌شیوازیکی
 ئه‌ده‌بی به‌رز بنوسریت و وشه و
 زاراوه‌ی ته‌م و مژاوی و هه‌لگری فره
 واتای تیدا به‌رجه‌سته بکری‌ت.
 ١٠- به‌کاره‌یتانی هونه‌ره په‌وانبێژییه‌کان:
 به‌شیوه‌یه‌کی هونه‌ری وابه‌کاربه‌یتنری
 نه‌بیته هۆی سه‌رلێشێواندنی مندال
 ((دوورکه‌وتنه‌وه له ئالۆزکردنی
 هونه‌ری و په‌وانبێژی له بنیاتنانی
 پسته، یان کێشانی وینه‌ی شیعره‌ی،
 یان ئالۆزکردنی درامای جۆراو جۆر))
 ٢١)
 ٣- جیاوازی نیوان شیعره‌ی مندالان و
 شیعره‌ی گه‌وران
 جیاوازی له نیوان شیعره‌ی مندالان
 و شیعره‌ی گه‌وران هه‌یه، له پووی
 زمان و شیواز و هه‌لبژاردنی بابته و
 ... هتد ئیمه له چه‌ند خالێکدا ئه‌م
 جیاوازیانه ده‌خه‌ینه پوو
 ١- له‌رووی رووخساره‌وه:
 ١- ئه‌و شیعرانه‌ی بۆ مندالان
 ده‌نوسریت ده‌بی‌ت داپشتنه‌که‌ی و
 شیوازه‌که‌ی ساده و ساکار بی‌ت،
 ٢- ئاساییه ئه‌و شیعره‌ی بۆ گه‌وران
 ده‌نوسریت شیعرێکی دوورودریژ بی‌ت،
 به‌لام ئه‌و شیعره‌ی، که بۆ مندالان
 ده‌نوسرین ده‌بی‌ت پوخت و کورت
 بن، چونکه مندال ئاره‌زووی درێژی
 ناکه‌ن و له خۆیندنه‌وه‌ی شیعرێکی
 دوورو درێژ زوو بی‌زار ده‌بن.
 ٣- زمانی شیعره‌ی مندالان کورت
 و پوخت و پوونه، به‌لام شیعره‌ی
 گه‌وران پره له په‌وانبێژی و شیوازی
 په‌نگاوپه‌نگ.
 ٤- کێشی شیعره‌ی مندالان ئه‌گه‌ر
 حه‌وت برکه بی‌ت، یان هه‌شت برکه
 بی‌ت و کێشێکی گونجاو و خوش بۆ
 مندالان ده‌رده‌چیت، چونکه مندال
 هه‌ناسه‌ی کورته، ئه‌مه‌یان به‌باشی
 بۆ ده‌خۆیندریته‌وه، به‌لام کێشی
 شیعره‌ی گه‌وران چه‌ند کلاسیکی و
 درێژ بی‌ت هه‌ر ئاساییه.

- ب- له پووی ناوه‌رۆکه‌وه:
- ١- ئامانجی خویندنه‌وه‌ی شیعر
 لای منداڵ بۆ فیڤیوونه، به‌لام بۆ
 گه‌وره‌کان بۆ فراوانکردنی ئاییدیا و
 به‌ره‌و پێش چونی پوئیا، چونکه
 گه‌وره‌کان پۆژانه به‌ ده‌یان کێشه و
 گه‌ورگرفتیا توش ده‌بێت و هه‌ول
 ده‌ده‌ن له‌پێگه‌ی خویندنه‌وه‌ی شیعر
 به‌ره‌و جیهانیکی تر هه‌لگا و بنێن و
 له‌و جیهانه‌ی که‌ تێیدا ده‌ژین دوور
 بکه‌ونه‌وه.
- ٢- ئه‌و بیرو بۆ چو‌نانه‌ی له‌
 شیعرێ منداڵان ده‌خ‌ڕینه‌ پوو، ده‌بێت
 ئامانجیکی په‌روه‌رده‌یی له‌ پال بێت،
 هۆیه‌ک بێت بۆ فیڤیوون و په‌روه‌رده
 کردنی منداڵ و ئاراسته‌کردنی به‌ره‌و
 پێگه‌یه‌کی راست، به‌لام ئه‌و بیرو
 بۆ‌چو‌نانه‌ی له‌ شیعرێ گه‌وره‌کان
 باس ده‌ک‌رێت، ئاساییه‌ له‌ ده‌وری
 خۆشه‌ویستی نێوان دوو په‌گه‌زی
 جیاواز و گ‌ت‌پ‌انه‌وه‌ی می‌ژوو... ه‌ت‌د
 بخو‌لت‌ته‌وه
- ٣- له‌ شیعرێ منداڵان نابێت ئه‌و
 بابه‌تانه‌ باس بک‌رێت، که‌ ده‌ب‌ێته‌ هۆی
 دله‌‌پ‌او‌ک‌ئ و د‌لت‌وند‌ی و گ‌ری‌ان و... ه‌ت‌د
 لای منداڵ، ده‌ب‌ێت بابه‌ته‌کان ب‌ی‌ت‌ته‌
- هۆی د‌لت‌خ‌ۆش کردنی منداڵ، به‌لام
 ئه‌و شیعرانه‌ی، که‌ بۆ گه‌وره‌کان
 ده‌نووس‌ر‌یت سنوور و مه‌رج بۆ
 بابه‌ته‌کان دیاری نه‌ک‌راوه و ده‌توان‌ر‌یت
 هه‌موو جۆره‌ بابه‌تیکی په‌نگ‌او‌په‌نگ
 وه‌کو شیوه‌ن و گ‌ری‌ان و خۆشی
 ...ه‌ت‌د باس بک‌ر‌یت.
- ٤- منداڵ ئاره‌زووی بابه‌ت و
 بیرو بۆ‌چو‌ونی خه‌یالی ده‌کات، که
 له‌ شیعره‌کان باس ده‌ک‌ر‌ین، به‌لام
 گه‌وره‌کان زیاتر هه‌ز له‌ بابه‌تی
 واقعی ده‌ک‌ه‌ن.
- ٥- بابه‌ته‌کانی شیعرێ منداڵان
 ده‌ب‌یت ئ‌یستای منداڵان ده‌وله‌مه‌ند
 بکات و بۆ ئ‌اینده‌ش په‌روه‌رده‌یان
 بکات، واته‌ ئه‌و بابه‌تانه‌یان فیڤ‌ر‌کات،
 که‌ په‌روه‌رده‌یین، به‌لام بابه‌ته‌کانی
 شیعرێ گه‌وران هه‌میشه و له‌ ئ‌یستادا
 کار له‌سه‌ر گ‌ۆ‌پ‌ینی پ‌وانینه‌ هه‌له‌‌کان
 و چه‌سپاندنی پ‌ی‌ویستییه‌ بی‌ری و
 ق‌و‌ناغ‌یه‌کان ده‌کات.
- ٦- ئه‌زموونی شیعرێ گه‌وره‌کان
 پ‌ۆ‌ژ‌یک له‌ پ‌ۆ‌ژان گ‌و‌ی‌ی به‌ ئ‌استی
 ژیری خویندنه‌ری نه‌داوه، هه‌رچه‌نده
 خویندنه‌ر خۆی ئه‌وه‌ هه‌لد‌ه‌‌ژ‌ی‌ر‌ی، که
 ده‌ی‌خ‌و‌ین‌ن‌ی‌ته‌وه، به‌لام له‌ ئه‌زموونی

ئارامی شه‌قامه‌کان پارێزراو بێت، هەر ده‌لێ وهره بپۆ
خه‌لکی سه‌لامه‌ت بن له پووداوه‌کانی ده‌لێ بۆ ژینی ئێوه
هاتووچۆ و پاراستنی ژيانى تاکه‌کان)) ماندوو نابم به‌پێوه
(٢٣). هەر بۆیه ئێمه‌ش ده‌بێت

له‌سه‌ر شوڤفیران و پیاده‌کان ده‌بێت پابه‌ندن بن، به‌ یاساكانی
هاتووچۆ، بۆ سه‌لامه‌تى گيانیان، (كازم كۆیى) شاعیر له‌ شیعرى
هاولاتیان جا چ شوڤفیر بن، یان (پۆلیسی هاتووچۆ) باس له‌ ئه‌رك
پیاده، پێیسته‌ شاره‌زاییه‌كى و ماندوووبونه‌کانی پۆلیس بۆ منداڵان
ته‌واویان له‌ هێماكانی هاتووچۆ ده‌كات، له‌ كاره‌كه‌ى، كه‌ ئه‌فسه‌رى
هه‌بێت، بۆ كه‌مكردنه‌وه‌ی ئه‌گه‌رى پۆلیس كار بۆ جێ به‌جێ كردنى
پوودانى پووداوه‌كان، بۆ نمونه‌ یاساكان له‌ناو وڵات ده‌كات، ئه‌ركى
پیاده‌كان له‌ شوڤفیره‌ بپه‌رینه‌وه، كه‌ پاراستنی گيانى هاولاتیانى پێ
بۆیان دیاریكراوه‌ له‌سه‌ر شه‌قامه‌كان، ده‌سپێردرێت، ئه‌ركى قورسه‌ به‌
سه‌رنشینه‌كان و شوڤفیران پشتیانی به‌راووردكردن به‌ هەر كارێكى تر،
سه‌لامه‌تى بیه‌ستن. كه‌واته‌ په‌وشتى داوا له‌ هاولاتیان ده‌كات به‌ یاساكانی
پێگا ((بریتیه‌ له‌ سیسته‌م و پێسا هاتووچۆ پابه‌ندن بن، تاكو گيانى
یاساكانی پێگاوبان، كه‌ په‌یوه‌ندى به‌ خۆیان و خه‌لكانى تر پارێزراو بێت.
پاراستنی كه‌لوپه‌لى گشتى و پیاده‌ له‌ناو كۆمه‌لگا وه‌ك پالێوان
و سه‌رنشین و ئاژه‌ل و ئۆتۆمۆبیل سهری پۆلیس ده‌كرێت، چونكه
هه‌یه، هه‌روه‌ها پاراستنی گيان و ژۆربه‌ى كات پووبه‌پووی دۆخى
سامانى هاولاتیان)) (٢٤). نه‌خوازراو ده‌بێته‌وه‌و چاره‌سه‌ریان
ده‌كات، له‌سه‌ر ئێمه‌ش پێیسته

پێزیان لێ بگرین و خۆشمان بوین. هه‌روه‌ها به‌هۆی پابه‌ندن نه‌بوون به‌
پێکی ده‌خا هاتووچۆ کاکى پۆلیس له‌جاده
پاوه‌ستاوه‌ ئاماده
دله‌زێن رووده‌دات، ده‌بێته‌ هۆی له

دەستدانی گیانی ھاوڵاتیان و زیانی
ماددی، دانانی ئەو یاسا و پێسایانە
بۆ پوونەدانی کارەساتە، جا لێخوڕپینی
ئۆتۆمبیل بێت، یان پۆیشتن لەسەر
شەقام، ئەم شیعەرە بۆ تەمەنی
باخچەی ساوایان نووسراوە.

کۆششکردن

کۆشش کردن چالاکییەکی
جەستەییە، کە مرۆڤ بۆ بەدەست
هێنانی شتێک ئەنجامی دەدات،
وزەییە کە مرۆڤ بەکاری دەهێنێت،
پێگایە کە بۆ گەیشتن بە هیوا و
ئاواتەکان، دەبێت هەنگاو بە هەنگاو
کۆشش بکەین، تاكو دەگەینە
سەرکەوتن لەو بوارە، کە مرۆڤ
هەوڵی بۆ دەدات.

ئەوێ ئەمۆ مانەدوو

سەبەینێ سەرکەوتوو

بە کۆششی ژيانی

بە بەهره و کاری جوانی

ئەییەخشی شادمانی

بەگەل و نیشتمانێ (٢٦)

(ئاكو محەمەد) ی شاعیر لەو
شیعەرە پێی وایە ژیان هەمووی
کۆششە، ئەوێ تێبکۆشی
سەردەکەوێ، سوودی بۆ خۆی

و گەل و نیشتمانەکی دەبێ،
بەو بەرهەمانە لێ کۆششەکانی
بەدەستی دێنێ، وڵات دەبوژیتەو،
بەمەش خێر و خوشی بۆ هەمووان
دێنێ، بەوێش دەبێتە تاکێکی
سەرکەوتوو و جوان، ئەم شیعەرە
بۆ تەمەنی (١٠) ساڵ بەرهەوژوور
گونجاوە.

یەگگرتن:

یەگگرتن تێکەڵ بوونی دوو شتە،
یان زیاتر بۆ یەک مەبەست.
یەگگرتن واتە هەستی پێکەوێ بوون،
کە گەرەترین پێویستی ژیانە بۆ
مرۆڤ و هەموو بوونەوێرەکانی تر،
هەموو تاکەکانی کۆمەڵگا، کە لە
هەر بوارێک لە بوارەکانی ژياندا
کار دەکەن، پێویستە یەگگرتووین
لەگەڵ ھاوکارەکانیان، تاكو ببێ
یەگدەنگ و یەک بیرو بۆچوون بۆ
بەدەستبەینانی سەرکەوتن.

ابن خلدون لەم بارەییەو دەلێت:
(مرۆڤ بوونەوێرێکی کۆمەڵایەتیە و بە
هیچ شێوەیەک ناتوانێ بەتەنها دوور
لە کۆمەڵگا بژی، بەلکو پێویستە لە
ژینگەییەکی کۆمەڵایەتی و ھاوڕێگەزانی
خۆی بژی، لەبەرئەوێ ناتوانێت

بەتەنھا زۆریک لە کاروبارەکانی
ژیان تەواو بکات، پێویستی بە
یە کگرتن هەیه، لەگەڵ نزیکەکانی،

یان ھاوڕێگەزەکانی بۆ تەواوکردنی
کاروبارەکانی و بەردەوامیدان بە
ژیانی)) (٢٧).

گەلی ئێمە زەبوونە
پێویستی بەیەکیوونە
دەبێ لەگەڵ یەک چاک بین
خۆشەویست و دلپاک بین
ئەگەر پشیتی یەک نەگیرن

هەمووبە دیلی دەمریـن (٢٩)
(کازم کۆیی) شاعیر لە شیعری
(یە کگرتن) باسی ئەنجامەکانی
یە کگرتن دەکات، داوا لە تاکێ
کورد دەکات، کە یەکیگرن، چونکە
میللەتی کورد میللەتێکە لەوەتێ
هەیه، یە کگرتو نەبوو، ئەمەش
تاکە ھۆکارە، تاکو ئیستا نەبۆتە

خاوەن دەولەتی سەر بەخۆی خۆی،
کە پێگای بۆ دوژمنان خۆشکردووە،
کە توانیتیان بەئاسانی بەربەرەکانی
گەلی کورد بکەن و لەناویان بەرن.
شاعیر داوامان لێدەکات یە کگرتمان
خۆشبویت و دل و دەروونمان لەگەڵ
یە کتر پاک بێت، تاکو بتوانین بەھێز
بین و توانامان ھەبێت بەسەر دوژمنان
سەریکەوین و لە کۆیلائیەتی و ژێر

ئەو ڕووداوانە، لە مێژوودا ڕوویان
داوە، یان پۆژانە ئێمە دەیبینن،
درک بەو دەکەین، کە یە کگرتن
ھۆیە کە بۆ سەرکەوتن و ھێنانەدی
خۆشی و شادی، یە کگرتن ((بریتێ
لە ئەرکیکی شەری و پێویستیەکی
مروڤایەتی، خۆی گەرە مرۆڤەکانی
بەو شێوەیە دروستکردووە، کە بە
یە کگرتنیان بتوانن بەردەوامی بەژیان
بدەن و بەسەر ئاستەنگەکانیدا زāl
بن)) (٢٨).

ئەگەر سەرنج بدەینە میللەتی
کورد، تاکو ئیستا ئەو نەھامەتیەو
کارەساتانە، کە دووچاری دەبێتەو،
بەھۆی نەبوونی ھەستی یەکیوون و
یە کگرتن، چونکە یە کگرتن واتە
ھێز، ھەموو کات لاواز بوون و وێران
کردن و دابەش بوون بەھۆی یەک
نەگرتنەو دەبێت، بۆیە دەیبینن
شاعیران لە پێگای شیعەرەکانیانەو داوا

ده‌ستی رزگارمان بێت، به‌پێچه‌وانه‌وه نه‌بوونی هه‌ستی یه‌کگرتن هۆکارێکه بۆ له‌ناو بردنی ده‌وله‌ت و په‌رته‌وازه بوونی چین و توێژه‌کان. ئه‌مه‌ش جوژه‌ قه‌یرانیکه، که‌ میله‌تی کورد به‌ درێژایی میژوو پێوه‌ی ده‌نالیینیت و میله‌تی به‌ره‌و چه‌واشه‌کاری بردوه‌، چونکه‌ یه‌کگرتن پێگایه‌کی شکۆیه‌ و هۆیه‌که، بۆ دروستبوونی ده‌وله‌تی کوردی.

ته‌نانه‌ت ئابینی ئیسلامیش داوامان لێده‌کات یه‌کگرتوو بن، له‌ قورئانی پیرۆز له‌ سوره‌تی آل عمران باسی کردوه‌ . ((وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ)) (سوره‌ال عمران\آیات ١٠٣).

که‌واته‌ یه‌کپیزی بنه‌مای هه‌موو په‌ره‌سه‌ندنیکه‌ له‌ ژياندا، دابه‌ش بوونیش هۆکارێکی سه‌ره‌کی وێرانکردن و شکسته‌یه‌ ئه‌م شیعره‌ بۆ ته‌مه‌نی (١٤) ساڵ به‌ره‌وه‌ژوور گونجاوه‌ .

په‌راویژه‌کان:

(١) ضیاء زاهر(د)، القیم فی العملیة التربویة، مؤسسة الخلیج العربی، ١٩٨٤، ص ٦٢.

(٢) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٦٣.

(٣) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٦٨.

(٤) حسن بن عبدالله بن حسن القرنی، القیم التربویة المتضمنة فی النصوص الشعرية المقررة فی ادب المرحلة الثانوية، رسالة الماجستر، ص ١٥٨.

(٥) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٧٢.

(٦) Lee F Oliver , Turning Children(٦) p , onto poetry . club press , ٢٠٠٧ , ١٤٤

(٧) په‌زا شوان، چاپیخشانیک به‌ میژووی ئه‌ده‌بی مندالان، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کارۆ، که‌رکوک، ٢٠١٥، ل ٢٣٩.

(٨) حسن شحاته‌(د)، ادب الطفل العربیة (دراسات وبحوث)، الطبعة الثانية، دار المصرية اللبنانية، بیروت، ١٩٩٤، ص ٢٥.

(٩) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٢١٢.

(١٠) حسن شحاته‌(د)، ادب الطفل

- العربية (دراسات وبحوث)، ص ٢١. الاولیة، مكتبة الدار العربية للكتاب،
(١١) حه‌مه صالح فه‌هادی، قاهرة، ٢٠٠٠، ص ١١٧.
- مندال و ئه‌ده‌بی مندالان، چاپخانه‌ی
(٢٠) حسن شحاته (د)، ادب الطفل
پۆشنییری، هه‌ولێر، ٢٠١٣، ل ٨٦. العربية (دراسات وبحوث)، ص ٢٤٨.
- (١٢) حسن شحاته (د)، ادب الطفل
(٢١) احمد زلط (د)، فی الادب الطفل
العربية (دراسات وبحوث)، ص ٢٣. المعاصر (قضاياها باتجاهات و نقدة)،
(١٣) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٢٥. الطبعة الاولیة، هبة النيل العربية للنشر
(١٤) هادی نعمان الهیته، ادب و التوزيع، القاهرة، ٢٠٠٥، ص ٢١.
- الاطفال (فلسفة، فنون، وسائ)، الهیته
(٢٢) محه‌مه فه‌تحو‌للا کویی،
المصرية العامة للكتاب، القاهرة، ١٩٧٧،
ص ٩٩-٩٨. گولزاری جگه‌رگۆشه‌کان، ل ٢١.
- (١٥) نه‌وزاد عه‌لی ئه‌حمه‌د، مندال
(٢٣) سه‌ی حسین، أهمیة الالتزام
و ئه‌ده‌ب، چاپی دووه‌م، چاپخانه‌ی
بقواعد المرور، ٢٨ مایو ٢٠١٩،
پوون، سلیمانی، ٢٠٠٦، ل ٣٤. <https://hyatoky.com>
- (١٦) هادی نعمان الهیته، ادب
(٢٤) یوسف بن رشید النسیم، آداب
الاطفال (فلسفة ، فنون ، وسائ)،
الطریق و أحكامه، ص ٨. (٢٥) کارم کویی، گولزاری مندالان،
ص ٩٩. ل ٤٩.
- (١٧) محمد عبدالهادی (د)، ادب
(٢٦) ئاکو محمد صابر، گۆفاری
الاطفال فی ضوء المنهج الاسلامی،
په‌پووله، ژماره (١٣)، ١٩٩٩، ل ٨.
- مجلد البحوث والدراسات، عدد الثالث،
(٢٧) الشیخ عبدالعزیز بن محمد
جامعة محمد خیظر بسکرة، جزائیر،
الزبیدی، الوحده، دون مکان الطبع
٢٠٠٦، ص ٩١. والنشر، ٢٠١٣، ص ٧.
- (١٨) حسن شحاته (د)، ادب الطفل
(٢٨) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٧.
- العربية (دراسات وبحوث)، ص ٢٤٨. (٢٩) کازم کویی، گولزاری مندالان،
(١٩) اسماعیل عبدالفتاح (د)، ادب
الاطفال فی العالم المعاصر، الطبعة
ل ٦٧.

سۆ شیعەر

ناهید حوسه‌ینی

سوێر وه‌کوو ژنی لووت

پشت له‌ ناخی چه‌ریکه‌شه‌ویک

پامانکرد

به‌ ترسیکی نووستوو له‌ شاپه‌ره‌کانی بادا

فه‌رمانی بێده‌نگییان شۆڕ کرده‌وه‌ نێو مسته‌ له‌رزۆکه‌کانمان

ئاو‌پمه‌ده‌نه‌وه‌

به‌لام من

به دایکی هه‌پروون و دارزاو له
 بیره‌وه‌رییه‌کان
 ئاو‌پرم دایه‌وه
 له‌و ئاگره‌ی دوامه‌ن‌زلمان بوو و
 له‌ساته‌وه‌ختی پ‌چاوی م‌ا‌ئا‌وا‌ییدا
 بوومه‌ کۆله‌که‌ی
 خه‌م
 بێده‌نگی و
 خو‌ئ
 بارگه‌مان نا
 به‌لام ده‌نگی لیک‌تر‌ازانی زه‌وی
 ه‌یشتاش له‌ ئیس‌قانه‌کانمدا ده‌هه‌ژیت
 ستۆکه‌ۆلم... ٢٠٢٥/٤/٢٩
 «ده‌نگی دایکم»
 ده‌نگی دایکم
 له‌ دوو‌تو‌یی خه‌ونه‌ قورسه‌کانی
 غه‌ریبیدا
 ون ده‌بێت
 وه‌کوو بالنده‌یه‌کی ب‌ئ ه‌ی‌لانه
 له‌ بادا
 من
 له‌م بێده‌نگیه‌ بیک‌ۆتاییه‌دا
 کو‌ئ راده‌گرم
 بۆ زایه‌له‌ی ده‌نگی
 که‌ ه‌یشتاش
 له‌ هه‌وراز و نشیوی بیره‌وه‌رییه‌کاندا
 زیندوو‌ه
 له‌م بیابانه‌ قاق‌ر و ب‌ئ هه‌ناسه‌یه‌ی
 پ‌ۆژگارمدا
 به‌ شو‌ئ‌پ‌یی ده‌نگی
 وه‌کو شو‌ئ‌پ‌یی تیش‌ک‌یک له‌
 ئاو‌ئینه‌یه‌کی شکاودا
 ئۆقره‌ ده‌گرم
 هه‌ند‌ی‌جار
 سی‌به‌ره‌که‌ی له‌ودیوی په‌نجه‌ره‌ی
 خه‌یا‌لمه‌وه
 تێده‌په‌ر‌یت
 وه‌کو ئێ‌په‌ر‌ینی ش‌ی‌با
 له‌ پ‌ر‌چه‌کانی ش‌ۆ‌ر‌ه‌بی
 هه‌ند‌ی‌ج‌اریش
 ناوی له‌سه‌ر شه‌ونم‌یکی به‌ربه‌یانان
 ده‌نووسمه‌وه
 که‌چی تاو
 به‌ په‌نجه‌ تا لی‌ه‌اتوو‌ه‌کانی
 یاده‌کانی ده‌کا به‌ هه‌لم و
 ده‌یس‌ر‌پ‌ته‌وه
 ناوی ئه‌و
 وه‌کو نزایه‌کی خام‌ۆش
 له‌ دوو‌تو‌یی دوو لی‌وی ک‌پ‌دا قه‌ت‌یس
 ده‌ب‌یت و

دەستەکانم
 ھەموو شەوئ
 لە نووتەکیی ژوورە کەمدا
 بۆنی ونبووی ئامیزى
 لە ئامیزدە گریت
 دلم
 دەنگى داىکمی
 لە وەنەدییەکی شووشەبەنددا
 شار دۆتەو
 بۆ ئەو
 کاتیک دلەنگی
 وەکو تەزوویەکی سارد
 تا سەرئیسقەنم پۆ دەچیت
 بیکەمەو
 گوئ بۆ لایەلایە دوورە دەستەکەى
 پادێرم
 وا ھیشتاش
 زیندوو زیندوو
 سنووری دیوارەکانی ژوورە
 نووتە کەم دەبڕن.....

سوید. سترینگیتس... ٢٠٢٥/٥/٢٧

پاژنەى ئاشیل

ھەنگاوەکانم خزۆک

بەسەر خۆلەمیشی پۆژگارمدا.
 دلەم تەژی لە برینی شاراو
 ھەر ھەنگاوێک،
 چرپەکانی دارپمان و ھەستانەو
 نیکای من، وەکوو شووشەیکە بەر
 باران،
 ھەستیار بە زریانە بچووکەکانی ژیان،
 وەکو ئەو کچەى کە پاژنەى ئاشیلی
 منە.
 دەستەکانم لە ھەر قوژبێکدا
 بێرەو ھەریبەکیان تۆمار کردووە و
 ھەر بزەیک، بێدەنگییە کە
 لە ناخی سیپەرستانی مایکدا
 دەبریسکیتەو.
 بە ھەنگاوی ماندوو، بەلام پتەو
 ھەلۆەدای ساتەکانی ئارامیم،
 ھەر ھەنگاوێکم چیرۆکیکە لە ھیوا و
 ترس و
 دلەم، وەکو شووشەیکە تەنگ،
 ھەلدەلەرزی و خۆراگرە
 بەرانبەر گێژەلۆکەکانی ژیان و
 سیپەرێک لە کچە کەم،
 ناسک و تەرچک
 لە پشت ھەر ھەنگاوێکیەو
 سەما دەکات.

٢٠٢٥/٨/٢٣ Vstrs

ته‌نایی دهمه‌ینیت و دهمبا

ئیه‌راهم هه‌ورامانی

(١)

تۆ،

نه شه‌ویکی ئەنگوسته‌چاوی،

نه پاییزیکی مه‌لول.

تۆ،

نه په‌شه‌بایه‌کی مۆنی،

نه لیژمه‌یه‌کی، له‌ناکاو،

تا پۆژیک بێت، له‌بیرم بجینه‌وه.

تۆ...

هه‌تا هه‌یت

هه‌تا هه‌م...

وه‌ک مانگه‌ شه‌ویکی پۆشن،

وه‌ک ئه‌ستیره‌یه‌کی پرشنگذار،

وه‌ک گولێکی سووری به‌هاری،

وه‌ک بۆنی بارانی،

عه‌سریکی پاییزی،

بیرناچیته‌وه‌!

(٢)

که‌ ناوت دینم،

ده‌مم،

پر ده‌بیته‌ له‌ شیرینی!

(٣)

بریا،

تۆش،

وه‌ک خه‌لکانی تر،

ده‌ترانی،

من بۆ ته‌نیام!

(٤)

من دلم‌ شکاو،

خۆر ئاوا بوو،

مانگیش هه‌لنه‌هات!

(٥)

عاشق،

سه‌ره‌تا،

مندالێکی بزێوه‌،

پاشان ده‌بیته‌ میوه‌ فروش.

ورده‌، ورده‌،

فیتری قسه‌ ده‌بیته‌ و

پیت ده‌ناسیته‌.

کۆتاجار،

به‌کچیک ده‌لێته‌: خوشمه‌ده‌وێته‌!

ئیترا،

ده‌بیته‌ شاعیر و

مووی سه‌ری سپی ده‌بیته‌ و

ده‌موچاوی پر ده‌بیته‌ له‌ خه‌ت،

خه‌تی کورت و درێژ،

خوارو خێچ.

خه‌لک هه‌موو ده‌یناسنه‌وه‌،

ته‌نانه‌ت گۆرپه‌که‌ی ده‌ناسنه‌وه‌.

ئه‌وانه‌ی پرسیار له‌ گۆری که‌سیکیان

ده‌که‌ن،

گۆرپه‌لکه‌نه‌کان ده‌لێن،

ئه‌وه‌تا له‌ ده‌وروپه‌ری گۆری عاشقه‌که‌وه‌!

(٦)

ئێستا،

له‌م وه‌رنزی پاییزه‌دا،

- ده‌توانم،
وه‌سفی به‌ه‌ارت بۆ بکه‌م.
ئێستا،
تۆ به‌ته‌نیشتمه‌وه‌ گویم بۆ ده‌گریت!
- (٧)
- باوکم،
تا عاشق نه‌بووبوو،
ده‌یووت:
شیر،
سوودی نان و دۆیه‌کی نییه‌!
- به‌لام،
که‌ عاشق بوو،
تامرد هه‌ر شاعیر بوو!
- (٨)
- هاتنت،
له‌دوعاکانی دایکم ده‌چیت.
تامرد،
گیرا نه‌بوون!
- (٩)
- چاوت،
به‌ گۆچانه‌که‌ی موسا ده‌چیت.
دل، شه‌ق ده‌کات!
- (١٠)
- نه‌ینیی،
- خولقاندنی من.
خۆشویستنی تۆ بوو!
- (١١)
- ئیترا ناتوانم،
پایین،
به‌ به‌هار،
بشوبه‌ینم.
ئێستا که‌ تۆ نیت،
پایین، هه‌ر پاییزه‌!
- (١٢)
- منداله‌کانم،
چاوه‌پۆن.
هه‌رکات نانه‌که‌م گه‌یانده‌ ده‌ستیان.
شیرتکت بۆ ده‌نووسم،
هه‌ر پیتتکی،
له‌ په‌نگ و بۆنی گولێک بیت.
تکایه‌،
چاوه‌پۆم به‌؟
منداله‌کانم چاوه‌پوانی نانن، نان!
- (١٣)
- له‌ هه‌ر جێیه‌ک،
ده‌پوانم.
که‌ جێی یاده‌وه‌رییمان بووه‌.
ئێستا بۆته‌ باخچه‌!

به‌بی‌ده‌نگی خوش‌مده‌ویی

سه‌لما توما کاکۆ

ده‌پ‌ژیمه‌ چاوه‌کانته‌وه
به‌بی‌ده‌نگی خوش‌مده‌ویی
هه‌موو شه‌وئ
له‌نیۆ ناخی شه‌وانی بێ ئه‌ستیره‌مدا
ده‌تویمه‌وه
چاوه‌پروانیی کۆتم ده‌کاو
له‌نیۆ ناخی دلما ده‌پروئ و
نهرم نهرم

وەردی سیا خەمی ئازارو..
تەئریخی ئومێد دەکێلن!
دێ لە گۆڤەندی ئەستێران
سەما دەکاو..
چاوشارکێ لەگەڵ شەونمی
تەمی سەرلەپی پەنجەرە
بوونم دەکا

ئازیزی من
لە شەوانی تەنیايمدا
هانا بۆ نیشتمانی تۆ دەبەم
ئەفسووس
تۆش وەک مەلی تەریوو
تائەبەد بۆم مەلی نابێ!
نازانم بۆچی لە ناخی
ژوانی جێزوانی ئەوینم
حالی نابێ!

ئازیزە کەم
ئەمشەو دیمەو
نێو میزی مرواری چاوەکانی تۆ
باران ئاسا
بەسەر تەوێلتا دادەکەم
وەک شۆرەبی
بەسەر لقی درەختی بێلندی بآلات

دەشنیمەو
لەگەڵ گزنگی تاسەتا
لەنێو بۆنی هەناسەتا
وەک ئەو کەسە
بێ مە، مەست و
سەرخۆش دەبێ!
مەست مەست دەبم!
لەنیکاتا
لە هەواری ئاگرینی لێوکانتا
پەشمالی خەندە هەلەدەم
لەدیدارتا دلخۆش دەبم!

ئەمشەو دیم و..
ئەنگۆستە مۆمی شەوانم
لەسەمای ئەستێرە ئاسۆ
پەو شەیرێکی یاخیدا دەسووتینم
یاخیەک کە زۆر لەمێژە
وەک شەمی شەو
بۆم دەسووتن و بۆی دەسووتینم!
عەجەب کەلۆ ...
یاخی
لەهەولێرێ قەلاو
لە کەرکووک گەر
لەسایمانی پەشەبایە
ئەو بەبێدەنگیی دەسووتن و

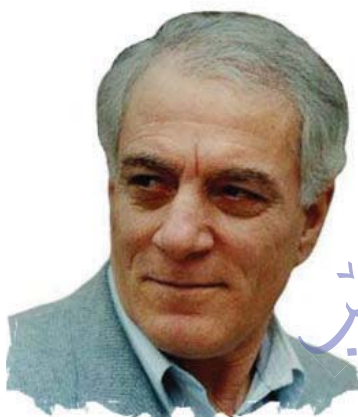
وه‌ک برووسک
 بلیسه‌ی له سینه‌مدایه!!

 ئازیزه‌که‌م
 ئەتۆ ..وانه‌ی یاخیبوون و ..
 من ده‌رسی ئه‌وینم دادای
 له‌شه‌وانی ته‌نیايتا
 ده‌بوومه‌ شه‌وچه‌ره‌ی شه‌وت و
 شه‌مئاسابۆت داده‌گیرسام
 ده‌ده‌ی ئیستا ..پرێگام بده
 ئەمشه‌و بێم و ...
 به‌سه‌ر دیواری دلته‌وه
 تابلۆی زه‌رده‌خه‌نه‌و گریان
 هه‌لبو ا سم
 خه‌نده‌ بۆ ته‌لقینی مه‌رگ و
 گریان بۆ گۆچانی ژیان!!
 ئەمشه‌و دێم و تابلۆی،
 عه‌شق و ئه‌وینی تۆ
 له‌پیشانکابه‌کی یاساغ هه‌لده‌واسم
 له‌وێ ده‌بمه‌ خه‌نده‌ لێوی
 ئەو تابلۆیه‌ی من و تۆ ده‌خوێنیته‌وه
 دێم و ده‌بمه‌ فرمێسکی شه‌و
 هێور هێور له‌نێو دلی،..
 خه‌نده‌یه‌کتا ده‌تویمه‌وه
 ده‌چمه‌ لێوی موناچاتی زه‌رده‌خه‌نه‌و

خه‌لوه‌تی خه‌والووی گریان!
 گریان ده‌لێ:
 که‌لۆ ...شيعرێکم نووسيووه؟
 وه‌رن ..بیکه‌ینه‌ سروودی،..
 ژانی ژوان و..
 مارشی دابیرانی ئه‌وین و خۆشه‌ویستی!
 خه‌نده‌ش ده‌لێ:
 من دێم، له‌که‌ل شنه‌ی شه‌مال
 په‌نجه‌ره‌ی نێوماڵ و
 ژووری کتێبخانه‌تان
 ده‌که‌مه‌وه‌و..
 زه‌رده‌خه‌نه‌ به‌ مالتانا ده‌به‌شمه‌وه‌ و
 ده‌رگای گریان خپ داده‌خه‌م
 دێم و فه‌رشی سووری عیشق و
 خه‌نده‌ و خولیا‌ی خۆشه‌ویستی
 له‌ نێو دلتانا پاده‌خه‌م

 ئه‌یلوولی ٢٠٢٥
 ئەلمانیا

چواردە چیرۆکی زۆر کورت

حه‌مه‌ که‌ریم عارف

١- نووسەر

« ن . ک » نووسه‌ریکی گه‌وره، به‌ نۆبانه‌گ، خاوه‌ن پێگه‌یه‌کی ئه‌ده‌بی هێنده‌ گه‌وره‌بوو که‌ خۆزیا‌ی پێ ده‌خوازرا، به‌لام به‌خۆی، خۆی به‌و ئاوايه‌ نه‌ده‌بینی. به‌خۆی ده‌گوت: نووسین، موماره‌سه‌ی خوده‌، له‌ نووسینا موماره‌سه‌ی ئازادی خۆی ده‌کات، خودی خۆی به‌دیدینیت... عه‌شقه‌ عه‌شق، هه‌رکه‌سێ گه‌یژۆده‌ی بوو ئیدی بۆی ته‌رک نا‌کریت... عه‌شق هه‌ولێ بۆ گه‌یشتن به‌ حه‌ق..

« ن . ک »، زۆر به‌گله‌یی بوو له‌ خۆی... که‌ لییان ده‌پرسی: باشه‌ به‌و هه‌موو به‌ره‌مه‌وه‌ گله‌یی چی له‌ خۆت ده‌که‌ی؟ به‌وپه‌ڕی ساده‌یی وه‌لامی

ده‌دایه‌وه: پ‌گه‌ی حه‌ق یه‌ک پ‌گه‌ نییه. ئە‌گه‌ر یه‌ک پ‌گه‌ بوایه، نووسه‌ر به‌ یه‌ک کت‌ی‌ب سوک‌نای‌ی پ‌وح‌ی ده‌هات و بی‌خه‌م و‌خه‌یا‌ل ملی به‌ ژیا‌نه‌وه ده‌نا، تین‌و‌یه‌تی ده‌شکا و ده‌پ‌رایه‌وه، حه‌ق له‌ فره‌ مانا‌ییدا، له‌ فره‌ ده‌لاله‌تا به‌رجه‌سته ده‌بی..

هه‌میشه‌ گله‌یی ئە‌وه‌ی ده‌کرد، کات که‌مه، ته‌مه‌ن کورته به‌شی هه‌چ ناکات، من له‌وئ نه‌بووم، ده‌گ‌ێ‌نه‌وه ده‌ل‌ێ‌ن و‌ه‌ختایه‌ک گه‌یه‌هه‌ حه‌لی مردن‌ێ چاوی ب‌پ‌یه‌هه‌ بنم‌ی‌چی ژووره‌که، وه‌کو ئە‌وه‌ی قسه‌ ب‌ۆ‌خ‌ۆ‌ی بکات که‌وته‌ قسان، حه‌یف‌ێ به‌شه‌ر شیر‌ی خاوی خوار‌دووه... که‌ د‌ێ‌ته‌ دنیاوه، هه‌چ و‌ێ‌تایه‌کی له‌ مه‌پ‌مه‌رگ نییه‌! که‌ فام ده‌کاته‌وه به‌ره به‌ره به‌ چیا‌ی ژیا‌ندا سه‌رده‌که‌وئ، وا و‌ێ‌نا‌ده‌کات زه‌مه‌ن به‌خاوی ده‌پ‌وات، به‌شی گ‌ێ‌ر‌انه‌وه‌ی ژیا‌ن ده‌کات، به‌لام که‌ ده‌کاته‌ لوتکه‌ و‌ئیدی ده‌بی نش‌ێ‌و بی‌ته‌وه، به‌جاری زه‌ره‌ ده‌کات، هه‌ست ده‌کات زه‌مه‌ن زۆر خ‌ێ‌را ده‌پ‌وات، ته‌مه‌ن به‌شی هه‌چ ناکات..

ده‌ل‌ێ‌ن له‌ ناکاوا چاوان‌ی ئە‌بله‌ق بوون، وه‌کو ئە‌وه‌ی خه‌لکان‌ێ‌ک به‌دیار‌یه‌وه وه‌ستابن، له‌ دووی هات‌بن، ده‌نگ‌ی هه‌لب‌ری، « ئە‌ی هاوار، خه‌لک و‌خوا، و‌یژدان‌تان ب‌ێ، ته‌نیا یه‌ک چاره‌که‌ سه‌عاتم سه‌بر ل‌ێ‌ب‌گرن، ئ‌ئ ئە‌مه‌ خوا‌یه به‌ل‌کو بتوانم له‌و چاره‌که‌دا، ئە‌وه‌ ب‌ل‌ێ‌م که‌ ده‌مه‌وئ ب‌یل‌ێ‌م!»

٢- سه‌ه‌ۆ‌لبه‌ندان

خه‌ل‌کی گوند، به‌یا‌نی له‌ خه‌و پ‌ابوون، زۆریان سه‌یر پ‌ێ‌هات! له‌ سووچ‌ێ‌کی خوار ئاوا‌ییه‌وه زوقم و‌خوساری‌کی زۆر که‌وت‌بوو... ئە‌گه‌ر ب‌ل‌ێ‌ی وه‌رزی زوقم نه‌بوو! ه‌یشتا زوو بوو ب‌ۆ زوقم که‌وتن... ئە‌دی ئە‌مه‌ ده‌بی به‌رای‌ی چ به‌ل‌ایه‌ک ب‌ێ، وا به‌و لاساری و‌چاوا‌ییم‌یه، ته‌نگ به‌ گوند هه‌ل‌ده‌چن‌ێ! ئ‌یدی ته‌بیعه‌تی به‌شه‌ر و‌ایه، هه‌ر یه‌که‌مجار شتیان پ‌ێ سه‌یره و سه‌رنجیان ده‌ها‌پ‌وژئ، به‌ره به‌ره له‌ گه‌لی پ‌اد‌ێ‌ن، بیری ل‌ێ‌ناکه‌نه‌وه، پ‌اهات‌ن زۆر خراپه، ئافه‌تی گه‌وره‌ی ئە‌قله.. سه‌ره‌تایه‌ ب‌ۆ قه‌بوول‌کردنی هه‌موو جۆره‌ کۆیلا‌یه‌تییه‌ک.. به‌لام ئە‌م زوقمه‌ له‌و دیا‌ردانه‌ نه‌بوو، وا به‌ ئاسانی بی‌یت به‌ شتی‌کی پ‌ۆ‌تینی و سه‌رنج

سپ بکات... پۆژ به پۆژ زیادی ده‌کرد، ده‌بوو به سه‌هۆلێکی په‌ق، وه‌کو لافاوێکی به‌سام، به‌لام زۆر هیواش ده‌هات و پانتایی زیاتری ده‌گرته‌وه... خه‌لکه‌که‌ ترسیان لێنیشته، خه‌م دایگرتن، کار و ابه‌روات له‌ قه‌لان و له‌ کۆتران ده‌بن... خاک و ژیان ده‌دۆڕین! ئیدی بپ به‌پ وه‌خۆ که‌وتن که‌ ته‌گبیریکی حاڵی خۆ بکه‌ن و له‌وه‌ پتر نه‌بن به‌ عاجباتی وگه‌پجاری دنیا! بی‌فایده‌ بوو، که‌س نه‌قلی به‌هیچ کوێ پانه‌ده‌گه‌یی... هه‌مووش له‌ دلی خۆدا، گله‌یی و گازنده‌یان له‌ ده‌مپاستی گونده‌که‌ ده‌کرد: له‌ گوێی گادا نووستوو.

- چی له‌وه‌! خۆ سه‌هۆل به‌ندان ناگاته‌ ئه‌وا!..
- ئه‌م بایه‌ له‌م کونه‌وه‌ بێ ده‌یگاتی و ئه‌ولاتریش..
- ده‌زانی ئه‌م سه‌هۆل به‌ندان به‌رده‌وام بێ ئیدی ژیانمان نامینیت!..
- له‌وه‌تای دنیا دنیا به‌هۆل به‌ندانی و پوهی نه‌داوه..
- تۆ وه‌ره‌ بیهینه‌ به‌رچاوی خۆت که‌ ئه‌م سه‌هۆل به‌ندان هه‌موومان بیه‌ست! یه‌کیک له‌ ئاماده‌بووان به‌ قامکان ئاماژه‌ی بۆ سه‌ری خۆی کرد و گوتی:
- ئه‌م سه‌هۆل به‌ندان، ده‌رهاویشه‌ی سه‌هۆل به‌ندان که‌ی ئێره‌یه‌، ئێره‌..
یه‌کیکی دی هه‌لیدایه‌: کورپنه‌، هه‌مووتان له‌ من باشتر ده‌زانن که‌ پێشینیانی مه‌ گه‌ر گیرۆده‌ی به‌فر و به‌سته‌له‌ک بویه‌ن، پش‌تیان ده‌دا به‌پش‌تی یه‌که‌وه‌، ته‌نانه‌ت گه‌ر خه‌لکیانی‌ش لێ په‌ق بویه‌ته‌وه‌، هه‌ر پش‌تیان به‌پش‌تی‌وه‌ ده‌دا و، پش‌تیان گه‌رم را‌ده‌هات و له‌ مردن ده‌خه‌له‌سین... مامۆستا پاستی گوتوو:
ئوه‌ی په‌ند له‌ می‌ژوو وه‌رنه‌گرێ جوگرافیا ده‌دۆڕین..

٣- ته‌مه‌ن

مامۆستا -: تێکپای ته‌مه‌ن له‌ ولاتی مه‌دا چه‌نده‌؟
قوتابی -: سه‌دان ساڵه‌، په‌نگه‌ زیاتریش بێ..
مامۆستا -: به‌ پێی چ سه‌رچاوه‌یه‌ک؟
قوتابی -: سه‌رچاوه‌ی ناوی مامۆستا، به‌ بۆچوونی خۆم، ئوه‌ی له‌ ترس و نیگه‌رانی و دل‌ه‌پاوکه‌دا بژی ته‌مه‌نی ده‌گاته‌ هه‌زاران ساڵ، ساتی به‌ سه‌عات،

سه‌عاتی به پۆژ، پۆژی به هه‌فته، هه‌فته‌ی به مانگ، مانگی به سال، سالی به سه‌ده لێده‌پوات..

٤- بتسازان

له خه‌وما، له شارێکدا بووم، بێگانه، سه‌رگه‌ردان، به بێتاقه‌تی که‌وتمه پیا‌ده‌پۆیی. گه‌ییمه مه‌یدانیکی ناوه‌ندی شار، په‌یکه‌ریک په‌ق پاوه‌ستابوو، که دیکه‌تم دا هه‌ر له مڕۆفی زیندوو ده‌چوو، ئاو‌پێکی گومانامیزی هه‌ر چوار نکالی خۆم دایه‌وه، که‌س دیار نه‌بوو. له دلی خۆدا گوتم: ئه‌رێ با قسه‌یه‌کی له گه‌لدا بکه‌م، سیروان لێشتنه‌ده‌م هه‌ر ده‌مه‌ی!.. به‌دوو دلێیه‌وه لێم پرسى: - ئه‌رێ تۆ کێی، بۆ لێره وه‌ستاوی؟ به‌پاوێژێکی په‌وان وه‌لامی دایه‌وه: - من سه‌رۆکی ئه‌م ولاته‌م. به‌ناخێرم سه‌ردانیکی ئه‌م شاره‌م کرد، ویستم ئه‌حوالی په‌عیه‌ت بپرسم... فه‌رمانداری شار به‌زمانی لووس که‌وته پیا‌بازی: - قوربان، به‌ته‌مام په‌یکه‌ریک بۆ جه‌نابتان له ناوه‌ندی شارا دروستیکه‌م.. - ئه‌دی چاوه‌پوانی چی‌ت؟ ئه‌و په‌یکه‌ره چه‌ندی تێده‌چی‌ت؟ - قوربان سه‌ده‌هزار.. - ئه‌گه‌ر ئه‌و پارهی به‌ده‌یه خۆم، تا ماوم له ناوه‌پاستی شارا بۆت پاده‌وه‌ستم. له ناکاوا خه‌به‌رم بووه‌وه، له دلی خۆدا گوتم: وه‌ی قو‌پۆ... وای به‌حالی می‌لله‌تیک بتسازى له بتشکێنى بالاده‌ستتر بێ.

٥- وینه

که خۆت به‌شارا ده‌که‌ی، ئه‌وه‌ی له هه‌موو شت زیاتر سه‌رنجت پاده‌کێشیت وینه‌یه! به‌دار و دیوارا هه‌لواسراوه، چ دیمه‌نێکی دزیوه! له دلی خۆتا ده‌لێیت، چ بتخانه‌یه‌که ئه‌م شاره، چ بتپه‌رستیکن خه‌لکی ئه‌م شاره!! باشه ئه‌مانه نازانن ئازادی هاوتای ژیا‌نه، مڕۆف که‌ ئازاد نه‌بوو له پووی یاساییه‌وه به مڕۆف نایه‌ته ژماردن، بۆیه هه‌یج سه‌یر نییه خه‌لکانیک له پیناوی ئازادیدا خۆ فیدابکه‌ن... هه‌یج ئه‌مانیک له‌م شاره‌دا نییه، شه‌پێکی زۆر تووش وپه‌نهانی

بەرپایە لەمشارە... لە غیابی ئەمانا، ئازادی لە حەوت کێوان ئاوا دەبییت!..

٦- پاپۆرت

(ن. ک.) ی گەرە نووسەر بۆی گێڕامەو، پیاوی درۆ نەبوو، لە ملت دابا، درۆی نەدەکرد، پاستگویی بە شیرەوێ مژتوو. گوتی: پۆتیک بەرپیکەوت تووشی بەرپرسیکی سیاسی بووم، لێم پرسى: ئەرئ ئیوێ بۆ سزای ئەر پاپۆرتنووسانە نادەن، کە زانیاری درۆ و نادروستتان بۆ دینن؟! نازانن ئەوانە کۆمەلێک بوختانچین!!

گوتی: با، دەزانین، ئەگەر سزایان بدەین، ئیدی کەس پاپۆرتمان بۆ نانوسیت.

ئیدی لەو پۆژەوێ کە سەیری دەم وکاویژی هەر سیاسییەک دەکەم، و گۆیم لێدەبییت باسی نیشتمان و نیشتمانپەرەری و عدالت دەکەن، دلم تیک هەلدیت..

٧- شیت

پەسوو، بەتاقە جادەکەى ناو گوندا، سەروخوار دەهات و دەچوو، جارێ خێرا، جارێ خاو، دەهات، دەچوو، هەندێجار لەبەر خۆو ورتەورتیکی نامەفەوومی دەکرد... ناو بە ناو دەستی بەتووندی بەبەر پووخساری خۆیا، وەکو ئەوێ میس و مەگەزێ لەخۆی پاس بکات، تەکان دەدا... لە پڕیکا دەووستا. وەکو ئەوێ شتیکی بیرکەوێتەو، دەپرسی: بۆکوئ برۆم؟ چییى بکەم باشە..

لە دلی خۆتا گوتت: « پرسیاریکی سەیرە! وەلامەکەى ئاسان نییە!... پرسیار ولەم ولاتە بئ پرسیارەدا!! پەسوو ئەوێ نازانئ لە کوێو هاتوو، نازانئ بۆکوئ بروات..

ئەوسا تۆ پرسیت: پەسوو بۆ کوئ برۆم باشە، چیکەم؟

بزیەک پووی گەشەنەو، یەکسەر گوتی: مامۆستا لەو تەای ئەقلەکەم لە دەستداوێ تەرم ئیسراحت کردوو.

٨- هه‌ق

شه‌ویک خه‌وم بی‌نی، له‌و خه‌ومدا هه‌لاجم بی‌نی، له‌دلی خۆدا گوتم:
فرسه‌ته، لێی بپرسه، هه‌ق چیه؟! چوومه پێشه‌وه: قوربان هه‌ق چیه؟...
- زاراوه‌یه‌که، جی‌گای هه‌موو مانایه‌کی تیا ده‌بیته‌وه، به‌قه‌د ژماره‌ی
به‌شهران مانای هه‌یه...

٩- خودا

ده‌قیکی هه‌زار توو، گۆنگ، نادیار، تا هه‌تهری خه‌یال، هه‌زار توو،
هه‌رکسه‌ و هه‌ر ته‌مه‌نیک به‌جۆریکی ده‌خوینێته‌وه‌و وێنای ده‌کات، هه‌میشه
خوینده‌وه‌یه..
« له‌ ده‌فته‌ری بیره‌وه‌ری عارفیکی گومناوه‌وه .. »

١٠- کوردستان

من تورکم، به‌خۆم تورک بوونم هه‌لنه‌بژاردوه . قه‌ده‌ریکه‌و ده‌ستی منی تیدا
نه‌بووه، په‌شیمانیش نیم.. خویندکاری زانکۆم. کۆمه‌لیک هاوڕێی مرۆفدۆست و
لاشه‌پو سازگارم هه‌ن. وه‌ختایه‌ک له‌به‌ینی خۆیاندا قسان ده‌که‌ن یه‌ک هه‌رفیان
لێ حالی نابم. که‌ لێیان ده‌پرسم : ئه‌مه‌ چ زمانیکه‌! ده‌لێن کوردیه..
له‌ بابم ده‌پرسم : بابۆ کورد کی‌ن؟
- میله‌تیکن هه‌موو تایبه‌تمه‌ندییه‌کی که‌لتوری و شارستانی خۆیان هه‌یه .
خاک وزمانی خۆیان هه‌یه..
- ئه‌دی بۆ ده‌وله‌تیا نیه‌؟
- ئێمه‌و دراوسێکانمان داگیرمان کردووه..
له‌ دنیا‌دا هه‌چ ئابروچوونیک له‌وه‌ گه‌وره‌تر نیه‌ ده‌سه‌لاتیکی شو‌فیتی به‌
ناوی تۆوه‌ پاکانه‌ بۆ سهرپه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یه‌ک بکات..
گویم ده‌زینگێته‌وه‌: « تورکیا، ئێران ، سوریا ، عێراق ، هه‌موو کوردستانیان
هه‌یه ، ته‌نیا کورد کوردستان نیه‌!! »

١١- له ده‌فته‌ری عارفیکی گومناوه‌وه

باشه باش ، که مردنت دانا ، داتناو برپایه‌وه ، ئیدی چ پتویست به سزای پیری ده‌کات که به نه‌هه‌ق به‌سه‌ر به‌شه‌رتدا سه‌پاندوووه . مردنه‌که به‌س نییه ؟! باشه په‌وای هه‌قه داهینه‌ر که‌یفی به په‌زیلی و دماوی ئافه‌ریده‌ی خۆی بێت !!.. یان له دروستکردنی په‌شیمانیت..

١٢- پێشمه‌رگه

شه‌وه ، دنیا تاریک ، کش ومات ، له تو وایه له ماته‌مینیدایه ! تازه له شه‌پی حیزیکی خۆلاتی بووبونه‌وه ، لوله‌ی تفه‌نگه‌که‌ت کرده ئاسمان ، ده‌ستت به په‌له‌پیتکه‌وه تا ، نه‌ته‌ته .. به‌پیز..

- ئه‌وه کێیه ئه‌و ته‌قانه به ئاسماندا ده‌کات ! ئا برۆن بۆمی بێن .

- ئه‌وه چییه هه‌تیو، بۆ ته‌قه به ئاسماندا ده‌که‌یت ؟!

- شه‌پی خوا ده‌که‌م .

- یانی چی ؟

- یانی ئێوه شه‌پ نه‌ما پێمانی نه‌که‌ن ؛ شه‌پی خۆکوژی ، خه‌لککوژی ، براکوژی ، شه‌پی حیزب حیزبێنه ... هه‌رشه‌پی خوا ماوه ، وتم تا شه‌پی ئه‌وێشان پێنه‌کردوین ، با خۆم ده‌ستپێشخه‌ری بکه‌م..

تا ئێستاش ژنیکی سه‌راپا سپپۆش هه‌موو پۆژیک ده‌مه‌و ئێواره ، له چوار په‌ناهه‌که‌ی خوار شاروه‌وه بۆ چه‌ند خوله‌کیک وه‌کو تارماییه‌ک به دیار ده‌که‌وێت ، پاشان به ده‌نگیکی زوڵال هاوار ده‌کات : ئه‌م هه‌فته‌یه مه‌هدی دێته‌وه ..

ئیدی که‌س نازانیت کێوه ده‌چیت ؟!

١٣- سه‌رۆک

ئه‌وه‌ی مایه‌ی سه‌رنج بوو ، له‌م ولاته‌دا سوآلکه‌ر وگه‌دات به‌دینه‌ده‌کرد ! ئه‌مه‌ت له‌لا بوو به مه‌راق . خۆ ئه‌رکی پۆژنامه نووسه بچێته بنج و بناوانی دیارده‌و بویه‌ره‌کان ، حه‌قیقه‌ت بدۆژێته‌وه . حه‌قیقه‌ت له جه‌ماوه‌ری خه‌لک

بزانە .. بە دەم پێوه :- کاکە پرسیارێک؟

- فەرموو

- ئەرێ ئێوه کە نەهیچ سەرچاوەیەکی داھات و نە دەرامەتێکی ئوتۆتان
 ھەیە ؛ نە غازێ نە کشتوکالێکی زۆر، بیابانێکی لەلانی، چۆن وبەچی دەژین؟
 - قوربان ئێمە سەرۆکمان ھەیە !

- سوپاس .

پۆشتیت . پووبەپووی کەسیکی دی بووینەوہ :- دادە پرسیارێک؟
 - فەرموو.

- ئەرێ ئێوه کە نە هیچ سەرچاوەیەکی مسۆگەر بەردەوامی داھاتتان
 ھەیە، نە نەوتی ، نە غازێ .. چۆن دەژین ؟
 - ئێمە سەرۆکمان ھەیە .

پۆژنامەنووس: جەنابی سەرۆک ، بەندە زۆر شوینی ئێم ولاتە ی ئێوه گەرام،
 ئەوہی سەرنجی پاکیشام دەروژەکاری وسوالکەریم بەدینەکرد ..
 سەرۆک:- پەنگە باش دیقەتت نەداییت ..
 پۆژنامەنووس:- چۆن ؟
 سەرۆک :- ئەدی ئەوہ نییە من لەبەردەمتدام !
 پۆژنامەنووس:- مەبەستت ؟
 سەرۆک :- بەندە سوالی ھەوت دەولەتان دەکەم تا میللەت ناچار
 گەدایی نەبن ..

١٤- چاوەپوانکوژی

واتدەزانی «ن» ھەرچیپەک بلیت راست دەکات . قەناعەتت وابوو نابیت
 کەس لە قسە ی دەریچیت . ئەویش ھەستی بەم گەمژەییە تو کردبوو .
 زیاد لە پتویست دەیلواندی ، دەیگەوجاندیت . کردبووی بە پاسەوانی متمانە
 پیکراوی خۆی .. ئیدی دۆگما مرۆف لە مرقایەتی دەخات ؛ دەیکات بە

پۆبۆت ، وێژدان دەسپێتەو ..

«ن»، فەرماندەیهکی گوايه شۆرشگێڕو گەرە بوو. بەبێ نەیار هەلێنەدەکرد؛ یەکیەک بکوژە هەزار چاوترسێن دەکەیت . حەوانەوێ لەبەر دەبپا ، هەرکە نەیارێکی لە ناو دەبرد، هەستی بەبۆشاییهکی دەروونی بێ ئامان دەکرد ، ئیدی بە هەر بیانوویەک بوايه نەیارێکی بۆ خۆی پەیدا دەکرد، هەمیشە زیندانەکی پڕ بوو لە زندانی . هەر یەکە بە بیانوویەک ؛ جاش ، جاسوس، خایەن بە خاک و خەڵک ، نیازی تیرۆرکردنی مامۆستا «ن» ! یەکیەک لەو زندانیانە کوڕێکی گەنج بوو بە نێوی پەوان . «ن»، کۆنە قینی حیزبایەتی لەگەڵ بابیدا هەبوو. بە تۆمەتی ئەوێ هەولێ تیرۆری ئەمی داو ، گیرابوو.. گوێت دەزنگیتەو، دەنگی ن : « بە دەم چاوە پوانییەو بیکوژن .. هەر شەویەک نۆرە ی پاکسازی کەسیک هات ، ئەمیش لەگەڵ خۆدا بەرن ، با بە چاوی خۆی مەرگی هاوژندانیەکانی ببینێت ، پاشان بیگێڕنەو بۆ زندانەکی، شەش حەوت کە پەت ئەمە ی لەگەڵدا بکەن ، تا خۆزگە بە مردنی خۆی بخوازێت! هەر کە پەتە ی جارێ مەرگی خۆی بدینێت .. یانی بەر لەوێ هەوالێ دۆزەخی بکەن ، شەش حەوت کە پەت بمێت .. شەویکی درەنگی ئەنگوستە چاوە ، نۆرە ی پاکتاوکردنی پەوانە .. بردت، وێژدان بێدار بوو بوو وە، پێتگوت: هەلێ ، برۆ ، خەمی منت نەبێت . شەش حەوت فیشەک دەتەقیئم ، پاشان چالەکە پڕ دەکەمەو ، گوايه کوژراوێت ، تەواووێت .. حایرو حەپەساو تەمەشای دەکردیت ، بەزەیی بە تۆدا دەهاتەو! ترسی لە مەرگ شکابوو ! ئازادی بە بەهای مەرگی کەسیکی دی ! .. گوێت دەزنگیتەو : « شونیکم پێ بلێ مردنی تیا نەبێت تا بۆی هەلێم ، ئەمانە گەمژەن ، کار بۆ لەوتاندنی وێژدانی خۆدەکەن ، لە ئینسانییەتی خۆ هەلدین ، دەنا مەعلومە ئەوانیش نەمکوژن ، هەر دەمرم . خۆ هەلەدەخەلەتینن ، بە چ پێوهرێک ئەوان لەسەر هەقن و من لە سەر ناھەقم ! .. بەیانی کە چوونە شوێنەکە . پاسەوانەکە ، بێ تەنگ بە دەما بەسەر بارستە گلەکەدا کەوتبوو .. ئەدی تەنگەکی !! ..

تاسه‌یه‌کی به‌سوئ

موعته‌سه‌م ساله‌یی

قوناخی مندالیی به‌ه‌موو خوشی و ناخوشی و ه‌وراز و نشیوییه‌کی به‌ه‌شتیکی
پاسته‌قینه‌یه بۆخۆی، بۆی نییه سه‌رله‌نوئ بۆ جاریکی تر دووباره ببیته‌وه.
ه‌رچه‌ند ده‌که‌ومه تیپ‌امان و سه‌رجه‌م بیره‌وه‌رییه تال و شیرینه‌کانی ئه‌و
قوناخه‌م دینه‌وه یاد، خوشییه‌کی له‌پاده‌به‌ده‌ر تیک‌پای بیر و هۆشم داده‌گریت.
جاری ئه‌وتۆیش ه‌یه یاده‌وه‌رییه دلته‌زینه‌کان چه‌ند برینیکی قوول له‌ناخدا
دینه‌وه سوئ، ه‌یچ داوو ده‌رمانیکیش بۆی نییه ئه‌و برینانه ساپژ بکه‌ن.
ه‌یچ شتیک له‌وه خۆشته‌ر نییه که له‌ته‌مه‌نی مندالییدا چمکیک له‌ کراسه‌که‌ی
دایکت به‌توندی بگریت به‌ده‌سته‌وه‌و به‌ره‌و بازار، یاخود بۆ میوانی مالانی

خزم و دراوسێیان له‌دوايه‌وه هه‌نگاو هه‌لبێتیت. به‌ش به‌حالی خۆم له‌و
 بېوايه‌دا نيم كه‌ پۆژيک له‌ پۆژان بۆ جاريکی تر ئه‌و خۆشيه‌ی قوناخی منداڵيم
 به‌دی بکه‌مه‌وه. هه‌رچه‌ند له‌گه‌ڵ دايکدا ده‌رده‌چوومه‌ ده‌ره‌وه، ئيت‌ر هه‌موو
 ياری و گه‌مه‌ و هه‌مه‌ره‌زميکم له‌گه‌ڵ منداڵانی توولازی هاوته‌مه‌نی خۆمدا
 له‌بیر ده‌چوووه. گه‌رچه‌که‌ کۆنه‌که‌مان له‌قه‌راغی شاردا له‌گوندیکی لاتهریکی
 فه‌رامۆشکراو ده‌چوو. کۆمه‌لێک خانووی کۆن و خواروخیچی له‌گه‌ڵ دامه‌زراو
 پووبه‌پووی باخی سه‌وزه‌ی قه‌راخی خپری خاسه‌ ده‌بوونه‌وه. کاتيک کۆلانه
 ته‌سکه‌که‌مان په‌تدايه‌ هه‌نگاوه‌کانمان ده‌يانبردين بۆ ئه‌و ته‌ختاييه‌ پان و
 به‌رينه‌ی ئه‌وسه‌ری گه‌رچه‌که‌مان. ئيمه‌ی منداڵه‌ وردکه‌ به‌زۆری له‌و ته‌ختاييه‌دا
 به‌رامبه‌ر به‌پريک ده‌رگای مالان ده‌که‌وتينه‌ ياریی توپی پێ. هات و هاوار و
 پاکه‌پاکه‌ و توپ هاويشتنمان ده‌بوو مایه‌ی نيگه‌رانی پێيواران و دانیشتوانی
 مال‌ه‌کان. جاروبار ناچار ده‌بووين پاشه‌کشه‌ی لێکه‌ين و پێ بۆ هاوچۆی
 ئۆتۆمبيلێک چۆل بکه‌ين. جاري ئه‌وتريش هه‌بوو خه‌لکيمان لێ بيزار ده‌بوون
 و زه‌لامیک به‌هات و هاوار ده‌که‌وته‌ ويژه‌مان، ئه‌وسايش هه‌لده‌بپاين و ناچار
 ده‌بووين به‌ره‌و خپری خاسه‌ پاکه‌ين. مام ماریف و ميمکه‌ جه‌مه‌ی ژنی وه‌کو
 دوو به‌سال‌چووی په‌که‌وته‌، ژورجار وه‌ها راها‌تبوون له‌به‌رده‌م ده‌رگا‌که‌يان
 به‌کزی و زه‌بوونييه‌وه‌ لێی دا‌بنیشن و دي‌قه‌تی یاری و گه‌مه‌ی ئيمه‌ی منداڵانی
 توولازی گه‌رچه‌که‌ بدن. وه‌کو خه‌لکانی تر ته‌نگه‌تاو نه‌ده‌بوون و به‌پووماندا
 هه‌لنه‌ده‌شاخان. هه‌ستم ده‌کرد به‌چاوی به‌زه‌یی و ميهره‌بانييه‌وه‌ ده‌يانپرووانييه‌
 من و هه‌ست و سۆزبان بۆم ده‌جوولا. ئيمه‌يش له‌ناستی خۆمانه‌وه‌ تاوه‌کو
 بۆمان بکرايه‌ نه‌مانده‌ه‌شت توپی یاری کردنمان پووبه‌پوویان بکه‌ينه‌وه. تاقه‌
 شتيک که‌ بووبووه‌ مایه‌ی سه‌رسامی و تێپامانم و بگره‌ هه‌ميشه‌ نيگه‌رانی
 ده‌کردم، ئه‌ويش ئه‌وه‌بوو به‌و منداڵيه‌ی خۆمه‌وه‌ هه‌ستم ده‌کرد که‌ شتيک
 له‌ناخی دايکدا ده‌ره‌ق به‌و ژن و مي‌رده‌ به‌ته‌مه‌نانه‌ گینگه‌ل ده‌خوات. عه‌قل
 و هۆشی ساده‌ و ساکاری منداڵيم ئه‌وه‌نده‌ بری نه‌ده‌کرد به‌و ئاسانييه‌ په‌رده
 له‌سه‌ر نه‌پينييه‌کانی ده‌رويه‌رم هه‌لبه‌م. به‌واق و پرمانه‌وه‌ ته‌ماشای ده‌رويه‌ری

خۆم ده‌کرد به‌بێ ئه‌وه‌ی زاتی ئه‌وه‌م هه‌بوايه له‌م و له‌و پرسیارى هه‌مه‌جۆرم بکردایه. دایکم وه‌ها پاهاتبوو گهر هه‌رچه‌ند به‌وێنده‌ریدا په‌تیبوايه، به‌پێى توانا خۆى گورج ده‌کرده‌وه و به‌که‌نارگیرى ئه‌وپه‌ڕى پێگاکه‌ى ده‌گرت به‌ر، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی نه‌یه‌وێت به‌به‌رده‌مى مام مارف و میمکه جه‌مه‌دا په‌تبێت. له‌دلى خۆمه‌وه ده‌سووت داخۆ بۆچى دایکم به‌و دووره په‌رێزییه‌ى نایه‌وێت له‌گه‌ڵ ئه‌و دوو که‌سه به‌سالاچووه‌دا بکه‌وێته چاک و چۆنى و ده‌م و دوو ..! کات و وه‌ختى ده‌مه و عه‌سر بوو کاتیک من و دایکم به‌جوته ده‌گه‌راينه‌وه به‌ره‌و مالى خۆمان. ئه‌مجاره‌یشیان هه‌روه‌کو که‌په‌ته‌کانى پێشسووتر له‌گه‌ڵ چاپێکه‌وتنى دایکم به‌و پیره‌مێرد و پیره‌ژنه، یه‌کسه‌ر ئه‌وپه‌رى پێگاکه‌ى گرت به‌ر و نه‌یویست به‌به‌رده‌میاندا په‌تبێت. سه‌باره‌ت به‌و هه‌لوێسته‌ى دایکم کۆمه‌لێک پرسیار له‌ناخمدا گه‌للە بوویون. به‌واق و پرمانیشه‌وه ته‌ماشای ده‌وریه‌رى خۆم ده‌کرد. کاتیک به‌رمکرد به‌لادا بینیم مام مارف ده‌نگى لێ هه‌لبه‌ریوه‌و پووی ده‌مى تێمانکردوه و ده‌لێ :

— کچی خۆم .. کچی خۆم تۆ له‌جێى کچی منیت .. بۆچى ئاوه‌ها به‌په‌له و خێرایى هه‌نگاو ده‌نییت و به‌رناکه‌یت به‌لامانه‌وه‌و ناته‌وێت به‌سه‌رمان بکه‌یته‌وه.؟! میمکه جه‌مه له‌مێرده‌که‌ى هاته قسه‌و پێى وت :

— واز له‌و ئافه‌رته به‌ینه‌و لێ بگه‌پێ به‌پێى خۆیه‌وه به‌روات . دایکم خۆى لێ نه‌بان کرد هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی گوێى له‌هیچ نه‌بوویت وه‌هابوو. زیاتر خۆم له‌دایکم نزیککرده‌وه‌و ویستم ئاگادارى بکه‌مه‌وه سه‌باره‌ت به‌داواکاریه‌که‌ى مام مارف و پیموت :

— دایکه مام مارف له‌گه‌ڵ تۆدا ده‌دوێت .

ئهم قسانه‌ى منیش بوونه مایه‌ى تووڕه‌بوونى دایکم و به‌پوویدا هه‌لشاخاو پێى وتم :

— کوپم هه‌قى ئهم قسانه‌ت نه‌بێت و هه‌رگیز خۆت له‌کاروبارى که‌سانى گه‌وره‌تر هه‌لمه‌قوریتنه .

هه‌موو ئه‌و شتانه به‌به‌رچاومه‌وه پووینداو زیاتر سه‌رسامیان کردم. دایکم

هه‌نگاوی خێراتری ناو به‌په‌له‌ که‌وته‌ پێ و منیش پاشه‌ کشه‌م لێکردو لێی جیا‌بوومه‌وه‌ . که‌وته‌ مله‌قوتی و زیاتر له‌ دوو به‌سال‌چوو‌ه‌ ورد‌بوومه‌وه‌ . له‌په‌ر بینیم‌ مام‌ مارف به‌ده‌ستی ئیشاره‌تم‌ بۆده‌کات هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی بیه‌وێت به‌ره‌و پوو‌یان بچم , کاتی‌ک لێیان نزیک بوومه‌وه‌ مام‌ مارف پوو‌ی ده‌می تێکردم و پێی وتم :

— دایکت هه‌قیه‌تی پوو‌مان تێنه‌کات. کاتی خۆی فاته‌ی کچم و دایکت به‌مندالێی هه‌روه‌کو ئێستای ئێوه‌ له‌م گۆره‌پانه‌دا له‌گه‌ڵ مندالانی گه‌ره‌کدا یارییان ده‌کرد .

میمکه‌ جه‌مه‌ قسه‌ی به‌مێرده‌که‌ی بپی و به‌توو‌ره‌بیه‌وه‌ پێی وت :

— زیاتر له‌سه‌ری مه‌پۆو‌ گۆنه‌ برینم‌ مه‌کولێنه‌وه‌ . ئه‌وه‌نده‌ ناوی فاته‌ی خێر له‌خۆ نه‌دیو مه‌هێنه‌ .

مام‌ مارف گوێی به‌قسه‌ی ژنه‌که‌ی نه‌داو درێژه‌ی پێداو وتی :

— کچگه‌لی گه‌ره‌ک گه‌وره‌ بوون و دایکت شووی کردو قسه‌تی چوو‌ه‌ لای باوکت . خاڵۆت فه‌یزی زۆر داوای فاته‌ی کچمانی کرد، به‌لام ئیمه‌ له‌ناستیدا چاومان به‌ستراو چوینه‌ که‌لی شه‌یتان و کچه‌گه‌مان به‌خاڵۆت په‌وانه‌بینی .

له‌و کاته‌یدا مام‌ مارف هێدی هێدی له‌سه‌رخۆ ئه‌م قسانه‌ی بۆده‌گێڕامه‌وه‌، میمکه‌ جه‌مه‌ی ژنی له‌به‌رخۆیه‌وه‌ هه‌ر پرته‌وبۆله‌ی بوو , پیره‌مێرده‌که‌یش هێدی هێدی له‌سه‌ری پۆیشت و وتی :

— پاش ئه‌وه‌ی خاڵۆت فه‌یزی ناویم‌یدو ده‌ستخه‌پۆ بوو ناچار کچی‌کی تری له‌خۆی ماره‌کرد. له‌م پانتاییه‌ی به‌رامبه‌رماندا زه‌ماوه‌ندی ساز کردو به‌درێژایی سێ شه‌وو سێ پۆژ ده‌هۆڵ و زوپنا لێیدا , کوپو کچی گه‌ره‌کیش به‌جل و به‌رگی ئال و والاوه‌ ئه‌لقه‌ی هه‌له‌په‌رکێیان گه‌رمکرد , به‌درێژایی ئه‌و سێ پۆژه‌یش فاته‌ی کچمان بێ وچان هه‌ر فرمێسکی هه‌لده‌پشت. میمکه‌ جه‌مه‌ سه‌رله‌نوێ قسه‌ی به‌مێرده‌که‌ی بپی و به‌توو‌ره‌بیه‌وه‌ پێی وت :

— ببیره‌وه‌و چیت‌ر کای کۆن به‌با مه‌که‌ .

مام‌ مارف ناچار‌بوو قسه‌کانی قسوت بدات و بێده‌نگی هه‌لبژێرێت. منیش

له‌ئاستی خۆمه‌وه‌ هه‌زم ده‌کرد زیاتر درێژه به‌قسه‌کانی بدات و له‌سه‌ری بپوات. کاتی‌ک نیگام به‌ره‌وژوور هه‌لکشاند بینیم منداڵانی هاوته‌مه‌نی گه‌په‌کم سه‌رقاڵی یاریی تۆپی پێن. به‌په‌له‌ خۆم گه‌يانده ئاستیان و به‌شداریم له‌یاری کردنه‌که‌ياندا کرد. پاش ماوه‌یه‌ک له‌یاریکردن چاوم گێپراو بینیم هه‌ردوو ژن و می‌رده‌ پیره‌که‌ چوونه‌ته‌وه‌ ماڵی خۆیان و ده‌رگای هه‌وشه‌یان پێوه‌داوه‌. بۆ ماوه‌یه‌ک یارییه‌که‌مان درێژه‌ی کێشا و ئاره‌قه‌یه‌کی زۆرمان دادا. له‌په‌ر چاوم پێوه‌بوو دارای هاوه‌لمان به‌توندی شه‌قیکی له‌تۆپه‌که‌داو که‌وته‌ نێو هه‌وشی ماڵی مام مارف و میمه‌که‌ جه‌مه‌وه‌. پڕوی ده‌مم کرده‌ داراو پێم وت :

— تۆ تۆپه‌که‌ت بۆنێو هه‌وشی ئه‌و ماڵه‌ هاویشته‌ , هه‌رخۆت ده‌پۆیت و له‌ده‌رگایان ده‌ده‌یت تاوه‌کو ده‌رگات لێکه‌نه‌وه‌ و تۆپه‌که‌یشمان بۆ به‌ینیه‌وه‌ . دارا هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی نه‌یه‌وێت بجێته‌ ژێریاری داواکارییه‌که‌مه‌وه‌ سه‌لی له‌قسه‌کانم کرده‌وه‌و پاشه‌کشه‌ی لێکرد. هه‌موو هاوه‌له‌کانیشم هاوپه‌یوون له‌گه‌لمدا , ئه‌وانیش دارایان هاندا تاوه‌کو به‌و کاره‌ هه‌لبه‌ستیت و تۆپه‌که‌ بگێڕیته‌ دواوه‌ , دارایش له‌ئاستی خۆیه‌وه‌ سووریوو له‌سه‌ر هه‌لوێسته‌که‌ی و هه‌رگیز مه‌به‌ستی نه‌بوو به‌و کاره‌ هه‌لبه‌ستیت. من و هاوه‌له‌کانم سات له‌دوای سات زیاتر جه‌ختمان له‌سه‌ر قسه‌کانی خۆمان ده‌کرده‌وه‌. له‌ئاکامدا دارا هاته‌ قسه‌و وتی :

— ناوی‌رم بچه‌ نێو هه‌وشه‌ی ئه‌و ماڵه‌وه‌ !

منیش لێم پرسى و پێموت :

— گوايه‌ له‌چی ده‌ترسیت ؟

به‌ده‌نگی‌کی هه‌لبه‌زپکاوه‌وتی :

— دایکم و باوکم ده‌لێن گوايه‌ کاتى خۆی کچی‌کی عازهب له‌نێو ئه‌و هه‌وشه‌یه‌دا نه‌وتی به‌سه‌ر خۆیدا کردووه‌و خۆی سوتاندووه‌ . به‌بیه‌ستنی ئه‌و قسانه‌ هه‌موو له‌شم داهێزراو به‌ته‌واوه‌تى به‌تاسا چووم , چیتر توانای یاری کردنم نه‌ماو پاشه‌ کشم لێکرد. له‌دلی خۆمه‌وه‌ وتم ئاخ و داخ بۆ فاته‌ی په‌پوله‌ ئاسای ته‌مه‌ن کورت.

له گه‌وه و لیژی ریگادا

نوبراهیم گولستان
وه‌رگێرانی: خالد فاتحی

رێگا وه‌ک ماریکی سرک به‌سه‌ره‌وژێری دۆله‌که‌دا ده‌خزی و ده‌چوه‌ خوار. پاز له‌ مانگه‌شه‌وی هه‌لاتووی شه‌وی کوێستاندا، وه‌ سیبهری په‌ش و چپی دارچه‌قاله‌کان ده‌که‌وت. دوو پیاو ده‌پۆیشتن و مانگی یه‌کشه‌وه‌ له‌سه‌ره‌وه‌ سه‌یری ده‌کردن. سیبهره‌ ترساوه‌کان، خۆیان ده‌خزانده‌ بن قاچیان وه‌ک ئه‌وه‌ی بلی خشه‌شی پێلاوه‌کانیان کپ بکا. دۆله‌که‌ ته‌واو ده‌بوو رێگا ده‌که‌وته‌ ده‌شتی. له‌ژێر تیشکی مانگه‌شه‌ودا کێوه‌سه‌رکه‌شه‌کان قورساییان ده‌خسته‌ سه‌ر تاریکی شه‌و. دوو پیاو ده‌که‌یشتنه‌ گه‌رووی دۆله‌که‌. ئه‌وه‌ی له‌دواوه‌ ده‌پۆیشت گوتی: «ئێستا وه‌ره‌و گوی بگره‌.»

ئەوێ لەپێشەوێ دەپۆشت وەلامی ئەدایەوێ .
 «گوێ بگرە . یەك خولەك پاره‌سته بزانه دەلیم چی.»
 ئەوێ لەپێشەوێ دەپۆشت وەلامی ئەدایەوێ .
 «من ئیدی ناتوانم . گوێ بگرە . ئیستا بەرەبەری بەیانیه . هەرکە سیوادی
 دا وەدوامان دەکەون . بە سواری ئەسپ وەدوامان دەکەون...»
 ئەوێ لەپێشەوێ دەپۆشت هەنگاوه‌کانی شل بوون .
 «ئەگەر بکەوینە دەشتی زوو دەمانبیننەوێ . بۆ هەرجیگایەك بچی بەجیت
 ناهێلم ، وەدوات دەکەوم . بەلام گوێ بگرە . هەر ئیستا سیوادی دەدا . وەرە
 با چیدیكە نەپۆین . دەچینه کێوی لەلای دارچەقالەکان خۆمان دەشارینەوێ .
 ئیواریش دووبارە وەپێ دەکەوینەوێ .»
 ئەوێ لەپێشەوێ دەپۆشت هەستیکرد راست دەکات ، بەلام نەیدەویست خۆی
 پێ بسپێرێ . نەیدەزانی چۆن چۆنی قسەکانی قبول بکا .
 «ئەگەر ئەمڕۆ نەمانبیننەوێ ئێوجاریش لیمان ناگەرێن . ئیستا ئیدی
 گویم لێبگرە . هێندە کەللەپەق مەبە . بزانه لە کەنگیوێ هەروا دەپۆین و
 هەرچی پێتدەلیم یەك وشەش جوابم نادەیتەوێ . لە نیوهرۆیه تا ئیستا . ئیدی
 ماندوو بووم.»
 ئیستا سەرەداوی باسەکە وەدەستکەوتبوو :
 «دەتویست نەیهی . بۆچی هاتی ؟ کێ پێیگوتی وەرە ؟ چ کارێکت بە منە ؟
 ئیستاش وەگەرێ.»
 بەلام دلی تەنگ بوو لەوێ کە گوتی . کەمێک بێدەنگ بوو . دەویست
 شتێک بلی تا قسەپەقەکە راست کاتەوێ . بەلام سەرکێشیه‌کە دووبارە
 سەری هەلدایەوێ :
 «بەراستمە . دەتوانی نەیهی . کێ پێیگوتی وەرە ؟»
 زمانی خۆی گرت : «چ کارێکی بە تۆیه ! تۆ هیجت نەکردوو . کاری بە
 تۆنیه .»
 دەمەدەمی سپێدە بۆنی درەختی کێوی چەقالەو چەقالە وشکەکانی دینا .
 مانگ پەنگی کال دەبوو لە قەراخ کێوه‌کانی پۆژەلاتدا بزرده‌بوو . ئەوێ لە

پیش‌ه‌وه به هیواشی ده‌پۆشت، پاره‌ستا: «باشه، وه‌ره با برۆین.» پێگاکه‌یان به‌جی هیشته. به‌سه‌ر جۆگایه‌کدا پۆشتن که هیشته به ئاسته‌م ده‌بینرا. چوونه سه‌رت‌ر. که‌وتنه‌سه‌ر خیزه‌لانه‌که. له‌ویش تیپه‌پین. تازه ده‌گه‌یشته‌یه‌که‌م دارچه‌قاله. ده‌ختی کۆنه‌سال و قوله، ده‌تگوت تابووتی له‌بیرچووه‌وی جنده‌کانن، به‌ده‌ورووبه‌ری دامینی کۆوه‌که‌دا بلۆ بوونه‌ته‌وه. به‌ناو ده‌رخته‌کاندا تیپه‌پین و به‌نشێوه‌که‌و نه‌وجار به‌پانایی داوینه‌که‌دا چوونه‌سه‌ری. مانگ به‌سه‌ر سه‌ریان‌ه‌وه تیپه‌پیبوو که‌وتبووه پشت کۆوه دووره‌کان و په‌نگه کاله‌که‌ی له‌قولایی ئاسماندا له‌گه‌ل ده‌رکه‌وتنی ئاسۆ تیکه‌ل ده‌بوون. قه‌راخی کۆوه‌کان له‌په‌راویزی ئاسمان ده‌نیشت. ئه‌و پیاوه‌ی که هیشته له‌دواوه ده‌پۆشت پاره‌ستاو گوتی: «هیواشبه.» ئه‌وه‌ی له‌پیش‌ه‌وه ده‌پۆشت پاره‌ستاو پاشان به‌ره‌و دوا گه‌رایه‌وه لوله‌ی تفه‌نگه‌که‌ی وه‌لکی دارچه‌قاله‌یه‌ک که‌وت. ئه‌و پیاوه‌ی که له‌دواوه ده‌هات ئانیشکی له‌سه‌ر نه‌ژنۆی پیش‌ه‌وه‌ی دانا‌بوو داها‌تبۆوه‌وه هه‌ناسه‌پرکه‌ی ویکه‌وتبوو. چه‌ند په‌له‌هه‌وریکی چاکن له‌لای ئاسۆ ده‌بینران. پوونا‌کاییه‌کی که‌م په‌نگی نارنجی له‌ته‌نیشت ئاسمانی پشتی کۆوه‌کان ده‌ده‌که‌وت. له‌سنگی هه‌وره‌کانی ده‌دا. تریفه‌ی مانگ و تاریکی شه‌و تیده‌په‌پین.

«چیته‌؟»

ئه‌و پیاوه‌ی سه‌ری وه‌نه‌ژنۆیان کوردبوو لێ‌کدا لێ‌کدا هه‌ناسه‌ی ده‌دا. ئه‌وه‌ی که‌گه‌رابۆوه پرسی: «چیته‌؟»

«هیچ.... بزانی چ به‌لایه‌کمان به‌سه‌ردینی.»

«بۆچی بۆخۆت نه‌تگوت با وه‌شاخی که‌وین؟»

وه‌لامی نه‌دایه‌وه. ئه‌وه‌ی دیکه‌ش بیده‌نگ بوو. بیده‌نگی هه‌موو شوینێکی دا‌گرتبوو. پیاوه چه‌ماوه‌که هه‌موو ئه‌و شه‌وه هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کیشا، شنه‌ی با له‌کلکه‌ی نارنجی په‌نگی ئاسۆوه، سپیده‌ی به‌پووخسارو چاوی پیاوه پاره‌ستاوه‌که دا دینا.

«چیته‌؟ ماندوو بووی؟»

که‌لکی چیه‌ وه‌لام بداته‌وه.

«باشه، قسه‌که‌! ده‌تویست بلێی که‌میک به‌سیننه‌وه.»

ماندویتی له له‌ش ده‌ریکا به‌که‌لکی چی دی؟ ئیستا پۆژ ده‌بیته‌وه . سواره‌کانی خان دین. مرۆف له‌کوێ ده‌توانی له ده‌ست پیاوه‌کانی خان خۆ په‌نادا. بۆ چما خان لیده‌گه‌پئی؟ بۆ چما په‌حم ده‌کا؟ سه‌ره‌نجام سواره‌کان دین. ئیره ئه‌وسه‌ری دۆله‌که‌یه. سواره‌کان ده‌زانن که هیچ که‌س به پۆژ ناکه‌وێته ده‌شتی...

«هاتیه‌وه سه‌رخۆ؟»

هیشتا له‌بیرکردنه‌وه‌ی خۆیدا‌بوو.

«ده‌هسته ئیدی!»

«تۆ پیتوایه ده‌توانین له ده‌ست خان پزگارمان بێ؟»

«ئه‌دی چیمان کردوه؟ به‌لام ئه‌گه‌ر تۆ لی‌ره وه‌مینی، نا»

ئه‌گه‌ر بیانگرن، خان ده‌یان به‌خشێ؟ به‌لام ناکرێ له ده‌ست خان هه‌لیی. سواره‌کانی خان ده‌توانن بچنه هه‌موو جیگایه‌ک. ده‌لیی خان ده‌یان به‌خشێ؟ بلێ باشه جاریکی دیکه له‌و غه‌له‌تانه ناکه‌ین! یانی واده‌لی؟ له‌خه‌یالی لی‌خۆش‌بوونی خان نه‌ده‌چوه‌ده‌ر. ئیدی به‌یان ئه‌نگوتبوو. پووناکی بێ سی‌یه‌ر هه‌موو شوینێکی داگرتبوو. پێکا‌که دیاربوو. پێچاوپێچی جاده‌و گه‌رووی دۆله‌که دیاربوون. ده‌شته‌که، که بستووی کتوێکی له‌خۆی گرتبوو دیار بوون. سپێده ترسی شه‌وی له‌ کتو و دره‌ختان دامالیبوو ئیستاش دارچه‌قاله‌کان، بچووک و بێ ئازار، به‌ناو به‌رده‌کاندا بلالو‌ببوونه‌وه. ده‌تگوت ئه‌و شه‌وه‌ی تی‌په‌ریوه، زیاتر ئه‌وانی له‌گه‌ڵ خۆی بردبوو. پیاوه ئانیشکی له‌سه‌ر ئه‌ژنۆی لا‌برد. پیاوی‌ک بوو چل، په‌نجا سا‌له. پرسى:

«برسیت نییه؟»

ئه‌وه‌ی دیکه که گه‌نج بوو پاوه‌ستاو گوتی:

«نا.»

«چۆن وایه؟»

«برسیم نییه ئیدی؟»

«ئاخر له ... من شتێکم له‌گه‌ڵ خۆم هێناوه.»

ئىستا ده‌یتوانی بلێ برسیمه. زۆریش. به‌لام هێچی نه‌گوت.

«دیتم هیچت هه‌لنه‌گرت، خۆم هی‌نام. فیشه‌که‌کانیشت نه‌هی‌نابوون...»

قسه‌که‌ی پێ بپێ: «وه‌ره‌ با بچینه‌ سه‌رترا!»

به‌پێوه‌، ئه‌وه‌ی که چل په‌نجا ساڵه‌ بوو گوتی:

«ئه‌دی ئاو؟ خۆزگه‌ له‌ خوارێ هی‌نابامان.»

گه‌نجه‌که‌ هیچی نه‌گوت. پاره‌ستا. ئه‌وه‌ی دیکه‌یان پرسى: «داده‌نیشین؟»
 لاره‌که‌ دانیشت. ئه‌وه‌ی دیکه‌یان ده‌سمالێکی ئاوریشمی یه‌زدی کۆنى ده‌ره‌یتناو
 پایخست. چەند له‌تکه‌نان، که‌ هیشتا له‌ ئه‌نجامی پێچرانه‌وه‌ی ده‌سماله‌که‌ پێک
 نووشتابوون، له‌ناویداوو. گه‌نجه‌که‌ نانه‌کانی لێک کردنه‌وه‌. نانی ناوه‌پاست
 پڕپوو له‌ په‌نیری ته‌ن ئه‌وه‌ی دیکه‌یان له‌ کێو و ده‌شت و ئاسمانی ده‌پوانی
 و به‌کاوه‌خۆ ده‌ستی دینا و پاروێکی هه‌لده‌گرت. کێوه‌که‌ خۆی دابوو ده‌ست
 شنه‌ی با. بایه‌کی نه‌رم چقه‌له‌کانی قه‌راغی ده‌لاژندنه‌وه‌ به‌ناو گه‌لا پڕ له‌
 ته‌پوژنه‌کانداو به‌ ته‌پۆله‌کاندا تیده‌په‌ری. هه‌وره‌کانی لیواری (ئاس) پڕ
 له‌ تیشک بوون و ده‌دره‌وشانه‌وه‌. هه‌تاو ده‌رکه‌وت. پیاوه‌ به‌ ساڵدا چووه‌که‌
 نه‌یده‌خوارد. گه‌نجه‌که‌ هیشتا ده‌یخوارد. پیاوه‌ ده‌سته‌کانی له‌به‌ر پشتی
 نابوون. لاره‌که‌ به‌سه‌رنجیکی خۆشه‌ویستی لێی پاما. هه‌ستیکرد باوکی
 خۆشیده‌وێت، تیگه‌یشت ئه‌ویش ئه‌وی خۆشه‌وێت. هه‌تاو له‌ پووخساری بابی
 ده‌دا، هه‌مان ئه‌و هه‌تاوه‌ی ده‌شتی که‌ ساڵانی سال وه‌ پووخساری که‌وتبوو،
 سووتاندبووی، تاوه‌سووت ببوو. ئیستاش چاوه‌کانی له‌ پووناکایی خۆردا
 ده‌دره‌وشانه‌وه‌ و پیستی ده‌ورووبه‌ری چاوه‌کانی وه‌کو کۆنه‌ په‌رده‌یه‌ک درێژ
 ببوون، ده‌سته‌ قه‌لشیوه‌کانی له‌ کونی قۆلی که‌واکه‌ی هاتبوونه‌ ده‌رێ و قۆلی
 که‌واکه‌ی به‌و کونه‌ گه‌وره‌وه‌ که‌ ده‌گه‌یشته‌ سه‌ر ئانیشکی، هاتبووه‌ ده‌ر.
 هه‌تاو هه‌موو جیگایه‌کی داگرتبوو. هه‌ودای دووکه‌ل له‌ نیوه‌پاستی ده‌شتی
 هه‌لده‌چوون و به‌هه‌وادا بلۆ ده‌بوونه‌وه‌ و بزده‌بوون.

لاره‌که‌ گوتی: «ده‌ی، هه‌سته‌ بابڕۆین.»

«ده‌پۆین.»

«هه‌سته‌ ئیدی، تادهرنگ نه‌بووه‌ هه‌سته‌!»

هیشتا کارێزه‌کان هه‌لمیان لێ هه‌لده‌ستا. دوو بالنده‌ی کێوی بالیان لێکداو

چریکه‌یان ده‌نگی ده‌دایه‌وه. پیاوه سه‌بیله‌که‌ی به‌تال کردو له‌بەر پشتینی پاکرد:

«ئه‌و جاریش وه‌رو بیریکه‌وه.» به‌چاوه‌پوانیه‌وه، له‌کۆپه‌که‌یه‌وه پاما. کۆپه‌که‌ی جنیوی دا:

(ئاخر بچینه‌کوئ که .. بچینه‌کوئ؟)

کۆپه‌که‌ی دووباره‌ جنیوی دان:

«هاتین و گه‌یشتینه‌ شار، گه‌یشتینه‌ جێه‌ک، باشه‌ دوایی چی؟ ئاخر له‌کوئ...؟ وه‌ره‌ باوه‌گه‌پۆن. وه‌ره‌ گوئ له‌ من بگره‌ باوه‌گه‌پۆن. ده‌زانم ده‌مانبه‌خشی. ئه‌گه‌ر له‌به‌رخاتری منیش بی. ده‌لێم نه‌یزانی، غه‌له‌تی کردا غه‌له‌ت کرد گویت نه‌دایه‌و نه‌چووی به‌سه‌رده‌ست و پێیانیدا بکه‌وی...» «دیی یان نا؟» له‌ توو‌په‌بیان هاواریکرد: «دیی یان نا؟» جنیوی دا.

پیاوه قسه‌که‌ی خۆی بری و بێده‌نگ بوو. له‌جیی خۆی هه‌ستا.

«بۆچی وه‌دوام که‌وتی؟ چیت له‌ من ده‌وئ، هه‌ر ده‌لێی وه‌گه‌پۆ، وه‌گه‌پۆ، بکه‌پۆه...» جنیوی دان. «بکه‌پۆمه‌وه‌ بۆچی؟ کوئ؟ خنکام. گیانم گه‌یشتبووه‌ سه‌رلێوم. تا چه‌ند چه‌په‌لۆکم لێبدری و ده‌سته‌و نه‌زه‌ر پاوه‌ستم. تۆ دلت نایه‌ کاول بووه‌که‌ی خۆت به‌جێبێلی. به‌لام من بۆ نه‌توانم؟ ئێستا هاتووی، باشه‌، به‌لام بۆ هێنده‌ پرته‌پرت ده‌که‌ی؟ نایه‌ی، وه‌گه‌پۆ. سه‌د جاره‌ پێتده‌لێم، بیی یان نه‌یه‌ی به‌من چی.»

ده‌یزانی که‌ نه‌یگوتوه‌ ئه‌گه‌ر بابی بیت یان نه‌یه‌ت په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه‌ نییه‌. له‌ دوانیوه‌پۆ که‌ وه‌پێکه‌وتبوون هه‌رچه‌نده‌ بابی گوتبووی برپاو له‌به‌رپیی خاندای بکه‌وئ، وه‌لامی نه‌دابۆوه‌. وه‌لامی هه‌چ له‌ پرسیاره‌کانی نه‌دابۆوه‌. به‌رله‌وه‌ی وه‌پێکه‌وئ به‌ دایکی گوتبوو ئیدی ناگه‌پۆته‌وه‌ لایان. واز له‌ په‌شماله‌که‌ دینئ. واز له‌ مه‌پ و بزنه‌کان دینئ و... وه‌کیو و به‌نده‌نان ده‌که‌وئ. ئاخر هه‌ر ده‌چێته‌ جیگایه‌ک. باوکه‌ بێده‌نگ بوو. له‌ دوینئ دوانیوه‌پۆیه‌ که‌ وه‌دوای کۆپه‌که‌ی که‌وتبوو ده‌یزانی کاره‌که‌ی نه‌جامی نییه‌. له‌به‌رخۆیه‌وه‌ ده‌یگوت بچێته‌کوئ، بۆچی برپوات برپا یان نه‌پوا. برپا یان بکه‌پۆته‌وه‌، بۆ نه‌گه‌پۆته‌وه‌، ده‌چێته‌کوئ؟ ئاخه‌که‌شی نه‌یده‌زانی که‌ برپا یان نه‌پوا، یان بکه‌پۆته‌وه‌. له‌بی

برپاردان وەدوای کۆپەکە ی کەوتبوو ھەروا ھاتبوو.

«ناھی؟»

چۆن برپا؟ چۆن نەبرپا...؟

«تینوومە . ئاویشمان نییە.»

«کێشەکە ھەر ئاوە؟»

«ئاخر ھەروا دەتەوێ پەلە ی بکە ی، پێخۆرت پێ نییە، ئاوت نەھێناوە،

فیشەکت نەھێناوە . ھەرواش پەلە ی دەکە ی.»

«دێ یان ناھی؟»

«ئاو....»

کۆپە جێئۆی دا .

«تۆ بچیه ھەرجیئەک بەجێت ناھێڵم . کوپم ئاقل بە .» خۆزگە بۆخۆی

وەدوای ئاوێ کەوتبا! نەیدەھێشت بۆخۆی بزانی، کە بۆچی خۆزگە بۆخۆی برپا

بۆ ئاوێ . «ئاخر دەبوو ئاومان پێتا.» برپا لەسەر کانێیە لەسەر پێیە ئاوێ

بێنێ؟ لەسەر پێتا ھاتنەو خوار . «ئاومان نییە . بەبێ ئاویش ناکرێ وەکیۆی

کەو ی . وەرە برۆ ئاوێ بێنە . مەتارەکەم پێکە لێ ئاو . لەسەر ئەو کانێیە ی .

لەو خوارە ی.» خۆزگە دەیتوانی بۆخۆی بچێ . کۆپە بێدەنگ بوو . بۆچی

باوکی بەدوایدا ھات؟... خۆزگە دەگە پایەو، برپا نەھاتب! برپا گەپایەو!

ئێستا بەدەستانێو ھە گیرێ خواردوو .

«ئەگەر ناپۆی تا بۆخۆم برۆم»

برپا؟ باوکی برپا؟ برپاوە نەگە پێتەو . پەنگە بۆخۆشی بیەوێ بگە پێتەو .

ئەگەر پۆیشت . کاتیکی بابی پۆیشت بۆخۆشی دەپوات . بۆخۆشی دەپوات تا ئەگەر

بابی گەپایەو نەیبینێتەو بەناچاری وەگەپێ...»

«بۆخۆت برۆ»

بابی ھێچی نەگوت . پێشتر بۆخۆی زۆری ھەزدەکرد بچێ ئاو بێنێ . بەلام

ئێستا گێژبوو کە کۆپەکە ی پێیگوتوو ھەو ھەموو پێگا سەرەوژێرەو ھەورازە

بێرپ . وەرپێکەوت . کۆپە پراوەستابوو سەیری دوورکەوتنەو ھە ی بابی دەکرد .

ئێستا ئیدی نەیدەدیت، تەنیا گوێی لە دەنگی پێیەکانی بوو . ئیدی دەنگی

پێیه‌کانیشی نه‌ما. شانی هه‌لته‌کاند تا قایشی تفه‌نگه‌که‌ی جێ گۆرپکێ پێ بکا. به‌ ته‌نیا بره‌وا یان بابیشی به‌رێ؟ بابی ناتوانی پێ به‌پێی ئه‌و بره‌وات، زوو ماندوو ده‌بێ. ئه‌رێ بۆچی بێت؟ کێ ئاگای له‌ دایکی و خوشکه‌کانی بێت؟ نا. نه‌یه‌ت. بگه‌رپێته‌وه. بۆخۆشی ئه‌وه ده‌گه‌رپێته‌وه. په‌نگه. له‌وانه‌شه‌ نا... ئه‌گه‌ر نه‌یه‌ت خان چی به‌سه‌ردینێ؟ تفیکێ پۆکرد. نا. ده‌بێ به‌ته‌نێ بره‌وات. ئه‌و نابێ بگه‌وێته‌ ده‌ستی خان. بۆ وه‌ ده‌ست خان بکه‌وێ؟ ئه‌و گه‌مزه‌یه‌ پێیوایه‌ ده‌بێ به‌سه‌ر ده‌ست و پێی خاندای بکه‌وی! جنێوی دا. بۆ بکه‌وێته‌ به‌رپێی خان؟ ئه‌و به‌ده‌به‌ختانه‌ ده‌ترسن هه‌لگه‌رپێته‌وه! ده‌ترسن خۆیان نه‌جات بده‌ن! بۆ ناکرێ؟ بۆچی بنیاده‌م له‌ هیچ و خۆپای خۆی دیل بکا؟ بۆ خۆی فریوبدا؟ خان یانی چی؟ جنێوی دا. به‌لام ئه‌گه‌ر بره‌واو باوکی بگه‌رپێته‌وه‌و نه‌یبینێته‌وه؟ تفیکێ فرێدا. ده‌ستیکی به‌ناو چه‌وانیدا هێنا که‌ له‌بێ خه‌ویان قورس ببوو. له‌ناکاو تفه‌نگه‌که‌ی له‌ شانی کرده‌وه. ئه‌گه‌ر بابی نه‌گه‌رپێته‌وه، ئه‌دی فیشه‌که‌کان چ لێده‌کا؟ جنێوی داو جنێوی دا. بۆچی په‌له‌ی کردبوو فیشه‌که‌کانه‌که‌ی خۆی نه‌هێنابوو؟ توورپه‌یی وه‌له‌رزهی خستبوو. ده‌لێی بابی پۆی که‌ پۆی؟ پۆیشته‌وه‌ ئاوێ بێت، به‌لام ئیدی ناگه‌رپێته‌وه؟ ویستی له‌ مه‌خزه‌نی تفه‌نگه‌که‌یدا فیشه‌که‌کان بژمێرێ. له‌ دوو فیشه‌کان زیاتری تێدانه‌بوو. جنێویکی پیسیدا. دووباره‌ تفه‌نگه‌که‌ی له‌ شانی کرده‌وه‌و به‌دوای بابیدا وه‌رپکه‌وت. به‌ناو داره‌ وشکه‌کاندا تێده‌په‌ری. به‌ سه‌ره‌وژێرێکدا هاته‌خوارو به‌ هه‌ورازێکی کووردا سه‌رکه‌وت. میشکی ئالۆژیو ده‌نگه‌ ده‌نگێکی ده‌هاته‌ به‌رگوێ. بابی چه‌نده‌ دوور که‌وتۆته‌وه؟ که‌وايه‌ با غاردا. به‌لام نه‌ده‌کرا. تفه‌نگه‌که‌ی له‌ داره‌کان گیرده‌بوو. ده‌بێ به‌ کوورپه‌کوور بره‌وات. به‌لام ده‌بێ بابی هێنده‌ دوور نه‌که‌وتبێته‌وه. حه‌تمه‌ن له‌پێشدا ئاوێ هه‌لێنجاوه‌، دوایه‌ش گه‌راوه‌ته‌وه. که‌ گه‌یشته‌ جاده‌ش تووند ده‌بره‌وات... خۆ بابیشی غارینه‌داوه‌. ده‌یگات. پێی ده‌لێت بۆچی فیشه‌که‌کانت نه‌داوه‌ت؟ بۆ مه‌تاره‌که‌ت برده‌؟ بابیشی ده‌لێ چی؟ بابیشی شه‌رمێ ده‌کا بۆچی به‌ته‌نێ به‌جێی هێشتوو. جنێوی دا. بابی... له‌پشت دارێک خۆی به‌عه‌ردی داداو وشکبوو. گه‌یشته‌بوو سه‌رووی به‌رده‌لانه‌که‌. ورده‌ به‌رده‌کان به‌جوله‌ی ئه‌و

ده‌خزان و ده‌چوونه خوار. خوارئ، سهرکانی، پینچ سوار باوکیان گرتبوو. دوو له سواره‌کان، له ئه‌سه‌په‌کانیان دابه‌زیوون و بابیان گرتبوو سییه‌که‌ی دیکه‌ش هه‌ر له‌سه‌ر پشتی ئه‌سه‌په‌کانیان مابوونه‌وه. ده‌نگه‌که به‌باشی ده‌هات. جنیویدان ده‌داو ده‌یان پرسی:

«کوانئ کۆهزاد؟»

کۆهزاد نه‌یده‌زانی بابی ده‌لئ چى، بابی پشتی له‌و بوو، ده‌نگه‌که‌ی پچر پچر بوو. یه‌کێک له سواره‌کان دابه‌زی و هاته‌لای بابی کۆهزاد. شتیکی گوت که کۆهزاد نه‌یتوانی لێی حالئ بئ. کۆهزاد ده‌یدیت بابیشی شتیکی ده‌لئ. سه‌ر و شان و ده‌سه‌په‌کانی ده‌جولان، به‌لام نه‌ده‌زانرا ده‌لئ چى. ویستی هه‌ستئ له‌ناکاو وه‌بیری هاته‌وه زه‌ویه‌که خیزه‌لانه‌و به‌رده‌کان به‌رده‌بنه‌وه. به‌په‌وه ددانی چیرکردن. سه‌په‌په‌کی ئه‌مالولای خۆی کرد. هه‌ر دوولا، تاک به‌تاکى دارچه‌قاله‌کان ته‌واوده‌بوون و سه‌ره‌ولێژی کۆه‌که‌ش ده‌چووه ناو دۆله‌که له‌ولایه‌وه گه‌لییه‌که ده‌گه‌یشته ده‌شتی له‌پشتی تاشه‌به‌ردێک خۆی مه‌لاس دابوو، دواى ئه‌وه، ده‌شته‌که ئیستا له‌ژێر هه‌ناسه‌ی گه‌رمی خۆردا هه‌لده‌کش، به‌ره‌به‌ره شالۆی دینا. باریکه‌پێ به‌ناو دپوه په‌شه‌کاندا ده‌هات و له‌ولایه‌وه له‌گه‌لی ده‌مالۆ له‌ولای تیشه‌شاخه‌کانه‌وه تیده‌په‌ری. ده‌نگی جنیویدان له‌خوارئ به‌رزبووه. کۆهزاد دیتی یه‌کێک له سواره‌کان به‌تفه‌نگ هه‌په‌شه له‌بابی ده‌کات، بابیشی ورده‌ورده‌ ده‌پوات. سواره ده‌یگوت:

«بلی! یاللا بلی! نه‌گه‌ر وه‌ده‌ستمان نه‌که‌وئ که‌والت ده‌که‌ین. ده‌قه‌به‌که!»

ده‌قه‌به‌که ئیدی! سه‌گباب، قسه‌به‌که!»

بابی پاشه‌وپاش که‌وت. سواره به‌تفه‌نگه‌وه له‌سه‌ر سه‌ری پاره‌ستابوو ده‌یویست وه‌به‌ر قۆنداخه‌تفه‌نگانی دا. کۆهزاد ده‌له‌رزى. نه‌یده‌زانی ده‌بێ چى بکا. هیچی له‌ده‌م نه‌ده‌هاته‌ده‌ر. ته‌نیا سیبه‌رێک به‌سه‌ر شعوریدا هاتبوو جیگیریبوو. سواره‌ی به‌گولله‌یه‌ک له‌خۆئ وهردا. ده‌له‌رزى. ده‌ویست له‌وه‌سه‌سه‌یه‌راکا. سوارێک به‌سه‌ر سه‌ری بابیه‌وه پاره‌ستابوو ده‌یویست تفه‌نگه‌که‌ی به‌سنگی بکێشئ، هاواریکرد:

«سه‌گباب! ده‌بلی له‌چ گۆرێکدايه!»

بابی ده‌ینالاند. بابی شتیکی ده‌گوت. سیبهری وه‌سوه‌سه‌یه‌ک له‌سه‌ر پووی
کۆه‌زاد نیشتبوو. کۆه‌زار هه‌ولیده‌دا ناله‌ نالی بابی باشتەر بییستی. بابی
ده‌یگوت:

«عه‌لی قولی، به‌سه‌ری خان نه‌مدیوه‌. عه‌لی قولی، به‌سه‌ری خان نازانم
له‌کوئییه‌. عه‌لی قولی، عه‌لی قولی لێم مه‌ده‌. عه‌لی قولی، به‌سه‌ری خان
نازانم. منیش هاتووم وه‌بیینم. به‌سه‌ری خان نازانم له‌کوئییه‌. هاتووم نانی
بۆبێنم. هاتووم بیه‌ینمه‌وه‌...»

کۆه‌زاد ده‌له‌رزی. هه‌رگیز پێی وانه‌بوو بابی هی‌نده‌ زه‌لیل و بی‌ده‌سته‌لاته‌.
پقی خۆی ده‌بۆوه‌ که‌ بابی هی‌نده‌ بئ هی‌زو داماو ده‌پارێته‌وه‌. دووباره‌ سیبهر
ده‌هاتن... عه‌لی قولی قۆنداخه‌ تهنگی له‌سنگ و ورگی بابی ده‌کوتا. بابی
ده‌ینالاند. کۆه‌زاد ته‌کانیکی دا. به‌لام دوو گولله‌. دوو گولله‌. کۆه‌زاد دووباره‌
خۆی به‌زه‌ویه‌وه‌ نووساند. عه‌لی قولی ئیدی له‌ بابی نه‌ده‌دا. بابی هه‌ولیده‌دا
له‌ جیی خۆی هه‌ستی. ئیستا هه‌موو سواره‌کان دابه‌زیبون. هه‌موو له‌ ده‌وری
بابی خریبوننه‌وه‌. یه‌کیک له‌وان گوتی:

«درۆیان مه‌که‌، ئە‌للایار. تۆ دوینی وه‌پێکه‌وتووی، چۆن تا ئیستا
نه‌تدی‌تۆته‌وه‌؟»

ئە‌للایار ده‌ستی له‌ژێر پشتینه‌که‌ی به‌سه‌ر زگی دادی‌ناو به‌ نازار ده‌تلایه‌وه‌:

«ناخر ئە‌گەر دیتبامه‌وه‌ له‌گه‌لم ده‌بوو، بی‌ویژدان!»

سواره‌کان تیکه‌وه‌پامان. ئە‌للایار دووباره‌ گوتی:

«هاتووم بی‌گێرمه‌وه‌. هاتووم پێی بلێم بپۆ به‌سه‌ر ده‌ست و پێی خاند
بکه‌وێ. من چووزانم له‌کوئییه‌، له‌ چ کاولگه‌یه‌کدا یه‌؟»

عه‌لی قولی دووباره‌ هاته‌وه‌پیش و به‌ هه‌په‌شه‌وه‌ گوتی:

«خان ده‌لی له‌ هه‌ر جی‌گایه‌ک دیتمانه‌وه‌ هه‌رله‌وێ ده‌ردی ده‌رمان که‌ین،
هه‌رله‌وێ له‌ قورپی گرین! ئە‌گەر نه‌لێی له‌کوئییه‌، خۆت ده‌گرین. هه‌ر لێره
سه‌نگه‌ویه‌ردت ده‌نێین. ده‌ست و ده‌مت ده‌به‌ستین و سه‌نگه‌ویه‌ردت ده‌نێین.»
ئە‌للایار ده‌ستی خۆی ده‌کڕۆشت و له‌خۆی ده‌دا. نه‌یده‌زانی سواره‌کان ده‌لێن
چی، چی به‌سه‌ردی. ئە‌گەر بیان‌ه‌وێ بی‌به‌نه‌وه‌، ده‌بێ به‌ پێیان ئە‌وه‌موو

پێگایه‌ی بېڕێ. ماندوویه‌تییه‌کی زۆر بێ خه‌وی دوێشه‌و ناوچه‌وان و می‌شکی
 پێکده‌گوشی. کۆهزاد چی لێدێ؟ ده‌کرێ چهند فیشه‌کان له‌بن به‌رداندا
 به‌شاریته‌وه تا کاتی‌ک کۆهزاد به‌دوایدا هات... نا، ئه‌گه‌ر هات ئاوێ بێنی...
 نا، ئه‌گه‌ر شه‌وێ له‌و پێگایه‌وه بجێته ده‌شتی... له‌ تووڕه‌بیان ئاخیکی
 هه‌لکێشا. سواره‌کان ئه‌سه‌په‌کانیان به‌ره‌و سه‌رچاوێ لینگداو له‌وێ پاره‌ستان و
 پێکه‌وه قسه‌یان ده‌کرد. ئه‌للایار گوێی لێنه‌بوو ده‌لێن چی. ئه‌للایار له‌ فکری
 فیشه‌که‌کان نه‌ده‌چۆده‌ر. ده‌کرێ فیشه‌کان له‌بن ئه‌و به‌ردانه‌دا به‌شاریه‌وه. په‌نگه
 کۆهزاد بێ. په‌نگه! ده‌توانی له‌ژێر ئه‌و به‌ردانه‌دا به‌شاریته‌وه تا کۆهزاد بیان
 بینیته‌وه. کۆهزاد فیشه‌کی پێ نین. نا‌کا کۆهزاد بێت! به‌دوای ئاویدا... یان
 به‌دوای ویدا... یان به‌دوای فیشه‌کاندا... دووباره‌ سه‌یری به‌رده‌لانه‌که‌ی کرد.
 هه‌تاو له‌ به‌رده‌لانه‌که‌ی دابوو. تیشه‌ شاخیک له‌لایه‌کی به‌رده‌لانه‌که‌ هاتبووه
 ده‌ر. دره‌خته‌کان له‌ سه‌رووی به‌رده‌لانه‌که‌وه پوابوون و له‌ داوێنی کێوه‌که‌و
 به‌دریژایی کێوه‌که‌دا بالۆ ببوونه‌وه. ئاسمان په‌نگی شینی جارانی نه‌ما‌بوو.
 ئه‌للایار له‌نا‌کاوه‌ له‌رزی و له‌شوێنی خۆی وشکبوو، تیک‌پابوو. کۆهزاد! کۆهزاده؟
 بریقه‌ی لووله‌ی تفه‌نگی ئه‌وه؟ ئه‌دی کوا؟ ئاخ! ئه‌وجاریش! کۆهزاد...
 کۆهزاد زانی بابی دیتوویتی. بابیشی هه‌روا که سه‌یری ده‌کرد، جۆلابوو
 پاشان بێ ئه‌وه‌ی ته‌کانبدا، تێیه‌وه‌پامابوو هه‌ولێده‌دا، به‌زه‌حمه‌ت هه‌ولێده‌دا
 به‌سه‌ر ئیشاره‌یه‌کی بۆ بکا. کۆهزاد تێگه‌یشت که جۆلانه‌که‌ی بابی دیتوویتی.
 دووباره‌ له‌سه‌ر زگ پاکشا. پیزه‌ به‌ردێک له‌ به‌رده‌لانه‌که‌ خزین. ئیدی
 نه‌یده‌توانی هه‌لێ. که‌ وایه‌ بابی نه‌یگوتوه‌. ئه‌گه‌ر گوتبای ئیستا ئیشاره‌ی
 نه‌ده‌کرد. په‌نگه ئیشاره‌شی بۆ بکا که هه‌لێ. په‌نگه واشی گوتبێ و ئیستاش
 کاریکی وابکا کورپه‌که‌ی نه‌که‌وێته ده‌ستی ئه‌وان. به‌لام چۆن بپوا؟ بابی ئه‌وی
 دیتوو، ده‌کرێ هه‌موو دیتبیان. ئه‌گه‌ر بابی گوتبی و سواره‌کانیش وه‌دوای
 که‌ون! ناتوانی له‌ شوێنی خۆی بجوێ. هه‌موان ده‌یبینن. فیشه‌ک... جنیوی
 دان. له‌ می‌شکی خۆیدا به‌دوای پیستهرین جنیودا گه‌پا.
 ئه‌للایار نه‌یده‌زانی چی بکا. هه‌موو شتیکی له‌بیری خۆی وه‌ده‌رده‌نا تا
 هه‌چ هه‌ستی پێ نه‌که‌ن. به‌خه‌یالیدا هات پابکات. نا هه‌لێ نا هه‌ل نایه‌.

پابکا بۆنه‌وه‌ی بیکوژن. چ باشتر! به‌یه‌ک گولله نه‌جاتی ده‌بێ. له‌وه‌ی باشتره
بنیاده‌م ئاوی لێ بێ، ئاوازه‌لیل بێ و نه‌زانێ چی به‌سه‌ردێ، نه‌زانێ چۆن
ده‌بێ بمه‌رێ. ئاخ، ئه‌گه‌ر سه‌نگه‌و به‌ردی ده‌ن! کوپه‌که‌ی چۆن ده‌کوژن؟
کچه‌کانیشی؟

یه‌کێک له‌سواره‌کان هاته‌لای. ئه‌للایار له‌شوێنی خۆی هه‌ستا. نه‌یده‌زانی چی
پووده‌دا.

«بۆ له‌جێی خۆت هه‌ستای؟»

ئه‌للایار وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌و له‌سه‌ر به‌ردێک دانیشته‌. کابرای سواره هاته‌پێش
و به‌هه‌مان پاویژی هێمن و ئارام لێی پرسى:

«پێمبێ، بۆچی وه‌دوای که‌وتی؟»

ئه‌للایار خه‌ریکبوو سه‌ری به‌ره‌ولای به‌رده‌لانه‌که‌ وه‌رده‌سووراند که‌ پێشی
به‌خۆی گه‌رت و گوته‌ی:

«توراب، به‌سه‌ری تۆ هاتووم بیکێپمه‌وه‌. به‌گیانی خۆیشی. به‌سه‌ری خان.»

توراب له‌سه‌رخۆ پرسى:

«که‌وايه‌ بۆ نه‌تگێپایه‌وه‌؟»

ئه‌للایار به‌دژواری به‌سه‌رخۆیدا زالبوو تا نه‌لێ له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌گوێی نه‌کردووم.
گوته‌ی:

«توراب، به‌سه‌ری خان، به‌سه‌ری خان نه‌مدیوه‌.»

له‌ناکاو ئازاریک له‌سه‌ری گه‌را. توراب زله‌یه‌کی توندی تیسره‌واندبوو.
ناکا سواره‌کان کۆمه‌زادیان دیبێ؟ دیتوویانه‌؟ دیتت چی پوویدا؟ بۆ سوێندی
به‌سه‌ری خان خواردبوو؟-سه‌ری له‌گێژه‌وه‌ ده‌هات و گوێی ده‌زرنگایه‌وه‌.

توراب پرسى: «بۆ نانت بۆ هێناوه‌؟ بۆچی نه‌تزانیه‌وه‌ بۆته‌ یاغی؟»

ئه‌للایار له‌سه‌رخۆ گوته‌ی: «ده‌مویست بیکێپمه‌وه‌.»

«بۆچی نانت بۆ هێناوه‌؟»

«ئاخر ده‌مویست بیکێپمه‌وه‌.»

«ده‌لێم مه‌گه‌ر بۆت نه‌هێنابوو؟» به‌بێ تاقه‌تیه‌وه‌ پرسى: «ئا یان نا؟»

«ئا.»

توراب زلله‌یه‌کی دیکه‌ی له بناگوویی سره‌واند: «که‌وايه له‌کوئییه؟»
«چی؟» سه‌ری له‌گێژه‌وه ده‌هات.

«سه‌گباب، که‌وايه له‌کوئییه؟» مستیکی توندی له‌شانی ئە‌للایار کوتا:
«له‌کوئییه؟»

ئە‌للایار به‌ره‌به‌ره تێده‌گه‌یشته‌ لێ‌ی ده‌پرسن که‌وايه کوا نووردووه‌نانه‌که‌ی
بۆت هێناوه. له‌ئێ‌ش و ئازاری خۆی هه‌ستیده‌کرد له‌گه‌ڵ شتیک پووبه‌پوو
بۆته‌وه که‌ چاوه‌پوانی نه‌ده‌کرد. هه‌ستیکرد پێ‌له‌قه‌یه‌کی توندیان به‌ ورگی
کێشا. کۆهزاد ده‌یدیت له‌ بابی ده‌دن. خاک و به‌رده‌لانه‌که‌ بۆنی گه‌رمایان
لێ‌ده‌هات. گه‌رم له‌ ده‌شتی هه‌لده‌کشاو له‌خۆره‌ بێ‌جۆله‌که‌ ده‌پژایه‌ خوارئ.
گه‌رمایه‌کی سپی به‌سه‌ر هه‌مووشتی‌که‌وه وه‌ستابوو. کۆهزاد ده‌یدیت له‌ بابی
ده‌دن. له‌خوارئ، ئە‌سه‌په‌کان له‌لای به‌رده‌لانه‌که‌ پاوه‌ستابوون و ئاوه‌که‌ش له
کانییه‌که‌ هه‌لده‌قوولی و به‌ دۆله‌که‌دا ده‌چۆخوارئ و تیشکی خۆر لێ‌یده‌دا.
کۆهزاد دووباره‌ به‌مالولای خۆیدا پوایی. دارچه‌قاله‌کان تاک و ته‌را ده‌بینران.
له‌به‌رده‌لانه‌که‌وه هه‌لاو ده‌هات. دووباره‌ سه‌ری‌کی خوارئ کرد. له‌ بابیان ده‌دا.
دووگولله، دووگولله. ده‌لێ‌ی؟ ده‌لێ‌ی ده‌لێ‌ی؟ ئە‌گه‌ر بجۆلێ‌ ده‌بینن. ده‌بینن.
به‌پوا؟ سه‌یری ئە‌و تیشه‌ به‌رده‌ی کرد که‌ له‌کلکه‌ی به‌رده‌لانه‌که‌ هاتبووه‌ده‌ر.
نا! نا! بۆ به‌پوات؟ به‌پوات بۆ ئە‌وه‌ی بێ‌گرن-دووگولله. ئیدی له‌ بابیان نه‌ده‌دا.
بابی به‌سه‌ر تاته‌به‌رده‌کاندا که‌وتبوو.

ئە‌للایار بێ‌ حال که‌وتبوو. توراب پێ‌له‌قه‌ی لێ‌ نه‌ده‌دا. عه‌لی قوولی و
سێ‌ که‌سه‌که‌ی دیکه‌ش لێ‌یان نه‌ده‌دا. ئە‌للایار ده‌ینالاند. ئاره‌ق به‌ناوچه‌وانیدا
ده‌هاته‌خوار. یه‌کی‌ک له‌ سواره‌کان گوتبووی: «بۆ ده‌قیقه‌یه‌ک لێ‌ی‌گه‌پێ‌ن، ئێ‌ستا
ده‌ی‌لێ‌.» توراب چووه‌سه‌ر جۆگا‌که‌و دانیشته‌، ده‌ستی له‌ ئاوه‌که‌ پۆکرد.
پاشان دهم و چاوی شووشته‌. چوارکه‌سه‌که‌ی دیکه‌ش هاتن و له‌سه‌رجۆگا‌که‌،
ئاویان به‌ ده‌ست و دهم و چاویان دا‌کرد. عه‌لی قوولی پرسی:

«چی لێ‌ی‌که‌ین؟»

توراب گوتی:

«لێ‌دان که‌لکی نییه‌. ده‌زانم نای‌لێ‌. ئە‌گه‌ر سه‌نگه‌وبه‌ردمان نا په‌نگه‌ ی‌لێ‌.»

یه‌کێک له‌سواره‌کان گوتی:

«نه‌یگوت به‌ جه‌هنه‌م! سه‌گبابه‌ دوا‌ی ته‌مه‌نێک ئێستا بۆمان بۆته‌ به‌لا. با نه‌یڵێ.»

ئه‌للایاریش خۆی گه‌یانده‌بووه‌ سه‌رجۆگاکه‌ . له‌سه‌ر زگ‌ پاكشابوو ده‌می به‌ئاوه‌كه‌وه‌ نابوو. پاشان سه‌ری هه‌ڵئاو‌ دانیشته‌ . سواره‌كان ته‌ماشایان ده‌کرد. ئه‌للایار له‌و ئاوه‌ پامابوو كه‌ به‌جۆگاكه‌دا ده‌پۆشیت. بێلێ؟ دووباره‌ له‌خۆی ده‌پرسی بێلێ؟ زانی یه‌كێك له‌ پشت سه‌ری پاوه‌ستاوه‌ . توراب گوتی:

«تۆ سویندت به‌سه‌ری خان خوارد. ها؟ هه‌لاه‌لات ده‌كه‌ین. ئێستا پێت ده‌لێم.»

پێله‌قه‌یه‌کی تووندی ده‌كه‌له‌كه‌ی ئه‌للایار سه‌ر واند. ئه‌للایار له‌ ئاوی جۆگاكه‌وه‌ پامابوو. نیگا‌کانی تێكه‌ڵ به‌ ئاوه‌كه‌ببون. ئاوه‌كه‌ ده‌پۆشیت، نیگا‌كه‌شی له‌ جیگا‌یه‌ك‌ پاوه‌ستابوو هه‌یج شتیکی نه‌ده‌دیت، به‌لام ده‌بیست كه‌ له‌ده‌رووییه‌ری به‌ردان كۆده‌كه‌نه‌وه‌ . خان گوتویه‌تی كه‌ كۆپه‌كه‌ی سه‌نگه‌ویه‌ردنێن و كۆپه‌كه‌شی هه‌لاتوووه‌ و ئه‌ویش كه‌ جیگا‌ی كۆپه‌كه‌ی پێ نه‌گوتوون ئێستا له‌ جیگا‌ی كۆپه‌كه‌ی سه‌نگه‌ویه‌ردی ده‌نێن. ئێستاش ئه‌وا به‌ردان كۆده‌كه‌نه‌وه‌ . ده‌زانێ كۆپه‌كه‌ی له‌كوێیه‌ . كۆپه‌كه‌ی له‌وسه‌ره‌وه‌یه‌ له‌ پشت دارێك‌ كه‌ وتوووه‌ ناتوانێ له‌ جیگا‌ی خۆی بجو‌لێ و ده‌بینێ كه‌ بابی له‌جیاتای وی سه‌نگه‌ویه‌ردی ده‌نێن. ئه‌وه‌ به‌ردان كۆده‌كه‌نه‌وه‌ بۆئه‌وه‌ی سه‌نگه‌ویه‌ردی بنێن. تورابیش له‌ پشت سه‌ری پاوه‌ستاوه‌و سیبه‌ره‌كه‌ی له‌ولاوه‌ ده‌چێته‌ ئه‌ولا‌ی جۆگاكه‌و ئاوه‌كه‌ش به‌ ویدا تێده‌په‌ڕێ پاوه‌ستاوه‌و نا‌هێلێ پابكات. پابكات؟ بۆكو‌ی پابكات؟ كۆپه‌كه‌ی ده‌چێته‌كو‌ی؟ كۆپه‌كه‌ی هه‌لاتوووه‌، له‌وسه‌ره‌ی گیرێ خواردوووه‌ ئه‌گه‌ر بجو‌لێ گولله‌ دابیژدابیژی ده‌كات. بۆخۆشی له‌په‌نا جۆگا پاوه‌ستاوه‌و خه‌ریكن به‌ردان خه‌رده‌كه‌نه‌وه‌و تورابیش له‌سه‌ر سه‌ری پاوه‌ستاوه‌و ناتوانێ هه‌لێ. هه‌لێ بۆ ئه‌وه‌ی وه‌به‌رگوللانی ده‌ن؟ ئه‌گه‌ر خان با له‌به‌رپێانی ده‌كه‌وت. -جنیو‌یكی به‌ كۆهزاد دا كه‌ به‌ قسه‌ی نه‌كردوووه‌ نه‌چوو له‌به‌رپێی خاندایه‌كه‌وئ و ئێستاش ده‌بێ له‌ جیگا‌ی كۆپه‌كه‌ی به‌مێ. -هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ ده‌یزانی ئه‌وكاره‌ سوودی

نابئ. خۆزگه نه‌هاتبا...

خه‌ریکن به‌ردان گۆده‌که‌نه‌وه. بریا هه‌ر دوینێ که‌ کوپه‌که‌ی جوابه‌جنگی له‌گه‌ڵ کردبوو گه‌راییه‌وه. خۆزگه هه‌ر دوینێ کوپه‌که‌ی جوابه‌جنگی ده‌کرد، گه‌راییه‌وه. کوپه‌که‌شی ئیستا له‌وسه‌ره‌وه له‌ناو‌داره‌کان ناتوانی بجوڵی، نه‌ فیشه‌کی پین و نه‌ ده‌شتوانی ئاوێ بیات... خه‌ریکن به‌ردان گۆده‌که‌نه‌وه. ئه‌گه‌ر کرابا سه‌نگه‌وبه‌ردیان نه‌ناباو برده‌بایانه‌وه لای خان، ده‌یگوت کوپه‌که‌ی له‌ویستوه‌یه، هه‌ردووکیان ده‌گرتن و ده‌یانبردنه‌ لای خان. ئه‌گه‌ر کراباو سه‌نگه‌وبه‌ردی نه‌نێن! ته‌ماشایه‌کی به‌رده‌لانه‌که‌ی کرد. به‌رده‌لانه‌که‌ له‌ژێر گه‌رمای خۆره‌تاودا، خۆی هه‌ل‌خستبوو. ئه‌ودییو دره‌خته‌که‌ له‌گه‌ڵ کۆته‌ره‌داره‌ تۆزاویه‌که‌ هه‌چ شتیکی لێ نه‌ده‌جوڵا.

کۆهزاد بێجۆله له‌پشت داره‌که‌ بوو. ده‌یبینی باوکی ته‌ماشای سه‌رێ ده‌کا، چاوی له‌ توراب بوو که‌ له‌په‌نا باوکی راوه‌ستاوه‌و له‌ سێ لاره‌ به‌ردان گۆده‌که‌نه‌وه. سواریکیش له‌ولاتر به‌یپوه میزی ده‌کرد. له‌رزی هاتی له‌ حه‌ژه‌تان ئاره‌قه‌ی ده‌رکردو هه‌ناسه‌ی ته‌نگ بوو. هه‌ستی به‌ گه‌رما نه‌ده‌کرد، به‌لام گه‌رما دابه‌ژاندبوو چنگی له‌ قورگی نابوو. به‌لام هه‌ستی به‌ گه‌رما نه‌ده‌کردو توپه‌یی ناخی ده‌سووتاند. بێخه‌وی دویشه‌و تاقه‌تی لێبڕیبوو. ئاگای له‌وه‌نه‌بوو جه‌سته‌ی وه‌کو بزمار به‌ عه‌رده‌که‌وه داکوتراوه، به‌لام ئه‌ندیشه‌ی راکردن له‌ میشکیدا چوو‌بو‌وه‌ده‌ر خۆی له‌په‌نا باوکی ده‌بینیه‌وه. دوو گولله. دوو گولله.

چاوی لێبوو سواریک میزی ده‌کرد و تورابیش له‌په‌نا باوکی راوه‌ستاوه، سێ سواری دیکه‌ش خه‌ریکن به‌ردان گۆده‌که‌نه‌وه. له‌خواری به‌ کپی گوێی له‌ده‌نگی به‌رده‌کانبوو. ئیستا ئه‌و سواری که‌ له‌په‌نای راوه‌ستابوو له‌ توراب نزیک که‌وته‌وه‌و پێکه‌وه قسه‌یان ده‌کرد. گوێی له‌ قسه‌کانیان نه‌بوو. ده‌یانگوت چۆن باوکی بکوژن؟

له‌رزی هاتی. زیاتر له‌ جارێ له‌رزی. دلی توند لێده‌دا. هه‌ناسه‌ی ته‌پوتۆزی سه‌ر کۆته‌ره‌داره‌که‌ی خاوی‌ن کردبووه. له‌ناکاوه‌ سه‌رتاپای له‌شی وه‌له‌زین که‌وت. شتێک له‌ناو میشکیدا ده‌هاتوده‌چوو. ده‌تگوت له‌ناخه‌وه

(هه‌ستی)یان قه‌لاشتبێ و ژيانی به‌ره‌و نه‌مان بچێ. بپروات؟ بپروات و هاواریکا و بلێ من لی‌ره‌م؟ باوکی ده‌کوژن. هه‌ر ئیستا سه‌نگه‌ویه‌ردی ده‌نی‌ن. بپروات و بلێ نه‌وه‌منم. تا واز له‌ باوکی بی‌نن؟ وازی لی‌دینن؟

خۆی به‌سه‌رشۆپ ده‌هاته‌به‌رچاو، له‌لای خۆیه‌وه‌ هه‌ستیده‌کرد که‌سیکی بی‌نرخه‌. له‌ ناخی خۆیدا تفی له‌ خۆی ده‌کرد. توراب و عه‌لی قو‌لی بی‌گرن؟ توراب و عه‌لی قو‌لی لی‌یده‌ن؟ به‌لام باوکی ده‌کوژن. ئه‌وه‌موو به‌رده‌ی کۆیان کردوونه‌وه‌، وا دیسانیش هه‌ر به‌ردان کۆده‌که‌نه‌وه‌و له‌سه‌ریه‌کیان هه‌لده‌چنن، له‌ ده‌وره‌ی باوکی کۆیان ده‌که‌نه‌وه‌ له‌وناوه‌دا ته‌نیا باوکی ده‌می‌نیت‌ه‌وه‌، باوکی ده‌زانێ که‌ ئه‌وه‌ ته‌ماشای ده‌کات له‌ناو به‌رده‌کانه‌وه‌ ده‌زانێ له‌ جی‌گای ئه‌وه‌ ده‌مری، خوشک و دایکیشی له‌ تاو‌لی دانیش‌توون نازانن باوکیان ئه‌وی دۆزیوه‌ته‌وه‌ یان نا، چییان به‌سه‌ره‌اتووه‌، خان بزنی و مه‌رپه‌کانیان لێ ده‌ستینیت‌ه‌وه‌و دایک و خوشکیشی ده‌که‌ونه‌ سو‌الێ توراب و عه‌لی قولیش... ئای! باوکی له‌ناو که‌له‌که‌ به‌رده‌که‌ ده‌لێ کۆه‌زاد له‌سه‌ره‌یه‌ بی‌گرن؟ واز له‌ من بی‌نن؟ وا ده‌لێ؟ پیتوایه‌ وا ده‌لێ؟

کۆه‌زاد دیسان به‌لای راست و چه‌پدا ئاو‌پی دایه‌وه‌. گه‌رمایی له‌ خوار به‌رده‌لانه‌که‌وه‌ هه‌لده‌کشای، ئه‌وه‌ی له‌پشت به‌رده‌لانه‌که‌ بوو ده‌له‌رزی. کۆه‌زاد له‌ شو‌ینی خۆی نه‌جولا. ته‌ماشایه‌کی خوار‌پی کرد. گه‌رمایه‌کی تاقه‌ت پ‌رووک‌ین که‌وت‌بوه‌سه‌ر دۆله‌که‌، هه‌چ زینده‌وه‌ریک نه‌ده‌بینرا. کۆه‌زاد ته‌ماشایه‌کی دواوه‌ی خۆی کرد: دره‌خته‌کان له‌ دام‌ینی ک‌یوه‌که‌ په‌راکه‌نده‌ ببوون که‌م‌یک له‌ ک‌یوه‌که‌ هه‌لده‌کشان و به‌ هه‌ردووک لای سه‌ره‌ول‌یژه‌که‌ شۆپ ده‌بوونه‌وه‌. —دوو گولله‌، دوو گولله‌، دوو گولله‌— ته‌ماشای خوار‌پی کرده‌وه‌. سواره‌کان خه‌ریکی به‌رد کۆکردنه‌وه‌ بوون. هه‌چیان ته‌ماشای به‌رده‌لانه‌که‌یان نه‌ده‌کرد. که‌س نه‌یده‌توانی بی‌بینی. بپروات؟ فیشه‌ک. نا!

گوشاری بۆ پ‌یلوه‌کانی د‌یناو به‌ زمانی لی‌وی ته‌پ‌ده‌کرد: بپروات. فیشه‌کی ناو‌ین. خۆکه‌س ته‌ماشای ناکات. بپروات! یه‌کیک له‌ ناخه‌وه‌ پ‌ییده‌گوت: برۆ! دیسان ده‌یگوته‌وه‌ برۆ! دیسان ده‌یگوت برۆ! برۆ! زۆر خ‌یرا د‌له‌کوته‌ی بوو ددانی له‌ چ‌یره‌وه‌بردن هه‌ناسه‌ی سوار‌ی‌بوو یه‌کیک هاوار‌یده‌کرد: برۆ! برۆ!

نه‌ده‌پۆیشت. نه‌یده‌توانی برپات. قورگی وشک‌بوو. هه‌ر له‌خۆرا، له‌ پشت دره‌خته‌که ده‌ست و پێی جولان‌دبوو، خۆی کوور کرد‌بۆوه‌و ته‌ماشای خوارپێ ده‌کرد، زۆر به‌تون‌دی دلی لێ‌یده‌داو هه‌ناسه‌ی سوار‌یبوو‌گویی له‌ هاوارپێکی کز‌یبوو‌که ده‌یگوت: برۆ! برۆ! دیسان به‌لای چه‌پ و راست‌دا روان‌یبوو‌ی: هه‌مان دره‌خت و سێ‌به‌ره‌کانیان، هه‌مان گه‌رماو به‌رده‌لانه‌که، هه‌مان شته‌کان. هه‌مان زنجیری کونجکۆلی که وه‌ک گولم‌یخی سۆز به‌ عه‌رده‌که‌یان چه‌سپان‌دبوو.

هه‌ستی به‌وه نه‌ده‌کرد ئاره‌قه ته‌واوی جه‌سته‌ی شه‌لāl کرد‌وه. ده‌تگوت ته‌واوی جه‌سته‌ی له‌ ئاو هه‌ل‌ده‌کێشن. سه‌رگه‌ردان و په‌رێشان، دیسان له‌سه‌ر عه‌رده‌که‌و له‌ پشت دره‌خته‌که دانیش‌ت. هه‌م‌یسان ته‌ماشای خوارپێ ده‌کرد.

له‌و سێ سوارانه‌ی که خه‌ریکی به‌رد کۆکرد‌نه‌وه‌بوون، یه‌کێکیان پشتی راست‌کرد‌وه‌و، وه‌رسوورا. ئیستا به‌رام‌به‌ر به‌رده‌لانه‌که راوه‌ستابوو. سوارپێکی دیکه‌ش به‌ولایدا ده‌هات و به‌ره‌ولای توراب و باوکی کۆهزاد ده‌پۆیشت. توراب قسه‌ی له‌گه‌ڵ باوکی ده‌کرد، به‌لام ده‌تگوت باوکی وه‌لامی ناداته‌وه. ئیستا له‌سه‌ر جۆگا‌که ئه‌ژنۆی دادابوون و ده‌می به‌ ئاوه‌که‌وه نابوو. توراب پێله‌قه‌یه‌کی توندی پێکێشا. سوارپێکی دیکه داها‌ته‌وه راستی کرد‌وه‌و له‌ جۆگا‌که‌ی دوور خسته‌وه. باوکی ده‌یویست خۆی له‌ ده‌ستیان راپسکێنێ. توراب هاوار‌یکرد: «زوکهن!» سواره‌که باوکی به‌ عه‌ردی کێشا خۆی به‌سه‌ر پشتی داداو پشت‌ینه‌که‌ی ئه‌للایاری راکێشا. توراب جنپۆی دا. باوکی له‌سه‌ر ده‌موچاوان که‌وت‌بوو رووی له‌ رێگا‌که بوو.

کۆهزاد نه‌پۆیشت. ئه‌گه‌ر رۆیشتبا! ئیستا نه‌ده‌کرا. ئه‌گه‌ر رۆیشتبا، ده‌بوو ئه‌وکاته‌ی ئه‌و خه‌ریکی میزکردن بوو، رۆیشتبا. ئیستا له‌ سه‌رووتر داده‌نیشت (یان دانه‌ده‌نیشت) و وه‌به‌رگوللانی ده‌دان. هه‌رنه‌با دووی لێ ده‌کوشتن.

ئیستا خه‌ریکن باوکی له‌سه‌ر عه‌ردی راده‌کێشن، گویی له‌ ناله‌ی باوکیه‌تی. باوکی ده‌یه‌وێ چنگ له‌ عه‌رده‌که گیرکا. خه‌ریکن رایده‌کێشن، توراب وه‌به‌ر پێلاقانیدا. کۆهزاد جنپۆی دا. جنپۆی به‌ خوشکی توراب دا. خه‌ریکن باوکی

بۆلای که‌له‌که به‌رده‌که راده‌کێشن. چیبکا؟ ئه‌گه‌ر هه‌لاتبا! دیسان جنیوی دا. دوو گولله. له‌ناکاوه‌ئاگاهاته‌وه تا تفه‌نگه‌که‌ی له‌سه‌رپێ رابگرێ. دوو گولله. له‌په‌ر هه‌ستیکرد دله‌کوته‌یه‌تی. ئه‌گه‌ر ته‌قه‌یان لێکا ده‌زانن له‌کوێیه. به‌ گولله دایده‌بیژن. به‌ دوو گولله. چه‌ند که‌سان بپیکێ؟ جنیوی دا. دیسان سست بۆوه. چاوی لێبوو که‌ باوکیان به‌ره‌ولای که‌له‌که به‌رده‌که راکێشاوه.

ئه‌للایار له‌مۆشخۆی چوو‌بوو. پێلاقه‌یه‌کیان به‌ که‌للای سهری کێشابوو، به‌رد وه‌ چه‌ناگه‌ی که‌وتبوو خۆینی پێداده‌هات. سواره‌کان هه‌روا رایانده‌کێشا، تا که‌یشتنه‌ که‌له‌که به‌رده‌که. توراب گرتبووی عه‌لی قولى و سێ چه‌کداریش ده‌ستییان کرد به‌ به‌رد کۆکردنه‌وه.

ده‌نگی به‌رده‌کان ده‌گه‌یشته لای دار چه‌قاله‌که. ده‌نگی به‌رده‌کان ده‌نگیکى ناخۆشیان هه‌بوو. ده‌نگی به‌رده‌کان پشتی ده‌شکاند. ده‌نگی به‌رده‌کان ده‌هاته ناو چاوی بنیاده‌م و به‌ ناو گوێچکه‌و می‌شکی مۆڤدا ده‌گه‌راو هه‌مووشتیکی تێکۆپی‌ک دابوو. کۆهزاد نه‌یده‌زانى چی به‌سه‌رهاتوه. ره‌نگی به‌ روانه‌وه نه‌مابوو؟ ناوچه‌وانی سارد بووه؟ خاک بۆنێکی غه‌ریبی لێده‌هات. خاکی خۆره‌تاو لێدراو و گه‌رم له‌لای دار چه‌قاله‌که بۆنێکی غه‌ریبی لێده‌هات. له‌ خوارێ گوێی له‌ ده‌نگ و هه‌رایه‌کی سه‌یر بوو. هه‌مووی هه‌ر ده‌نگ بوو. ده‌نگی بنیاده‌مێک که‌ ده‌ینالاندو ده‌نگی جنیوی چه‌ند که‌سێک و ده‌نگی به‌رد و ده‌نگی به‌رد و ده‌نگی به‌رد... کۆهزاد ته‌کانێکی دا تا تفه‌نگه‌که ئاماده‌بکاوه به‌ ده‌ستییه‌وه بگرێ. چاوی گێرا. باوکی نه‌دیت. سواره‌کان له‌ پێشی ده‌هاتن و ده‌چوون. بۆ ساتیک سهری بینی. گوێی له‌ ناله‌ی بوو. هاواریکی کپ و وشک به‌ کێوه‌که‌دا گه‌را. سواره‌کان کوورپوونه‌وه به‌ردیان تاوده‌دایه‌و راست ده‌بوونه‌وه. باوکی هه‌ر هاواری ده‌کرد، هاواریکی که‌م و دژوار که‌ له‌ کێوه‌که‌دا کپ ده‌بوو. دیسان چاوی پێ که‌وته‌وه...

کۆهزاد ئانی‌شکی دادا. که‌مێک خۆی هه‌لێنا تا قایشی تفه‌نگه‌که‌ی له‌سه‌رشانی بخزێ. به‌ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی قۆنداغی تفه‌نگه‌که‌ی گرتبوو. قایشه‌که‌ خزی و تفه‌نگه‌که‌ که‌وته‌خوارێ. چاوی لێبوو چۆن باوکی

سه‌نگه‌وبه‌رد ده‌نێن. له دامێن و لای قاچی به‌ردیان هه‌لچنی بوون و گه‌یشتبوه‌ نزیك شانی، ته‌نیا مل و سه‌ری به‌ ده‌ره‌وه‌ بوون. كۆهزاد ددانی له‌ چیره‌وه‌ بردبوون. ئه‌گه‌ر چوویا، ئه‌گه‌ر گوتبای ئه‌وه‌ تام، لێی مه‌ده‌ن، ئه‌وه‌ هاتم، ئێستا بابیان سه‌نگه‌وبه‌رد نه‌ نابوو. بۆ ئێستا نه‌ پوات؟ با بپۆن ئه‌وجار ده‌چێته‌ خوارێ و به‌رده‌كان...

ئه‌للایار گێژ ببوو، به‌لام هێشتا گوێی له‌ ده‌نگه‌ ده‌نگه‌كه‌ ده‌بوو.

عه‌لی قولى له‌ په‌نا ئه‌للایار راوه‌ستا بوو، سواره‌كانیش چوووبوونه‌ سه‌ر جۆگه‌ ئاوه‌كه‌. هه‌وا گه‌رم بوو. توراب له‌ په‌نا جۆگه‌ ئاوه‌كه‌ به‌ ده‌نگێكى به‌رز گوتی: «لێده‌! عه‌لی قولى، لێده‌! لێده‌ تا هاوار بكات.» ئه‌للایار گوێی له‌ ده‌نگی سوارێكه‌ كه‌ به‌ رقه‌وه‌ ده‌لێ: «سه‌گبابه‌ چهند گه‌رمه‌، ناخمان ده‌هه‌ژینێ.»

كۆهزار ده‌نگه‌كانی خوارێی ده‌بیست. گه‌رووی وشك ببوو. ئیدی قۆنداخی تفه‌نگه‌كه‌ی رێك نه‌ده‌گوشی. له‌ناكاو گوێی له‌ ناله‌نالی باوكی بوو. عه‌لی قولى قۆنداخه‌ تفه‌نگی به‌ ملی باوكی كێشا. ناله‌نالی باوكی جه‌رگی داغان ده‌كرد. ده‌تگوت ته‌واوی جه‌سته‌یان قووداوه‌ و ده‌یانه‌وێ له‌به‌ریه‌كى هه‌لوه‌شین. ده‌تگوت سه‌ری ده‌له‌رزێ.

«لێده‌ن له‌و سه‌گبابه‌ی! لێده‌ن تا بانگی هه‌تیوه‌ بیژوه‌كه‌ی بكات.» له‌ناو ئه‌و ده‌نگه‌ ده‌نگه‌دا گوێی لێبوو یه‌كێك ده‌یگوت: «ئه‌گه‌ر مرد به‌ جه‌ه‌ننهم! ئێستا ئه‌گه‌ر ده‌ستیشمان نه‌كه‌وت، با له‌به‌رامبه‌ر خاندای شه‌رمه‌زار نه‌بین.»

ئه‌للایار ده‌یدیت هه‌موو قورسایى دنیا به‌سه‌ر جه‌سته‌یدا رووخاوه‌. سه‌ری گه‌رم داهااتبوو. ناخی گه‌رم داهااتبوو خه‌ریكبوو له‌به‌ریه‌ك هه‌لده‌وه‌شا. خوێن، سه‌ر چه‌ناگه‌ی داغان كرده‌بوو. ملی زۆر دێشا؛ ده‌تگوت هه‌لمساوه‌ و شتێك له‌ناویدا، وه‌كو بزمار، داده‌كوترێ. سه‌ری ئاوسابوو چاوه‌كانی هه‌لنه‌ده‌سووپان و دلی ده‌یویست هاوار بكات. هه‌م نه‌یده‌توانی و هه‌م نه‌شیده‌ویست. له‌ناو تاریکی، كه‌ ته‌واوی سه‌ری ده‌ته‌نی و له‌لای ده‌ماره‌ سووره‌كانی ئه‌م تاریکییه‌، كۆهزار له‌ به‌رده‌لانه‌كه‌ هااتبوو خوار. دیسان

نه‌یده‌ویست ناله‌نال بکات. دیسان سه‌ری ده‌ئاوسا و ملیشی قورستر ده‌بوو، ئیستا هیچی نه‌ده‌دیت.

«لێیده! سه‌گباب، هاوار بکه بیژوا! لێیده تا بێته فریات، تا وازت لێبینین...»

کۆهزار ده‌بیینی که باوکی له‌ناو به‌رده‌کان دینێته‌ده‌ر. ده‌دیت سواره‌کانی له‌عه‌ردی داوه‌و به‌به‌رد له‌سه‌ریان راده‌کێشی. ده‌دیت به‌قۆنداخه‌ تفه‌نگ ددان و ناوچه‌وانیان وردوخاش ده‌کات. ده‌دیت که هه‌موویانی له‌سه‌ر گرده‌که خستۆته‌ خواره‌وه... دیسان کاتیک ته‌ماشای ده‌کرد ده‌دیت باوکی هه‌میسان له‌ناو به‌رده‌کاندا بیده‌نگ و خوست له‌شوینی خۆیه‌تی و سواره‌کانیش نه‌رۆشتون، ئیدی له‌باوکی ناده‌ن. —دوو گولله! تفه‌نگه‌که له‌سه‌ر عه‌ردی که‌وتبوون.

بۆ ساتیک له‌بیرکردنه‌وه وه‌ستا، ته‌ماشای داوه‌ی بکات. به‌لام وای نه‌کرد. هه‌روا ده‌بیینی باوکی له‌ناو به‌رده‌کانه‌وه ته‌ماشای ده‌کات. پشته‌سه‌ری باوکی له‌وی بوو... ئه‌گه‌ر باوکی ویستبای بۆ ئه‌و له‌کوێیه؟ ئه‌گه‌ر گوتبیتی؟ ئه‌گه‌ر بۆ؟ ئه‌گه‌ر به‌دوو گولله‌ دوو که‌سی لێ ئه‌نگاوته‌بان؟ له‌دووانی ده‌دا. ئه‌گه‌ر... نا. نا. حه‌تمه‌ن له‌هۆشخۆی چوو، حه‌تمه‌ن هه‌ر سه‌ری شکاوه...

کۆهزاد حاڵی تیکه‌ه‌چوو. نا. نابێ هیچ کاریک بکات. با هه‌موویان بپۆن. ئیستا باشت‌تر که هیچ کاریکی نه‌کرد. باشت‌تر که خۆی ئاشکرا نه‌کرد. دوا‌ی ده‌توانی ژۆر کاران بکات. ده‌نا ئیستا کۆژرابوو. باشت‌تر که هیچی نه‌کرد. ده‌توانی ژۆر کاران بکات. ئیستا نابێ هیچ شتی بکات. —دوو گولله. جێوی دا. ئه‌گه‌ر زیاتری پێ ده‌بوون! نه‌یده‌ویست بزانی که هیچی نه‌کردوه و سواره‌کانیش باوکیان سه‌نگه‌ویه‌رد ناوه. هه‌ر هه‌موویان، هه‌مان ئه‌و عه‌لی قولییه، توراب، هه‌مان عه‌لی سواڵکه‌ر و هه‌مان شی‌ره‌ پیاو، هه‌ر هه‌موویان کوت کوت ده‌کات، چاوانیان ده‌کۆلێ. ده‌میان ده‌دوورێ. زمانیا ده‌بپێ. هه‌ر ئیستا... دیسان تفه‌نگه‌که‌ی ده‌ستدایه. گه‌رووی وه‌کو بنه‌دار چه‌قاله‌که وشک ببوو.

ئیدی ده‌نگی حیلە‌ی ئەسپەکان لە دۆڵە‌کە نە‌دە‌هات. مە‌ودای دە‌شت و کێ‌وه‌کە خامۆش بوو. خۆر ئاوا ببوو. گۆ‌هزاد پێ‌یوابوو سوارە‌کان رۆ‌یشتوون. هێ‌شتا هەر لە‌کن دار چە‌قالە‌کە بوو. نە‌یدە‌زانئ هە‌ستئ یان نا، بچێ‌ته‌خواری یان نا. زەر‌ده لە‌ سە‌ران نە‌ما‌بوو.

زۆ‌ری پێ‌چوو تا گۆ‌هزاد لە‌ بە‌رده‌لانی‌کە‌و لە‌لای بە‌رد ئە‌ستئ یە‌کە‌ هاته‌ خوار. گردۆ‌لکە‌کان بۆ‌نی ئێ‌واره‌یان لێ‌دە‌هات، بۆ‌نی دێ‌کی هە‌تاو گرتوویان لێ‌دە‌هات، بۆ‌نی خاک و بۆ‌خنک و بۆ‌نی ئە‌و بە‌رده‌لانی‌کان لێ‌دە‌هات کە‌ خە‌ریک‌بوو سارد دە‌بنە‌وه‌.

گۆ‌هزاد گە‌یشتە‌ داوێ‌نی بە‌رده‌لانی‌کە‌. کانییە‌کە‌ هە‌ل‌دە‌قو‌لی، ئێ‌ستا گو‌یی لە‌وه‌ دە‌بوو کاتی‌ک ئا‌وه‌کە‌ بە‌سەر بە‌رده‌لانی‌کاندا هە‌ل‌دە‌پژئ، چ ئا‌وازی‌کیان لئ سار‌دە‌بئ. با‌وکی‌شی، بێ‌دە‌نگ، لە‌ناو کە‌لە‌کە‌ بە‌رده‌کە‌دا بوو.

سێ‌بەر بە‌سەر هە‌موو جی‌گایە‌ک‌دا ک‌شابوو. لە‌ دە‌شتئ، تیش‌کی‌کی کال بە‌پێ‌ش سێ‌بە‌ری دێ‌وه‌کاندا دە‌پۆ‌یشت.

گۆ‌هزاد وە‌رسو‌وپایە‌وه‌. بە‌پێ‌ش با‌وکی‌دا نە‌پۆ‌یشت. لە‌پشت کە‌لە‌کە‌ بە‌رده‌کە‌ را‌وه‌ستا و لە‌سەرە‌خۆ دە‌ستی بۆ‌ رو‌وخساری برد. خو‌ین، بە‌ چە‌ناگە‌یدا هات‌بو‌وه‌ خواری و وشک ببوو. گۆ‌هزاد زۆ‌ر بە‌ خێ‌رای د‌لی لێ‌دە‌دا. نە‌یدە‌زانئ چی بکات. هێ‌چ نە‌یدە‌زانئ. دەر‌بارە‌ی هێ‌چ شتێ‌ک هێ‌چی نە‌دە‌زانئ. کاتی‌ک تاری‌ک دادە‌هات دە‌تگوت کێ‌وه‌کان لێ‌ک نزیک دە‌بنە‌وه‌، دە‌تگوت گە‌وره‌تر دە‌بوون، دە‌تگوت سە‌ریان لێ‌ک دە‌دا. گۆ‌هزاد لە‌ پشت کە‌لە‌کە‌ بە‌رده‌کە‌ را‌وه‌ستا‌بوو. گو‌یی لە‌ دە‌نگێ‌ک بوو مار‌مێ‌لکە‌یە‌ک لە‌بن قا‌چی دەر‌پە‌ری. راج‌لە‌کی. لە‌نا‌کا‌و تر‌سی ر‌پ‌ن‌یشت. نە‌یدە‌زانئ لە‌ناو ئە‌و بە‌ردانی‌کە‌ بە‌ دە‌وری با‌وکی‌دا هە‌ل‌چن‌رابوون، لە‌وێ‌دا چیدە‌کە‌ن، یان لانی‌ه‌ دروست دە‌کە‌ن. هە‌ستیک‌رد د‌لی خێ‌را لێ‌دە‌دات. نە‌یدە‌زانئ چی بکات. لە‌و کە‌لە‌کە‌ بە‌رده‌ی بە‌ دە‌وری با‌وکی‌دا هە‌ل‌چن‌رابوو دو‌ور کە‌وتە‌وه‌. پاشە‌وپاش دە‌کشایە‌وه‌. را‌وه‌ستا. بە‌ دە‌وره‌یدا لێ‌ها‌لایە‌وه‌. دە‌تگوت بە‌ناو قور‌پ‌کی ل‌چ‌دا دەر‌وات. لە‌سەر جۆ‌گاکە‌ را‌وه‌ستا. ئا‌وه‌کە‌ شو‌پە‌ی دە‌هات. تە‌ماشای سە‌ره‌وه‌ی کرد: تاری‌ک دا‌هات‌بوو. دە‌تگوت سە‌رمایە‌تی. بە‌لام دی‌سان هە‌ستی بە‌ گە‌رماییە‌کی توند‌کرد لە‌سەر

ناوچه‌وانی. هات به‌رامبه‌ر به باوکی راوه‌ستا. ژۆر خراپ بوو، هه‌موو شتیک خراپ بوو. چاوێکی باوکی خوێنی پێدا هاتبووه‌ خوار، چاوی لێک نابوو، چاوه‌که‌ی دیکه‌شی لێک نابوو. به‌لام نیگای باوکی هه‌ر له‌سه‌ر رووخساری مابۆوه. ده‌تگوت ده‌نگێک سه‌دانجار ده‌نگ ده‌داته‌وه: بۆ هه‌رجیگایه‌ک برۆی به‌جێت ناهێلم. وه‌دوات ده‌که‌وم.

کۆهزاد له‌رزى و دانیشته‌.

ئێستا هه‌وا تاریکتر داده‌هات. تاریکتر ببوو.

بۆچی هات؟ پێیگوتبوو بێت؟ ناخه‌ر بۆچی، بۆچی، بۆچی. بۆ نه‌گه‌رپایه‌وه؟ شنه‌بایه‌ک هه‌لی کردبوو. کۆهزاد هه‌ستا. نه‌یده‌زانی ئه‌گه‌ر به‌رده‌کان لابیات باوکی ده‌که‌وێت؟ ده‌ست له‌ پێلوه‌کانی بدات؟ چی بکات؟ ناخه‌ر چی بکات؟ بۆ وایله‌هات؟ له‌ توپه‌بیان نه‌یده‌زانی چی بکات. چووه‌پێش. ده‌تگوت ده‌نگێک له‌ هه‌موو دنیا، له‌ هه‌موو جیگایه‌ک، هه‌موو جیگایه‌ک و له‌ هه‌موو جیگایه‌ک زیاتریش له‌ و دۆله‌و له‌و کێوه سه‌د جار ده‌نگ ده‌داته‌وه: بۆ هه‌رجیگایه‌ک برۆی به‌جێت ناهێلم. وه‌دوات ده‌که‌وم.

به‌لام ئه‌و به‌جیی هێشتبوو. هه‌ر چه‌ند گوتبووی چاره‌سه‌رده‌بی. هه‌ر گوتبووی و چاوه‌پوان ببوو. ئاوێک به‌ ده‌م و چاویدا بکات؟ له‌رزى لێبوو. نا. ده‌تگوت گوێی له‌ ده‌نگێکه‌ نه‌یویست گوێی لێ بگرێ. ئه‌وجار گوێی هه‌لخست، به‌لام هه‌یچ نه‌بوو. یان ده‌تگوت شتیک بالی لێک ده‌دا. ته‌ماشای ئاسمانی کرد. هه‌یچ شتیک نه‌بوو تاریکی بالی به‌سه‌ر ئاسماندا کێشا بوو. کۆهزاد دیسان دانیشته‌وه.

چاره‌سه‌ر ده‌بی. کاتیکی پێکه‌وه ده‌هاتن، هێنده‌ی باوکی قسه‌ی بۆ ده‌کرد، ئه‌و وه‌لامی نه‌ده‌دایه‌وه. بۆچی هات؟ دواایش که‌ ده‌یویست رابکات. ده‌یویست پێیکه‌نێ. رقی له‌ خۆی ده‌بۆوه. نه‌یده‌زانی که‌ باوکی هه‌ر به‌ راستی چوو بوو ئاو بێنێ یان ویستبووی رابکات. دیسان گوێی ده‌زنگانه‌وه: بۆ هه‌ر جیگایه‌ک برۆی به‌جێت ناهێلم، وه‌دوات ده‌که‌وم.

له‌ رووخساری خوێناوی باوکییه‌وه راما: له‌ تاریکیدا، که‌له‌که‌ به‌رده‌که‌ مه‌ودای نێوانی له‌گه‌ڵ سه‌رو که‌له‌ی ئه‌للایار نه‌مابوو. گه‌وره‌تر ببوو.

ده‌تگوت تی‌کچوو. کۆهزاد ده‌تگوت گو‌یی له ده‌نگێ‌که. ده‌نگی سیسرکه‌یه‌ک ده‌هات. —باشتر ئه‌گه‌ر هیچ کاریکی نه‌کرد. ئیستا هه‌موو شتی‌ک چاره‌سه‌ر ده‌بێ. ئه‌گه‌ر چاره‌سه‌ر نه‌بوو، ده‌بیینی. هه‌ناسه‌ی سوار بیوو، ده‌تگوت هه‌ناسه‌ی لێ ده‌بێ، ده‌تگوت ده‌مری. به‌چی ده‌چی؟ ده‌یانکوشت. ته‌واو ده‌بوو. به‌چی ده‌چی. به‌لام ئیستا ماوه، زیندوو. بپوانه ده‌توانی چ کاریک بکات! ته‌ماشایه‌کی تاریکیه‌که‌ی کرد.

گوتبووم ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ وه‌پێده‌که‌وین. ئه‌م‌پۆ به‌یانیش گوتبووی به‌دواتدا دیت. به‌لام کۆهزاد گو‌یی لێ نه‌گرتبوو. تاریکه‌ شه‌وی دۆ‌له‌که‌ له‌خۆی لوول دا‌بوو. کاتی‌ک له‌ناو به‌رده‌کاندا به‌دوای فیشه‌کاندا ده‌گه‌راو هه‌لیده‌گرتنه‌وه، دۆ‌له‌کوته‌ی بوو هیچ جی‌گایه‌کی نه‌ده‌دیت، به‌لام ئاسمان به‌هه‌زاران چاوه‌وه‌ ئه‌وی ده‌بیینی.

سه‌رچاوه:

له‌ کتێبی (یادگاری خشک‌سالی‌های باغ) تورج رهنما. انتشارات نیلوفر ١٣٧٦.

ته‌وه‌ر

بوچی رۆمان ده‌خوینینه‌وه؟

خویندنه‌وه، تیکه‌لبوونه له‌گه‌ڵ ناخی خۆت و ده‌وروپه‌ر، واته‌ هه‌نگاونان به‌ره‌و جیهانیکی ون و شاراوه‌وئاشکراکردنی نه‌هێتییه‌کان، له‌نیو پانتایی جیهانی ناخ و هزرو ئاوه‌زی مرۆفه‌کاندا، خویندنه‌وه فاکته‌ریکی گرنکه‌ به‌ره‌و هه‌زوخوایای زانین، خویندنه‌وه گه‌رانه‌ به‌دوای شته‌ شاراوه‌و ونبووه‌کانی ناخ و هزرو، خویندنه‌وه هه‌لدانه‌وه‌ی لاپه‌ره‌ی کتێبی نه‌هێتییه‌کانی ناخ و هزرو ئاوه‌زی مرۆفه‌ . خویندنه‌وه پێویستییه‌کی رۆحیه‌ و ده‌بیت هه‌موومان به‌خوینینه‌وه، جا خویندنه‌وه‌ی هه‌ر بابته‌تیک بێت، چ زانستی یان ئه‌ده‌بی یان میژوویی یان ئاینی بێت سوودی خۆی هه‌یه‌، لێره‌وه، ده‌توانین بڵێین: له‌وه‌ته‌ی جیهان هه‌یه‌ خویندنه‌وه‌ش هه‌ره‌یه‌ و هه‌بووه‌ . (نوسه‌ری کورد) له‌ پێگای ئه‌م ته‌وه‌ره‌وه، به‌پێویستی ده‌زانیت، کۆمه‌لیک نوسه‌رو رۆماننوس و خویننه‌رانی کتێب، بدوینن، سه‌باره‌ت به‌ وه‌لامی ئه‌وپرسیاره‌ی که‌ ده‌لێت: (بوچی رۆمان ده‌خوینینه‌وه؟).

سازدانی ته‌وه‌ر: هه‌مه‌ ئه‌حمه‌د جاف

* لە دەسپێکی تەوەرە کەماندا بە پێژما مۆستا (عەبدولقادر عەزیز سەعید) نووسەر و مۆرانە کتێب و خوێنەرێکی سەر سەختی رۆمان سەبارەت بە (خوێندنە وە ی رۆمان) گوتی :

- پۆمان ژانرێکی گرنگ و هەستیارو پڕ پەهەندی سیاسی و ئابووری و میژوویی و دیاردە کۆمەڵایەتییه کانه.

کاتیکی پۆمانێک دە خوێنیت و ئە زموونیکی دە خوێنیت و، لە پێگە یه وە ئاشنای سەلیقه و پۆشن بیرییه کی فرە لایەنی خود نووسەر دە بیت. لە هەمان کاتدا لە کاتی خوێندنە وە ی پۆماندا لە پێگای کارە کتەرە کانی بەرکە و تەت لە گەڵ کێشە ئالۆزییه کانی ژیا نی کۆمە لگا دە بیت.

پۆمان هاواری مۆفە کانه لە دەست ئە و نادادیه کی کە مۆف خۆی بەر هە مه یته ریه تی نه ک بوونه وەری تر. پۆمان خوێندنە وە بۆ من دە لاقه یه کە بۆ پۆچونه نیۆرودا وە کانی ژیا نی رابردو و ئیستا ی سەردە می

ساز کردوین.

- ئازاد ئە رگوشی: چیرۆکنووس : دهۆک :

- خوه ندنا پۆمانی ، ژ بۆ هیلان

و دوورکه‌فتن ژ و دژه‌قاره‌مان، هه‌ر ئیک ژ وان کاریگه‌ریا
 ئی سهرده‌ما ئالۆز، کاری هه‌ره هه‌یه‌ خوه‌نهر هه‌قده‌ری قاره‌مانی یه
 باش په‌نابرنه و ژ دل کینا وی ژ دژه‌قاره‌مانی شه
 به‌ر خوه‌ندنا دبه‌ هنده‌ک جاران روندک ژ چاڤین
 پۆمانانه. ب خوه‌نهری ده‌ینه‌ خوار و هنده‌ک
 جاران ژێ دکه‌نه‌ که‌نی، چونکی
 پۆمان ژ ژيانا مروڤان نه‌دووره؛ ژيان
 ب هه‌ردوو ئالین خوه‌ یین تراژیدی
 و کۆمیدی شه. پۆمان ده‌رگه‌هه‌که‌ بۆ
 چوونه‌ د ناه دنیا‌یه‌که‌ نوو ده‌ کو
 مه‌ د خه‌ونان ده‌ ژێ نه‌دیته؛ ژيانه‌که‌
 کو ژ هزر و خه‌یالا نفیسه‌ری هاتیه
 چیکرن. گه‌له‌ک جاران ئاگه‌ها مه‌ ژ
 خوه‌ نامینه‌ و پیلین بوویه‌ری پۆمانی
 ب ئه‌وا ئاواپی مه‌ دگه‌ل خوه‌ دکیشن
 کو بۆ ده‌مه‌کی ئه‌م ژ ژيانا خوه‌
 یا پاسته‌قینه‌ دوور دکه‌فین. جاران
 هه‌یه‌ ئه‌م هندی دکه‌فینه‌ بن باندۆرا
 بوویه‌ران، که‌سایه‌تیا خوه‌ ژ ده‌ست
 ده‌ین؛ هه‌قده‌ردی دگه‌ل قاره‌مانی
 پۆمانی و هلگرتنا کین و نه‌فره‌تی
 ژ دژه‌قاره‌مانی. بی گومان، خوه‌نهر
 وی ده‌می تووشی ئی دۆخی دبه‌ کو
 نفیسه‌ری ب شاره‌زایی پۆمانا خوه‌
 نفیسیبیت و وه‌کی ده‌رووناسه‌کی

خوه‌ندنا پۆمانی، مروڤ ژيانا خوه‌
 یا پاسته‌قینه‌ و واقعی ل پشت خوه‌
 ده‌یل و پینگاڤان به‌ره‌ف دنیا‌یه‌که‌
 نوو ده‌ماڤیژه؛ دنیا‌یه‌که‌ کو ژ وی
 واقعیته‌ ئه‌م تیدا دژین جودایه‌.
 خوه‌ندنا پۆمانی ناسیوونا ب
 دنیا‌یه‌که‌ نویه‌. د ناه پۆمانان ده‌،
 مروڤ ب دۆخه‌که‌ نوو ئاشنا دبه‌،
 چ ژ ئالین جفاکی شه‌ بیت، یان
 سیاسی، دیروکی و هه‌تا جوغرافی
 ژ. مروڤ ب خوه‌ندنا پۆمانی دشیته‌
 سه‌فه‌ری بۆ هه‌ر جهه‌کی بکه‌ت کو
 هه‌ز بکه‌، بی کو که‌س ناسنامه‌ و
 پاسپۆرتی ژ بخوازه‌ و دگه‌ل کۆمه‌کا
 داب و نه‌ریت و کولتوورین نوو ئاشنا
 دبه‌.
 ده‌ما کو خوه‌نهر تیکه‌لی بوویه‌ری
 ناڤا پۆمانی دبه‌، تشتا ئیکێ خوه‌ ژ
 بیر دکه‌ و تیکه‌لی ژيانا کاره‌کته‌ری
 ناه وی دبه‌؛ ژ قاره‌مان بگه‌ر هه‌تا

چووبیتە د ناخی مرۆڤان دە و شرۆڤە کریت. ب ئی شیوەی نفیسەردشیت ب بوویرین ناڤا پۆمانی بەرۆکا خوەنەری بگرە و بەرنەدە هەتا کو پۆمان ب داوی بیت. کێشانا خوەنەری بۆ ناڤا بوویرین پۆمانی، فەدگەپە بۆ شارەزایا پۆماننقیسی د کارئ وی دە. خوەندنا پۆمانی پیدفیه کا سەرەکی یە بۆ هەر کەسەکی کو بقییت پینگاشی بەرهف پۆشەنبیری بھافێژە، و باشترین دەرگەهە بۆ چوونە د ناڤ دنیا یا پۆشەنبیری دە.

پۆماننوسی بەنۆبانگی ئەفریقا «Deborah Levy» پێیویە «بایەخی پۆمان لەوە دایە کە هەجی بە ئاشکرایا یا ناپوونی و بەتوێکڵەو بوون لە خۆیدا ناکا، کەچی لەسەر ئەو سنوورە دووفاقە دە هاتوچۆشدا. بۆیە پۆمان دەتوانی دەست تێوەردانی فام بکا و لە نوێوە لە مانای پێشھاتەکان بپوانی. »

- لەیلا نوورانی: چیرۆکنووس: مەھاباد:

- پۆمان لە دنیا ی مۆدێرندا بایەخ و پتگی خۆی هەیە، لەبەر ئەوە کە ئەو قالبە ئەدەبییە دەگەڵ پێچەلاوپیچی و گۆرانکارییەکانی ژیاانی هاوچەرخی هاوتەریبە. پۆمان ئەو ھێزە بە خۆینەری زیت دەدا کە لە پێی ناسینی کەسایەتیەکانی خولقاوی زەینی

لەیلا نوورانی

و به‌رچاوپوونیان زیاتر به دنیا داوه و وروژینه‌ری هه‌ستی ئینسانی له به‌رامبه‌ر کاره‌ساته‌کان بوون، بۆ ئه‌وه‌ی پێش به‌ پاته‌بوونه‌وه‌یان بگیرێ. خویندنه‌وه‌ی ئه‌و پۆمانانه‌ی زایه‌له‌ی گرفته‌کانی کۆمه‌لگای خۆیان به‌جۆریک ئاستی پسپۆری و لیژانی پوچی خوینهر زیاده‌که‌ن که توانایی پاشه و شیکردنه‌وه‌ی دۆخه داسه‌پاوه‌کان به‌ تاکی کۆمه‌لگا ده‌دا و وشایریان ده‌کاته‌وه.

که‌م نین ئه‌و پۆمانانه‌ی به‌ گشتی کاریگه‌رییان له‌سه‌ر ئاوه‌ز و ئاگاداری کۆمه‌لگایه‌ک وه‌ها بووه که شۆپش و گوپانکاری لی که‌وتۆته‌وه و به‌ هۆیان‌وه‌ نوسه‌ره‌کانیان له‌ زیدی خۆیان ده‌ر کراون و تاراوکه‌نشین بوون، یا حه‌ولی نه‌مانیان دراوه. جاری وایه‌ هێزی پۆمانی باش له‌ هێزی چه‌کداری زیاتره‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پاده‌ی تیگه‌یشتنی کۆمه‌لگا ئه‌وه‌نده به‌رز ده‌کاته‌وه که وشایری به‌کۆمه‌لی لێده‌که‌وتۆته‌وه و ده‌وری پاهێنه‌ری هه‌یه و ئاسه‌واری له‌سه‌ر بارودۆخی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی به‌رچاوه. خویندنه‌وه‌ی ئه‌و پۆمانانه‌ی باس له‌ هه‌میشه‌ پیموابوو که خویندنه‌وه‌ی پۆمان ده‌گه‌ڵ ئه‌وه که له‌ گێژاوی گه‌روگره‌فته‌کانی تاکه‌که‌سی بۆ ئان و ساتیک پزگارمان ده‌کا و سووکنایی به‌ ناخ ده‌به‌خشێ، به‌جۆریک ئه‌زمونی ژیانیکێ نوێیه‌ له‌ چوارچێوه‌یه‌کی جیاوازا، ئێمه‌ی خوینهر خه‌ریکین خۆمان له‌ پۆمانه‌کاندا ده‌بینینه‌وه و وه‌ها پادێین که می‌شک وه‌هاومان ئه‌کتیو و زیندووتر بێ. وه‌ک دوايين و ته‌ ده‌بێ بگوترێ که خویندنه‌وه‌ی هه‌ر پۆمانیکێ باش وه‌ها په‌روه‌رده‌مان ده‌کا که هه‌مووجاری که‌سیکی زاناتر و ژیرتر له‌ ناخمادا له‌دایک بێته‌وه و هه‌رده‌م نوێبوونه‌وه ئه‌زمون بکه‌ین.

- سابیر پەشید: پۆماننوس: ئێمەش سوودی لێوەردەگیرین: هەولێر:
- من لای خۆمەو لەبەر، ئەو هۆکارانەو پۆمان دەخوینمەو: یەکەم: چێژ وەرگرتن لە
- چیرۆکەکانی ناو پۆمانەکە، کە وامان لێدەکەن لە واقعیی تالی ژیان بچینەدەر و خۆمان بخزینین ناو دنیا یەکی نوێو.
- دووهم: پۆمان وامان لێدەکات زیاتر لە دەروونی مرۆف بگەین و تاقیکردنەو ی سۆزداری و سایکۆلۆژیای مرۆف هەست پێ بکەین.
- سییەم: پۆمان پۆشنبیری فراوانمان فێر دەکات ئەمەش ئاسۆمان و تێگەشتنمان زیاتر دەکات.
- چوارەم: پۆمان خەیاڵمان فراوانتر دەکات و هانی بێرکردنەو ی داھێنەرمان دەدات.
- پنجەم: خویندەو ی پۆمان توانایی زمانەوانی و نووسینمان پەرەپێدەدات.
- شەشەم: پۆمان تاقیکردنەو ی پۆماننوسانی ترمان بۆدەخاتە پوو و
- ئێمەش سوودی لێوەردەگیرین: هەولێر: پۆمان سەرچاوەیەکی باشە بۆ خەسەندنەو ی میثکی ماندوو مان ولەهەمانکاتیش بە فیرۆنەدانی کاتی دەستبەتالیمانە.
- ئەمانەو زۆر هۆکاری تریش، بەلام نامەوئ لەبەر کورتی ماوە پێدانی وەلام لەو زیاتر لەسەری بپۆم. هۆکارەکانیش بە گۆیرە زەوق و بایەخدانی جیاوازی ئەدەبیی و پۆشنبیری کە سێک لەکەسیکی تر دەگۆڕێ. پۆمانی کوردیش بۆیە دەخوینمەو تا هەم وەک بەدواداچوونم بۆی لەتویژنەو کانەدا دانەبڕیم و بشزانم پۆماننوسانی ئێمە چۆن بەردەوام دەبن و چۆن پەرە بەتوانای خۆیان دەدەن و پۆمانی کوردی لەکۆیی. پۆمانی پێشکەوتوی دنیا.
- ***
- فوئاد محەمەد ئەمین سەرچا: چیرۆکنوس: سلیمانی:
- پۆمان وەک ژانریکی ئەدەبی، هەندێ خەسلەت و بنەمای تایبەت بەخۆی هەیە کە وا دەکات خوینەری تایبەت بەخۆی هەبێت و لەبەردا ئنتر بێت لای هەندێ خوینەر لە ژانەرەکانی

دی.. بۆ نمونە؛

١ - چێژی

هونەری تایبەت:

پۆمان، بەو پێیە

پشت بە گێرپانەوه

دە بە ستێت ،

جیاپیهکی تایبەتی هەیە لە
خوێندنەوه و بەدواداچوونی پووداوهکان
و بەئاگابوون لە سایکۆلۆجیای
کۆمەڵایەتی کارەکتەرەکان و چۆنیتی
چینی پووداوهکان و دارپشتنی
گفتوگۆکان (حیوار) .. کە ئەم
تەکنیکی نووسینە لە ژانرەکانی
تری ئەدەبدا ، وەک پۆمان نین و
هەر ژانریکیان بنەماو تایبەتمەندیی
خۆیان هەیە .

٢ - پۆلی میژوو لە پۆماندا ، تەواو
بەرجهستەیه و دەکرێت خوێنەر لەپێی
گێرپانەوهیهکی میژوویییدا ، زانیاریی
نوێ و سەرنجراکێش وەرگیرێت ، بە
شیوازه هونەری و مۆییهکە ، نەک
بەفۆرمیکی وتاریی و سیاسیی و شک .
هەر پۆمانیشە قەبارەیهکی بەرچاو
داگیردەکات لە دۆکیومێنتار کردنی
پووداوهکان و هۆکارو ئەنجامەکانیان .
بێگومان ، بەشیکی گرنگی

هۆکارەکانی مانەوه و گەشە زمانی
هەر میللهتیک ، بریتییه لە میژووێکە
کە نەوه بەنەوه دەگواستریتهوه
بۆیان و چوارچێوهی نەتەوهیهک بە
زیندویتی پادەگیرێت .

٣ - بواری جێکردنەوهی زۆرتین
فۆرم و ناوهپۆکی زانیاری لەپۆماندا
، بەرجهستهتر دەبێت بەهۆی
تایبەتمەندیی تەکنیکی نووسینەوهی
ئەم ژانرە ئەدەبییه ، لەوانەش
بوارهکانی (دەرئۆنناسی ، کۆمەڵایەتی
، سیاسی ، فەلسەفی) ئەم گشتگیریه
مەعریفیه ، بەپای من پۆمان لەپێشتەر
دەکات بۆ وەرگرینی زیاتری زانیاری و
چێژو ئاییدیا جیاوازهکان و جیهانیکی
فراوانتر و چڕ و پڕ تر دەخولقینێت بۆ
خوێنەری تامەزرۆ ..

٤- گرنگییهکی تری پۆمان، (بەتایبەتی
پۆمانی میللهتانی تر) ، هۆکاریکی تره
لە تێیگەیشتن و وەرگرینی زیاتری
زانیاری لەسەر کلتورو میژووی گەلانی
دنیاو لەسەر گەشتکردنێکی بێ
سنوور بەجوگرافیا جیاوازهکانی تری
ئەم جیهانەدا،کە لە پێگەیه و مڕۆف
ناشنا دەبێت بەژیانی گەلانی تر.

- زرار سهرتاش : رۆماننوس : به هه‌موو کون و که‌له‌به‌ریکی شه‌قلاوه

- خویندنه‌وه‌ی
پۆمانه ئاشنام
ده‌کات به
کلتورو فهره‌نگ
و ناسنامه
جیاوازه‌کان. له

چاوی پۆمانه‌وه به زۆر که‌سایه‌تی
به‌رز و هه‌روه‌ها به زۆر سه‌رکرده‌و
سیاسه‌تمه‌داری بۆده‌له ئاشنا بوم.
پۆمانی دایکی مه‌کسیم گۆرگی
بوو ده‌ستی گرتم به ناو شه‌قام و به
کۆلانه‌کانی مۆسکۆیدا گێپام و به

به‌فر بارینه‌که‌ی شارو دێهاته‌کانی
په‌نجه‌کانی ده‌ستی ته‌زاندم. ئه‌و

کاتانه‌ی پۆمانه‌کانی نه‌جیب مه‌حفوز
ده‌خوینیه‌وه وا هه‌ستده‌که‌یت که

خۆت په‌کێکیت له‌ که‌په‌که‌ میلیه‌کانی
قاهیره. من هه‌رگیز نه‌چوومه‌ته

تورکیا، به‌لام به‌ هۆی پۆمانه‌کانی
یه‌شار که‌مال بستی به‌ بستی چقور

ئاوا شاره‌زام و بامۆکیش له‌ به‌فر
دا به‌ به‌شیکێ ئه‌و ولاته‌ی به

لامه‌وه له‌ نامۆیی پزگار کرد. سه‌لیم
به‌په‌کات فانتۆسیکی به‌ ده‌سته‌وه‌یه

- ماریا نه‌حمه‌د : نووسه‌ر: هه‌ولێر:

- له‌ هه‌موو ئان
و سه‌رده‌می‌کدا

، رۆمان
پێو یستیه‌ کی

، ئه‌ده‌بییه
ئیمه‌ی خوینهر

پێو یستما ن
پێیه‌تی، چونکه‌ له‌ میانی خویندنه‌وه‌ی

هه‌ر پۆمانیکدا ، شاره‌زای پووداوه
میژوویی و چیرۆک و به‌سه‌ره‌ات

و فره‌ه‌نگی خۆمان و هه‌روه‌ها گهلانی جیهان ده‌بین. هه‌ر ژانریکی ته‌ده‌بی، به‌تایبه‌تی رۆمان که ده‌خوینینه‌وه، چه‌ندین پرسپاری مه‌عریفی و هه‌زی، له‌ناخ و ده‌روونی ئیمه‌ی خوینهر جیده‌هیلایت، واتا تا چه‌ند هه‌ست بکه‌ی که‌وا ئه‌و پۆمانه‌، جیاوازییه‌ک دینیت ته‌ئاراهه‌، ئیدی منی خوینهر په‌لکشده‌کات بۆ زیاتر خویندنه‌وه‌ی، بۆ نمونه که رۆمانی چل ریساکه‌ی عیشقی ژنه‌ نووسه‌ری تورک ئه‌لیف شه‌فه‌ق، یان رۆمانی خاتوونی خه‌می سارا باپیری و رۆمانی چاوه‌کانی بزورگی عه‌له‌وی و پیره‌مێرد و زه‌ریای ئیرنست هه‌مه‌نگوای... هه‌تد ده‌خوینینه‌وه، ئه‌و پرسپاری و جیاوازییه‌، به‌پوونی هه‌ستی پیده‌که‌ین. ئه‌و پۆمانه‌ی که له‌رووداو و گێڕانه‌وه‌، فره‌ په‌ه‌نده و گریچنی چیرۆک و به‌سه‌رهاته‌کان له‌خۆیده‌گریته‌ هه‌روه‌ها به‌زمانیکی تۆکه‌ و چر و خه‌یال ئامیز واتا زمانیکی بالانه‌ک ساده‌ و ئاسایی نووسراپیت، له‌گه‌ل خستنه‌ پووی فره‌ه‌نگ و کلتووری نه‌ته‌وه‌یی، له‌ پێگه‌ی رووداوگه‌ل و هه‌روه‌ها کۆمه‌له‌

چیرۆکیکی هه‌مه‌ چه‌شن، که‌ هه‌موویان له‌ خزمه‌ت و به‌رجه‌سته‌ کردنی چیرۆکه‌ سه‌ره‌که‌یه‌که‌ دابن، واتا ئامانجیان گه‌یاندنی په‌یامی راسته‌قینه‌ی پۆمانه‌که‌ بیت، هه‌لبه‌ته‌ له‌ پێگه‌ی گێڕانه‌وه‌ و دانه‌ ده‌میکی چیرۆکه‌کان، وا له‌ خوینهر ده‌کات زیاتر بیخوینیته‌وه‌. له‌ کاتی خویندنه‌وه‌ی هه‌ر پۆمانیکی سه‌ره‌که‌وتوو، شاره‌زای فره‌ه‌نگ و کلتووهره‌ جیاوازه‌کان و تایبه‌تمه‌ندی گهلانی جیهان ده‌بین، ئیدی په‌ی به‌ زمان و شیوازی بیرکردنه‌وه‌ و داب و نه‌ریت و دیدگای ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ ده‌بین، زانیاری سه‌باره‌ت به‌ رووداو مه‌ژووپی و واقیعه‌کانی ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ و ده‌ه‌گرین، که‌ نووسه‌ر، چیرۆک و رووداو و گێڕانه‌وه‌ی ناو پۆمانه‌که‌ی له‌سه‌ر پایه‌کانی بنیاد ناوه‌...

- مه‌حمود هۆمه‌ر باوژی: وه‌رگێڕ و پۆماننووس: قه‌لادزی:

- کاتیک هه‌موومان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ کۆکین کتیب باشتترین و سه‌نگینترین هاوپێ و خویندنه‌وه‌ی کتیبیش خۆراکی رۆح و گیانه‌؛ گومانی تیدا نییه‌ له‌ نێو هه‌موو ژانه‌کانی خویندنه‌وه‌دا رۆمان

به‌لای منه‌وه
پێویستترین و
پێموایه‌ مرۆفی
خوێنده‌وار و
پسپۆری بوارێک
ده‌بێته‌ که‌سیکی

خودی خوێنه‌ریش داده‌نی و له‌و
حاله‌ته‌دا خوێنه‌ر نه‌و پسته‌و ده‌رپرینه
جوان و به‌سوودانه‌ش له‌ کاراکته‌ری
هه‌لبژاردیه‌ی خۆیه‌وه‌ ده‌بیسستی،
دووباره‌ ده‌کاته‌وه‌ و شوێنپێی نه‌و
هه‌لده‌گرێ و که‌سایه‌تییه‌که‌ ده‌کات
به‌سه‌رمه‌شقی خۆی.

هه‌لکه‌وتوو، دانا و زانا، به‌لام به‌بی
خوێندنه‌وه‌ی رۆمان و چیرۆک نابێته
که‌سیکی کۆمه‌لایه‌تی. ده‌وانبێژی بیر
فراوانی دووربین و متمانه‌ به‌خۆ بوو؛

که‌واته‌ ده‌توانین سووده‌کانی رۆمان
خوێندنه‌وه‌ له‌و خالانه‌دا کورت
بکه‌ینه‌وه‌:

متمان به‌خۆ بوویه‌ک که‌ بتوانی
سنووری خۆی و که‌سانی دیکه‌ش
ده‌رک بکات. خوێندنه‌وه‌ی رۆمان،

١- خۆدزینه‌وه‌ و ده‌ریازکردن له‌
کێشه‌ فیکری و ده‌روونیه‌کان و
وردبوونی تیروانین.

خه‌یام گوته‌نی مرۆف تیکه‌له‌ده‌شیڵی
و ده‌یکاته‌وه‌ قوچ و جارێکی دیکه‌
مرۆفیکێ نویی لێدروست ده‌کاته‌وه‌.

٢- فێربوونی شیوازی دوان و
قه‌سه‌کردن به‌ شیوه‌یه‌کی رێزمانی.
٣- فێربوونی ته‌که‌کیتی پرسیارکردن

خوێنه‌ری پێشه‌یی کاتیکی رۆمانیک
ده‌خوێنێته‌وه‌ که‌سایه‌تی خۆی له‌ناو
که‌سایه‌تی یه‌کیک له‌ کاراکته‌ره‌کانی

و وه‌لامدانه‌وه‌.
٤- باشبوونی په‌یوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی
و مامه‌له‌ی دروست له‌گه‌ڵ که‌سانی
ده‌وروهر.

نێو رۆمانه‌که‌دا ده‌دۆزێته‌وه‌،
به‌شیوه‌یه‌ک تیکه‌لی ده‌بی وه‌ک نه‌و
دلخۆش ده‌بی، پێده‌که‌نی، وره‌ ده‌داته

٥- فراوانبوونی ئاسۆی بیرکردنه‌وه‌ و
دۆزینه‌وه‌ی چاره‌سه‌ری کێشه‌کان.

به‌رخۆی و به‌ گۆ هێزی شه‌پخاوازا
ده‌چێته‌وه‌ و کاتیکیش رووبه‌رووی
ترس و به‌زین، گریان و خه‌م و که‌سه‌ر

٦- دوور که‌وتنه‌وه‌ له‌ ستێرس،
باشبوون و رێکبوونی خه‌و.
٧- هه‌ستیار بوون و ده‌رککردنی

ده‌بێته‌وه‌ هه‌مان کاریگه‌ری له‌سه‌ر

باشتری که‌سان و جیهانی ده‌وروهر.

٨- زانینی به‌ها و نرخى کات و به‌رنامه‌پژێى بۆ کاروبارى رۆژانه. و بگونجین. ئەگەر پوونتەر بلێین:

ناو ژینگه جیاوازه‌کان، به‌ دیویکی دیکه‌دا دروستکردنی فه‌زایه‌کی لا شعوریشه‌ بۆ قسه‌کردن له‌سه‌ر واقع. کۆمه‌لگه‌ی کوردیش پڕپه‌تی له‌ حیکایه‌ت و میتافۆر، بۆیه‌ دووشت بۆ پۆماننووس گرنگن، که‌ یارمه‌تی ئیمه‌ی خوینەر ده‌دات تا پۆمانه‌کانیان بخوینینه‌وه‌ (ئایدیا و ماتریاله‌که‌ی) واتا (بیرۆکه‌ و که‌ره‌سته‌کانی) بونیادی ژیا‌ری ئیمه‌ش هه‌ردووکی تێدايه‌، پڕپه‌تی له‌ که‌ره‌سته‌ و له‌ بیرۆکه‌، به‌لام کێشه‌که‌ له‌ ته‌وزیفکردنیه‌تی له‌ ناو هونه‌ری گێرانه‌وه‌دا. پۆمانیش به‌راورد به‌ ژانه‌ ئه‌ده‌بییه‌کانی دیکه‌، هه‌لگری کۆمه‌لێک میتافۆری جودا جودایه‌. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا بۆ دونیای خوینەر، سوود و بايه‌خیکى زۆری هه‌یه‌، که‌ گوزارش‌ت له‌ ئاستیکى به‌رزى پێشکه‌وتنى کۆمه‌لایه‌تی و هزری مرۆڤه‌کان ده‌کات. بۆ نمونه‌ کاتیک پۆمانی «حه‌مه‌دۆک»ی یه‌شار که‌مال ده‌خوینینه‌وه‌ ده‌بینین باس له‌ ژيانى لادێ ده‌کات، که‌ له‌ سه‌رده‌مه‌ ده‌ره‌به‌گه‌کان چۆن هه‌لسوکه‌وتیان

هه‌ولێر:

- سه‌باره‌ت به‌ تێگه‌یشتنمان بۆ ئه‌و پرسیاره‌ ده‌مه‌ و ئێ سهرنجتان بۆ وته‌یه‌کی نووسه‌ری ئەمریکایی «چۆن دۆس ١٨٩٦-١٩٧٠» رابکێشم، ئه‌و پێیوايه‌ نووسه‌ر له‌ناو تێکستدا به‌ هۆی کۆمه‌لێک گریوه‌، که‌ وه‌ک ته‌ونى جالجالۆکه‌ به‌ده‌ورى پۆماندا دروستى ده‌کات، له‌ناو ده‌قدا په‌سمى خۆی وێنا ده‌کا و له‌ته‌ک ئه‌وه‌شدا وێنه‌ی خوینەر له‌نزیک گێرانه‌وه‌که‌ی داده‌تاشی. شیوه‌ی خوینەرێک، پێک له‌ته‌نیش‌ت خودی دووه‌می خۆیدا، به‌فۆرمیکى جیاواز بونیاد ده‌نێته‌وه‌. به‌ دیویکی دیکه‌وه‌ ده‌نوسیت: مه‌زنترین خویندنه‌وه‌ی ده‌ق ئه‌وه‌یه‌، هه‌ردوو خوده‌که‌ خوینەر و نووسه‌ر کاره‌کته‌ره‌ پاسته‌قینه‌ و دروستکراوه‌که‌، پێکه‌وه‌ هه‌لبه‌ن

له گه‌ڵ خه‌ڵکی سه‌فیل و گونده‌کان کردووه و چۆن ده‌ستیان به‌سه‌ر زه‌وی جوتیاراندا گرتوه و کردویانه به‌مولکی خۆیان. هه‌روه‌ها کاتیکی پۆمانه‌کانی «مینا هه‌ننا ١٩٢٤»ی به‌په‌گه‌ز سووری ده‌خوینیته‌وه بێگومان سه‌رنجت له‌سه‌ر شوێش و هه‌ل و مه‌رجی سیاسی ناوچه‌که ده‌گۆڕی. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا له‌په‌ڕه‌ی پێوه‌ندییه‌ کۆمه‌ڵایه‌تییه‌کان و بارودۆخی ژبانی خه‌ڵکه‌وه، به‌هۆی خویندنه‌وه‌ی پۆمانه‌وه زۆر حیکایه‌تی ده‌وله‌مه‌ندی نه‌ته‌وه‌ی دیکه‌ ده‌بیستی، که‌ به‌هۆیه‌وه تیکه‌ڵ به‌که‌ڵچه‌ری میله‌تانی دیکه‌ ده‌بیست. به‌تایبه‌تی له‌وه‌سه‌رده‌مه‌ی، که‌ پۆمانه‌که‌ی تێدا نووسراوه. دیاره به‌هۆی خویندنه‌وه‌ی پۆمان، دواچار ئاشنا ده‌بین به‌کلتور و دابونه‌ریتی ئه‌و شوێنه‌ی، که‌ نووسه‌ر باسی لێوه‌ ده‌کات. وه‌ختی خۆی له‌په‌ڕه‌ی پۆمانی (هه‌سار و سه‌گه‌کانی باوکم)ی شه‌ی‌زاد هه‌سه‌ن له‌هه‌ندیک دیاره‌ی باوکسالاری و توندوتیژی ناوخی‌زان تیکه‌یشتین. به‌په‌راستی جگه‌ له‌وانه‌ بۆ خۆم پۆمان بۆ ئه‌وه‌ ده‌خوینمه‌وه تا باشت له‌ زمانێ نووسین و گێڕانه‌وه

بگه‌م و چاکتر شه‌اره‌زایم له‌ وشه‌ و ده‌سته‌واژه‌ و بنزازه‌ کوردیه‌کان، چونکه‌ خویندنه‌وه‌ی پۆمان ئاشنایان ده‌کا به‌ وشه‌ی تازه‌ و په‌ستی جیاوازی و شه‌ی‌وازی ده‌ری‌په‌ن و گێڕانه‌وه‌ی نووسه‌ره‌کان. کاتیکی له‌ خویندنه‌وه‌ی پۆمانیک ده‌مه‌وه‌ ئیدی هه‌سته‌که‌م باشت له‌ دۆخی کۆمه‌ڵایه‌تی و ده‌روونی که‌سه‌کان تیکه‌یشتوم. نزیک بوومه‌ته‌وه‌ له‌ زمان و شه‌ی‌وه‌ی ده‌ری‌په‌ن و هونه‌ری ئه‌ده‌بی، کاره‌کته‌ر و ته‌نانه‌ت نووسه‌ره‌که‌شی. زۆر جار کاره‌کته‌ره‌کانی ناو پۆمانه‌کان وه‌ک نمونه‌ی بالای ژباړمان بووینه، هه‌ر له‌ پۆمانی (دایک)ی مه‌کسیم گۆرگیشه‌وه بگه‌ر تا پۆمانی هاوچه‌رخ و ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌ی خۆشمان، ئیستاش شه‌ی‌وه‌ و په‌فتاری به‌شی زۆری ئه‌و کاره‌کته‌رانه‌ له‌ خه‌یاڵم هه‌ر ماون. له‌لایه‌کی دیکه‌وه پۆمان ده‌خوینمه‌وه تا له‌ بابه‌تی زانسی تیکه‌م، یاخود هه‌ندیک پوداوی میژوویی، که‌ میژوونووس به‌هۆی هه‌لومه‌رجی سیاسیه‌وه خۆی لێی به‌دوورگرتووه، پۆماننووس ده‌توانێ ئه‌و لایه‌نه‌ شاراوه‌ی میژوو، به‌زمانی ئه‌ده‌بیی

و خه‌یال و گێڕانه‌وه دیمه‌نه‌کانی - د. مه‌ل‌وود ئیبراهیم هه‌سه‌ن: وه‌ک‌خۆی نیشانه‌مان بداته‌وه. نموونه‌ی
 پۆمانی «شار»ی حوسین عارف و - پۆمان
 کاره‌کانی جان دۆست و میران ئه‌بره‌هام ده‌خوینمه‌وه،
 و کاروان کاکه‌سوور هتد... که‌ پین له‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی
 دۆخی پاستکردنه‌وه‌ی میژوو. هاوکات ده‌خوینمه‌وه، به‌لام
 له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا خوینهر له‌ پێگه‌ی چۆنم ده‌ست به‌
 پۆمانه‌وه تیکه‌ڵ به‌ چه‌مک و بابته‌ خویندنه‌وه‌ کرد،
 زانستییه‌کان ده‌بی‌ت وه‌ک پۆمانی سهره‌تا له‌ پێگه‌ی بیستن و گویمه‌وه
 (جیهانی سۆفیا) که‌ی «یوستاین هه‌ستم به‌ له‌ زه‌ته‌ی خویندنه‌وه‌ کرد
 گاردهر» که‌ به‌ شیوه‌ی پۆمان باسی ، مالمه‌ن له‌ گوند بوو، باوکم
 زانستخۆزایی و سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی کتێبخانه‌یه‌کی گوندیانه‌ی هه‌بوو،
 فه‌لسه‌فه و که‌سایه‌تییه‌ دیاره‌کانی کتێبه‌کانی زۆر نه‌بوون، به‌لام زۆتر
 دونیای فه‌لسه‌فه و چۆنییه‌تی ئه‌ده‌ب و میژوو بوون، بۆ نموونه
 مامه‌ڵکردن له‌گه‌ڵ دۆخی فیکر و کتێبی (تاریخی ئاوپه‌حمان به‌به‌) که‌
 عه‌قلدا ده‌کات. کاتیکیش کاره‌کانی چاپی به‌ردین بوو، له‌گه‌ڵ کتێبه‌کانی
 دۆستۆیفسکی ده‌خوینمه‌وه، که‌ له‌ ئه‌میر ئه‌رسه‌لان و شیرین و فه‌ره‌ادو
 پۆمانه‌کانی باسی ده‌روونی مرۆف له‌یلاو مه‌جنوون میعراجنامه‌و زۆری
 ده‌کات، ده‌بینم ئه‌و نووسه‌ره‌ به‌ تر ماله‌که‌مانیان ئاوه‌دانکردبووه‌وه‌!
 شیوه‌یه‌ک تیکه‌ڵ به‌ ژینگه‌ی مرۆف پۆژیک باوکم به‌ ده‌نگ له‌یلاو مه‌جنوونی
 و ده‌روونی ده‌بی‌ت، واده‌رده‌که‌وی‌ت ده‌خوینده‌وه، گه‌شته‌ ئه‌و جێگایه‌ی
 که‌ گه‌وره‌ترین زانای ده‌روونشیکاریه‌ باوکی مه‌جنوون ده‌چێته‌ ده‌شت و
 هه‌موو ئه‌مانه‌ هۆکارن بۆ ئه‌وه‌ی ده‌بینی مه‌جنوون له‌ گه‌ڵ ئاسک و
 کاتی خۆم، بۆ خویندنه‌وه‌ی پۆمان که‌ رویشک خه‌وی لێکه‌وتوو، دلی
 ته‌رخان بکه‌م. نه‌هات له‌ پێ بانگی بکات، له‌ ته‌کیا
 دانیشته‌ و ده‌ستی به‌ شێلانی کرد

، شیعەرەكە هیڤندەى لە بیرم ماوه دەلى : مەجنوون ..

سەرى ھەلبەرى ژۆر بەكەساسى

سەیری كرد باوكى خۆى نەناسى

من لە تەك باوكم دانیشتبووم، دەستم بە گریانكرد، سەیرمكرد باوكیشم فرمیسك بە چاويدا دیتەخوارەوه، ئەم لەزەتى گریانە سەرەتای لەزەت بینینم بوو بۆ خۆیندەوه، لە لەزەتى بیستەوه بەردەوام بووم تا لەزەتى خۆیندەوه . كەمالمان ھاتە شار ژۆر بە نارێكى

و بەھەژاری دەستم بەخۆیندەوهكرد، خۆیندەوهكەم بۆ بەرنامەبوو، ھەك برسێیەك ھەرچیم دەستكەوتبا دەمخۆیندەوه، ككتیبى كۆن و دپاوم لە نۆ بەرمیلی زیل ھەلگرتووتەوه،

سەرەتا ژۆرتەر شیعەم دەخۆیندەوه دوایى چپۆك و دواتر پۆمان .

كە گەشتەمە خۆیندەوهى پۆمان ، گەشتبوومە قوناخێكى بەرزى خۆیندەوه ، ژۆرتەر بە عەرەبى و فارسى دەمخۆیندەوه ، یەكەمین پۆمانى كوردی پۆمانى (پێشمەرگەى) ئیبراھیم ئەحمەدبوو، یەكەمین پۆمانى جیھانىش پۆمانى جیمس

جۆیس پۆمانى (دبلن) بوو . ناتوانم بلایم من بەردەوام پۆمان دەخۆیندەوه، بەلام ، بۆ من پۆمان پەنجەرەیهكى گەشە، پۆماننوس بەسەر زمان و فەرھەنگ و میژوو جوگرافیاو ھونەر و ئیستاتیکاى ولات و نەتەوهى خۆیدا دەكاتەوه ، بە زمانێكى تاییەت و بە تەكنیکێكى تاییەت، پۆمان دەریاچەیهكى فراوانە كەنوسەر بەتێرى تێیدا گەمەى داھێنان و لەزەت بینین دەكات و خۆینەرى ئەو پۆمانەش ئەم گەمەى لەزەتى خۆیندەوهیە دووبارە دەكاتەوه، خۆیندەوهى پۆمان مانەوهى خۆینەرە بۆ ماوہیەكى ژۆر تر لە بینینی لەزەتى خۆیندەوهدا .

- پەفتار شەھاب سوارە: نووسەر و توێژەر:

- خۆیندەوه ھەمیشە خۆیندەوه... تا لە ژيانین ھەمیشە دەخۆیندەوه مەوشەكان بە منداڵان و گەنج و پیر... سروشت بە ھەر چوار وەرزە جوانەكەى... پەتووكەكان لە ھەموو قوناغەكانى خۆیندەندا ئەوہى ھەزمان لێیەتى و ئەوہى ھەزمان لێى نییە..

کەل و پەلەکان
ئەوانەى بە
ناچارى دەبیئت
لە گەلیان بژین
و ئەوانەش کە
خۆشماندەوین...

کەواتە من هەموو چرکەکانى ژيانم
دەخوینمەو کەواتە زووتر و زیاتر
دەتوانم و دەزانم فێر بـم بـلـێـى ئەم
هەموو خویندەوێهە لە ژيانم حەزى
دروستکردنى خویندەوێهەى پۆمانى بۆ
دروست نەکردیبیتم؟

خەڵک بە ھۆکارى جۆراوجۆر پۆمان
دەخویننەو، کات بەسەر بردن و
فێربوون و گەشەکردنى کەسى.

خویندەوێهە دەتوانییت وشە سازى
و توانای بیرکردنەوێهەى پەخنەگرانە
باشتر بکات، ھەلھاتنیك (Escape)
لە جیھانى پۆزانە پێشکەش بکات
پێگە بە خوینەرەن دەدات خۆیان لە
چیرۆک و شوێنى جیاواز نوقم بکەن.
توێژینەوێهەکان بە گشتى سوودەکانى
خویندەوێهەى پۆمان لەم خالانە
دەخەنە پوو:

- ئیسراحت و کەم کردنەوێهەى فشار.
- پەرەپێدانى خەيال و داھێنان.

- تێپوانینی کلتورى.

- پەيوەندى سۆزدارى.

خوینەرەن دەتوانن لە کارەکتەرەکانى
نیو پۆمانەکەوێهە فێربن کە پێن لە
چێژ چوێکە چیرۆکەکان لیکۆلینەوێهە
لە دەرئەنجامى ئەو بپاریانە دەکەن
کە دراوێن یان نەدراوێن، بەبێ ئەوێهە
پتوویست بکات خۆیان مەملانیی ئەو
ئەزموونە بکەن. خویندەوێهەى پۆمان
بە بەردەوامى دابەزینی دەروونى
خاوەنەکاتەوێهە ئەگەرى تووش بوون
بە نەخۆشى (ئەلزەھایمەر) کەم
دەکاتەوێهە.

لیکۆلینەوێهەکان دەریانخستووە
کە نەخۆشە پیرەکان کە کتێب
دەخویننەوێهە دوو جارو نیو کەمتر
لەوانەى کە ئەم کارانە ناکەن تووشى
(ئەلزەھایمەر) دەبن. لیکۆلینەوێهەى
زانکۆى ساسیكس (University
of Sussex) دەریخست کە شەش
خولەک خویندەوێهەى بێدەنگ
دەتوانییت ئاستى فشارى دەروونى
بە پێژەى (٦٨٪) کەم بکاتەوێهە.
خویندەوێهە لە پێگاکانى دیکەى وەک
گوێگرتن لە موزیک یان پیاسەکردن
خێراتر و باشتر پۆمانەکان دەتوانن

فیری خوینەران بکەن دەربارەى کلتورە جیاوازه‌کان، قۇناغە میژووییەکان و تەنانت چەمکە زانستییه‌کانیش هه‌روه‌ها په‌یوه‌ندى سۆزداری له‌گه‌ڵ کاره‌کته‌ره‌ خه‌یالیه‌کان په‌ره‌ پێبدەن و ئیلهام له‌ گه‌شته‌کانیاندا بدۆزنه‌وه‌ . خویندنه‌وه‌ به‌ زیادکردنى هه‌ستکردن له‌گه‌ڵ ئه‌وانى دیکه‌ په‌یوه‌ندییه‌کانمان باشت‌ده‌کات. مێشک جیاوازی له‌ ئێوان خویندنه‌وه‌ی ئه‌زموون و ژيانى ئه‌و ئه‌زموونه‌ ناکات هه‌مان ناوچه‌کان چالاک ده‌بن زانای به‌ناویانگ په‌یمۆند مار (Raymond Mar) زانکۆی یۆرک - که‌نه‌دا، لێکۆڵینه‌وه‌یه‌کی شۆپشگێڕی کردووه‌ ده‌ریده‌خات که‌ (خوینەرانی ده‌قه‌ چیرۆکییه‌کان ئاراسته‌یه‌کی باشتریان هه‌یه‌ بۆ هاسۆزی له‌ چاو ئه‌وانه‌ی که‌ ئه‌م جۆره‌ ده‌قانه‌ ناخویننه‌وه‌).

کیس ئۆتلی (Keith Oatley) - زانکۆی تۆرۆنتۆ له‌گه‌ڵ زانا په‌یمۆند مار پێکه‌وه‌ تیۆرییان دروستکردووه‌، که‌ (به‌شداریکردن له‌ ئه‌زموونه‌ شه‌بیه‌سازییه‌کانی ئه‌ده‌بیاتی چیرۆکی ده‌توانیت تێگه‌یشتن له‌ که‌سانی تر، که‌ جیاوازی له‌ خۆمان ئاسان بکات

وتوانامان بۆ هاوسۆزی و ده‌رخستنی کۆمه‌لایه‌تى به‌رزیکاته‌وه‌). وه‌ هه‌روه‌ها ده‌بیته‌ هۆی باشت‌کردنى په‌یوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له‌ پێگه‌ی فیژدنی چۆنیه‌تى گفتوگۆکردن و گۆیگرتن له‌ خه‌لکی جیاواز، تێگه‌یشتن له‌ ئه‌وه‌ی که‌ هه‌ر که‌سێک کێشه‌و چالاکى تایبته‌ به‌ خۆی هه‌یه‌ هه‌روه‌ها فیژبوونی پێگاکانى مامه‌له‌ کردن له‌گه‌ڵ دۆخه‌ ناخۆشه‌کان، هه‌روه‌ک زانا لیزا زونشاین (Lisa Zunshine) سه‌رنجده‌داته‌ لێکۆڵینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی میشکی و تیۆری میشک - توانامان بۆ تێگه‌یشتن له‌وه‌ی، که‌ که‌سانی تر بیرکردنه‌وه‌و هه‌ستیان هه‌یه‌ جیاواز له‌ ئێمه‌، چیرۆک پاهێنانمان ده‌کات له‌ تیۆری میشکدا، یارمه‌تیمان ده‌دات له‌ گه‌شتکردن به‌ په‌یوه‌ندییه‌ ئالۆزه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کاندا.

له‌ هه‌مانکاتدا خویندنه‌وه‌ یارمه‌تى خه‌و ده‌دات پێش‌نوستن به‌ تایبته‌ ئه‌گه‌ر بیکه‌يته‌ پێو په‌سمێکی شه‌وانه‌، هه‌روه‌ها ئیلهام بۆ سه‌رکه‌وتن ده‌دات و ته‌نیاى و داب‌پان که‌مه‌دکاته‌وه‌... له‌ پوانگه‌ی نوسه‌ره‌ کورده‌کانه‌وه‌ ئه‌حمه‌دى خانى (١٧٠٧-١٦٥٠)

وهك يه‌كێك له كاریگه‌رت‌رین زاناو شاعیره‌كانی كوردستان گرنگی كتی‌ب و زانیاری بۆ په‌ره‌پێدانی نه‌ته‌وايه‌تی و شارستانی‌هت ده‌رده‌خات. له پوانگه‌ی نووسه‌ره جیهانی‌ه‌كانه‌وه:

(George R.R. Martin) ده‌لێت:

(خوێنه‌ری‌ك هه‌زار ژيان به‌ر له‌وه‌ی بمریت ده‌ژیت). ئه‌م قسه‌یه‌ گرنگی پۆمان له زیاد کردنی ئه‌زموون و تیگه‌یشتنمان له ژيان ده‌رده‌خات.

له کۆتاییدا له پووی ده‌روونناسیه‌وه: (پۆمان وه‌ك ئاوێنه‌یه‌كه كه خۆمان و کۆمه‌لگه‌مان تێیدا ده‌بینین).

له پووی فیژیکاریه‌وه:

- پۆمان می‌ژوو، جوگرافیا، کلتوو و زمانی نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌مان فیژ ده‌کات.

- شیوازی نوێی فیژیکردنه‌وه‌و چاره‌سه‌رکردنی کێشه‌ پێشکesh ده‌کات.

له پووی ناسنامه‌ی نه‌ته‌وايه‌تییه‌وه:

- سه‌لاح جه‌لال : پۆماننووس: سلێمانی:

- رۆمان دایه‌لوژی شارستانی‌ه‌ته‌كانه‌. زه‌ریای ئه‌و وشانه‌یه‌ هه‌یج کۆتاییه‌ك

هه‌لناگرن. ده‌بنه گه‌رده‌لول و جیهانی واقعی بۆ جیهانی ئه‌ندیشه‌ ئامێز ده‌گۆژنه‌وه‌.

مرۆف به‌هۆی

شالاری کاره‌سات و رووداو تراژیدیای ژيان‌ه‌وه‌ توشی راپایی و گومان و بیرکردنه‌وه‌ ده‌بی‌ت. پێویسته‌ رۆمان بخوێنیت‌ه‌وه‌

به‌بالی ئه‌ندیشه‌یی‌ه‌وه‌ له‌و واقعیه‌ باوه‌ یاخی ببیت و به‌خه‌یال وێنایان بکاته‌وه‌و هه‌تا چیژ له‌ چیرۆک و روودای رۆشنبیری و شارستانی‌ه‌ت و جیاوازی میله‌ته‌تان وه‌ربگریت.

ئه‌م په‌یوه‌ندییه‌ پاشخانێکی میژویی هه‌یه‌، چیرۆک کۆنت‌رین هونه‌ره‌ له‌ده‌روونی مرۆفه‌وه‌ نزیکه‌. ئۆدیویی پاشا به‌شانۆ نیشاندرا، ئه‌نجامه‌که‌ی گێڕانه‌وه‌ی چیرۆکی رووداویکی دڵته‌زین بوو له‌پێی که‌سایه‌تییه‌کانیه‌وه‌. هه‌ر سێ کتیبه‌ ئاسمانیه‌که‌ش (ته‌ورات و ئینجیل و قورئان) به‌زۆری چیرۆکی په‌یامنێرو سته‌مکاران و خه‌لکی باش و شه‌پخواز ده‌گێڕنه‌وه‌.

ئه‌ندیشه‌ و که‌له‌که‌ بوونی مه‌عریفه‌و

پرسیارە فەلسەفی و مەعریفیەکان
خوینەر بۆ خویندەوێ رۆمان
دەبن. لەرێی رۆمانەوێ هێلی
سۆزداری و توانا بوون بەسەر
نووسین و دەربڕین و گەشەکردن
لەبۆری کۆمەڵایەتییدا لەرێی کەسە
جۆراو جۆرەکان و بیرو بۆچونی
ئەوانی ترەو بەدەستدەهێنێت.
ژیان لەناو رۆماندا واتایەکی تایبەتی
هەیە. کرانەوێ بەرووی بیرو بۆچونی
ئەوانیتردا. وێنەی فەیلەسوف و خاوەن
مولک و کۆیلە و زۆردار دەکێشێت.
لەروانیی جیاوازیە جیهان
نیشانەدات و وێنەی ژیان گەورە
و دەوڵەمەند دەکات و تیگەیشتی
تایبەت بەمرۆف دەبەخشێت.
خوینەر لەخویندەوێ رۆمانەوێ
ئەزموونی زمانەوانی فراوان دەبێتەوێ
موفرەدەوێ زمانەوانی ئامار دەکات. بەو
کردارانەوێ لەنەستەوێ دەردەچن، لایەنی
گرنگتریش جیاوازی لەنیوان
خویندەوێ رۆمان و کتێبەکانی تردا
ئەوێ کتێبەکانی تر بۆ فێرکاری
و زانیاری. چۆن سەربکەوێت و
دەربچیت و رۆشنبیر ببیت. رۆمان
ئەندێشەو جیهان بینی دەبەخشێت،
چۆن هەست بەئازاری ئەوانیتەر
بکەین، لەجەستەو رۆحی خۆمانەوێ
بگۆردرێین بۆ کەسایەتیەکی تروزیاتەر
فراوان دەبێتەوێ بۆ چێژی ئەو
هونەرە ئەدەبیانەوێ لەگوتاری رۆماندا
رێکدەخرێن، شیعەر بەچێی لەهەستدا
ئامادە نییەو چیرۆکی کورت و
حیکایەت و ئەفسانەو وتارو ژیاانامەو
رۆژنامە نووسیش لەفەزایەکی نوێدا
نیشانەدەدرێتەوێ دایەلۆژی شاتویی و
درامی لەناو رۆماندا ئەو دەنگە نییە
لەسەر شاتۆ بوونی هەیە.
تابلۆ لەوێنەدا دروستدەبێت و
مۆسیقا وەک تابلۆ بەسەریاندا دابەش
دەبێت. زۆر لەگەشت و ئامارەو
پەخشانی لەوتارەکیدا بەرجەستە
دەبنەوێ خوینەر دەبنە ناو رووداوی
میژوویی، (رابردو ئیستاو ئایندە).
خوینەر لەناو حیکایەتەکیدا دەبێت
بەیهکیک لەکاراکتەرەکان.
وتاری رۆمان زانستەکانیشی
گرتۆتە خۆی. (میژوو، ئەفسانەکان،
دەروونزانی، کۆمەڵایەتی، ئیستاتیکا،
رەوانبێژی، زمان، فەلسەفە، جوگرافیا،
هتد..
چارەسەری کێشە دەروونی و

کا ر کته ره کان
ده خوینمه وه،
هونه‌ری گێرانه‌وه،
ته‌کنیک، زمان،
هینانه‌وه‌ی رووداوی
میژوویی و تواناو

سه‌لیقه‌ی نووسه‌ره‌که به‌راوورد ده‌که‌م
به نووسه‌رانی دیکه، به دیوێکی
دیکه‌دا، بۆیه پۆمان ده‌خوینمه‌وه تا
بازدانیک له نووسینه‌کانی خۆمدا
ببینم، تا بتوانم باشتر بنووسم،
تا زه‌مه‌ن و خه‌یاڵ و ژینگه‌ی
پۆماننووسه‌که ده‌رده‌شه بکه‌م، تا
ته‌مه‌نی خۆم درێژیکه‌مه‌وه، تا
ژیان جوانتر ببینم، ئه‌وه‌سته
بخوینمه‌وه، ئه‌وانه‌ی سه‌رمایه‌یه‌کی
زه‌به‌لاحیان له‌به‌رده‌سته خۆیان
وانیشان نه‌ده‌ن ده‌وله‌مه‌ندن، چونکه
له‌و کاته‌دا هاوسێیه‌که‌ی هه‌ژار و
برسییه، ئه‌وه‌سته بخوینمه‌وه ساغ
و خاوه‌ن جه‌سته‌یه‌کی ته‌ندروستی
له‌ به‌رامبه‌ر نه‌خۆشێکی شێرپه‌نجه
ساغ و سه‌لامه‌تی خۆت نمایش
مه‌که، هه‌ول بده ئازاری نه‌خۆشه‌که
بخه‌ ناو جه‌سته‌ی خۆت هاوبه‌شی
نه‌خۆشییه‌که‌ی به، بۆیه ده‌خوینمه‌وه

ئه‌نتۆلۆژی و مه‌عریفه‌کانی خوینمه‌ر
ده‌کات. ده‌یگۆرپیت به‌که‌سیکی تر.
ئه‌م کاریگه‌رییه‌ فراوان ده‌بێته‌وه،
رۆمان به‌ژیانی دووه‌م ناسراوه. زیاتر
واقیعی تره له‌واقیعه‌ روته‌که، به‌زمان
و شیوازیکی نوێ و قول بوونه‌وه‌و
تێگه‌یشتنی ته‌واوه‌وه کار ده‌کات بۆ
په‌ره‌سه‌ندنی روانینی وێنه‌ی جۆراو
جۆر و جیاوازی بۆ ده‌وله‌مه‌ند بوون
له‌ژیان و تێگه‌یشتن و نوێبوونه‌وه
له‌م واقیعه‌ باوه‌وه، جیهان و ژیان و
روانینیکی گه‌ردونی نوێ نیشانداده‌ت
له‌وه‌و به‌ر نه‌بینه‌راییت.

پرسیاره سه‌رسوپه‌ینه‌ره‌کانی بوون
ده‌مانخه‌نه ناو شه‌پۆلی کتێبێکی
کۆکراوه‌وه گوتاره‌که‌ی پیکهاته‌ی
بواری هونه‌ری و ته‌ده‌بی و زانستییه،
ئه‌ویش رۆمانه‌ ناچارین بیخوینینه‌وه
هه‌تا رابردوو و ئیستا و ژیا‌نمان به‌ره‌و
ئاینده‌یه‌کی نوێ بچین.

- به‌کر ئاله‌یی: رۆماننووس: رانیه:
- وه‌ختیک رۆمان ده‌خوینمه‌وه،
ده‌چمه ناو دونیا‌یه‌کی تایبه‌ت،
ئاوێزانی ناو پووداوه‌کان ده‌بم، ده‌چمه
ناو خه‌یاڵی نووسه‌ر، سایکۆلۆژی

تا زیانر له وه حالێ بـم ژیان و ژینگه و ژوانی خه‌ونه‌کانم خۆشبوئ، بۆیه پۆمان ده‌خوینمه‌وه تا دونیایه‌کی دی بـئ پـق و کینه به‌ینمه ناو ژیان و ده‌ورو به‌رم.

خوینده‌وه‌ی پۆمان، هه‌سانه‌وه‌ی پۆج و په‌یامی خۆشه‌ویستییه بۆ کۆمه‌لگه.

- سه‌لام عومه‌زێ رۆماننووس: هه‌ ولێـر:

- ته‌واوی ژانـره ئه‌ده‌بییه‌کان گـرنـگه بخوێنـرێـته وه ، چونکه هه‌موویان سوود به‌خشن و له بواره‌کانی خۆیاندا

چێژت ده‌ده‌نئ، خویندنه‌وه به‌گشتیی پـرتـده‌کا له زانیاری و رۆشنـبـیری گشتیت فراوان ده‌کا، ئه‌گه‌ر جاران شیعـر پانتاییه‌کی به‌رفراوانی له‌نیـو خوینـه‌ران داگیر کردبوو، ئه‌وه هۆکاره‌که‌ی نه‌بوونی چیرۆکنووس و رۆماننووس بووه، ئیستاکه نووسه‌ری ئه‌م ژانـره‌مان زۆره وه‌روا وه‌رگێـره‌کانیش شاکاره‌کانی نووسه‌ره جیهانیه‌کانیان بۆ کردووینه کوردی،

خوینـه‌ری خویندنه‌وه‌ی رۆمان زۆر بووه و به‌تاسه‌وه به‌دوایدا ده‌گه‌پـئـن، رۆمان چ دیرۆکی بیـت یان خه‌یاـل خوینـه‌ر ده‌باته جیهانیکی دی و له‌گه‌ڵ کاره‌کته‌ره‌کاندا ده‌ژی ده‌چیتـه نیـو رووداوه‌کان و چێژ له سه‌رکه‌وتنی پـاـله‌وانه‌که وه‌رده‌گریت و به‌گلانیـشی دلته‌نگ ده‌بیـت، خۆ ئه‌گه‌ر رۆمانه‌که دیرۆکی بیـت و پـشت به‌خه‌یاـل به‌سه‌تی ئه‌وه رابردوو وه‌بـیر خوینـه‌ر دینیتـه‌وه و پـیـده‌لـئ تـۆ له‌وـه هاتووی، ئه‌ویش ده‌چیتـه‌وه دواوه له‌گه‌ڵ که‌وتن و هه‌ستانه‌وه‌کاندا له‌گه‌ڵ سادەیی ژیاـنی رابردوودا ده‌چیتـه نیـو خه‌یاـل و چێژ له‌م گه‌پانه‌وه ده‌بینیت و زۆر جاران ئه‌گه‌ر رۆمانه‌که کاریگه‌ر بیـت و به‌زمانیکی جوان داڕپـژرا بیـت ئه‌وه خوینـه‌ر هه‌زده‌کات رۆمانه‌که درێژ ببیتـه‌وه. دواي خویندنه‌وه‌ی هه‌ر رۆمانێک خوینـه‌ر له زۆر بواردا سوود ده‌بینیت جگه له چێژ، زانیاری له‌سه‌ر رابردوو یان خه‌یاـل و رسته‌ی جوان و وشه، فراوانتر ده‌بیـت، ده‌توانی له پهنـد و ئیدیۆمه‌کانی نیـو رۆمانه‌که‌دا سوود وه‌رگـرێـ له ژیاـنی رۆژانه‌یدا ره‌نگدانـه‌وه‌ی هه‌بـئ، به‌جۆریـک له

نیو کۆبوونه‌وه‌و گفتوگۆکاندا خۆی بناسیتێ و فی‌ری وشه‌سازی و ده‌وله‌مه‌ند بوون له‌ قسه‌کردندا بی‌ت، لی‌ره‌وه‌یه‌ رۆمان خویندنه‌وه‌ ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ت بۆ ده‌په‌خسیتێ که‌ بتوانی له‌ نیو کۆمه‌لگادا جیاواز ده‌رکه‌وی یان جیاواز بیر بکه‌یه‌وه‌و نووسه‌رانی باش و خراپیش لی‌کجیا بکه‌یه‌وه‌.

- جه‌مال نووری: نووسه‌ر و توێژه‌ر/ سلێمانی :

- نیچه‌ له‌ کتیبی «ئه‌ودیو شه‌پ و خێر»دا ده‌لێت: «هه‌موو فه‌لسه‌فه‌یه‌ک، فه‌لسه‌فه‌یه‌کی

ده‌رخستن و که‌شفکردنه‌، هی‌نده‌ش که‌پت و چه‌پاندنه‌؛ نووسین ته‌نیا په‌یوه‌ندیگرتن نییه‌ له‌گه‌ڵ «ئه‌ویتر»، به‌لکه‌ سرپه‌نه‌وی «ئه‌ویتر»یشه‌؛ له‌ هه‌ندێ قۆناغی می‌ژووی فیکردا نووسین به‌ ته‌واوه‌تی وه‌ک نیچه‌ ده‌لێت، ده‌بی‌ته‌ هه‌شارکه‌ و ده‌مامک: ده‌مامکی ده‌سته‌جه‌معی، ده‌مامکی شاره‌وه‌تر و ترسناکتر. هه‌ندێ نووسین ده‌ره‌په‌راندنی ده‌مامکیکه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ده‌مامکی تر جی بگریته‌وه‌، سرپه‌نه‌وی درۆیه‌که‌، له‌پێناو درۆیه‌کی سرگرت و پامنه‌کراوتر، له‌ کاتی‌کدا نووسین به‌ زه‌رووره‌ت تی‌کدان و پوو‌خاندن و دادگایی کردنه‌؛ مه‌عریفه‌ت تووندوتی‌ییه‌، ته‌نانه‌ت شی‌وه‌یه‌که‌ له‌ سته‌م و زه‌فه‌ربردن. هی‌چ تی‌ۆری و نووسینی‌کی په‌سه‌ن نییه‌ له‌ می‌ژووی فیکردا، که‌ زه‌فه‌ری به‌ واقیع نه‌بردی‌ت؛ فیکری په‌سه‌ن هه‌میشه‌ ترسناکه‌. یه‌کێک له‌ گه‌نگه‌ترین وه‌زیه‌کانی نووسین، دروستکردنی درز و که‌لێنه‌ له‌ واقیعه‌یه‌دا؛ نووسین بریتی نییه‌ له‌ کرده‌ی پرکردنه‌وه‌ی «بۆشایی واقیع»، به‌لکه‌ هه‌م دروستکردنی

تر ده‌شاریته‌وه‌، نووسین وه‌ک خۆی کرده‌یه‌کی ترسناکه‌، نه‌ک به‌ هۆی ئه‌وه‌ی نه‌ریت، ئه‌خلاق، بی‌روباوه‌پ و شی‌وه‌ی بیرکردنه‌وه‌ ده‌گۆرێت، به‌لکه‌ زیاتر به‌ هۆی ئه‌و سیفه‌ته‌ پارادۆکسه‌یه‌وه‌ که‌ هه‌یه‌تی؛ نووسین هه‌م دیواری واقیع کون ده‌کات، هه‌م ئه‌ستوونه‌کانی واقیع به‌هێزتر ده‌کات؛ نووسین چه‌نده

بۆشایی و هه‌م هه‌ستکردنه به به‌تالایی واقعی. نووسین بۆ ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام زیندوو بی‌ت، پێویسته که‌لێنه‌کان زه‌ق بکاته‌وه، سنووره‌کانی واقعی گه‌وره‌تر..! که‌وابوو هه‌ر نووسینیک هاته به‌رچاوم و به‌و مه‌به‌سته‌ی بیخوینمه‌وه. ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی بۆ شوناسی (نووسین) ئاماژه‌م پێک‌کرد له‌پۆماندا بینیمه‌وه ئه‌وا گرنگی پێده‌ده‌م و ده‌بخوینمه‌وه له‌به‌رئه‌وه‌ی گه‌ر به‌وه‌ی خواوه‌لی بونیادیکی ئینسانی و سروشتی خۆم بم و روونیای تایبته به‌خۆم هه‌بی و مه‌ودای بیرکردنه‌وه و دنیا بینیم لا جوانتر بکات. ته‌نها پۆمان ئه‌وه‌م بۆ که‌شفه‌کات که‌ تێگه‌م له‌وه‌ی زه‌مه‌ن بۆ خۆی نه‌فی دۆگما و وه‌ستان ده‌کاته‌وه، له‌مه‌مانکاتیشدا بیکۆتا بوونی زه‌مه‌نیش، واما له‌یده‌کات لێکچوون و هاوشیوه‌بوونیکی زه‌مه‌نی، له‌نێوان دوینێ و ئه‌مپۆ و سبه‌ینیدا ببینینه‌وه، هه‌روه‌ک له‌ پۆمانی (مه‌داره‌کانی ساتوون-ی سییالدا) ده‌بینرێته‌وه. له‌میانی گه‌شتیک به‌نێو زه‌مه‌ندا، به‌ئامانجی گه‌یشتنه‌حه‌جی مه‌سیحیان، تاقیبی پێگه‌ی قه‌ره‌جان

و گه‌پیده‌کان ده‌کات و له‌ پێگه‌ی سهر‌دو مه‌نه‌لۆگه‌وه، پووداو و کاره‌سات و ساته‌ سه‌یر و سه‌مه‌ره‌کانی میژوو زیندوو ده‌کاته‌وه، به‌چه‌شنیک سییالدا له‌و جووره‌ نووسه‌رانه‌یه‌ کاتیک گه‌شت به‌نێو میژوودا ده‌کات و به‌سه‌ره‌اته میژوویییه‌کانمان بۆ وینا ده‌کات، خۆی له‌قه‌ره‌ی خسته‌نپرووی گوته‌ره‌ سیاسی و تیروانییه‌کانی خۆی نادات و ته‌نها به‌وه‌ی ده‌یخاته‌پوو پرسیارمان لا دروستده‌کات.

- ژیاکه‌ریمی: نووسه‌ر: هه‌ولێر:

- خوینده‌وه
خۆی هه‌لگری
چێژیکێ تایبته و
ئه‌وه‌ی که‌ بزانی
چی ده‌خوینێته‌وه
چهند هینده
چێژی تایبته‌تتر

پێده‌به‌خشیت. پۆمان یه‌کیک له‌و نووسینه‌انه‌یه‌، که‌ به‌لای منه‌وه له‌ سه‌رنجپراکێشتترین نووسینه‌کانه، چونکه‌ هه‌مان ژیانه، ژیانی من، تۆ و یه‌کیک له‌ ئێمه، به‌ واتایه‌کیتر ئه‌گه‌ر سه‌ربورده‌ی که‌سیک له‌

بم و روونیای تایبته به‌خۆم هه‌بی و مه‌ودای بیرکردنه‌وه و دنیا بینیم لا جوانتر بکات. ته‌نها پۆمان ئه‌وه‌م بۆ که‌شفه‌کات که‌ تێگه‌م له‌وه‌ی زه‌مه‌ن بۆ خۆی نه‌فی دۆگما و وه‌ستان ده‌کاته‌وه، له‌مه‌مانکاتیشدا بیکۆتا بوونی زه‌مه‌نیش، واما له‌یده‌کات لێکچوون و هاوشیوه‌بوونیکی زه‌مه‌نی، له‌نێوان دوینێ و ئه‌مپۆ و سبه‌ینیدا ببینینه‌وه، هه‌روه‌ک له‌ پۆمانی (مه‌داره‌کانی ساتوون-ی سییالدا) ده‌بینرێته‌وه. له‌میانی گه‌شتیک به‌نێو زه‌مه‌ندا، به‌ئامانجی گه‌یشتنه‌حه‌جی مه‌سیحیان، تاقیبی پێگه‌ی قه‌ره‌جان

پا‌بردوو نه‌بی‌ت، د‌ل‌نی‌ای له‌وه‌ی که
 له‌ دا‌ه‌اتوو ب‌ۆ که‌سی‌ک پ‌ووده‌دات. من‌ خ‌ۆم له‌ پ‌ۆمان‌دا ده‌بین‌مه‌وه، یان
 وه‌ک کاراک‌ته‌ری‌ک که‌ به‌شی‌کم له‌ پ‌ووداوه، یان د‌ۆزین‌ه‌وه‌ی خ‌ۆم له‌
 ه‌موو ه‌ست و پ‌ق و تو‌په‌یی و هیوا و د‌ل‌خ‌وشی‌یه‌کان. ته‌واو ه‌ست به‌
 کاراک‌ته‌ره‌کان ده‌که‌م. ه‌ند‌یک‌جار ه‌ست به‌ ته‌واوی شو‌ین و کاته‌که‌ ده‌که‌م به‌
 تامه‌زۆیی‌ه‌وه‌ چاوه‌پ‌یی ک‌ۆتاییه‌که‌ی ده‌که‌م ه‌ر ئه‌وه‌ش واده‌کات به‌
 چه‌ند کات‌ژمی‌ری‌ک نه‌توانم ده‌ست له‌ خو‌یندنه‌وه به‌رده‌م. به‌ ب‌روای من ه‌ر
 خو‌ینه‌ری‌ک ده‌توان‌ئ ج‌ۆری‌ک له‌ په‌یام له‌ پ‌ۆمان‌دا بد‌ۆزیت‌ه‌وه، ه‌ند‌یک‌جار
 ئه‌وه‌نده‌ خ‌ۆم نزیک له‌ کاراک‌ته‌ره‌کان ده‌بینم، که‌ پ‌یش‌بینی ک‌ۆتایی پ‌ۆمانه‌که‌
 ده‌که‌م و چه‌ند ه‌ینده‌ چ‌یژ وه‌رده‌گرم که‌ ک‌ۆتاییه‌که‌ جیاواز ده‌بی‌ت له‌
 شته‌ی پ‌یش‌بینی من بوو، به‌پ‌ای من پ‌ۆمان یه‌ک له‌ پ‌یش‌نیاره‌ باشانه‌یه
 ب‌ۆ که‌سی‌ک که‌ پ‌رسیارت ل‌یده‌کا که‌ ده‌یه‌وه‌یت بواری خو‌یندنه‌وه و به‌ چی
 ده‌س‌پ‌یکات؟ ب‌یش‌ک پ‌ۆمان باشت‌رین ب‌ژارده‌یه. له‌ لایه‌کی‌تر له‌ پ‌ی‌گه‌ی
 پ‌ۆمانه‌وه ده‌توانی ز‌ۆر با ئاسانی ب‌ج‌یه‌

نی‌و ژیان و ک‌لتور و دابی و‌لاتانی‌تر و
 ئاشنای ک‌لتور و ف‌ه‌ره‌نگیان بی‌ت.
 خ‌ال‌یکی سه‌رنج‌پاک‌یش‌تر له‌ پ‌ۆمان‌دا
 ئه‌وه‌یه ب‌ۆ چه‌ند نه‌وه ه‌مان چ‌یژی
 ده‌بی‌ت، پ‌ۆمان‌یکی به‌ه‌یز چه‌ند ب‌ۆ
 باوک‌م سه‌رنج‌پاک‌یش بووه، ب‌ۆ من
 گ‌ه‌ر زیات‌ر نه‌بی‌ت که‌م‌تر نی‌یه و ب‌ۆ
 مند‌الی من‌یش به‌ ه‌مانشی‌وه، واتا
 به‌ پ‌یی کات نام‌ری‌ت و له‌ چوارچ‌یه‌ی
 کات‌دا زین‌دانی نه‌بووه.

ده‌سته‌رنه‌یه‌ک له هزری (مودریک ژالێ)دا

د. هاوژین صلیوه

شیعر هه‌ناسه‌ی ژیا‌نه و ئاوێته‌ی هه‌موو هونه‌ره‌كان بووه، ئاخ‌ر له‌دووتوی‌ی تابلۆیه‌کی شیوه‌کاری شیعر هه‌یه، له‌ تۆته‌ی مۆسیقایه‌ک هه‌ست به‌ ترپه‌کانی شیعر ده‌که‌ین، له‌ شاتق و چیرۆک و پۆمان نه‌رمه‌ هه‌ناسه‌یه‌کی شیعریی هه‌یه، له‌نی‌و خودی شیعرێ جوان شیعریه‌ت هه‌یه و هه‌ر ئه‌و زمانه‌ خه‌یالییه‌شه‌ نه‌مریی و جوانی و چێژی به‌ هونه‌ر به‌خشیوه‌.

له‌ ناوه‌پاستی سا‌لی ٢٠٢٥ دیوانی (سۆناتینه‌)ی مودریک ژالێ له‌ دووتوی‌ی کتێبێکی ٣٠٤ لاپه‌ره‌یی چاپ بوو، که‌ زیاتر کورته‌ شیعره‌کانی له‌ خۆگرتووه‌، له‌ ژێرناوی: تێپامانه‌شیعریه‌یه‌کان، سۆناتینه‌ شیعریه‌یه‌کانی ماچ، چاپوت

وه‌لایینئ. ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌ی له‌ پۆژنامه‌و
گۆڤاره‌کانیش بلۆی کردۆته‌وه‌،
ده‌توانئ ده‌سکاری بکات، یان خۆی
لئ نه‌بان بکات و نه‌یناسیته‌وه‌ و
نه‌یخاته‌ نیو دیوانه‌کان.
ئه‌وه‌ی زیاتر ده‌بیته‌ مال که وه‌ک
کتیپ چاپ ده‌کریته‌، ئه‌مه‌ زۆر
گرنگه‌ بۆ کامڵبوونی ئه‌زمونه‌که‌ی،
که‌نجیک له‌ ته‌مه‌نی ١٦سالی ده‌ستی
داوه‌ته‌ شیعر نووسین و له‌ سه‌رووی
٦٠ سالی چاپی ده‌کات، حه‌تمه‌ن
ئه‌زمونیکی زۆری تیدا‌یه‌. ئه‌زمونیش
به‌ دوو شیوه‌: هه‌م ئه‌زمونی
ته‌مه‌ن، هه‌م ئه‌زمونی خویندنه‌وه‌،

...چه‌ندان ناو‌نیشانی تر.
ژالی له‌نیوژانه‌ ده‌بییه‌کان ته‌نها
خو و خده‌ی داوه‌ته‌ ده‌ست نووسینی
شیعر، واتا به‌لای نووسینی چیرۆک
و پۆمان و شاتۆنامه و توێژینه‌وه‌ی
ئه‌ده‌بی و وه‌رگیپان و ئه‌و بو‌ارانه
نه‌پۆیه‌، وه‌کو له‌ زانستی پزیشکی
که‌ پ‌سپۆری ورد له‌ بو‌اریک وه‌ریگری
و شاره‌زایی تیدا‌یه‌یدا‌به‌که‌ی ئه‌ویش
به‌وشیوه‌یه‌ کاری کردووه‌، له‌
ته‌مه‌نیکی زۆر زووه‌وه‌ ئه‌و خه‌ریکی
شیعر نووسینه‌، له‌ جیهانی تیپرامان
و تیپکرین دانه‌ب‌راوه‌، هه‌موو ئه‌و
کتیپانه‌ی که‌ خویندووتیه‌وه‌ له‌ ئایین
و میژوو و له‌ فه‌لسه‌فه و له‌ فکر...
له‌ پیناوی دروستکردنی خه‌زنه‌یه‌کی
باشتره‌ بووه‌ هه‌ر بۆ نووسینی شیعر،
نه‌ک باب‌ه‌تیکی تری ئه‌ده‌بی.

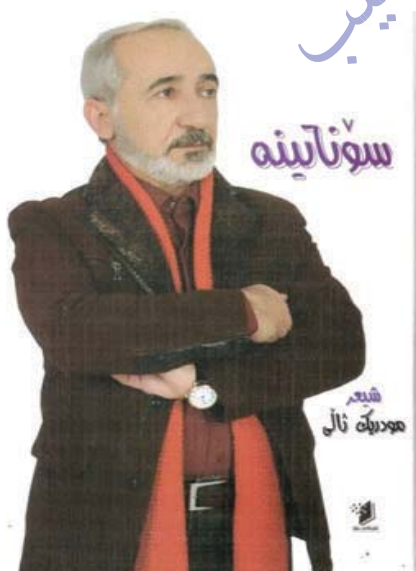
مودریک دره‌نگ شیعره‌کانی
چاپ‌کردووه‌، ئه‌وه‌ش دوو لایه‌نی
هه‌یه‌: یه‌که‌م: په‌نگه‌ ئه‌م
قازانجه‌که‌ی ئه‌وه‌بی که‌ ئه‌زمونی
نووسینه‌که‌ی کامڵترده‌بیته‌، ئه‌و
شیعرانه‌ی له‌به‌رده‌ستییه‌تی ده‌توانئ
باشتر پ‌کیب‌خات و پ‌یدا‌ب‌چ‌ته‌وه‌،
ته‌نانه‌ت بازه‌ شیعریکی به‌دل نه‌بی

هه‌م ئه‌زمونی زپوف و سه‌رده‌م. شاعیرانی کلاسیک پڕۆسه‌ی نووسینی شیعریان پڕۆسه‌ی ته‌مه‌ن بوو، نالی و مه‌وله‌وی و سالم و...چه‌ندان سال دوی مردنی خویان دیوانیان چاپ بوو. ئه‌وه‌ی له‌به‌رده‌ستمانه به‌چه‌ندان بیرکرنه‌وه و جیهانبینی جیاوازی شاعیر تیپه‌پیه، ئه‌وه‌ش یه‌ک له سووده‌کانه‌تی.

لایه‌نی زه‌ره‌ره‌که‌شی ئه‌وه‌یه: داده‌پڕی به‌تایبه‌تی له‌وه‌ی که شتیکی به‌رجه‌سته و کۆکراوه له‌به‌رده‌ستی توێژهر نابێ بۆئه‌وه‌ی توێژینه‌وه‌ی له‌سه‌ریکات. هه‌رچه‌نده

شاعیر ئاماژه به‌وه‌ده‌کات له سالانی هه‌شتاکانی سه‌ده‌ی پابردوو به‌شیکی له شیعره‌کانی خۆی کۆکردۆته‌وه به مه‌به‌ستی به‌چاپگه‌یاندن، به‌لام به‌شی زۆری مۆری سووری لێدراوه و پێگه نه‌دراوه وه‌ک ئه‌وه‌ی خۆی ده‌یه‌وێ وا چاپکری‌ت.

دوی پاپه‌پین هه‌لیکی زۆری هه‌بووه له‌ماوه‌ی ئه‌و سی و پێنج ساله، به‌تایبه‌تی بۆخۆی به‌رپرسی بنکه‌ی پووناکییری گه‌لاویژ بووه له‌کۆیه، به‌لام هه‌ولی چاپکردنی نه‌داوه، ئه‌گه‌ر چاپی بکرایه و له دوی پاپه‌پین به‌چه‌ند دیوانه شیعریک

دەهاتە پێش و باشتەر بە خوینەرانی
 ئاشنا دەبوو. هەرچەندە، چەند
 شتیکی لەسەر نووسراوە، بەلام
 ئاست و پێگەی شیعەرەکانی شایەنی
 ئەوەن ماستەرنامە و تیزی دکتۆرای
 لەسەر بنووسری.

لەم دیوانەدا شتیکی زیرەکانە
 کردووە، بەشی زۆری ئەو کورتە شیعەر
 و کورتیلە شیعەرەکانی جودا کردۆتەو،
 بۆئەوێ جۆرە ستایلێکی شیعری
 تایبەت بۆت، بۆیە دەتوانی ئەو
 شیعەرەکانی تر لە دوو کاتی جیاواز و
 بە دوو دیوانی تر بۆلایان بکاتەو.

سەبارەت بە نووسینەکەشی
 کە بەناوی (بەرچێژ) نووسیویەتی
 مانافێستی شاعیرە، جیهانبینی و
 پوئای شاعیرە بۆ بواری نووسین،
 پێی وایە کە مەزنی بە پێنج
 هەست یان شەش هەست ناتوانی
 تەعبیرەکان دەربەرێ... کۆمەڵی
 هەز و بیر و تایبەتی خۆی هەیە،
 کە پاستەوخۆ لە شیعەرەکانیدا
 پەنگیداوەتەو، واتا لە بەرچێژە
 جیهانبینی شاعیر و پوگە
 شیعەرەکانیمان بۆبەدەردەکەوێ.

ئەوێ مەجید هەپشەمی وەک
 پێشەکی بۆ ئەو کتێبە نووسیویەتی
 زیاتر تیۆرییە، لە پەڕی پراکتیکییەو
 هێشتا نەچۆتە ناو پەڕەکان،
 هەرچەندە چەند سەرە قەڵەمێکی
 خستۆتە پەڕی پێشانی هەیه بۆ
 توێژەرانی، ئەوێش وەک ستایلێکی
 تری پێشەکی نووسینە.

مۆدریک ژاڵی ناوناوە دوو پەڕی،
 نامۆ، نەخۆش، خەمبار و بێتاقەت
 و گۆشەگیر، ئەوانەش بۆخۆیان
 موعانات و کەرەستە شیعری،
 چونکە بەشێک لە شیعەر گۆزارشتە
 لە چۆنیەتی ژیا و تیۆزین و
 دەربەربینی بێزاری و بێتاقەتی.

حەزم لێیە چەند تەوهریک
 هەلبژێرم و تیۆزینی شاعیر
 بخەمە پەڕی ئەوانە: (سروشت و
 بونەوهرەکان)، سروشت و بونەوهرەکان
 کەرەستە شیعری زۆرییە
 شاعیران، بەلام بەکەرەستە و دید
 و تیۆزینی شاعیری جیاواز، لای
 گۆزانی شاعیر سروشت کەرەستە
 وەسفکردنە، لە جوانی و شیۆو
 شکلی بوونەوهران و وەک فۆتۆگرافیک
 نیشتی تیۆزین، لای مۆدریک ژاڵی
 ئاژەڵ و بوونەوهرەکان بە دیدی

هەیکەل و شەکل وەرناگیراون، بەلکۆ لای ئەو وەسفکردنی سێفاتی ئەو نازەلانیەو بەراووردی لەگەڵ مەزنی نوێی تێدا بینووەتەو، شاعیر لە تێپارمانی شیعردا دەلی:

لە چاوە کەستالییەکانی گورگدا خۆشەویستی دەبینم!

بەلام لە چاوی پۆژمەلاتییەک: تیرۆر و دەمارگیری! (١٦٨)

شاعیر سێفاتە جوانەکی گورگ پیشاندەدات، کە لە نێو خۆیان زۆر یەکگرتوون و بە کۆمەڵ دەژین، گورگی گورگی تر ناخوات، تەنانت نێر و مێیەکانیان خۆشەویستیەکی هەمیشەیان هەیە بۆیە کتر، کەچی ئێمە مەزنی خۆخۆر و یەکتر کوژ و کاولکاری، بەتایبەتی پۆژمەلاتییەکان بەرچاو یاساشکێتن، بۆیە چاوی گورگ کە بەلای خەلکی ئاساییەو، چاوی ترسناک و کەتکەرە، بەلام بەلای شاعیرەو ئەو چاوانە میهرەبانن، واتا پێچەوانە یای گشتی بۆچوونی خۆی دەخاتەپوو، و لە خۆینەر دەکات بۆخۆی بیرکاتەو،

وەلام بدۆزیتەو، چونکە لۆژیکی بۆ بۆچوونەکانی دۆزیووەتەو. بۆقەکان:

لە ولاتی قەوزە هەمیشە بەهاری خۆیان وەریان نەگرتین تا پەر بەدەنگم

گۆرانی نەمری بوونەوەر بچم! (٤٠)

نالی شیعریکی جوانی لە بارە (کە) هەیه، دای وەسفکردنی دەلی:

(تۆگۆی درێژ و من گۆی کورت)، واتا بەهای بەکەر داوێ کە لە نێوعامی خەلک کەر جێگای مەسخەرەو گالەپێکردنە، شاعیر پەنا بۆ بۆق دەبات لە جیهانی خۆیان وەریبگرن، بۆچی شاعیر دەیهوێ لە مەزنیەکان دووریکەوێتەو و بچیتە جیهانی بۆقان؟ دەبێ ئێمە بەدای ئەو هۆکارانە بگەڕێین، دواتر بۆچی بۆق شاعیریان وەرناگرتووە؟ بەلای بۆقەکان شاعیر وەرگرتن، وتا مەزنی وەرگرتن. مەزنی جێگای گومان و پرسیارە، پرسیارە کە ئەوێە بۆچی بۆق بە ئێمە پازی نییە؟

سەدان سالە:

ژیانی سەگمەساری

له‌گه‌ل سه‌گان ده‌ژین

ئاخر بۆچی؟

شتیک له سه‌گه‌وه فیژنه‌بووین

ته‌نیا وه‌پین نه‌بی؟! (١٦٨)

وه‌ک دیاره سه‌گ له‌نیو کۆمه‌لگای
کورد‌ه‌واری دوو شته، سه‌گ وه‌ک
جه‌سته و شێوه به‌پیس و گ‌لاو
خراوه‌ته پوو. وه‌ک لایه‌نی تر بۆته
په‌مزی وه‌فا.

جا ئیمه‌ی مرۆف نه‌مانتوانیوه وه‌ک
سه‌گ به‌وه‌فابین. ته‌نها هاتوو هاوار
و ده‌نگه‌ده‌نگه‌کان یه‌کتر بیزارکردن
سوودمان له سه‌گ وه‌رگرتوو.
کیسه‌ل:

ولاتی خۆی له‌کۆلناوه

پێویستی به‌هه‌نگای خێرا
نییه (٢٤١)

هایکۆی ته‌قلیدی کۆمه‌لێ بنه‌مای
هه‌یه گ‌رنگترینیان ئه‌وه‌یه که
بابه‌ته‌کان له‌سه‌ر سروشت بن و سێ
پسته‌ی شیعیری بێ و به‌پێوه‌ری
(٥٠٧٠٥) ب‌ر‌گه‌، واته‌ به‌هه‌مووی
شیعیریکی هه‌نده‌ ب‌ر‌گه‌یی، له‌سێ
ده‌ر‌ب‌ر و پسته‌ی شیعیری، به‌لام هایکۆی
مۆدێرن یاساکان تێکده‌شکێنن
ته‌نها مه‌رجی سێ پسته‌ی ده‌ر‌ب‌رین

ده‌هێلێته‌وه، له‌و شیعرده‌ا، به‌بی
ئه‌وه‌ی شاعیر به‌ناوی هایکۆ ب‌لاوی
بکاته‌وه، خۆی هایکۆیه‌کی مۆدێرنه
له‌سێ ده‌ر‌ب‌رین و سێ هێلی جیاواز.
وه‌سفیکی جوانی کیسه‌لی کردوو
و به‌هانه‌ی بۆ هێواشی پۆیشن و
نه‌ترسانی هێناوه‌ته‌وه، ئه‌وشاخه
په‌قه‌ی دایپۆشیوه که له‌هه‌رشوینیک
خۆی له‌قاوغنا ئه‌وه قه‌پاغه‌کی
پشتی ده‌بیته ژووریکی داخراوی
ئارام.

چاوت:

ته‌نیا دوو بۆله‌تیری په‌شن

که‌چی به‌شی هه‌موو ته‌مه‌می

شه‌پاب تێدایه. (٢٥٨)

چواندنی چاو به‌قله‌تری و
مه‌ستی چاو وێنه‌یه‌کی زۆرکۆن
هه‌ر له‌شیعیری فۆلکلۆر و شاعیرانی
کلاسیک و تا به‌ئێستاش ده‌گات،
به‌لام شاعیر بازسازی له‌م وێنه‌کۆنه
کردوو، له‌نیوان بچوکی و گه‌وره‌یی
پارۆدۆکسی بچوکی چاو و که‌چی
فراوانی له‌گرتنی شه‌رابیکی زۆر،
ئه‌مه‌ش ماناو مه‌دلوولیکی جوانی له
پشت خۆی هه‌شارداوه، واتای متوو
و شه‌یدایی شاعیره بۆچاوێک که

له جوانی ئه و تیرنابیت و هه‌وینی
چێژ و جوانی و مه‌ستبوون و شیعره .
ته‌وزیفکردنی میوه‌یه‌ک و به‌خشیانی
ستاتیکیه‌کی نوێ سوودبیینه له
سروشته به‌شیوازیکی زیره‌کانه .

ماچ

سه‌ره‌په‌له پاییزیکه

که گێژ و داره‌به‌ن گه‌لاکانی تیدا

به بۆن ده‌که‌ون! (١٥)

کنه‌ویشکینی له باره‌ی ماچ و
زوو ته‌واو نه‌بووه، به‌لکو له ٢٠١
پۆسته‌ره شیعر ده‌رپرپوه ئه‌وه‌ش
تی‌ه‌زین و بیرکردنه‌وه‌ی قول و
دۆزینه‌وه‌ی وینه‌ی نوێ ده‌وێ. شاعیر
سوودی له سروشته وه‌رگرتوه، به‌لام
وه‌ک خۆی نا، به‌لکو به‌ تی‌ه‌زینیکی
قول‌وه وینه‌یه‌کی نوێ و داهینه‌رانه‌ی
دۆزیوه‌ته‌وه، وینه‌یه‌کی سوریا‌لیزمی
چواندنی ماچ به‌ سه‌ره‌په‌له‌ی پاییز
که گێژ و داره‌به‌ن و گه‌لاکانی تیدا
به‌بۆن ده‌که‌ون. ماچ بووه به‌باران
وه‌ک گه‌یشته‌نی دوو لیوی عاشق
به‌یه‌کتیری هه‌ستکردن به‌ نه‌رمی و
ته‌پی و بۆنی هه‌ناسه و خۆشی، شاعیر
نه‌یویستوه ماچ ته‌نها له هه‌ستی
به‌رکه‌وتندا به‌ده‌ریکه‌وێ، که خۆی
له راستیدا هه‌ستی به‌رکه‌وتنه، ئه‌و

هاتوه، هه‌ستی بۆنکردن به‌شداری
پێده‌کا، بۆنی یه‌که‌م بارانی پاییز
به‌ ماچ ده‌چوێ، که باران لیوی
زه‌وی ماچ ده‌کات و ده‌که‌ونه‌ عه‌یش
و نۆش له‌گه‌ڵ یه‌کتیری، به‌مه‌ش
وینه‌یه‌کی شیعی دروست بووه
له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌ست گۆرکی.
به‌بۆنکه‌وتنیش په‌مزی په‌باس بوون
و تی‌ریبونی پۆحه له‌ ماچ.

(تۆبۆگرافیای شیعر) شاعیر
به‌شیوازیکی نوێ تۆبۆگرافیای
شیعره‌کانی ده‌خاته‌ پوو، بۆنه‌وه‌ی
چارێ خوێنه‌ر به‌شداریی له‌ تی‌ه‌زین
و وه‌رگرتنی جوانی، زۆر جار شاعیر
وشه‌یه‌ک یان فریژیک... ده‌کاته
پسته‌یه‌کی شیعی، شاعیر له
شیعی (کۆیلایه‌تی) ده‌لێ:

نه‌دین

نه‌بیر

نه‌ نیشتمان

نه‌سته‌م

نه‌ ئایدۆلۆژیا

نه‌ به‌ مۆفبووینش!

ک ئ ی ا ن نه‌کردینه‌وه

ئێستا ئێمه

هه‌موومان

ئاغاین

یان تۆکه‌ر و کۆیله

چ په‌رته‌وازه‌یه‌کی میژووین

وای له خۆمان غه‌ریبی! (١٦٦)

شاعیر گرنگی به‌ موسیقای شیعرى
کورت‌ه هه‌ناسه‌ی ده‌رپرین داوه‌ له
هه‌ر ده‌رپرینکی سه‌ره‌تا به‌ (نه)
ده‌ستی پیکردووه‌، بۆسه‌رنج‌پاک‌یشان
و شو‌پوونه‌وه‌ی نی‌و‌بابه‌ته‌که‌، واتا
هه‌ست به‌ نه‌رمه‌ موسیقایه‌ک ده‌کری،
بی‌ پابه‌ندبوونکی مه‌کینه‌ ئاسا
و بی‌ته‌وه‌ی چێژی خوێنه‌ر بکوژی.
جوانی شیعره‌که‌ له‌ دوو ده‌رپرین
به‌ده‌رده‌که‌وئ، کۆیاننه‌کردینه‌وه‌،
پێچه‌وانه‌که‌ی په‌رتبوونه‌ بۆیه‌ به‌م
شی‌وه‌یه‌ نووسیه‌وه‌ی (ک و ی ا ن) واتا
په‌رت‌ه‌وازی خستۆته‌ نی‌و‌په‌ته‌کانه‌وه‌.
گوت‌ه‌ی (په‌رت‌ه‌وازه‌)ی به‌سه‌ریه‌که‌وه‌
نووسیه‌وه‌ته‌وه‌. بۆتای یه‌ک‌گرتوویی
له‌ په‌رت‌ه‌وازه‌یدا، ئه‌وه‌ش پێچه‌وانه‌
کردنه‌وه‌ی خودی شته‌کانه‌، به‌لام
هه‌ردوو ده‌رپرینه‌که‌ ده‌بنه‌ پنتی
تێپرامان. شاعیر له‌ مانافیه‌سته‌که‌یی و
له‌ شیعره‌کانیشی ئاماژه‌ به‌وه‌ده‌کات
و ده‌لی:

گه‌ر له‌ سف‌ری که‌وانه‌یه‌کی به‌تالدا

له‌دایک نه‌بوویم

ئه‌ی بۆ چه‌ژی هه‌سته‌کانم هه‌روه‌ک

خۆیانن؟! (٤١)

درکی به‌وه‌ کردووه‌، ئه‌و ده‌یه‌وئ
زیاتر بلای له‌وه‌ی که‌ هه‌یه‌، پێشی
وايه هه‌ریه‌ک له‌وه‌سته‌انه‌ی مرۆف
که‌ بۆیه‌ک ئه‌رک دروستکراون، ئه‌و
حه‌زه‌کات ئه‌رکی تریان هه‌بی، واتا
به‌واقیعه‌کی سه‌پێندارو پازی نییه‌.
شاعیر ده‌لی:

غوربه‌ت و ته‌نیايم له‌وه‌ مه‌زنترن

که‌ هه‌ر ته‌نها، به‌ پێنج هه‌ستم

لێتبی‌مه‌پێش! (٤٠)

شاعیر نه‌ک ته‌نها به‌وه‌ پازی نییه‌
هه‌ر پێنج هه‌ستی خۆی به‌کاربه‌یئ
و ناوه‌ناوه‌ جی‌گۆرک‌یشیان پێکات،
به‌ل‌کو پێی وایه‌ هێشتا ئه‌و پێنج
هه‌سته‌ که‌من، له‌ مانافیه‌سته‌که‌ی
ئاماژه‌ی به‌وه‌ی کردووه‌، هه‌ندیک
که‌س ئاماژه‌ به‌ هه‌ستی شه‌ش‌ه‌م
ده‌که‌ن، پێی وایه‌ ئه‌وه‌ش هه‌رکه‌مه
بۆ ده‌رپرین.

خودا:

له‌ پێکی پیا‌له‌ی

عه‌شقیکی شه‌پابی

خه‌ست و خۆ‌له‌وه‌

په‌رشک ده‌دا! (٢٢٧)

جیهان‌بینی شاعیر ته‌نها په‌یوه‌ست
نییه‌ به‌ شته‌ ته‌قلیدییه‌کان، به‌ل‌کو

ئەو دەیه‌وێ له‌نیۆ شتەدژەکانیش
تەبایی و گونجان بدۆزیتەوه، ئەگەر
شەپاپ حەرام و یاساغ و شتیکی خراپ
بێت بە پێی پوانینیکی تەقلیدی،
ئەوا لای شاعیر تەنانەت خودا له‌نیۆ
پێکیکی شەپابیش دەدرەوشیتەوه،
چونکە خودا بوونیکە له‌هەموو
شوێنیک هەیه، عەشقی شەپابی
واتا عەشقیکی متوور و مەست، واتا
مانا بارکرنە له‌خودی شەپاپ بۆ
مەدلولی تر.

له‌شیعریکی تردا دەڵێ:

کەمژ دەنێم بەلێوی سیگارەکەمەوه
ئەمە تەنیا، دووکەلی ئەو نییه
کزی جەرگە

جوانی هەموو کەونه

له‌ناخما، جەمبوش دەدا! (٢٧٧)

له‌و شیعەردا، جیهانبینی خۆی
بەرامبەر جگەرە دەخاتە پوو،
کە ئەو نیوسەدە زیاترە هاوپی
جگەرەیه، بۆیه وەک کەرەستەیه‌کی
فیزیکی پۆژانە جگەرە یاری له‌گەڵ
قامکەکانی دەکات و زۆرجار وەک
پەنجەیه‌کی زیاده بەجگەرە
دەستییه‌وه دەبێت بە شەش پەنجە،
شاعیر له‌زۆر شیعەر و دەرپرین و
وێنە‌ی تر باسی جگەرە‌ی کردووه،

لێوی جگەرە‌ی له‌لێوی مرۆڤەوه
خواستووه، خەیاڵفراوانی شاعیر
سەریۆتەوه دەکێشێ مادام جگەرە
دەچێتە نیۆ سییه‌کان و دەررونی
مرۆڤەوه، بۆیه دەشی کۆمەڵێ شت
له‌گەڵ خۆی هەلبگرێ له‌وانه: کزی
جەرگ + جوانی کەون = جەمبوشدان.
بەلام جگە له‌چاوی شاعیر کێ ئەم
شتانە دەبینێ؟ پارادۆکسیک هەیه
کزی جەرگ، ناخۆشی و مەینەتی و
نەهامەتی دەگرێتەوه. جوانی کەون،
پێچەوانە‌ی کزی جەرگ، خۆشی و
شادی و دلنە‌واییه. ئاخ‌ر له‌نیۆ
ئازار و ناخۆشیش چێژی خۆشی
هەیه.

هیچ ئەدەبیاتیک بالا نییه، ئەگەر
تێهەلکێشی خەیاڵ نەبێ. بوونی
خەیاڵیکی شیعیری و سۆزێکی
پاستەقینه کە له‌واقیعه‌وه سەرچاوه‌ی
گرتبێ دەقی جوانی لێبەرەم دێ.
بەهیوای بەردەوامی و چاپکردنی
بەرەمه‌کانی تری.

خویندنه‌وه‌یه‌ک بۆ (دیوانی منداڵان)ی له‌تیف هه‌لمه‌ت

خدر ئیبراهیم خدر

ئەدەبی منداڵان وەک بەشیکی له‌ کۆی ئەدەب بەسەر پانتایی جوگرافیای نووسینەوه، جگه‌ له‌وه‌ی به‌ پێویستییه‌ک داده‌نرێت له‌په‌وی کردە‌ی فێرکاری و په‌روه‌رده‌کردنی منداڵه‌وه‌ به‌ په‌هه‌نده‌ جیاوازییه‌کانییه‌وه، له‌هه‌مانکاتدا ده‌کرێت وەک دیاردەیه‌کی داهێنه‌رانه‌ لێی به‌وانرێت که‌ که‌ کاراکته‌ری نووسه‌ر له‌و به‌واره‌دا کاری له‌سه‌ر ده‌کات و مه‌به‌ستییه‌تی له‌پێگه‌ی گواستنه‌وه‌ی ئاییدا و تێپه‌وانین و خواسته‌کانییه‌وه‌ بۆ سه‌ر کاغه‌ز یاخود تۆپه‌کانی زانیاری، له‌ بۆته‌ی ژانره‌کانی ئه‌و چه‌شنه‌ ئه‌دەبه‌وه‌ له‌ نمونه‌ی هۆنراوه‌ و چیرۆک و شانه‌گه‌ری و ئۆپه‌رێته‌وه‌، بیه‌گه‌یه‌نێته‌ منداڵان. ئەمەش له‌لایه‌ک، پۆل ده‌بینێت له‌

ده‌وله‌مه‌ندکردنی داتای زانیارییه‌کانی مندالدا، له‌لایه‌کی تریشه‌وه واده‌کات دوورایی خه‌یال و جیهانبینییه‌که‌ی ئارپاسته‌یه‌کی ئهرینیت‌ر وه‌ریگریٲ.

*

پاسته‌کرده‌ی په‌روه‌رده‌کردن و پیدانی ئه‌لف و بیٲ زانیه‌کان به‌ مندال له‌ ژيانی واقعییدا پایه‌له‌یه‌کی گه‌وره و نه‌پچراوی به‌ ژینگه‌ی خیزانی و خویندنه‌گه و دامه‌زراوه‌کۆمه‌لایه‌تی و ئیمانی و که‌لتووری و فره‌ه‌نگیه‌کانی تره‌وه‌ه‌یه، به‌لام ئه‌وه‌ی که‌ پیدراوه‌کانی نووسین له‌بۆته‌ی ئه‌ده‌بی مندالندا ده‌یگه‌یه‌نیٲ، ئیزافه‌یه‌کی پیویست و هه‌نوکه‌یه‌ی و جگه‌له‌وه‌ی ناگریٲ نادیده‌یگریٲ، له‌هه‌مانکاتدا ناشگریٲ پۆل و کاریگه‌رییه‌که‌ی که‌م بگریٲه‌وه. شتیکی به‌لگه‌نه‌ویسته‌که‌ نیازی مندال بۆ وه‌رگریٲی داتای زانیه‌ هه‌مه‌جۆره‌کان، زۆر له‌وه‌ به‌ریٲتر و گشتگریٲتره‌ که‌ بتوانیٲ ته‌نها له‌ جوغزی پیدراوه‌کانی ناو دامه‌زراوه‌ی خیزان و خویندنه‌گه و دامه‌زراوه‌کانی تری ناو ژيانی کۆمه‌لایه‌تی و ئیمانی و فره‌ه‌نگی و که‌لتووریدا قه‌تیس بگریٲ. ده‌رککردن به‌و پاستیه‌ش واده‌کات شیلگریانه‌تر

کار له‌سه‌ر ژانره‌کانی ئه‌ده‌بی مندالان بکه‌ین و هه‌ژموون و کاریگه‌رییه‌کانی باشت‌ر له‌به‌رچاو بگریٲ.

تۆژه‌ره‌وانی بواری ئه‌ده‌بی مندالان له‌لای خۆیان سی قوناغیان بۆ گه‌شه و به‌ره‌وپیشچوونی ئه‌و چه‌شنه‌ ئه‌ده‌به‌ ده‌ستنیشانکردوه، که‌ یه‌که‌میان له‌سالی ١٦٩٧ دا ده‌ستپیده‌کات و ده‌که‌ویٲه‌ کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی چه‌فده‌یه‌م و له‌و ساله‌دا یه‌که‌مین کتییی تاییه‌ت به‌ مندالان له‌ژیرناوی (به‌سه‌ره‌اتی دایکه‌ قاز) دا چاپ و بلۆکراوه‌ته‌وه. ئه‌و چیرۆکه‌ش له‌لایه‌ن شاعیری فره‌نسی (چارلز بیرو) نووسراوه. به‌دوای ئه‌ویشدا ژماره‌یه‌ک کتییی تر، به‌لام له‌قالبیکی سنووردا ده‌رچوون و بلۆکراونه‌ته‌وه که‌ له‌لایه‌ن که‌سانیکی وه‌ک (برایانی گریم) و (لویس کاروان) وه‌و نووسراون.

قوناغی دووه‌میش ده‌که‌ویٲه‌ ماوه‌ی سالانی جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی له‌ سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی بیستدا، که‌ تیایدا له‌لایه‌ک ئه‌ده‌بی مندالان له‌پووی چلۆنیه‌تی و چه‌ندایه‌تییه‌وه

گوپوتینیکی گه‌وره‌ی به‌خۆیه‌وه‌ بینی، له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ هه‌ول‌درا ئه‌و چه‌شنه‌ ئه‌ده‌به‌ به‌شیوه‌یه‌کی ئه‌کادیمی و زانستی بخزیته‌ ژێر پۆشنایی و له‌ په‌ه‌نده‌ جۆراوجۆره‌کانه‌وه‌ توێژینه‌وه‌ و به‌دواداچوونی بۆ بکری‌ت و دیوه‌ ئاشکرا و په‌نه‌نه‌کانی شه‌نۆکه‌و بکری‌ت. هه‌روه‌ها تیایدا جه‌ختیش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ کرایه‌وه‌ که‌ پێویسته‌ هه‌ر هه‌نگاوێک له‌و بواره‌دا ده‌گیریته‌به‌ر، به‌وردی خواست و نیازه‌کانی مندالێی تیا‌دا له‌به‌رچاو بگیریت.

قوناغی سییه‌م ده‌که‌وێته‌ ناوه‌راستی سه‌ده‌ی بیست، یاخود با بلێین سالانی دوا‌ی کۆتاییهاتنی جه‌نگی دووه‌می جیهانی و له‌و چوارچۆیه‌دا نه‌ک ته‌نها په‌ره‌ به‌ چلۆنايه‌تی چاپی کتیب و بلاوکراوه‌کانی تر درا بۆ مندالان، به‌لکو ژانره‌ جۆراوجۆره‌کانییه‌شی گه‌شه‌یان پێدرا له‌ نمونه‌ی شاتۆ و مۆنراوه‌ و تۆپه‌ری‌ت و کتیبه‌ زانستی و فه‌ره‌نگی و که‌لتووری و میژوویی و جوگرافیه‌کان، هه‌روه‌ها له‌په‌نا چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی کتیبیشدا، ژماره‌یه‌ک گۆشاری تایبه‌تمه‌ند به‌ دنیا‌ی مندالان بلاوکراوه‌وه‌ که‌ دابه‌شده‌بوون به‌سه‌ر

گۆشاری هه‌فتانه‌ و مانگانه‌ و وه‌رزیدا. سه‌رباری ئه‌وانه‌ش، له‌بوا‌ری هونه‌ری سینه‌ما و نواندنیشدا ژماره‌یه‌ک فیلمی تایبه‌ت به‌ مندالان بلاوکراوه‌وه‌ که‌ له‌پووی ئه‌دگار و ناوه‌پۆکیکه‌وه‌ تیکه‌له‌یه‌ک بوو له‌ بابته‌ی زانستی و فه‌ره‌نگی و که‌لتووری و وه‌رزشی و کۆمه‌لایه‌تی.

*

ئه‌و ئه‌فسانه‌ و چیرۆک و داستان و به‌سه‌رهاتانه‌ی له‌ پاریدوویه‌کی دووره‌وه‌ تاكو ئه‌م‌پۆ ده‌ماوده‌م هاتوون و له‌لایه‌ن گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ جۆراوجۆره‌کانی دنیاوه‌ پارێزراون، پشکیکی گه‌وره‌یان به‌ر مندالانیش ده‌که‌وێت، چونکه‌ ئه‌گه‌رچی ناوه‌پۆکه‌کانیان باس له‌ شتگه‌لیک ده‌که‌ن په‌یوه‌ستن به‌ ته‌واوی ئۆردوی مرقه‌وه‌، به‌لام هیشتا له‌ په‌ناو په‌سیوی ئه‌و گێڕانه‌وانه‌دا ئاماژه‌گه‌لیکیش هه‌ن پاسه‌ته‌وخۆ و ناراسه‌ته‌وخۆ په‌یوه‌ست ده‌بن به‌ مندالانه‌وه‌ و بۆ ئه‌وان به‌گرنه‌گ داده‌نرێن تاكو له‌ ته‌مه‌نی به‌راییه‌وه‌ پێیان ئاشنا بین و ئه‌زمونیان لێوه‌ریگرن. جگه‌ له‌وه‌، ژماره‌یه‌ک له‌و

ئه‌فسانه و داستان و به‌سه‌ره‌هاتانه، له‌لایه‌ن پێشینانه‌وه به‌تایبه‌ت بۆ ئه‌وان داڕپژراون و له‌ بۆته‌ی گێڕانه‌وه‌ی زاره‌کیدایه‌ گۆچکه‌ی منداڵ گه‌یه‌نراون.

ئه‌گه‌رچی ئه‌و ئه‌فسانه و چیرۆک و داستان و به‌سه‌ره‌هاتانه له‌په‌وه‌ی ناوه‌پۆکه‌وه زۆرتر ئاڤاسته‌یه‌کی ئایینی - مۆرالیان هه‌بووه، به‌لام له‌په‌ناشیانه‌وه داتای چه‌ندین پێداوی دی هه‌بوون که زانین و ئاگاداریی لێیان، وایکردوه منداڵ بتوانێت به‌ هۆیانه‌وه چلۆنایه‌تییه‌کی باشت به‌داته ئه‌زموونی ژیاڵی خۆی له‌ داهاستوی دوور و نزیکدا و به‌جۆریکی وا ته‌وزیفی ساته‌کانی ژیاڵی خۆیان بکات، بتوانێت به‌ دیوێکی ئه‌ریتی و خوازراودا به‌ره‌مه‌که‌ی بچنێته‌وه.

*

له‌هه‌ندیک وێستگه‌ی میژوویدا، به‌شێک له‌ پێتمه‌ سیاسیه‌کان کاریان بۆ ئه‌وه کردوه ئامانجه‌ زیندووه‌کانی ئه‌و ئه‌ده‌به‌ له‌پاسته‌پێی خۆی لابده‌ن و له‌پێی ته‌وزیفکردنی ئایدیا و ئایدۆلۆژیایه‌کی تایبه‌تی و

مه‌به‌ستداره‌وه، هه‌ژموون به‌سه‌ر بیر و زه‌ینی منداڵاندا بکه‌ن و به‌و پێداوانه‌ بارگاویان بکه‌ن که سیسته‌می سیاسی په‌یوه‌ست به‌ ئایدۆلۆژیایه‌کی تایبه‌تی مه‌به‌ستی بووه بیگه‌یه‌نێت. به‌لام ئه‌و نه‌توانیوه به‌هاو گرنگی ئه‌و چه‌شنه ئه‌ده‌به‌ به‌یخته‌خواره‌وه. له‌هه‌مانکاتیشدا نه‌توانیوه هیچ له‌و راستیه‌یه‌ که مه‌بکاته‌وه که ئه‌ده‌بی منداڵان له‌ دونیای ئه‌مڕۆدا گرنگیه‌کی له‌پاده‌به‌ده‌ری هه‌یه و پشتگوێخستنی له‌لایه‌ن هه‌ر ده‌سه‌لات و حکومه‌تیکه‌وه، به‌هه‌له‌ و کێماسیه‌کی گه‌وره‌ داده‌نێت.

ئه‌و به‌هره‌یه‌ی که منداڵ له‌پێی ژانره‌کانی ئه‌و ئه‌ده‌به‌وه وه‌ده‌ستی ده‌خات، ته‌نها له‌وه‌دا قه‌تیس نابێت که زه‌خیره‌ی زانینه‌کانی ده‌وله‌مه‌ندتر بکات، به‌لکه‌و دهنه‌شی ده‌دات تاکو کرده‌ی وێناکردن و خه‌یاڵکاری و ئه‌ندیشه‌کاریشی به‌دیوێکی جیاوازه‌ فۆرمی باودا ئه‌زموون بکات و ئاسۆی بیرکردنه‌وه‌کانیشی گه‌شاوه‌تر بکات. ئه‌مه‌ش کاتێک له‌په‌وه‌ی چلۆنایه‌تییه‌وه باشت به‌رجه‌سته ده‌بێت که له‌ گه‌یاندنی ژانره‌کانی ئه‌و ئه‌ده‌به‌دا،

ته‌مه‌نی فیزیکی مندالان و توانسته
ئه‌قلی و زه‌ینییه‌کانیان له‌به‌رچاو
گیرایی. هاوکاتی. له‌پووی
چلۆنایه‌تی زمان وشه‌سازی و فۆرمی
دارپشتنه‌وه بی که‌موکوپیی. بی‌ت.
جگه له‌وه‌ش، کرده‌ی پوونکردنه‌وه
و باسکردن و گه‌یاندنی داتای هه‌ر
زانینیک که له‌ناو ژانره جیاوازه‌کانی
ئه‌وه ده‌به‌دا جیگه‌یان ده‌کرێته‌وه،
باشترین و سه‌رنج‌راکێشتترین وێنه و
نیگاری له‌گه‌لدا هاوپیچ کرایی.

*

و زه‌ینیان و له‌پێناو په‌یوه‌ستبوونی
زیاتر به‌ به‌ها بالآ مه‌عنه‌وی و ئیمانی
و مڕۆفی و نیشتمانیه‌کانیشدا زۆتر
دنه‌یان بدەن.
یه‌که‌م بابته‌ی خۆی که تاییه‌ت
بووییت به‌ جیهانی مندالان،
شیعریک بووه که له‌سالی ١٩٧٥
دا بلۆیکردۆته‌وه. یه‌که‌م به‌ره‌می
نووسراویشی وه‌ک کتیب بریتیبووه له
کتیبی (جوانترین دێ) که تیکه‌له‌یه‌ک
بووه له‌ شیعرو چیرۆک و له‌سالی
١٩٧٩ دا چاپ و بلۆیکردۆته‌وه.
ئێتر له‌وه‌به‌داوه به‌شیوه‌یه‌کی
به‌رده‌وام له‌هه‌ردوو بواری نووسین

(له‌تیف هه‌لمه‌ت) وه‌ک شاعیر
و قه‌له‌مبه‌ده‌ستیکی دیاری کورد له
باشووری کوردستاندا، عه‌یامیکی زۆره
له‌په‌نا به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌کانی تریدا،
لای له‌ ئه‌ده‌بی مندالان کردۆته‌وه و
له‌ بواری هه‌ر سێ ژانری (شیعرو
چیرۆک و ئۆپه‌ری) دا ده‌نووسی.
هاوشانی ئه‌وه‌ش هه‌ولیداوه له‌ زمانی
عه‌ره‌بییه‌وه ئه‌و چیرۆک و شیعراوه
وه‌ریگیرێته‌ سه‌ر زمانی کوردی و
پێشکه‌شی مندالانی نیشتمانکه‌ی
بکات، که له‌پووی ناوه‌پۆکه‌وه
ده‌توانن داتای ئه‌رینی بیه‌خشنه‌ بیر

و وەرگرتنێدا بابەتی جۆراوجۆری بوو له کتێبفرۆشییەکاندا. خستۆتە بەردیدەى منداڵان و لەو - بابەتەکانیان لەپەڕی هونەری جوارچێوەیەشدا زۆرتەین بابەتی خۆی نووسین و وشەسازی و تەنانەت له هەفتەنامەى (هاوکارى) دا خالەبەندى و پرێزمانیەوه، جێگەى سەرئێج و تێبینى بوو و لەو بوارەدا، هەڵەى گەرەیان بەسەردا تێپەرپێوه. ژمارەیهک قەلەمبەدەست و هەوادارى دى کاریان لەسەر ئەوەکردوو بابەت بۆ منداڵان بنووسن، بەلام کەمیان توانیویانە بەو ئەندازەى ئەسپى خۆى تیا دا تاویدەن کە شایستەى ئەوەبێت بەسەر پانتایى میژووی ئەدەبیاتی منداڵانى کوردەوه ئامازەیان پێبکێت و ناویان بەئێریت. ئەوەش پەيوەستبوو بە چەند ھۆکاریکەوه، وەک ئەمانەى خوارەوه:

- نەیاتوانیووە بەردەوامى بە ھەول و کارەکانیان بدەن لەو بوارەدا و ئەوەى نووسیویشیانە تەنھا ھەلچووئێکی کاتى بوو و ھىچى دى.

- لاسایکردنەوێ ئەوانى دى پێوەدیاریووە، یاخود کاریگەرى نووسەرانی خۆمالى و بێگانەى بەسەرەووە بوو، بەتایبەتى نووسەرانی عەرەب، بەوپیچەى نووسراو و کتێبەکانیان ئاسانتەر لەبەردەستدا

بوو له کتێبفرۆشییەکاندا. - بابەتەکانیان لەپەڕی هونەری نووسین و وشەسازی و تەنانەت خالەبەندى و پرێزمانیەوه، جێگەى سەرئێج و تێبینى بوو و لەو بوارەدا، هەڵەى گەرەیان بەسەردا تێپەرپێوه. - لەویدا بێتوانابوون بتوانن بەباسى جیاوازی بکەن لەنێوان ئەو وشە و دەربڕینانەدا کە لەپەڕی تەمەنى فیزیکی و پاشخانى فەرھەنگى و کلتوورى و کۆمەلایەتیەوه، بۆ منداڵ دەشێن و بۆ منداڵ ناشێن.

- ئەو سووژە و بابەتانەى ھەڵیانئێژاردوو، شیعری لەبارەووە بنووسن، یاخود چیرۆکی لەبارەووە دابڕێژن، سواو و چەند بارە بوو و پێشتر چەندین کەسى تر لەو بوارەدا قسەیان لەبارەووە کردوو و شیعەر و چیرۆکیان نووسیو.

- فۆرمیکى حیکایەتنامیزیان داووەتە چیرۆکەکانیان، ئەمەش وایکردوو لەجێى ئەوەى خەیاڵى خوێنەرەن و پەخنەگران بۆ ئەوەبچیت داھێنانیان کردوو، گومانیان بۆ ئەوە بچیت حیکایەتێکی فۆلکلۆریان وەرگرتوو و بە کەمێک دەستکارییەوه، بەناوی

خۆیانەو بەلایانکردۆتەو. بوو، جگە لە تۆمارکەرێکی (تەسجیل بەداخەو، لە ئەمڕۆشدا دەبینین) بچووک و دەفتەرێک و قەلەمێک، کە ژمارەیهکی زۆر لەوانەی لەو بوارەدا دەنووسن، بەپارەیی پێوست لەچلۆنایەتی ئەو ئەدەبە و دیوی ناوەوەی حالی نەبوون و شیعری منداڵانیان تەنها لەوێدا کورتکردۆتەو کە باس لە قەلەم و دەفتەر و شاخ و بووکەشووشە بکات، هەرەها کۆتایی نیوە دێرە شیعەرەکانیش سەرۆایان هەبێت و هیچی دی! بێگومان بۆ چیرۆکیش هەروا، کە بەئاشکرا دەرک بەدەستەوستانی و بێتواناییان دەکێت لەوێدا کە نەیانئوانیوە چلۆنایەتی نووسین و یەکیەتی بابەت لەبەرچاو بگرن، لەوەش زیاتر نەیانئوانیوە چیرۆکە بەسەر سەرەتا و گری و ئەنجامدا دابەشکەن.

ئەوەش دەمباتەو بۆ سالانی هەشتاکان کە بەهۆی ئەوەی بەشێک لەو گەنجانەی لە سەربازی پرایانکردبوو، دەستبە تالپوون، پوویانکردبوو کۆکردنەوێ بابەتە فۆلکلۆرییەکان (لەگەڵ پێژدا بۆ ئەو گەنجینە گرنگ و بەنرخە نەتەواییە)، چونکە کارێکی ئاسان و لەبەردەستدا

یەکیەک لە تاییبەتمەندییەکانی بەپێز (لەتێف هەلمەت) لە بواری نووسینی تاییبەت بە منداڵاندا ئەوەیە زۆر جەخت لەسەر هەستی نیشتمایەروەری و خۆشەویستی ولات دەکاتەو. لەوێشدا دەکێت بۆلێم وەپێش زۆرینەی ئەوانی دی کەوتۆتەو کە لەو بوارەدا دەنووسن. وەختێک لە کتێبە چاپکراوەکانی دەروانی کە تێکەڵە یەکن لە شیعەر و چیرۆک و ئۆپەرێت لە نمونە (جوانترین دێ) و (دەنگخۆشتین مەل) و (کاترۆمێر) و (منداڵ و بووکەشووشە) و ئەوانی دی کە دواتر هەموویانی لەبۆتە کتێبێکی سەربەخۆی یەک بەرگیدا لەژێر ناوی (دیوانی منداڵان) دا کۆکردۆتەو، بەئاشکرا ئەوەت بۆ دەرەدەکەوێت. هەرەها تا ئاستێکی زۆریش وشە (کوردستان) ی تەوزیفی ئەو نووسراوانە کردووە کە بۆ منداڵانی نووسیوە. ئەمەش لەکایەکەو

ده‌گه‌پێته‌وه بۆ ئه‌و باک‌گراوه‌نده نه‌ته‌وه‌یه‌که‌ی هه‌یه‌تی. له‌لایه‌کی تریشه‌وه، ده‌گه‌پێته‌وه بۆ هه‌لۆیستی تایبه‌تی خۆی که مه‌به‌ستی بووه وه‌ک قه‌له‌مه‌ده‌ستی‌ک بیه‌سه‌لمی‌نێت به‌رده‌وام له‌سه‌نگه‌ری خه‌لک و خاکی‌یه. بێگومان هه‌لۆیستی‌کی له‌و شتی‌وه‌یه‌ش، شایسته‌ی پێژ و به‌هه‌ندگرتنه. چونکه له‌کاتی‌که‌دا ئه‌و هه‌لۆیستی‌ی له‌کایه‌ی نووسیندا به‌رجه‌سته‌کردووه، که

حه‌شیمه‌تێک قه‌له‌مه‌ده‌ستی دی به‌جیاوازی په‌نگ و ته‌مه‌ن و پاشخانی کۆمه‌لایه‌تی و فه‌ره‌هه‌نگیانه‌وه، به‌هه‌ر هۆکاری‌ک بێت، سه‌نگه‌ری ده‌سه‌لاتی سیاسی نانه‌ته‌وه‌ییان هه‌لبژاردبوو و به‌گفتار و نووسین دژ به‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌ بالاکانی خه‌لک و خاک وه‌ستابوونه‌وه.

*

(دیوانی مندالان)، وه‌ک ئاماژه‌م بۆکرد بریتییه له‌ کۆی ئه‌و نووسین و بابه‌تانه‌ی به‌پێژ (له‌تێف هه‌لمه‌ت)

151

و شایستەیی ئەوەییت لە کتێبخانەیی تایبەت بە خۆیاندا بپارێزن. ھاوکاتیش لەگەڵ دێر بە دێری شیعەر و چیرۆک و ئۆپەریتەکاندا ئاویتە ببن و پەیام و داتاگانیان لە ژانیاندا پەنگبداتەو. ئەمەش نیازی بەوێە ھاوتای پێشکەوتنی تەکنۆلۆژی سەردەم، کتێب و نووسراوەکان دیزاین بکری و چاپبکری و بڵاوکری ئەو، نەک ئەوێ بەشیوەیەکی کلاسیکی و دوور لە ھەر فۆرمیکی ھونەری، بخریتە سەر پەفەیی کتێفروشییەکان. ئەوێ کە بەلای منەو جێگەیی پرسیارە ئەوێە سەریاری ئەوێ ئەو چاپەیی لەبەردەستی مندا، چاپی سییەمی کۆ بەرھەمەکەیی، کەچی ھیشتا ئەو شوینانەیی جێگەیی تییبینی و سەرنجن، وەک خۆی ماونەتەو و پاستنەکراونەتەو. ھەلبەت ئاگاشم لەوێە کە چاپیکی تری ئەو کۆ بەرھەمە لە شاری مەھاباد لە لایەن چاپەمەنی (مانگ) ەو لەسالی ٢٠١٦ ز (١٣٩٥ ھەتاوی) بڵاوکراوەتەو. بەلام بەھۆی ئەوێ نوسخەیی ئەو چاپەم لەبەردەستدا نییە، نازانم لەرووی ناوەپۆک و فۆرمەو

چۆن ئامادەکراوە و بڵاوکراوەتەو. تەنھا ئەوەندە دەزانم وەک بەرگ، بەدیزاینیکی جوانتر لە چاپی سییەم بڵاوکراوەتەو کە لە باشووری کوردستان چاپ و بڵاوکراونەتەو.

*

سەرنج و تییبینیەکانی من کە لە چوارچێوەی فۆرمە گشتییەکەیدا کۆمکردوونەتەو، ئەمانە:

- ناویشانی کۆ بەرھەمەکە بریتیە لە (دیوانی منداڵان)، لەکاتی کدا تەنھا تایبەت نییە بە ژانری شیعەر، بەلکۆ تەژییە لە شیعەر و چیرۆک و ئۆپەریت. بەوپیەش ناویشانەکە تەریب نایەتەو لەگەڵ پێدراوەکانی ناوەوێ کۆبەرھەمەکەدا. چونکە ئەوەندەیی من ئاگادارم، وشەیی (دیوان) بەدیو ئەدەبی و فەرھەنگییەکەیدا، پەییوەستە بە ژانری شیعەرەو، نەک ژانرە جیا جیاکانی ترەو.

- لەخوار ناویشانی سەرەکی سەر بەرگ، نووسراوە (شیعەر و چیرۆکی منداڵان)، بەلام کۆ بەرھەمەکە چەند ئۆپەریتیکیشی گرتۆتەخۆی. بەوپیەش دەبواوە لەسەر بەرگ ئاماژە بە وشەیی

(ئۆپهریټ) یش بکراپا .
 - هه‌رچه‌نده نووسه‌ر ویستویه‌تی
 بابته‌کان به‌گویره‌ی زه‌مه‌نی
 چاپکردنی کتێبه‌کانی تاییه‌ت به
 مندالان پزیه‌ندبکات، به‌لام ئەمه
 جۆریک له‌ تیکه‌لی و تیکچڕانی
 دروستکردوو و وا په‌سەندتر بوو له
 پیشه‌کی کۆبه‌ره‌مه‌که‌دا ئاماژه‌ی به‌وه
 کردبا که کۆی کتێبه‌کانی تاییه‌ت به
 مندالانی تیادا جێکردۆته‌وه و ناویشی
 بردبان، به‌لام له‌ ناواخندا ژانره‌کانی
 لیکیاکردباپه‌وه، به‌ جۆریک شیعر
 به‌ جیا و چیرۆک به‌ جیا و
 ئۆپهریټ به‌جیا پزیکرابان. هه‌روه‌ها
 جیاکاریشی کردبا له‌نیوان ئەو بابته
 و نووسینه‌دا که په‌یوه‌ستن به‌ بیر
 و زه‌ینی خۆیه‌وه له‌گه‌ڵ ئەو بابته
 نووسینه‌دا که وه‌ریگی‌پاون. بێگومان
 کاریکی ئاوا، جگه‌ له‌وه‌ی ئاسانکاری
 بۆ مندال ده‌کرد تاكو به‌گویره‌ی
 هه‌زی خۆی ئەو ژانره هه‌لبێژریټ
 که مه‌به‌ستییه‌تی، هاوکاتیش یاریده‌ی
 توێژه‌ره‌وان و په‌خه‌گرانی ده‌دا باشت‌ر
 و ئاسانتر بتوانن سه‌باره‌ت به‌ هه‌ر
 په‌کیک له‌و ژانرانه به‌دواداچوون بکه‌ن
 و نمونه‌ی لیوه‌ریگرن .
 - به‌شی‌ک له‌ بابته و نووسینه
 وه‌ریگی‌پدراوه‌کان، وه‌ک پێویست
 سه‌رچاوه‌یان ده‌ستنیشاننه‌کراوه،
 یاخود ته‌نها ئاماژه‌یه‌کی کورت به
 ناوی کتێبه‌که و نووسه‌ره‌که‌ی کراوه
 و به‌س. له‌کاتی‌که‌دا پێویستبوو
 له‌په‌وی ئەمانه‌تی وه‌ریگی‌پانه‌وه،
 ئاماژه به‌ته‌واوی ناسنامه‌ی ئەو
 کتێب و سه‌رچاوه‌یه بکریټ که شیعر
 یاخود چیرۆک یاخود ئۆپهریټه‌که‌ی
 لیوه‌ریگراوه. ئەمه‌ش به
 گشتی ئەمانه ده‌گریټه‌وه: (ناوی
 کتێب، ناوی نووسه‌ر، بابته‌ی کتێب،
 ناوه‌ندی بلۆکه‌ره‌وه‌ی کتێب، تۆبه‌ی
 چاپ، شوینی چاپ، سالی چاپ).
 - کۆ به‌ره‌مه‌که بێهه‌شه له‌ نیگار و
 وێنه که پێویستن بۆ پوونکردنه‌وه‌ی
 داتا و پێدراوه‌کانی ناو شیعر و
 چیرۆک و ئۆپهریټه‌کان. ئەه‌گرچی
 ده‌گریټ ئەوه بگه‌رێته‌وه بۆ زۆری
 بابته‌کان که دژوار بووه بتوانیټ
 هه‌ق به‌ هه‌موویان بدریټ، یاخود
 بۆ خۆپاراستن بووه له‌ گه‌وره‌بوونی
 زیاتری قه‌باره‌ی کۆ به‌ره‌مه‌که، به‌لام
 له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا، نه‌بوونی نیگار و وێنه
 بۆته خه‌وشی‌ک و به‌سه‌ر لاپه‌ره‌کانه‌وه

هه‌ستی پێده‌کری‌ت. چونکه زۆر به ده‌گه‌ن بابه‌ت و نووسراوی منداڵان ده‌توانی‌ت له‌ده‌ره‌وه‌ی نیگار و وێنه‌ جیگه‌ی خۆی له‌ بیر و‌زه‌یندا بکاته‌وه‌.

- فۆنتی نووسین زۆر بچووک، هه‌روه‌ها له‌په‌ڕی دیزاینیشه‌وه‌ وه‌ک پێویست نییه‌. ئه‌مه‌ش به‌تۆبه‌ی خۆی منداڵ درێژدانی ده‌کات و هه‌وسه‌له‌ی درێژدان به‌ خۆنده‌یه‌وه‌ی ئه‌و کۆ به‌ره‌مه‌ی له‌لا کالده‌کاته‌وه‌.

- هه‌ندێک له‌ شیعره‌کان زۆر درێژ و منداڵ بێزار ده‌کهن. جگه‌ له‌وه‌ش واده‌کات نه‌توانی‌ت سوود له‌ ته‌واوی واتا و ده‌لاله‌ته‌کانی ناو دێره‌ شیعره‌کان وه‌ریگری‌ت و له‌ یادگه‌یدا بیانیه‌لی‌تیه‌وه‌. چونکه له‌په‌ڕی زانستی ده‌روونناسییه‌وه‌ ئه‌وه‌ سه‌له‌ماوه‌ که داتای پێدراوه‌کان، چه‌نده‌ زۆرتر بخایه‌نن، ئه‌وه‌نده‌ش زۆرتر داتای پێش‌خۆیان کالتر ده‌که‌نه‌وه‌، یاخود ده‌سپه‌نه‌وه‌. له‌وه‌رانه‌یه‌شه‌وه‌، به‌لای منه‌وه‌ واپه‌سه‌ندتر بوو نووسه‌ر له‌دوای دووباره‌ کۆکردنه‌وه‌یان، ئه‌و وشه‌ و ده‌رپه‌ین و دێرانه‌ی وه‌لانا‌بان که‌لێن له‌ شیعره‌کاندا درووستناکه‌ن و وه‌ک زیاده‌یه‌ک ده‌بینرێن.

سه‌رچاوه‌:

* دیوانی منداڵان، به‌رگی یه‌که‌م، له‌تیف هه‌لمه‌ت، چاپی سییه‌م، له‌ بلاوکراوه‌کانی کۆمه‌له‌ی په‌روناکبیری و کۆمه‌لایه‌تی که‌رکووک، زنجیره‌ (١١٣)، که‌رکووک، ٢٠١٣

پێرستیکی گرنگ له‌باره‌ی نه‌ورۆزه‌وه له سه‌رچاوه‌کانی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیدا

ماسیمیلیانو بۆرۆنی
سیمۆن کریستوفۆریتی
له ئینگلیزییه‌وه: محهمه‌د حه‌مه‌سالح توفیق

پێرستی ده‌رکه‌وتنی نه‌ورۆز له سه‌رچاوه‌کانی ئه‌ده‌بی عه‌به‌اسیدا

AN INDEX OF NAYRŪZ OCCURRENCES
IN ABBASID LITERARY SOURCES

Massimiliano Borroni

Simone Cristoforetti

ئەم کتێبە سەرچاوەیەکی زۆر گرنگ و بەنرخە بۆ لێکۆڵینەوە لە نەورۆز لە سەردەمی عەبباسیدا. وەک لە پیشەکییەکییدا ھاتوووە کەوا «پروژەکە بەرھەمی کارکردنی توێژینەوێیەکی دوو سالیە، بە پشتیوانی دارایی زانکۆی کافۆسکاری Ca' Foscari University of Venice ئینیسیا لە سالی ٢٠١٢دا. پروژەکە تیشکی خستۆتە سەر بە پێپستکردنی تەواوی ئەو سەرچاوە عەرەبیانەی کە باسیان لە جەژن و فستیڤالی نەورۆز کردوووە لە سەردەمی عەبباسیدا (٧٥٠ - ١٢٥٨ ز). لێرەدا ئەولەوییەت دراوە بە شیوەی عەرەبی نەورۆز - نەیرۆز، واتە بۆ ناوی یەکەم پۆژی سالی ھەتاوی نەریتی ئێرانی بە گراستەوێی زۆریە سەرچاوە

- ئه‌ده‌بییه‌کانی سه‌رده‌می عه‌بیاسی به
زمانی عه‌ره‌بی. له پۆژگاری ئه‌مپۆدا
پێده‌چێت فۆرم و شیوه‌ی نه‌وڕۆژ
باوتره.
- له‌کاتی‌که‌دا نه‌وڕۆژ وه‌ک په‌گه‌زێکی
ده‌رکه‌وتووی کولتوو‌ری ئێ‌رانی
به‌باشی توێژینه‌وه‌ی له‌سه‌ر کراوه،
به‌لام هه‌مان شت له‌باره‌ی نه‌یروژه‌وه
وا نییه له‌ ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیدا - به
په‌چاوکردنی هه‌ردوو به‌ره‌مه‌که‌ له
په‌وی می‌ژوو‌یی و ئه‌ده‌بییه‌وه -
سه‌ره‌پای ب‌ل‌ا‌و‌ی‌و‌نه‌وه‌ی به‌رفراوانی له
سه‌رانسه‌ری جیهانی عه‌ره‌بی زماندا و
له‌نیویاندا میسر و باکووری ئه‌فریقا و
ئه‌نده‌لوسیش. تا ئێ‌ستا ته‌نها یه‌ک
کتێبی لێ‌کۆ‌ل‌ی‌نه‌وه به‌ زمانی عه‌ره‌بی
ب‌ل‌ا‌و‌ک‌را‌وه‌ته‌وه له‌سه‌ر ئه‌م باب‌ه‌ته
به‌ ناو‌نیشانی «النوروز و آثاره فی
الأدب العربی - نه‌وڕۆژ و ئاسه‌واره‌کانی
له‌ ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیدا»، له‌لایه‌ن
فوناد ئه‌لسه‌بیاده‌وه له‌ زانکۆ‌ی
به‌یروت، که‌ سا‌لی ١٩٧٢ له‌ به‌یروت
ب‌ل‌ا‌و‌ک‌را‌وه‌ته‌وه».
- کتێبه‌که‌، ٢١٣ لاپه‌ره‌یه و بێ‌جگه‌ له
پێشه‌کیه‌ک، پێ‌رستی بۆ ناوی ٥٧
نوسه‌ری عه‌ره‌بی سه‌رده‌می عه‌بیاسی
- کردووه، له‌گه‌ڵ ژماره و ناوی ١٧١
کتێب و سه‌رچاوه‌یان که‌ باسوخواسی
نه‌وڕۆزێان تێدا هاتووه. بۆ نموونه:
ابوالعباس عبدالله بن المعتز، یه‌ک
کتێبی هه‌یه که‌ باسی نه‌وڕۆزی
کردبێت و ناوی «دیوان»ه.
- Abū al-‘Abbās ‘Abdallāh b.
al-Mu‘tazz
Dīwān
- ابو منصور عبدالملک بن محمد
بن اسماعیل الثعالبی، حه‌وت کتێبی
هه‌یه که‌ باسی نه‌وڕۆزێان تێدا هاتووه
و ئه‌مانه‌ن:
- ١- کتاب من غاب عنه المطرب
 - ٢- کتاب غرر اخبار ملوک الفرس
 - ٣- کتاب خاص الخاص
 - ٤- کتاب الإعجاز والإيجاز
 - ٥- کتاب یتممة الدهر فی محاسن
العصر
 - ٦- کتاب سحر البلاغة وسر البراعة
 - ٧- رسائل
- Abū Manṣūr ‘Abd al-Malik
b. Muḥammad b. Ismā‘īl al-
Ta‘ālībī
Kitāb man ḡāba ‘anhu al-
muṭrib

Kitāb ġurar aḥbār mulūk al-furs

Kitāb ḥaṣṣ al-ḥaṣṣ

Kitāb al-i'ḡāz wa al-īḡāz

Kitāb yaṭīmat al-dahr fī

maḥāsin al-'aṣr

Kitāb saḥr al-balāḡa wa sirr

al-barā'a

Rasā'il

- ابوالحسن علی بن الحسین بن علی
المسعودی، دوو کتبی هه‌یه که یاسی
نه‌ورۆزیان تیدا هاتبیت و ئەمانەن:

١- اخبار الزمان

٢- مروج الذهب

- ابو اسحاق ابراهیم بن علی
الحصری القيروانی، سێ کتبی هه‌یه:

١- کتاب جمع الجواهر فی الملاح
والنوادیر

٢- کتاب النورین

٣- کتاب زهر الآداب

بیگومان ناوی نووسه‌ره‌کان
و کتێبه‌کانیان به پیتی لاتینی
نووسراوه. پاشان دێته‌ سه‌ر
شیکردنه‌وه‌ی ئەو په‌نجا و هه‌وت
ناوه و کتێبه‌کانیان له پێرستیکی
پێ‌ورده‌کاریدا، به ناوی نووسه‌ره‌که
و کتێبه‌که و چه‌ند ناوێشانى بابته

یان هۆنراوه‌ی له‌باره‌ی نه‌ورۆزه‌وه
تیدا بلأوبوه‌ته‌وه و ناوی بابته یان
شیعره‌که و لاپه‌ره‌که‌ی له‌و کتێبه‌دا
و بۆنه‌که‌ی و .. تاد. بۆ نمونه با
ابوالعباس عبدالله بن المعتز وه‌ریگرین
که یه‌ک کتێبی هه‌بووه به ناوی
«دیوان» و ئەو بابته و لاپه‌رانه‌ی
کتێبه‌که له‌باره‌ی نه‌ورۆزه‌وه به‌م
شیۆه‌یه‌ی خواره‌وه:

کتێبی دیوان:

١

- سه‌رچاوه و زمان: عه‌ره‌بی (ابن
المعتز، البستانی، لاپه‌ره ١٢٠)

- بابته: نه‌یروز

- جوړی بابته: قه‌سیده‌یه‌کی کورت
له‌باره‌ی خۆشییه‌کانی نه‌ورۆزه‌وه،
له‌گه‌ڵ وه‌سفیکى نمایشی ساماجا.

- بۆنه: ئاهه‌نگگیران به نه‌یروز،
ساماجا، شه‌راب خواردنه‌وه

٢

- سه‌رچاوه و زمان: عه‌ره‌بی (ابن
المعتز، البستانی، لاپه‌ره ٢٦٢)

- بابته: نه‌یروز

- جوړی بابته: قه‌سیده‌یه‌کی کورت
له‌باره‌ی نه‌ورۆز و میهره‌جان

- بۆنه: ئاهه‌نگگیران به نه‌یروز،

Ar. re. [D. Ibn al-Mu'tazz ed.
[٢٦٢ .al-Buṣṭānī, p

.Sp. Nayrūz

Ge. ov. Short poem about
the celebrations of Nayrūz and
.Mihrağān

.Rh. al-qawāzīzi

.Cal. Mihrağān

The. celebrations; reproach;
.wine-drinking

١, ١, ٣

Ar. re. [D. Ibn al-Mu'tazz ed.
[٤٩٤ .al-Buṣṭānī, p

.Sp. Nayrūz

Ge. ov. Mention of the fiscal
reform in an ode without
rhyming scheme
to the Abbasid caliph al-
.Mu'taḍid

The. Nayrūz mu'taḍidī ;
.reforms: al-Mu'taḍid

له پاشکۆی کتێبه‌که‌دا چه‌ندین
پێرستی ترکراوه‌ که پێیان ده‌گوتریت
پێرسته ته‌واوکراوه‌کان به‌ ورده‌کاریی
بابه‌ت و لاپه‌ره‌، له‌وانه‌:

ساماجا، شه‌راب خواردنه‌وه

٣

- سه‌رچاوه و زمان: عه‌ره‌بی (ابن
المعتز، البستانی، لاپه‌ره ٤٩٤)
- بابه‌ت: نه‌یروز

- جو‌ری بابه‌ت: باسکردنی پێفۆرمی
ئه‌میری له‌ سروود و گۆرانییدا به‌بی
هۆنینه‌وه‌ی شیع‌ر بۆ مع‌تضدی
خه‌لیفه‌ی عه‌باسی

- بۆنه: ئاهه‌نگگیران به‌ نه‌یروزی
مع‌تضدی: المع‌تضد

.Abū al-‘Abbās ‘Abdallāh b
al-Mu'tazz

Dīwān ١, ١

١, ١, ١

Ar. re. [D. Ibn al-Mu'tazz ed.
[١٢٠ .al-Buṣṭānī, p

.Sp. Nayrūz

Ge. ov. Short poem about
the joys of Nayrūz, with a
description of

.the samāğa performances

.Rh. iflātu

The. celebrations of Nayrūz;
.samāğa; wine-drinking

١, ١, ٢

- پېپرستی بابەتە کالێندەرییەکان
- پېپرستی بابەتە کرۆتۆلۆجییەکان
- بە مێژووی کۆچی (هيجری)
- پېپرستی بابەتە جوگرافیەکان
- پېپرستی ناوەکان
- پېپرستی بابەت و بېرۆکەکان
- دوا بابەتی کتێبە کە سەرچاوە
- بېیلۆگرافیەکانە بە زمانی عەرەبی و پیتی لاتینی.
- چەردەپەک لەبارەى ئامادەکارانى ئەم بەرەمە:
- ماسیمیلیانق بۆرۇنى دکتۆرای
- لە زانکۆی کا فۆسکاری ئینیسیا
- بەدەستەیناوە بە تیزیک کە باس
- لە لایەنە کۆلتورییەکانی دەریاری
- مێژووی ئیداریی سەردەمی عەبباسی.
- ئەو بابەتیکى بە ناوێشانى
- «فېستيفالەکانى ئێران و گوتارى
- سیاسى لە سەردەمی عەبباسییەکاندا»
- (ئەنالى دى کا فۆسکاری، بەرگی
- یەكەم، حوزەیرانى ٢٠١٥) و بەشداری
- چەندین کۆنفرانسی نۆدەولەتى
- کردووە لە بەرازیل و تورکیا و لە
- ئیمارات.
- سیمۆن کریستۆفۆریتیانەى
- مێژووی ئێران و مێژووی موسلمان
- دەلێتەو لە دامەزراوەکانی زانکۆی
- کا فۆسکاری ئینیسیا. چەندین
- لێکۆلینەوێ بۆلاوکردۆتەو لەسەر
- لێکۆلینەوێکانی نێوان جیهانی
- ئێرانى، موسلمان و مەسیحى، لە
- نێواندا ئیل ناتالى دېلا لوس. ئیل
- سەدا ترا بەغدا و بوخارا ترايل تۆیم
- و دوازدە سێکۆلۆ.
- سوپاس و پێزانینی خۆمان بۆ
- ئەو کەسە ژۆرانە دەرەبەرین کە
- یارمەتیدەرمان بوون بە درێژایی
- پەرەپێدانى ئەم پېپرستە. سوپاسیکی
- تایبەت بۆ ستافی کارگێڕی بەشى
- ئاسیا و باکووری ئەفریقا و بۆ
- تۆیژینەوێکانی زانکۆی کا فۆسکاری
- Ca Foscari لە ئینیسیا بۆ هاوکارییە
- مێھرەبانەکانیان و ماندوو نەبوونیان و
- ئارامگرتنیان لە چارەسەرکردنی ئەو
- مەسەلە بېرۆکراتییە بېشومارانەى کە
- هاتنە بەردەممان و بۆ سارا کامیلا
- ئیبراھیم عەبدو سەلح، کە وەک
- هاوکارێکی دەرەکی بەهۆی لێهاتوویی
- خۆی لەسەر بەرەمەدارترین ئەنجام
- کە لەم پېپرست یان ئیندیكسەدا
- هاتووە.